DESIGNUL INTELIGENT

La cererea autorului, au fost publicate 10 ediţii limitate pentru colecţionari ale acestei cărţi. Fiecare copie este marcata cu un număr de la 1 la 10.

DESIGNUL INTELIGENT
MESAJ DE LA DESIGNERI
RAËL
Copyright Fundaţia Raëliana 2005

Dreptul lui Raël de a fi identificat ca autor al acestei munci a fost impus de el în concordanţă cu Actul de Patente, Designuri şi Copyright 1988, toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicaţii nu poate fi reprodusa, păstrată într-un sistem de recuperare sau transmisa sub orice formă sau prin orice mijloace, electronice, mecanice, fotocopii, înregistrări sau orice altceva, fără permisiunea prealabila a editorului şi a deţinătorului copyright-ului.

Această ediţie reintitulata în Limba Romană este o retraducere noua combinata şi o ediţie updatata a celor trei cărţi originare ale lui Raël, Le Livre Qui Dit La Verité (Cartea care spune Adevărul) care a apărut mai întâi în Franţa în 1974, Les Extra-Terrestres M-ont Emmene Sur Leur Planete (Extratereştrii m-au luat pe Planeta lor) şi Accueillir les Extra Terretres (Să le uram bun venit Extratereştrilor). Ediţii similare de broşuri în engleza au fost printate în Japonia în 1986, sub titlurile The Message Given To me By Extra-Terrestrials (primele două cărţi combinate) şi Lets Welcome Our Fathers from Space. În 1998, primele două cărţi combinate au fost publicate în Anglia de către Tagman Press, intitulate The Final Message şi din nou în USA sub titlul The True Face of God în 1999 şi The Message Given by Extra Terrestrials în 2001.

ISBN: 2 – 940252 – 20 – 3 EAN: 9782940252206
Editor: Nova Distribution
Editorul poate fi contactat la: publi shingrael.org

Credite

Editor şef şi Manager al Proiectului: Cameron Hanly Asistent de Proiect: Line Gareau Traducerea: Marinescu Toma-Cristian Verificare: Daniel Mican

Alcătuire şi Design: Cameron Hanly şi Rob Chalfant Designul Coperţii: Raël şi Cameron Hanly

CONŢINUT

Prefaţă
Prima Carte: Cartea care Spune Adevărul
1. Întâlnirea
2. Adevărul
Geneza
Potopul
Turnul Babel
Sodoma şi Gomora
Sacrificiul lui Abraham
3. Supravegherea Celor Aleşi
Moise
Trâmbiţele Ierihonului
Samson, telepatistul
Prima rezidenta
Ilie, mesagerul
Multiplicarea pâinii
Farfuriile zburătoare ale lui Iezechiel
Judecata de apoi
Satan
Oamenii nu puteau înţelege
4. Rolul Lui Hristos
Concepţia
Iniţierea
Umanităţile paralele
Miracolele ştiinţifice
Meritarea moştenirii
5. Sfârşitul Lumii
1946: Primul an al noii Ere
Sfârşitul Bisericii
Crearea statului Israel
Greşelile Bisericii

La rădăcinile tuturor Religiilor
Omenirea: o boală a Universului
Evoluţia: un mit
6. Noile Porunci
Geniocraţia
Umanitarismul
Guvernul Mondial
Misiunea ta
7. Elohimii
Armele nucleare
Suprapopularea
Secretul eternităţii
Educaţia chimică
Mişcarea Raëliana
Cartea a Doua: Extratereştrii m-au dus pe Planeta lor
Introducere
1. Viaţa Mea Până La Prima întâlnire
Trecuseră doi ani
Copilăria; un OZN pe deasupra Ambertului
Papa Druizilor
Poezia
Întâlnirea
Sarcinile publice
2. A Doua întâlnire
Reperarea de pe 31 iulie, 1975
Mesajul: Partea a doua
Buddhismul
Nici Dumnezeu şi nici suflet
Paradisul pe Pământ
Lumea Cealaltă
Întâlnindu-i pe vechii Profeţi
O anticipare a Paradisului
Noile Porunci
Pentru oamenii din Israel
3. CHEILE
Introducere
Omenirea
Naşterea

Educaţia
Educaţia Senzuala
Realizarea (auto-realizarea)
Societatea şi guvernul
Meditaţia şi rugăciunea
Artele
Meditaţia Senzuala
Justiţia umană
Ştiinţă
Creierul uman
Apocalipsa
Comunicarea telepatica
Recompensa
Ghidul
A Treia Carte: Să le Uram Bun Venit Extratereştrilor
1. Întrebări Puse Frecvent
Aparente contradicţii
Datarea muncii Elohimilor
Oamenii Israelului & Evreii
Mişcarea Raëliana şi banii
Nimic nu este constant în Timp & Spaţiu
Transmisiunea planului celular
Este Pământul un atom al degetului lui Dumnezeu?
Arca lui Nce-o nava spaţială?
Viaţa de apoi – sau un vis şi realitate
Nivelul de dezvoltare ştiinţifică al Elohimilor
Nici Dumnezeu şi nici suflet
Religia Infinitului
Viitorul religiilor tradiţionale
Raëlismul & „Geniocraţia”.
Cine i-a creat pe creatorii creatorilor?
Care este scopul vieţii?
Ce este plăcerea?
Ce este moartea?
Libertatea sexuală & şi nonobligaţia
Raëlismul & homosexualitatea
Deiştii & evoluţioniştii
Sinuciderea

2. Noile Revelaţii
Diavolul nu exista, l-am întâlnit!
Tatăl meu care este în Ceruri
Mesaj de la Yahweh pentru toţi oamenii de pe Pământ
3. O Religie Ateista îngeri fără aripi
„Deresponsabilizarea”.
4. Comentarii şi Mărturii ale Raëlienilor
Raëlismul prin prisma ştiinţei
Impresiile unui „Preot”.
Da… sunt raëlian!
Consacrarea preoţiei mele
Să fim activi pentru a nu deveni radioactivi
De la Marxism la Raëlism
O nouă arta de a trăi
Mesajul primit de la Elohim pe 13 decembrie, 52 d. Hiroshima (1997) Postscriptul autorului
5. Anexa
Întâlnirea din 7 octombrie, 1976
Mesajul Elohimilor: 14 iulie, 1978
Modificarea Noilor Porunci
Mesajul Elohimilor, 13 decembrie, 1997
Naţiunile Unite-Raël, septembrie, 2005
Poscriptul autorului Informaţii adiţionale Seminarii şi contacte Mulţumiri Alte cărţi scrise de Raël Note şi referinţe Bibliografie Index

PREFAŢĂ

de Anthony Grey

Nuvelist, best seller internaţional, jurnalist şi crainic

Acest extraordinar volum de scrieri, sunt sigur, conţine informaţii revelate, de cea mare importanta pentru umanitate. Combinând pentru prima dată trei cărţi importante într-una singura şi scrisa într-o manieră foarte simpla, în termeni realişti, aceasta noua naraţiune comprehensibila îmi oferă singura explicaţie cu adevărat persuasiva pe care am descoperit-o, care datează originile noastre fizice, istoria noastră planetara, locul şi poziţia noastră prezenta în universul nostru cunoscut şi în final

dar nu ultima data, motivele aflate în spatele credinţelor noastre religioase globale divizate şi potenţial auto-distructive.

Din toate aceste motive eu cred că aceasta nouă carte, împreună cu alte patru scrise de Raël, au puterea sa transforme înţelegerea lumii noastre greu năpăstuita şi deschide căile către o nouă şi fără precedenta era a păcii globale, a armoniei şi a unui fără precedent progres ştiinţific şi social.

Deasupra tuturor lucrurilor, scrierile lui Raël aflate în aceste coveruri afirma faptul ca noi nu suntem singuri în univers. Ele demonstrează ca în prezent noi suntem un membru foarte junior dar destul de potent al unui mare clan de umanităţi galactice la fel ca şi noi – suntem iubiţi, observaţi şi ghidaţi atâta timp cât noi ne permitem să fim, de către o civilizaţie umană avansată superioara care a conceput şi proiectat întreaga noastră existenta de pe această planetă.

Cu toate că aceste 3 cărţi regrupate într-una nu spun totul exhaustiv şi nici nu răspund la orice fel de întrebare care poate fi pusă în legătură cu universul nostru şi cu noi, ele umbresc orice alta scriere publicata în domeniul OZN/spaţiu prin oferirea unor subiecte perspicace autoritare la fel de diverse ca şi infinita natura a tuturor lucrurilor vii, a istoriei noastre planetare, a geneticii umane şi a plantelor, a sexualităţii, senzualităţii, psihologiei, politicii şi asupra adevăratei naturi a criminalităţii. Ea arunca de asemenea o fascinantă noua lumina asupra multor alte probleme pământeşti, incluzând dreptul de proprietate, educaţia copiilor dotaţi, învechitele valori ale sistemului nostru convenţional de mariaj şi extraordinara importanta a sportului, chiar a sporturilor violente, în crearea şi susţinerea societăţilor umane armonioase şi pasnice.

Pin raportarea detaliilor privitoare la modul în care toate formele de viaţă de pe Terra, inclusiv ecologia şi noi înşine, au fost proiectate de către oameni de ştiinţă dintr-o altă parte a galaxiei, Raël efectiv demistifica şi

redirecţionează toate vechile scripturi ale religiilor majore ale lumii. În timp ce subliniază ca toate credinţele, tradiţiile şi culturile lor istorice merita încă respectul nostru, el punctează clar modul în care acestea au devenit demodate, în acelaşi timp continuând să testifice obscur aceasta noua realitate practica ştiinţifică revelata. Şi mai controversat, acest volum desfiinţează noţiunea conform căreia pe deasupra noastră prezidează un Dumnezeu binevoitor, a-tot-ştiutor, atotputernic, spiritual, misterios şi imaterial.

Scripturile tuturor religiilor majore, subliniază el, sunt reprezentări ale acestei civilizaţii ultrasofisticata şi înalt rafinata – fiinţe umane la fel ca şi noi – cărora le pasa adânc de noi, pentru ca aici au descoperit acestea prima data şi şi-au dezvoltat propriile genii pentru a transforma viaţa de pe o planetă pe alta prin stăpânirea ADN-ului. Pe scurt, această carte de importanta masiva ne setează trecutul, prezentul şi viitorul pe o bază ştiinţifică hotărâtă, fără a diminua frumuseţea, bucuria şi spiritualitatea existentei noastre. De fapt, intensifica puternic înţelegerea şi practicarea unei noi spiritualităţi practice bazată pe meditaţie şi pe obţinerea păcii interioare şi a armoniei care sunt eminamente aproape de noi în aceasta noua era a călătoriilor spaţiale, a modificării noastre genetice şi a mediului nostru înconjurător.

Autorul acestor unice scrieri s-a născut sub numele Claude Vorilhon în Franţa, în septembrie 1946. Şi-a schimbat numele în Raël, care înseamnă „mesager” în ebraica, după ce a întâlnit o fiinţă umană de pe o alta planeta, atunci când o mică aeronava a aterizat într-o regiune vulcanica izolată din sud-centrul Franţei, în decembrie 1973. În timpul câtorva întâlniri avute loc în zile succesive, ocupantul navetei i-a dictat verbal cea mai mare parte a primei cărţi a acestui volum, spunând că era „un mesaj adresat întregii umanităţi”. El i-a spus lui Raël ca tuturor marilor profeţi ai religiilor majore le-au fost date de-a lungul istoriei noastre informaţii adecvate nivelului educaţional al timpului lor în aceeaşi manieră şi l-

a invitat pe Raël să accepte misiunea de a face cunoscut peste tot ceea ce a numit „mesajul nostru final”. Raël a acceptat sarcina şi a scris şi publicat rapid de unul singur cartea în limba franceza sub titlul dezarmant de simplu „Cartea care spune Adevărul”.

Aproape doi ani mai târziu, în octombrie 1975 a avut loc o a doua întâlnire în zona împădurită de lângă Brantome, din regiunea Perigord a Franţei, iar de data asta Raël a fost invitat la bordul avansatei nave spaţiale şi luat într-o minunata călătorie revelatoare. Raël descrie asta în întregime în cea de-a doua ediţie a cărţii intitulate „Extratereştrii m-au luat pe planeta lor”, care a fost de asemenea publicata original ca volum separat în franceza spre sfârşitul lui 1975.

Având în vedere faptul ca astronauţii americani, ruşi, chinezi şi europeni se ştie că au reuşit până acum să se aventureze doar pana în cele mai apropiate margini ale spaţiului-adica pe orbita pământului şi a lunii noastre – ar putea părea bizar poate la prima vedere pentru a se accepta ca fără un costum spaţial sau alte aparate speciale, Raël ar fi putut fi luat rapid dintr-o poiana împădurită europeană pe o alta planeta aflata la mare depărtare în galaxia noastră. Dar asta descrie el aici în aceiaşi termeni detaşaţi, practici, detaliind multe experienţe extraordinare trăite pe planeta gazdelor sale care se numesc „Elohim”. Cunoscându-l de aproximativ 13 ani, nu am niciun dubiu ca el descrie aici experienţe reale şi factuale.

Într-o a treia carte intitulată „Să le uram bun-venit Extratereştrilor”, publicata iniţial în 1979 şi acum pentru prima dată împreună cu primele două cărţi în acest volum îmbunătăţit, Raël răspunde la unele întrebări comune care i-au fost puse în mod repetat, în legătură cu primele scrieri din anii timpurii, de către jurnalişti sau alţii. Foarte signifiant, el adăugă de asemenea în aceasta a treia carte un nou material amplificat despre trecutul personal, care, spune el, i-a fost cerut de către informatorii săi în 1975 să-l nu-l facă public pentru încă trei ani. Alte scrieri de

importanta egala au urmat în cărţi succesive, intitulate „Meditaţia Senzuala”, „Da clonării umane”, „Geniocraţia” şi „Maitreya”. Pentru a avea o imagine adevărată şi completa a acestor revelaţii şi cunoaşteri fără precedent este important să citiţi toate aceste cărţi.

În relatarea acestei succinte schiţe a povestit lui Raël, nu am înserat niciun cuvânt calificant uzual cum ar fi „neconfirmat” sau „zvonit” pe care s-ar putea ca unii jurnalişti responsabilisi în special corespondenţi externi care au raportat din Beijing şi Berlin printre altele-sa le angajeze pentru a se distanta de orice informaţie controversata sau improbabila pe care o cara cu ei. Eu fac asta destul de intenţionat pentru a sublinia convingerea mea ca Raël este un om de o înaltă integritate care descrie experienţe veritabile într-o manieră sincera şi total adevărată.

Un jurnalist internaţional aşa cum am fost eu este de obicei obişnuit să evalueze siguranţa celor pe care îi citează pentru informaţii, chiar şi atunci când ascunde identitatea de încredere în spatele unei expresii cum ar fi „o sursă de obicei bine informată” sau „o sursă de obicei de încredere”. Din acest punct de vedere, estimarea mea în legătură cu Raël este aceea că este un eminent martor de încredere în legătură cu ceea ce a experimentat, cu toate că poate părea fantastic adesea. Eu cred că este de fapt „o sursă unica, bine informată şi de încredere”, şi, după ce l-am auzit vorbind în lecturi publice de-a lungul unei perioade de treisprezece ani şi după ce am revăzut propriul meu interviu şi altele înregistrate cu el, am impresia ca poate chiar şi acum el spune mai puţin decât tot ceea ce a învăţat în timpul acestor extraordinare şi necăutate întâlniri din mijlocul anilor ’70 de pe această planetă şi de dincolo. Mult mai important poate, profunda logica şi raţionalitate a ceea i-a fost spus de către informatorii lui îmi pare incontestabila.

L-am intervievat pe Raël de două ori în pregătirea unei serii de documentare radio investigative pentru BBC World Service şi intitulată „OZN-urile-Fapt, Ficţiune sau

Fantezie?” De asemenea l-am intervievat pe francezul raţional, responsabil, care l-a întâlnit şi care a decis să-l sprijine pe durata imediat următoare celor două întâlniri extraordinare din anii ’70. Am ajuns să cunosc şi să respect de asemenea ca prieteni mulţi alţi conducători şi membri ai organizaţiei sale internaţionale. În prezentarea în mod succint a povestit lui Raël unei audiente radio mondiale ca fiind doar un aspect al complexului fenomen OZN, am putut observat jurnalişti onorabili practicând detaşarea parţialadar aici nu am nicio ezitare în a declara public convingerea mea ca Raël a scris nişte cărţi de o importantă şi signifiantă maxime pentru înţelegerea noastră în legătură cu noi şi cu universul cunoscut în care trăim.

Dacă asta este aşa, este legitim să întreb; din ce cauză nu este cunoscut conţinutul universal al acestei cărţi încă în întreaga lume după cei aproximativ treizeci şi doi de ani după ce prima dintre ele a fost publicata? Pe scurt, a existat o agitaţie ascuţită a interesului publicului în Franţa după ce Raël a anunţat conspectul a ceea ce a reuşit să spună la un show chat de televiziune imediat ce terminase prima carte. Dar cumva, remarcabilei povesti nu i-a crescut imediat răspândirea în Europa şi nici nu a călătorit mai departe în acele momente prin intermediul canalelor de ştiri. O explicaţie pentru asta este faptul ca mijloacele de ştiri naţionale şi internaţionale sunt curios de conservatoare în demersul de a reporta ştiri fără precedent. Poveştile clişeu destul de uzate care sunt sigure şi solide îşi găsesc întotdeauna locul în buletinele de ştiri şi în ziare, în timp ce orice altceva cu adevărat radical se dovedeşte că trebuie să treacă printr-o lunga perioada de prezentare în mod batjocoritor. Defăimarea mai degrabă a adevărului unor informaţii fără precedent este un şiretlic care seamănă cu convulsia genunchilor, pe care mulţi jurnalişti îl angajează habitual din nou şi din nou pentru a evita orice fel de suspiciune cum ca organizaţia lor ar fi credula. În mare parte asta s-a întâmplat cu informaţiile extraordinar de importante ale lui Raël de-a lungul celor

treizeci şi doi de ani, iar mass-media lumii în general a dat greş în informarea publicului sau despre ele pe o rază larga.

Sunt semne, totuşi, ca asta începe să se schimbe în sfârşit. Acest lucru este de apreciat din moment ce din punctul meu de vedere, conţinutul acestei cărţi constituie o poveste de prima pagină, un titlu banner, un cap de ştiri căreia nu i-a fost data niciodată proeminenta sa globală. Puţin câte puţin, după cum au trecut anii din 1973, noile descoperiri ştiinţifice au confirmat veridicitatea informaţiilor originale ale lui Raël. Atunci când se vor dovedi în întregime adevărate, corpul informaţiilor care este prezentat în paginile următoare va fi văzut, simt asta, ca cea mai mare revelaţie din istoria înregistrată a umanităţii. Dar bineînţeles că până acum au existat două motive evidente pentru care nu a fost recunoscuta în felul acesta.

Mai întâi, nu exista nicio dovadă fizica incontroversabila care să ateste ceea ce a scris Raël. Şi în al doilea rând, natura a ceea ce spune el deranjează adânc înrădăcinatele sisteme de credinţa religioase, ştiinţifice, academice, şi alte instituţii de pe tot cuprinsul globului.

Ca indivizi, noi suntem cu toţii inconştient influenţaţi de către convenţiile educaţiei noastre, de către creşterea noastră şi de climatul limitat al gândirii cultivat de către conservatorii lumii şi de ştirile media neaventuroase.

Toate acestea nu sunt surprinzătoare din moment ce este cerut un efort considerabil din partea indivizilor, pentru ca aceştia să devină independenţi şi deschişi la minte şi să răzbată influentele. Din aceste motive, aceasta extraordinara informaţie s-a strecurat doar încet în toată lumea în ultimii treizeci şi doi de ani, în cea mai mare parte datorită eforturilor neîntrerupte, nefastuoase ale Mişcării Raëliene Internaţionale care, în clipa în care scriu, susţine că are aproximativ 60.000 de membri în aproape nouăzeci de tari.

De mai mult de treizeci de ani, Raël însuşi, cu amabilitate şi un bun umor, şi-a explicat povestea sa din

nou şi din nou, cu siguranţă de mii de ori la radio, televiziune şi în faţa ziariştilor, în cele mai multe tari din lume. Atunci când a fost sfidat sau luat în derâdere, după cum s-a întâmplat de multe ori live sau în interviurile înregistrate în studio, interviuri la care am fost prezent în calitate de publicist comercial al său pentru limba engleză şi ca suporter al extraordinarei sale misiuni, acesta s-a comportat întotdeauna cu aceeaşi politeţe şi aceeaşi încredere de nezdruncinat. Niciodată nu l-am văzut pierzându-şi calmul unui om care care ştie fără niciun dubiu ca spune adevărul.

În ceea ce priveşte dovezile, totuşi, Raël spune ca Elohim deliberat nu ne prezintă nicio urma de dovezi fizice care să-i sprijine revelaţiilein afară de faptul ca navele lor spaţiale vor apărea din ce în ce mai frecvent pe cerul nostru, odată cu trecerea timpului. Este foarte important, spun ei, să luăm în considerare toate informaţiile lor fără dovezi-logica şi raţionalitatea a ceea ce au revelat ei conţin propria sa dovada a adevărului.

Indiferent că vom accepta sau nu informaţiile şi învăţămintele lor filosofice, spun ei, este un test vital al inteligentei şi al puterii noastre de percepţie, şi în funcţie de reacţiile noastre ei vor judeca dacă suntem sau nu îndeajuns de maturi pentru a ne fi încredinţate cunoştinţele lor ştiinţifice şi sociale cu mult superioare, care sunt cu 25.000 de ani în avans fata de ale noastre.

Ei explica faptul ca nu aleg să aterizeze deschis şi oficial în nicio tara deoarece asta va implica violarea spaţiului nostru planetar, atât la nivel naţional cât şi internaţional. Aterizarea în orice loc ar putea de asemenea însemna aprobarea acelui guvern al ţării respective şi a filosofiei saleiar ei nu aproba nicio naţiune existenta pe Terra. De aceea ei au nevoie de o proprie ambasada diplomatica a lor cu aferentele drepturi extrateritoriale de care trebuie să se bucure orice diplomat vizitator şi respectat într-un stat străin. Din moment ce prima ambasada a lor de pe Pământ a fost primul templu al Ierusalimul, aceştia au cerut ca noua lor ambasada

moderna să fie construită pe cât de aproape posibil fata de cele mai vechi oraşe din inima Israelului.

În ciuda minimei acceptări a mediei de a-l aminti pe Raël şi de a relata pentru ce se zbate el, pasajul de timp i-a furnizat deja propria sa confirmare în creştere a ceea ce a scris. În 1974 – 75, atunci când el a început să spună ca toate formele de viaţă de pe Terra au fost create în laboratoare de către savanţii Elohim via meşterirea ADN-ului, proprii noştri cercetători geneticieni erau cu mult mai puţin avansaţi în munca lor decât sunt astăzi. În februarie 1997, la aproape un sfert de secol de la prima întâlnire a lui Raël cu vizitatorul din spaţiu, a venit anunţul unei istorice şi globale realizări în câmpul biologiei, reuşită la Edinburgh în Scoţia, revelând faptul ca embriologii britanici au reuşit să cloneze artificial o oaie numita Dolly.

Clonarea fiinţelor umane, a fost spus atunci, va deveni posibila în doi ani, iar Raël a ţinut prompt o conferinţă de presa spunând: „Toate acestea demonstreza ca tehnologia care era considerate imposibila în timpul revelaţiilor mele originale este acum perfect realizabila”.

Predicţia cum că va fi posibil să se cloneze o fiinţă umană în doi ani nu s-a dovedit în cele din urmă precisa. Totuşi, Raël a fondat o companie noua, denumita Clonaid, în acelaşi an, care a devenit prima companie comerciala din lume care oferea servicii de clonare publiculuiiar în decembrie 2002, la 5 ani după anunţul naşterii oii Dolly, Dr. Brigitte Boisellier, preşedinta Clonaid, a anunţat la o conferinţă de presa suprapopulata din Miami că s-a reuşit naşterea primei clonări umane a unei fetiţe numita Eva. Dr. Boisellier a anunţat mai târziu că s-a reuşit la Clonaid o succesiune de alte naşteri clonate într-un număr de tari din întreaga lume.

Complicaţiile legale au ordonat proiectului Clonaid să prezinte dovezi medicale şi ştiinţifice imediate ale acestor naşteri clonate lumii, şi aşa au rămas lucrurile în toamna lui 2005, atunci când această carte urma să fie lansată. D. Boisellier a explicat public faptul ca dorinţa companiei Clonaid de a proteja intimitatea şi securitatea copiilor

clonaţi şi a părinţilor lor este prima preocupare, dar ca dovezile realizărilor companiei Clonaid vor fi făcute publice la timpul potrivit.

Între timp, noile avansuri în înţelegerea clonării, a ADN-ului şi a celulelor stem continua sa apară regulat în ziarele noastre, contribuind în felul acesta la sprijinirea lucrurilor pe care le-a scris sau spus Raël de-a lungul ultimilor treizeci de ani. Într-un exemplu notabil, savanţii japonezi au anunţat ca cercetările lor indica faptul ca fondul de gene al tuturor raselor de pe Terra îşi au originea într-o surprinzătoare mica baza comuna care datează de acum aproximativ 13.000 de ani. Aceasta diagrama suna ca ecoul a ceea ce Raël a scris cu o stranie precizie, din moment ce Elohim au spus ca şi-au început munca lor de aici acum 25.000 de ani şi că au petrecut cam 12.000 de ani până să pregătească planeta şi să creeze ecologia, viaţa marina, păsările şi apoi mamiferele pana sa se apuce să creeze în final fiinţele umane „după chipul şi asemănarea lor”.

Raël spune ca liderii Elohimilor au trăit în continuu în timpul acestor 25.000 de ani, ştiind cu mult înainte cum să recreeze genetic corpul uman cu memoria şi personalitatea intacte. În curând, afirma ei, noi vom fi capabili să ne extindem media duratei noastre de viaţă la aproximativ 1.000 de ani, în procesul nostru de a-i emula pe ei. Raël susţine ca ei monitorizează de asemenea gândurile şi faptele fiecărui individ de pe Terra prin intermediul computerelor şi că pot recrea pe fiecare dintre noi de voie, în momentul morţii, printr-o mostra recoltata a unei singure celule din corpul nostru. El ne raportează faptul ca în jur de 8.000 de indivizi de pe Terra au fost deja recreaţi pe planeta lor pe care a fost dus şi el în 1975.

În afara cercetării practice din laboratoarele ştiinţifice, o significant de înaltă dezvoltare în câmpul academic a furnizat un nou sprijin mesajului lui Raël. Pe 4 august 2004, cea mai comprehensiva provocare a Teoriei Evoluţiei lui Darwin, cunoscuta sub numele de Design Inteligent, a fost prezentata discret lumii. Aceasta noua

teorie ipotetica, cum ca nicio entitate vie noua nu poate să apară datorită şansei, a fost prezentata formal de către Dr. Stephen C. Meyer, Directorul Centrului Instituţional Discovery pentru Ştiinţa & Cultura într-un articol publicat în jurnalul de biologie de către Muzeul Naţional al Istoriei Naturale, la Institutul Smithsonian din Washington D.C.

Jurnalul, „Procedeele Societăţii Biologice ale Washingtonului" (volumul 117, numărul 2, paginile 213 – 239), a purtat un articol intitulat „Originea Informaţiei biologice şi Categoriile Taxonomice înalte", în care Dr. Meyer argumentează faptul ca nicio teorie curenta a evoluţiei nu poate relata originea informaţiei necesare pentru construirea a noi forme animale. El a propus „designul inteligent" ca o explicaţie alternativă. Acest articol a reprezentat o realizare istorica pentru cei care au chestionat de mult timp teoria nedemonstrată a lui Darwin, deoarece a fost publicat într-un jurnal de ştiinţă academic nobil, şi a fost folosit în creştere de atunci ca referinţă de către savanţii care înainte erau obligaţi să se refere doar la teoria evoluţiei pentru a explica descoperirile lor.

Comentând aceasta dezvoltare la acel moment, Dr. Boisselier a spus ca cei care îl sprijină pe Raël pe tot cuprinsul lumii au un motiv de bucurie datorită acestui eveniment din moment ce este posibil pentru biologi să privească entităţile vii nu ca pe rezultatul mutaţiilor întâmplătoare, ci mai mult ca pe nişte creaţii sofisticate al căror fiecare detaliu a fost gândit şi care au un motiv pentru care exista". Biologia va evolua aşa de repede", a spus ea, „încât biologii vor înceta să mai fie orbiţi de teoria evoluţiei. Sunt sigură ca în zece ani de acum oamenii de ştiinţă se vor uita înapoi şi se vor minuna de ce au acceptat evoluţia atât de mult timp".

Acest eveniment academic de hotar a adus un nou termen conceptual al „Designului Inteligent" în atenţia publicului şi a deschis o nouă era de dezbateri în ceea ce priveşte teoria evoluţiei şi originile noastre. Devenind repede cunoscuta pe scurt ca LD., „intelligent design", începe acum să fie studiata şi dezvoltata în unele

universităţi respectate. Chiar şi preşedintele George W. Bush, care este recunoscut pentru intervenţiile sale în dezbaterile pur intelectuale, a declarat „designul inteligent" ca pe o explicaţie la fel de potrivita ca şi teoria evoluţiei.

Înseamnă asta ca Preşedintele Bush a făcut primul pas spre calea sa de a deveni Raëlian? Poate, poate nu. Indiferent care se va dovedi a fi adevărul, aceasta este o alta ilustraţie a ivirii graduale a puternicei confirmări a povestit lui Raël. Fireşte că am putea specula ca tocmai esenţa „designului inteligent" al Elohimilor este aceea ca ei trezesc lumea pe care au creat-o la întregul adevăr foarte lent, din moment ce faptul de a fi şocaţi brusc şi instantaneu şi aduşi la vigilenta plina direct dintr-un somn adânc este întotdeauna neplăcut şi uneori dăunător.

Totuşi, precis din aceste motive i-a fost dat titlul „Design Inteligent-Mesajul de la Designeri". Într-un izbitor nou Postscript al Autorului acestei cărţi, Raël dezvolta această temă la un nou nivel. El spune ca unica şi originala explicaţie Raëliana a originii vieţii de pe Pământ oferă efectiv o A Treia Cale între Darwin şi Geneza, iar asta poate fi cel mai bine descrisa ca Designul Inteligent ateist, care reprezintă creaţia ştiinţifică a vieţii pe Terra realizata de către o civilizaţie umană avansată. Şi, unic, aceasta a Treia Cale este reproductibila în laborator.

Spunând asta, trebuie să mărturisesc ca niciun sumar scurt nu poate face justiţie marii importante a acestei cărţi întregi. Sesizarea întregii signifiante a tuturor aserţiunilor sale cere o considerare măsurată a fiecăreia dintre ele în funcţie de contextul lor. De aceea am încredere în faptul ca scrierea acestei prefaţe pe care ceilalţi o vor citi îi va încuraja să-i acorde întregii cărţi o lectura atenta. În cazul în care totul este adevărat, şi sunt sigur că a fost reportat onest şi sincer, atunci nimic nu ar putea fi mai important pe lumea asta.

Lumea cercetării fenomenului OZN este inundata de multe mărturii grozave şi adesea conflictuale şi cu afirmaţii despre viaţa de dincolo de planeta noastră, toate

dintre ele fiind virtual nedemonstrate. Ceea ce a scris Raël nu reconciliază toate aceste conflicte într-o clipa-şi nimeni nu ar putea. În afara fenomenelor deranjante şi încă neexplicate ale pretinselor experienţe de răpiri care au fost vestite în întreaga lume, alţi oameni au ieşit în faţa de-a lungul ultimilor patruzeci sau cincizeci de ani pentru a insista asupra faptului că ei au avut parte de contacte personale prietenoase cu vizitatori extratereştri pe planeta noastră. Lista „contactaţilor" conţine unii şarlatani la fel ca şi unii care sunt evident sinceri. Dar niciunul dintre ei nu s-au apropiat nici pe departe de Raël în ceea ce priveşte conţinutul informaţiilor raportate oferite-iar Raël este de neclintit în aserţiunea ca el este singurul căruia i-a fost încredinţată comunicarea acestor adevăruri.

Nu sunt decât treisprezece ani din momentul în care scriu de când am citit eu însuşi pentru prima dată conţinutul acestei cărţi. Fiindu-mi prezentata o copie combinata ale primelor două cărţi de către un administrator de afaceri francez pe care l-am întâlnit la o conferinţă, am început să le citesc după ce am intrat în pat într-o seară târziesi am citit pe tot cuprinsul nopţii pana le-am terminat, neadormind deloc atunci şi nici pe tot cuprinsul zilei următoare.

Am fost cuprins aproape imediat de un sentiment de evlavie pe care l-am avut, din noroc, bâlbâit pe lângă cele mai măreţe adevăruri posibileiar acest sentiment nu m-a mai părăsit niciodată de atunci.

După ce am reflectat şi meditat cu grija asupra enormelor implicaţii de-a lungul ultimilor treisprezece ani, încă mai cred în mod ferm, după cum am mai indicat mai sus, ca ele au potenţialul de a ne transforma pe noi şi lumea noastră dincolo de aşteptările noastre prezente. La nivel pur practic, dacă liderii naţionali ar lua în serios această carte şi s-ar cali pe gândul ca lumea noastră este în comparaţie o întârziată „tara în curs de dezvoltare" cu multe probleme aparent nesoluţionabile, şi că sunt disponibile nelimitate asistente şi ajutoare din partea unei vietăţi foarte dezvoltate şi Superputernice de dincolo de

planeta noastră, atunci lucrul la o întâlnire istorica cu reprezentanţii Elohimilor la prima ambasada extraterestra aproape de Ierusalim poate fi văzut ca un obiectiv internaţional merituos şi sensibil.

La fel de important este cred şi revelaţia miezului cărţii despre adevărata natura a realităţii în care trăim. Lucrurile infinitului minuscul, spun Elohim, au exact aceeaşi structura ca şi lucrurile infinitului vastiar ei îl asigura pe Raël că au demonstrat asta ştiinţific. Asta poate suna incredibil, deoarece ştiinţa noastră nu poate concepe toate astea încă, dar ei spun ca atomii şi subatomii aflaţi în celulele corpului nostru sunt imagini reflectate ale universului de deasupra noastră; ele conţin minuscule sisteme planetare şi galaxii în care exista forme de viaţă complexe şi inteligente la fel ca şi noi.

În mod similar, propria noastră planeta, sistemul solar, galaxia şi universul nu sunt decât nişte insignifiante particule care fac parte dintr-un atom al unei imense fiinţe organice, şi în felul acesta toată materia se reflecta la diferite niveluri în felul acesta. Materia şi timpul nu au un început şi niciun sfârşit, spun ei, iar totul este ciclic.

Trunchiurile întretăiate ale Stelei lui David care simbolizează aceste adevăruri fundamentale-care sunt ilustrate şi explicate în secţiunea fotografiilor printate în aceasta carteau fost inscriptate pe prima naveta extraterestra care a aterizat în faţa ochilor lui Raël în Franţa.

În cursul celei de-a doua întâlniri lui i-au fost predate tehnici de meditaţie înrădăcinate în aceste comprehensiuni pe care acesta le-a transmis mai departe în mod asiduu pe durata seminariilor anuale ţinute pe toate cele cinci continente ale lumii. Numite „meditaţia senzuala” sau „meditaţia tuturor simţurilor”, aceste tehnici sunt proiectate pentru trezirea minţii individului la cel mai mare potenţial prin trezirea în întregime mai întâi a sensibilităţilor corpului.

Beneficiile fără dubiu ale oricărui tip de meditaţie sunt recunoscute din ce în ce mai mult de către profesiile

medicale, dar tehnicile predate de Raël îi ajuta pe indivizi în mod specific să aibă o măreaţă senzaţie de armonie cu infinita natura a tuturor lucrurilor şi în acest fel şi cu ceilalţi. Reacţii chimice benefice sunt stimulate în interiorul corpului, sănătatea este sporita, pacea interioară fizica şi mentala sporeşte. Pe scurt, ceea ce este unic în legătură cu aceste învăţături şi practici este faptul ca ele combina spiritualul cu ştiinţificul într-o manieră practica, promiţând transformarea societăţii care începe de acolo de unde trebuie să înceapă orice schimbare adevărataadică de la individ.

În viziunea mea, datorită multiplelor motive enumerate aici, publicarea cărţii „Design Inteligent-Mesajul de la Designeri" marchează sfârşitul unei lungi ere de incomprehensiune şi ignoranta în legătură cu noi şi cu scopul existenţei noastre. Eu nu cred că potenţială să importanta poate fi exagerata: după părerea mea este pur şi simplu cea mai importantă carte care poate fi publicata oriunde în lume de două mii de ani încoace. Dacă va primi atenţia pe care o merita, cred că poate anunţa şi deschide o fără precedent era a iluminării şi a schimbării mondiale.

Toamna lui 2005 Norwich, Anglia

Anthony Grey este fostul corespondent internaţional al Reuters în Europa de Est şi în China acolo unde a fost ţinut ostatic pentru doi ani în timpul Revoluţiei Culturale-şi autorul romanelor istorice best-selleruri internaţionale, „Saigon", „Pekin" şi „Tokio Bay".

(www.anthonygray.co.uk)

PRIMA CARTE

CARTEA CARE SPUNE ADEVĂRUL

1

ÎNTÂLNIREA

Chiar de la vârsta de 9 ani am avut doar o pasiune-cursele de maşini. Am înfiinţat o revistă specializata în sporturile auto în anul 1970 pur şi simplu pentru a trăi în mediul unui sport în care omul încearcă să se auto-depăşească în mod constant, în acelaşi timp zbătându-se să îi depăşească şi pe alţii. Încă din anii timpurii ai copilăriei

mele am visat la ziua în care voi deveni un pilot de curse auto, călcând pe urmele cuiva faimos, precum Fangio. Mulţumită contactelor pe care le-am realizat prin intermediul revistei pe care am creat-o, mi s-a oferit oportunitatea de a participa în competiţii, şi aproximativ 10 trofee împodobesc acum apartamentul meu ca rezultat al acestor curse.

Pe data de 13 decembrie 1973, totuşi, m-am dus pe un vulcan, admirând de sus Clermont-Ferrand-ul, în sud-centrul Franţei. M-am dus acolo mai mult pentru a lua o gură de aer proaspăt dăcât pentru o tura cu maşina. Ma mâncau picioarele după un an întreg de frecventare a curselor din circuit în circuit, mai tot timpul trăind pe 4 roti, ca să spun aşa.

Aerul era rece în acel moment, iar cerul mai degrabă mohorât, cu ceata pe fundal. Am mers şi am mărşăluit puţin, părăsind locul în care maşina mea era parcata, în dorinţa de a ajunge în centrul craterului numit Puy-de-Lassolas, acolo unde veneam des pentru picnicuri vara, împreună cu familia mea.

Ce loc superb şi sănătos era!!! Să te gândeşti ca acum mii de ani, chiar în locul unde stau, lava ţâşnea afara la temperaturi incredibil de ridicate. „Bombe” vulcanice decorative mai pot fi încă găsite printre sfărâmături. Vegetaţia sărăcăcioasă semăna cu regiunea Provence din Franţa, dar fără strălucire.

Tocmai voiam să plec şi m-am uitat pentru ultima dată peste vârful muntelui circular, care să format prin acumularea cenuşei vulcanice. îmi aminteam de câte ori am coborât pe aceste pante abrupte, ca şi cum aş fi fost la schi. Deodată am văzut în ceata o lumina roşie intermitenta; apoi un fel de elicopter cobora către mine. Un elicopter scoate un zgomot de obicei, dar în acel moment nu am auzit nimic, nici măcar cea mai mică şuieratura. Un balon poate? Obiectul era deja la aproximativ 20 de metri deasupra pământului, şi am reuşit să observ că avea o forma puţin turtita.

Era o farfurie zburătoare.

Întotdeauna crezusem în existenta lor, dar nici nu visasem vreodată că am să văd vreuna. Măsura cam 7 metri în diametru, în jur de 2.5 m înălţime, era plata pe dedesubt şi în forma de con. Sub ea, o lumina foarte puternica emitea flash-uri, în timp ce deasupra o lumina alba intermitenta îmi amintea de camera cubica, cu flash-uri. Aceasta lumina alba era aşa de intensa, încât nu mă puteam uita la ea fără să nu mă orbeasca.

Obiectul continua sa coboare fără cel mai mic zgomot pana când s-a oprit şi a rămas nemişcat la aproximativ 2 metri de sol. Nu mi-a fost frica, ci dimpotrivă, eram plin de bucuria de a trăi un asemenea moment. Am regretat cu amar că nu-mi adusesem camera video cu mine.

Apoi incredibilul s-a produs. O trapa s-a deschis sub maşină şi un fel de scarita-covor s-a desfăşurat pe sol. Mi-am dat seama că o vietate trebuia să apară şi mă întrebam cum va arata.

La început au apărut două picioare care m-au calmat, din moment ce în aparenta urma sa întâlnesc un om. La început am crezut ca cel care coboară scăriţa şi vine către mine este un copil.

Am observat atunci cu certitudine că nu era un copil chiar dacă forma era înaltă de doar patru picioare (1.2 metri). Ochii săi erau subţiri, de forma migdalata, parul sau era negru şi lung, şi avea o mică barba neagră. Rămăsesem încă nemişcat iar el s-a oprit la aproximativ 10 metri de mine.

Purta un fel de costum verde dintr-o bucata, care îi acoperea întregul corp, şi cu toate că întregul sau cap părea să fie liber, am putut observa în jurul lui un fel de halo ciudat. Nu era chiar un halo, dar aerul ce-i înconjura fata strălucea uşor şi pâlpâia. Părea un fel de scut invizibil, ca un balon de săpun, aşa de finuţ încât cu greu îl puteam observa. Pielea sa era alba, cu o uşoară nuanţă de verde, ca a cuiva care are probleme cu ficatul.

Mi-a zâmbit cu sfială şi m-am gândit că este cel mai bine să îi întorc zâmbetul. M-am simţit mai degrabă alinat, aşa că am zâmbit şi am lăsat capul uşor în jos, ca de

primire. Mi-a răspuns cu acelaşi gest. Gândindu-mă că trebuie să aflu dacă ma poate auzi, l-am întrebat: „De unde veniţi?”

Mi-a răspuns cu o voce puternica, articulata care era uşor nazala: „De foarte departe”.

„Vorbiţi franceza?” m-am interesat.

„Vorbesc toate limbile de pe Terra”.

„Veniţi de pe o alta planeta?”

„Da”, a răspuns.

În timp ce vorbea, s-a apropiat şi stătea la aproximativ 2 metri de mine.

„Este pentru prima dată când vizitaţi Pământul?”

„Oh, nu!”

„Aţi venit adesea aici?”

„Foarte des – pe puţin spus”.

„De ce aţi venit aici?”

„Astăzi, pentru a vorbi cu dumneavoastră”.

„Cu mine?”

„Da, cu dumneavoastră, Claude Vorilhon, editorul unei mici reviste despre sporturile motorizate, căsătorit şi tata a doi copii”.

„De unde ştiţi toate acestea?”

„V-am urmărit de multă vreme”.

„De ce pe mine?”

„Asta vreau să vă spun cu precizie. De ce aţi venit aici în această dimineaţă răcoroasă de iarna?”

„Nu ştiu… am simţit că trebuie să iau aer curat…”

„Veniţi adesea aici?”

„Vara da, dar aproape deloc în acest sezon”.

„Aşadar, de ce aţi venit astăzi? Aţi plănuit aceasta plimbare dinainte?”

„Nu. Nu ştiu sigur. Când m-am trezit în dimineaţa asta, am avut un impuls brusc de a veni aici”.

„Aţi venit pentru că am dorit să vă văd. Credeţi în telepatie?”

„Da, desigur, este ceva care întotdeauna m-a interesat – la fel ca şi subiectul farfuriilor zburătoare. Dar niciodată nu m-am gândit că o să văd una cu ochii mei”.

„Ei bine, m-am servit de telepatie pentru a vă face să veniţi aici pentru că am multe lucruri să vă spun. Aţi citit Biblia?”

„Da, dar de ce întrebaţi?”

„Aţi citit-o de mult timp?”

„Nu, de fapt am cumpărat-o acum câteva zile”.

„De ce?”

„Chiar nu ştiu de ce. Dintr-odată mi-a venit să o citesc…”

„Din nou am folosit telepatia pentru a vă face să o cumpăraţi. V-am ales pentru o misiune foarte dificila, şi am multe lucruri să vă spun. Aşa ca veniţi în nava mea unde putem vorbi mult mai confortabil”.

L-am urmat, suind mica scara de sub maşină care la o privire mai amănunţită arata mai mult ca un clopot plat, cu partea inferioară bombata şi plină. În interiorul ei stăteau două scaune poziţionate faţă în faţă, iar temperatura era potrivita, cu toate că trapa era încă deschisă.

Nu era nicio lampa, dar o lumina naturala emana de peste tot. Nu era niciun instrument dintre cele care se găsesc într-un cockpit de avion. Podeaua era făcută dintr-un amestec scânteietor, care era uşor albăstrui. Scaunele erau incolore şi translucide, dar foarte confortabile şi făcute dintr-o singură bucata de material. M-am aşezat pe cel mai mare, care era reglat aproape de podea, aşa încât fata micului om din fata să fie la acelaşi nivel cu a mea.

A atins un punct de pe zid şi toată maşina a devenit transparenta cu excepţia părţii de sus şi a fundului ei. Era ca şi cum aş fi fost în aer liber, dar temperatura era potrivita. M-a invitat să îmi dau jos haina, ceea ce am şi făcut, iar apoi a început să vorbească.

„Va pare rău ca nu aţi luat camera video cu dumneavoastră pentru ca să puteţi vorbi lumii întregi despre întâlnirea noastră cu dovada în mâini?”

„Da, desigur…”

„Ascultaţi-mă cu atenţie. Le veţi spune oamenilor despre aceasta întâlnire, dar le veţi spune adevărul despre

cine sunt ei şi despre cine suntem noi. Judecând după reacţiile lor vom şti dacă putem să ne arătăm liber şi oficial. Aşteptaţi pana veţi şti totul înainte de a vorbi în public. Atunci veţi fi capabil să vă apăraţi cum se cuvine împotriva celor care nu vă vor crede şi veţi putea să le aduceţi dovezi incontestabile. Veţi scrie tot ce vă voi spune şi veţi publica scrierile sub forma unei cărţi".

„Dar de ce m-aţi ales pe mine?"

„Din multe motive. Mai întâi de toate, aveam nevoie de cineva dintr-o ţară în care noile idei sunt bine primite şi în care este posibil să se vorbească deschis despre asemenea idei. Democraţia s-a născut în Franţa şi aceasta tara are reputaţia asupra lumii ca fiind tara libertăţii. De asemenea, aveam nevoie de cineva care este inteligent şi destul de deschis la tot. Pe deasupra, aveam nevoie de cineva care este liber-cugetător, fără a fi o persoană antireligioasă. Pentru ca dumneavoastră v-aţi născut dintr-un tata evreu şi o mamă catolică, va consideram a fi o punte ideala de legătură între două lumi foarte importante în istoria omenirii. În plus, activităţile dumneavoastră nu vă sunt în niciun fel predispuse pentru a face revelaţii incredibile, iar acest lucru vă va face cuvintele mult mai credibile. Din moment ce dumneavoastră nu sunteţi un om de ştiinţă, nu veţi complica lucrurile şi le veţi explica simplu. Nefiind un om de litere, nu veţi compune propoziţii elaborate, care sunt greu de înţeles pentru foarte mulţi oameni. În fine, ne-am decis să alegem pe cineva care s-a născut după prima explozie atomică, din 1945, iar dumneavoastră v-aţi născut în 1946. V-am urmărit de fapt din momentul naşterii, şi chiar şi înainte. De aceea v-am ales. Aveţi vreo întrebare?"

„De unde veniţi?"

„De pe o planetă îndepărtată despre care nu o să vă spun nimic datorită fricii ca oamenii de pe Terra ar putea fi îndeajuns de neînţelepţi pentru a ne distruge liniştea".

„Este foarte departe planeta dumneavoastră?"

„Foarte departe. Dacă vă spun distanta, veţi înţelege că este imposibil să o atingeţi cu nivelul dumneavoastră

actual de cunoştinţe ştiinţifice şi tehnice”.

„Cum sunteţi numiţi?”

„Suntem oameni ca şi dumneavoastră, şi trăim pe o planetă similara Terrei”.

„Cât timp va ia sa ajungeţi aici?”

„Atât cât îmi ia sa mă gândesc la asta”.

„De ce veniţi pe Pământ?”

„Pentru a monitoriza şi a supraveghea dezvoltarea umanităţii. Fiinţele umane de pe Terra sunt viitorul, noi reprezentam trecutul”.

„Sunt mulţi oameni pe planeta dumneavoastră?”

„Sunt mai mulţi decât pe planeta dumneavoastră”.

„Aş vrea să vizitez planeta dumneavoastră. Pot?”

„Nu. Înainte de toate, nu aţi putea trăi aici deoarece atmosfera este diferita de a dumneavoastră, şi nu sunteţi antrenat pentru o asemenea călătorie”.

„Dar de ce ne-am întâlnit aici?”

„Deoarece craterul unui vulcan este un loc ideal, departe de oamenii supărători. Trebuie se va părăsesc acum. Veniţi mâine la aceeaşi oră cu biblia şi ceva de luat notiţe. Nu aduceţi niciun obiect metalic şi nu vorbiţi cu nimeni despre conversaţia noastră, altfel nu ne vom mai întâlni niciodată”.

Mi-a înmânat paltonul, lăsându-mă să cobor scara şi mi-a făcut semn cu mâna. Scara s-a înfăşurat şi uşa s-a închis fără niciun sunet. Nefăcând încă nici cel mai fin zgomot, naveta s-a ridicat uşor la o înălţime de aproximativ 400 de metri, apoi a dispărut în ceata.

2

adevărul geneza

În ziua următoare am fost la locul întâlnirii din nou, pregătit, cu un caiet, un condei şi cu Biblia. Maşină zburătoare a apărut la timp şi m-am găsit din nou faţă în faţă cu micuţul om, care m-a invitat să intru în maşină, şi ne-am aşezat în aceleaşi scaune confortabile.

Nu vorbisem cu nimeni nimic despre asta, nici măcar cu prietenii apropiaţi şi a fost fericit să afle că am fost discret. Mi-a sugerat să iau notiţe, apoi a început să-mi

vorbească.

„Cu foarte mult timp înainte, pe planeta noastră îndepărtată am atins un nivel de dezvoltare tehnico-ştiinţifică comparabil cu cel pe care îl veţi atinge şi voi curând. Oamenii noştri de ştiinţă au început să creeze forme de viaţă primitive, embrionare, adică celule vii în eprubete. Toţi au fost entuziasmaţi de faptul acesta.

Oamenii de ştiinţă şi-au perfecţionat tehnicile şi au început să creeze mici animale bizare, dar guvernul, sub presiunea opiniei publice, a ordonat acestora să oprească experimentele, de frica faptului că vor crea monştri, lucru dezastruos pentru societate. Într-adevăr, unul dintre aceste animale a scăpat şi a omorât câţiva oameni.

Din moment ce în acelaşi timp explorările interplanetare şi intergalactice au făcut şi ele progrese, savanţii s-au hotărât să caute o planetă îndepărtată pe care să existe condiţiile necesare pentru a-şi desfăşura experimentele. Au ales Pământul pe care trăiţi voi. Acum aş dori să mă refer la Biblie, unde veţi găsi urme despre adevărul trecutului dumneavoastră. Aceste urme au fost distorsionate desigur într-un fel de către translatorii succesivi, care nu puteau înţelege asemenea tehnologii şi nu puteau din cauza asta să descrie tot ce ceea vedeau decât ca pe o forţă supranaturala sau mistica.

Doar părţile din Biblie pe care vi le voi interpreta sunt importante. Alte părţi sunt pur şi simplu expresii poetice despre care nu o să spun nimic. Sunt sigur că veţi aprecia faptul ca mulţumită legii care spune ca Biblia a trebuit să fie întotdeauna recopiata fără a schimba nici cel mai mic detaliu, sensul de baza a rămas intact odată cu trecerea anilor, chiar dacă textul a fost aprovizionat cu propoziţii mistice şi inutile.

Să începem deci cu primul capitol din Cartea Genezei:

„La început Elohim a creat cerurile şi pământul”. Geneza 1: 1

„Elohim”, tradus fără justificare în unele Biblii prin cuvântul „Dumnezeu”, înseamnă în ebraica „cei care vin

din cer” şi cu atât mai mult, cuvântul reprezintă o formă de plural. Asta înseamnă ca savanţii din lumea noastră au căutat o planetă care să fie propice continuării proiecţelelor lor. Au „creat”, sau în realitate au descoperit Pământul, şi au realizat ca acesta conţine toate elementele necesare creării vieţii artificiale, chiar dacă atmosfera nu era chiar la fel ca a noastră.

„Şi duhul lui Elohim se purta pe deasupra apelor”. Geneza 1: 2

Asta înseamnă ca oamenii de ştiinţă au făcut zboruri de recunoaştere şi ceea ce voi numiţi sateliţi artificiali au fost plasaţi în jurul Pământului pentru a-i studia constituţia şi atmosfera.

„Şi au văzut Elohim că este buna lumina”. Geneza 1: 4

Pentru a crea viaţă pe Pământ era important să se ştie dacă soarele trimitea raze dăunătoare pe suprafaţa sa, problema care a fost cercetata în întregime. S-a dovedit ca soarele încălzea corect Terra, fără să trimită raze dăunătoare. În alte cuvinte, „lumina era bună”.

„Şi a fost seara şi a fost dimineaţă; ziua întâi”. Geneza 1: 5

Aceasta cercetare a durat ceva timp. „Ziua” menţionată aici corespunde perioadei în care soarele vostru rasare consecutiv sub acelaşi semn în ziua echinocţiului de primăvară, cu alte cuvinte, aproximativ 2.000 de ani pământeni.

„Au despărţit apele de sub ceruri de apele de deasupra cerului”. Geneza 1: 7

După ce au studiat razele cosmice de deasupra norilor, savanţii au coborât sub nori, dar au rămas pe deasupra apelor. Asta înseamnă că erau printre nori, „apele de deasupra firmamentului” şi ca oceanul acoperea întreaga planetă, „apele de sub ceruri”.

„Să se adune apele cele de sub cer la un loc şi să se arate uscatul”. Geneza 1: 9

După ce au studiat suprafaţa oceanului, au verificat fundul marii şi au ajuns la concluzia că nu era foarte adânc

şi că era la fel de nivelat peste tot. Aşa ca după aceea, prin aplicarea unor explozii foarte puternice, care au acţionat precum buldozerele, au înălţat materia de la fundul oceanului şi au îngrămădit-o într-un singur loc pentru a forma un continent.

La început pe Terra a fost un singur continent şi recent, savanţii voştri au realizat ca toate continentele care s-au îndepărtat acum câtva timp se potrivesc perfect pentru a forma o singură masa.

„Să dea pământul din sine verdeaţă, iarba şi pomi, care să dea rod cu sământă într-însa după specia lor". Geneza 1: 11

În acest laborator magnific şi gigantic ei au creat celule vegetale din nimic altceva decât din chimicale, care după aceea s-au transformat în diferite tipuri de plante. Toate eforturile savanţilor s-au concentrat pe reproducere. Micuţele firicele de iarba pe care le-au creat trebuiau să se reproducă singure.

Savanţii s-au împrăştiat pe toată suprafaţa acestui imens continent în mici echipe de cercetare. Fiecare individ a creat varietăţi diferite de plante în acord cu propria lui inspiraţie şi cu clima. Sau întâlnit la intervale regulate de timp pentru a-şi compara cercetările şi creaţiile. Oamenii de pe planeta lor originara au urmărit progresul lor de la distanta, cu pasiune şi amuzament. Cei mai străluciţi artişti au venit şi s-au alăturat oamenilor de ştiinţă pentru a da unor plante roluri pur decorative şi plăcute, fie prin înfăţişarea lor, fie prin parfum.

„Să fie luminători pe tăria cerului, ca să lumineze pe pământ, să despartă ziua de noapte şi să fie semne care să deosebească anotimpurile, zilele şi anii". Geneza 1: 14

Prin intermediul observării Soarelui şi a stelelor, au putut măsura durata zilelor, lunilor şi anilor pe Terra. Acest lucru i-a ajutat ca să-şi regleze propria viaţă pe noua planeta – atât de diferita de a lor, unde zilele şi anii nu au aceeaşi durata. Cercetările astronomice le-au permis să se localizeze cu precizie şi să înţeleagă Pământul mai bine.

„Să mişune apele de vietăţi, fiinţe cu viaţa în ele pe

Pământ, şi păsări să zboare pe întinsul tăriei cerului". Geneza 1: 20.

Apoi au creat primele animale acvatice, de la planctoni la peşti mici, apoi peşti mari. Au mai creat de asemenea şi coralii pentru a echilibra aceasta mica lume, aşa încât micii peşti să se poată hrăni cu ei iar, la rândul lor, peştii mai mari să îi poată mânca pe cei mici.

În acest fel a putut fi obţinut echilibrul, pentru ca speciile să poată supravieţui. Aceasta este ceea ce voi acum numiţi „ecologie", şi a fost obţinută cu succes. Savanţii şi artiştii se întâlneau des şi organizau competiţii pentru a determina care dintre echipe au creat cele mai frumoase şi interesante animale.

După peşti au creat păsările. Acest lucru a fost făcut sub presiune, trebuie spus, de către artişti, care s-au străduit să creeze cele mai nemaipomenite forme, în cele mai trăsnite culori. Unele dintre ele au avut mari probleme cu zborul, deoarece minunatele lor pene erau foarte greoaie. Concursul a mers chiar mai departe, punctându-se nu numai caracteristicile fizice dar şi comportamentul acestor animale, în particular minunatele lor dansuri ale ritualurilor nupţiale.

Alte grupuri de savanţi au creat animale înfricoşătoare, veritabili monştri, ceea ce le-au dat dreptate celor care s-au opus planului de creaţie de pe propria lor planeta. Aceştia erau dragonii, sau ceea ce voi numiţi dinozauri şi brontozauri.

„Să scoată pământul fiinţe vii, după felul lor: animale, târâtoare şi fiare sălbatice, după felul lor". Geneza 1: 24

După organismele marine şi peşti, oamenii de ştiinţă au creat animalele de uscat pe o planetă pe care vegetaţia devenise acum magnifica. Exista o mulţime de alimente pentru erbivore. Acestea au fost primele animale de uscat create. Apoi au fost create carnivorele pentru a echilibra populaţia de erbivore. Şi aici, speciile au trebuit să menţină echilibrul. Acei oameni de ştiinţă care au au făcut toate acestea au venit de pe aceeaşi planeta ca şi mine. Eu sunt unul dintre aceşti oameni care au creat viaţa de pe

Terra.

Acela a fost momentul în care cei mai iscusiţi dintre noi au vrut să creeze o fiinţă umană artificiala exact ca şi noi. Fiecare echipa s-a pus pe lucru, şi foarte curând am fost capabili să ne comparam creaţiile. Dar pe planeta noastră de acasă oamenii au fost scandalizaţi atunci când au auzit ca făceam „copii în eprubeta”, care ar fi putut să le ameninţe lumea lor. Ei se temeau ca aceste noi fiinţe umane ar putea deveni un pericol în cazul în care capacităţile lor mentale sau puterile lor se dovedeau a fi superioare celor avute de creatori. Aşa ca noi am căzut de acord să lăsăm noi oameni să trăiască într-un mod foarte primitiv, fără a-i lăsa să cunoască nimic ştiinţific, şi am mistificat acţiunile noastre. Este uşor să realizaţi cât de multe echipe de creatori au făcut astafiecare rasa de pe Terra corespunde unei echipe de creatori.

„Să facem omul după chipul şi după asemănarea Noastră: ca să stăpânească peştii marii, păsările cerului, animalele domestice, toate vietăţile care se târăsc pe pământ, şi tot pământul”. Geneza

1: 26.

„După chipul Nostru!” Poţi vedea ca asemănarea este izbitoare. În acel moment au început problemele pentru noi. Echipa localizata în ţara pe care acum o numiţi Israel, care în acele timpuri nu era departe de Grecia şi de Turcia pe continentul originar, era compusa din creatori geniali care formau probabil cea mai talentata echipa dintre toate.

Animalele lor erau cele mai frumoase iar plantele aveau cele mai dulci parfumuri. Acesta era ceea ce voi numiţi „paradisul pe Pământ”. Fiinţele umane pe care le-au creat aici erau cele mai inteligente. Aşa că au trebuit să se facă asigurări pentru ca aceste fiinţe create să nu îşi depăşească proprii creatori. Cei creaţi trebuiau din această cauză ţinuţi departe de marile secrete ştiinţifice, în timp ce erau educaţi în scopul măsurării inteligentei lor.

„Din toţi pomii din rai poţi să mânaci, dar din pomul cunoştinţei binelui şi răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreşit!” Geneza 2: 17.

Asta însemna ca voi – cei creatiputeaţi învăţa tot ce doriţi, citi toate cărţile pe care vi le puneam aici la dispoziţie, dar că nu vă puteaţi niciodată atinge de cărţile ştiinţifice, pentru ca altfel urma sa muriţi.

„I-a adus omului toate animalele pentru a vedea cum le va numi”. Geneza 2: 19.

Oamenii trebuiau să posede o înţelegere amănunţită a plantelor şi a animalelor, modul lor de viaţă şi felul în care pot obţine mâncare de la ele. Creatorii i-au învăţat numele şi puterile a tot ce exista în jurul lor, din moment ce botanica şi zoologia nu erau considerate periculoase pentru ei. Imaginează-ţi bucuria acestei echipe de creatori, având doi copii, un bărbat şi o femeie alergând de jur-împrejur şi învăţând cu înverşunare ceea ce le era predat.

„Şarpele… a zis către femeie… din fructul copacului care este în mijlocul grădinii… nu veţi muri, pentru ca Elohim ştiu ca în ziua în care veţi mânca, vi se vor deschide ochii şi veţi fi precum zeii”. Geneza 3: 1 – 5

Unii oameni de ştiinţă din aceasta echipa simţeau o dragoste adâncă pentru aceste fiinţe umane, „creaturile” lor, şi voiau să le dea o educaţie completa cu scopul de a-i transforma în oameni de ştiinţă, la fel ca şi ei. Aşa că le-au spus acestor tineri, care deveniseră aproape adulţi, că îşi pot realiza studiile ştiinţifice şi ca în acest fel vor deveni la fel de învăţaţi ca şi creatorii lor.

„Atunci li s-au deschis ochii la amândoi şi au cunoscut că erau goi”. Geneza 3: 7.

Noile fiinţe umane au înţeles atunci că pot deveni şi ele creatori la rândul lor şi au devenit furioşi pe „părinţii” lor pentru că le-au ascuns cărţile ştiinţifice, considerându-i în acest fel ca pe nişte animale periculoase de laborator.

„Yahweh Elohim a spus către şarpe: blestemat să fii… pe pântecele tău să te târăşti şi ţărână sa mânaci în toate zilele tale”. Geneza 3: 14.

„Şarpele” era micul grup de creatori care au dorit să le spună adevărul lui Adam şi Evei, şi ca rezultat au fost condamnanţi de guvernul de pe propria lor planeta sa trăiască în exil pe Terra, în timp ce toţi ceilalţi savanţi au

trebuit să îşi oprească experimentele şi să părăsească Pământul.

„Şi au făcut Elohim pentru om şi pentru soţia sa îmbrăcăminte de piele şi i-au îmbrăcat”. Geneza 3: 21.

Creatorii le-au dat creaţiilor lor elementele strict necesare pentru supravieţuire, îndeajuns pentru a se descurca, fără a mai fi nevoia unui contact viitor cu ei. Biblia a păstrat o propoziţie care se apropie de documentul original:

„Acum ca omul a devenit unul dintre Noi, mulţumită ştiinţei… Acum trebuie să ne asigurăm că nu îşi va pune mâna şi va lua din „pomul vieţii”, ca să mance şi să trăiască în veci”. Geneza 3: 22.

Viaţa umană este foarte scurta dar exista o cale ştiinţifică pentru a o prelungi. Oamenii de ştiinţă care studiază toată viaţa nu pot să înceapă să înmagazineze cunoştinţe suficiente pentru a putea să facă descoperiri interesante decât doar atunci când îmbătrânesc, motiv pentru care şi progresul uman este aşa de încet. Dacă oamenii ar putea trăi de 10 ori mai mult, cunoştinţele ştiinţifice ar face o săritură gigantica înainte.

Dacă atunci când le-au creat, aceste fiinţe ar fi trăit mai mult, atunci ar fi devenit repede egalii noştri pentru ca facultăţile lor mintale le sunt cu puţin superioare celor alor noastre. Ei nu erau conştienţi de propriul lor potenţial. Acest lucru se aplică în special oamenilor din Israel care, aşa cum am menţionat anterior, fuseseră aleşi într-un concurs drept cel mai reuşit tip de umanoizi de pe Pământ, datorită inteligentei şi geniului lor. Aceasta explica de ce ei s-au considerat întotdeauna drept „poporul ales”. Într-adevăr, ei au fost oamenii aleşi de către echipele de savanţi care se strângeau împreună pentru a-şi judeca creaţiile. Poţi vedea şi tu numărul geniilor care s-au născut din aceasta rasa.

„Şi izgonind pe om, l-a aşezat în estul Grădinii din Eden, şi a pus heruvimi cu sabie de foc valvaietoare, să păzească drumul către pomul vieţii”. Geneza 3: 24.

Soldaţi cu arme cu dezintegrare atomică au fost

plasaţi la intrarea rezidentei creatorilor pentru a împiedica fiinţele umane să mai fure cunoştinţe ştiinţifice mai multe”.

POTOPUL

„Să trecem la al patrulea capitol al Genezei.

„Dar după un timp, Cain a dus jertfa Elohimilor din roadele pământului, şi Abel a adus de asemenea din cele intai-născute oi ale sale”. Geneza 4: 3 – 4.

Creatorii, care se aflau în exil sub supraveghere militară au solicitat fiinţelor umane să le aducă alimente cu scopul de a le arata superiorilor lor ca noii oameni creaţi erau buni, şi că nu se vor mai întoarce niciodată împotriva creatorilor. În acest fel au reuşit să obţină de la conducătorii lor permisiunea pentru ca oamenii să beneficieze de „pomul vieţii”. Iar asta explica în ce fel au trăit atât de mult: Adam a trăit 930 de ani, Seth 912 ani şi Enoh 905 ani, şi tot aşa, după cum sta scris în Geneza. Capitolul 5, versurile 1 – 11.

„Iar după ce au început a se înmulţi oamenii pe pământ şi li s-au născut fiice, fiii lui Elohim, văzând ca fiicele oamenilor sunt frumoase, şi-au ales dintre ele sotii, care pe cine a dorit”. Geneza 6: 2.

Creatorii care trăiau în exil au luat cele mai frumoase fiice ale umanităţii şi le-au făcut soţiile lor.

„Nu va rămâne duhul meu pururea în oamenii aceştia, pentru că sunt numai trup, deci zilele lor să mai fie o sută două zeci de ani”. Geneza 6: 3.

Longevitatea nu este ereditara şi mai mult, datorită autorităţilor de pe planeta îndepărtată, copiii noilor fiinţe umane nu au beneficiat automat de „pomul vieţii”. În acest fel, secretul vieţii a fost pierdut, iar progresul uman a fost încetinit.

„Când fii Elohimilor au început a intra la fiicele oamenilor şi acestea începuseră a le naşte fii: aceştia erau vestiţii viteji din vechime, oamenii faimei”. Geneza 6: 4.

Aici aveţi dovada relaţiilor între creatori şi fiicele umanităţii pe care le creaseră după propria lor imagine, producând în felul acesta copii excepţionali. Aceste acţiuni li s-au părut foarte periculoase oamenilor de pe planeta

îndepărtată. Progresul ştiinţific de pe Terra era fantastic, aşa că au hotărât să distrugă ceea ce creaseră.

„Şi a văzut Yahweh ca răutatea omului s-a mărit pe pământ şi ca toate gândurile şi înclinaţiile sale sunt rele". Geneza 6: 5.

„Răul" în chestiune era dorinţa fiinţelor omeneşti de a deveni oameni ştiinţifici şi independenţi, egali cu creatorii lor. Fiind „buni", având în vedere îngrijorarea celor de pe planeta Elohimilor, însemna ca noii oameni să rămână primitivi, vegetând pe Pământ. „Răul" lor era dorinţa de a progresa, acest lucru permiţându-le probabil să îi prindă din urma pe creatorii lor într-o bună zi.

Guvernul de pe planeta îndepărtată a hotărât să distrugă toată viaţa de pe Pământ, prin explozii de rachete nucleare. În orice caz, atunci când creatorii din exil au aflat despre proiect, iau cerut lui Noe să construiască o navă spaţială care să orbiteze Pământul în timpul cataclismului, şi care să conţină o pereche din fiecare specie care urma să fie conservata.

Acest lucru era adevărat, vorbind la figurat, dar în realitate – şi cunoştinţele voastre ştiinţifice vă vor permite foarte curând să înţelegeţi asta – o singură celula vie din fiecare specie, bărbătească şi femeiască, era tot ce trebuia pentru a recrea o fiinţă întreagă. Aceasta este ceva asemănător cu prima celula vie a unui fetus din uterul mamei, care conţine deja toate informaţiile necesare creării unei fiinţe umane pana la culoarea ochilor săi şi a parului. Aceasta a fost o sarcină colosala, dar cu timpul a fost realizata.

În momentul în care explozia a avut loc, viaţă fusese deja conservata la câteva mii de kilometri deasupra Pământului. Continentul a fost scufundat de un imens val seismic, care a distrus toate formele de viaţă de pe suprafaţa sa.

„Arca s-a înălţat deasupra Pământului". Geneza 7: 17.

După cum poţi şi tu vedea, este spus ca arca a fost ridicata „deasupra" Pământului şi nu „pe".

apa.

Apoi a fost necesar să se aştepte pana când nu au mai fost precipitaţii radioactive periculoase:

„Iar apa a crescut mereu pe pământ, o sută cincizeci de zile”. Geneza 7: 24.

Nava spaţială avea trei secţiuni:

„Să faci într-însa trei rânduri de cămări: jos, la mijloc şi sus”. Geneza 6: 16.

Mai târziu a aterizat pe Terra şi, pe lângă Noe, a purtat un cuplu din fiecare rasa umană pământeană.

„Elohim i-au amintit lui Noe... şi a încetat apa de a mai creste”. Geneza 8: 1.

După ce au monitorizat nivelul de radioactivitate şi l-au eliminat gratie ştiinţei, creatorii i-au spus lui Noe să dea drumul animalelor pentru a vedea dacă pot supravieţui în atmosfera. Aceasta operaţie a reuşit, iar ei au putut să îndrăznească să intre în aer deschis. Creatorii le-au cerut apoi oamenilor supravieţuitori să muncească, să se înmulţească, şi să le arate mulţumirile lor binefăcătorilor care i-au creat şi salvat de la distrugere. Noe a fost de acord să le dea o porţie din recolta şi din vitele lor creatorilor drept mulţumire.

„Noe a făcut un jertfelnic pentru Elohim şi a luat din animalele cele curate şi din păsările cele curate, şi le-a adus ardere de tot pe jertfelnic”. Geneza 8: 20.

Creatorii au fost fericiţi să constate ca oamenii le doreau binele şi au promis să nu mai distrugă niciodată creaţia lor. Au înţeles că era normal pentru ei să îşi dorească să progreseze ştiinţific.

„Orice înclinaţie a inimii omului este rea”. Geneza 8: 21.

Fiecare rasa a umanităţii a fost returnata în locul ei de origine şi fiecare animal a fost recreat din celulele care au fost conservate pe Arca.

„De atunci s-au răspândit popoarele pe pământ după potop”. Geneza 10: 32”.

turnul babel

Dar rasa cea mai inteligenta, cea din Israel, realiza

un asemenea progres încât au fost curând capabili să reuşească cucerirea spaţiului cu ajutorul creatorilor exilaţi. Mai târziu aceştia au vrut ca noile fiinţe umane să se ducă pe planeta creatorilor pentru a le cere scuze, arătându-le nu numai că sunt inteligenţi şi ştiinţifici, dar de asemenea şi recunoscători şi pasnici. Aşa că au construit o racheta imensa – Turnul Babel.

„Iată, toţi sunt de un neam şi o limbă au şi iată ce s-au apucat să facă şi nu se vor opri de la ce şi-au pus în gând să facă". Geneza 11: 6.

Oamenii de pe planeta noastră s-au înfricoşat când au auzit despre asta. Supravegheau încă Pământul şi ştiau ca viaţa nu fusese distrusă.

„Haidem dar, să ne coboram şi să amestecam limbile lor, ca să nu se mai înţeleagă unul cu altul. Şi i-a împrăştiat Yahweh pe toată suprafaţa pământului". Geneza 11: 7.

Aşa că au coborât şi i-au luat pe evreii care posedau cele mai multe cunoştinţe ştiinţifice şi iau împrăştiat pe tot continentul printre triburi primitive, în tari în care nimeni nu îi putea înţelege, pentru ca limbajul lor era diferit, şi le-au distrus toate instrumentele ştiinţifice".

sodoma şi gomora

„Creatorilor din exil le-au fost cerute scuze şi li s-a permis întoarcerea pe planeta originara, acolo unde au pledat cazul magnificei lor creaţii. Ca rezultat, toţi cei de pe planeta îndepărtată stau fixat ochii spre Pământ, pentru că era acum locuit de oameni pe care i-au creat ei.

Dar printre oamenii dispersaţi pe suprafaţa Pământului, câţiva hrăneau dorinţa de răzbunare, aşa ca s-au adunat în oraşele Sodoma şi Gomorra şi reuşind să salveze câteva secrete ştiinţifice, au preparat o expediţie cu scopul pedepsirii celor care au încercat să-i distrugă. Simultan, creatorii au trimis doi spioni să investigheze ceea ce se întâmplă.

„Şi cei doi îngeri au ajuns la Sodoma seara". Geneza 19: 1.

Câţiva oameni au încercat să-i omoare, dar spionii au reuşit să-şi orbeasca agresorii cu o arma atomică de

buzunar:

„I-au lovit cu orbire, de la mic pana la mare”. Geneza 19: 11.

I-au avertizat pe cei care erau pasnici să părăsească oraşul pentru ca urmau să îl distrugă cu ajutorul unei explozii atomice.

„Sculaţi-vă şi ieşiţi din locul acesta: pentru ca Yahweh va distruge oraşul”. Geneza 19: 14.

În timp ce oamenii părăseau oraşul, nu se grăbeau prea tare pentru ca nu realizau ce putea să însemne o explozie atomică.

„Mântuieşte-ţi sufletul: să nu te opreşti şi să nu te uiţi înapoi”. Geneza 19: 17.

Şi bomba a căzut deasupra Sodomei şi Gomorrei.

„Atunci Yahweh a slobozit peste Sodoma şi Gomorra ploaie de pucioasa şi foc din cer. Şi a stricat cetăţile acestea, toate împrejurimile lor, pe toţi locuitorii cetăţii şi toate plantele ţinutului aceluia. Femeia lui Lot însă s-a uitat înapoi şi s-a prefăcut în stâlp de sare”. Geneza 19: 24 – 26.

După cum ştiţi acum, arsurile provocate de o explozie atomică îi omoară pe cei aflaţi prea aproape şi îi face să arate ca nişte statui de sare”.

SACRIFICIUL LUI ABRAHAM

„Mai târziu, după ce majoritatea liderilor lor intelectuali au fost distruşi şi au recăzut într-un stadiu semiprimitiv, creatorii au dorit să vadă dacă oamenii din Israel şi în special liderii lor mai au încă sentimente pozitive fata de ei. Acest lucru este relatat în paragraful în care Abraham vrea să îşi sacrifice propriul fiu. Creatorii l-au testat pentru a observa dacă sentimentele lui faţă de ei erau suficient de puternice. Din fericire, experimentul s-a sfârşit cu bine.

„Să nu-ţi ridici mana asupra copilului, nici să-l atingi. Căci acum ştiu că te temi de Elohim”.

Geneza 22: 12.

Aici am terminat. Asimilaţi totul şi scrieţi tot ce v-am spus. Vă voi spune mai multe mâine”.

Încă o dată, micuţul om a plecat de lângă mine şi naveta lui s-a ridicat uşurel în aer. Pentru ca cerul era curat, de data asta am reuşit să văd cu mult mai multă claritate decolarea. A rămas suspendat la o înălţime de aproximativ 400 de metri, apoi fără cel mai mic sunet, vasul s-a transformat în roşu ca şi cum ar fierbe, apoi în alb precum un metal alb fierbinte şi apoi, în final, într-un fel de purpura albăstruie precum o scânteie enorma la care era imposibil să te uiţi. După aceea a dispărut complet.

SUPRAVEGHEREA POPORULUI ALES

MOISE

În ziua următoare l-am întâlnit din nou pe vizitatorul meu care şi-a continuat imediat istorisirea.

„În Geneza, capitolul 28, este o alta descriere a prezentei noastre:

„O scară sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul, şi îngerii lui Elohim se suiau şi se pogorau pe ea". Geneza 28: 22.

Datorită distrugerii centrelor progresului, precum Sodoma şi Gomorra, şi a eliminării celor mai inteligenţi indivizi, fiinţele umane recăzuseră într-o stare primitiva şi începuseră să adore prosteşte piese de piatra şi idoli, uitându-i pe cei care i-au creat.

„Lepădaţi zeii ciudaţi care se afla la voi". Geneza 35: 2.

În Exodul i-am apărut lui Moise.

„Iar acolo i s-a arătat îngerul lui Yahweh într-o para de foc, ce ieşea dintr-un rug; şi a văzut ca rugul ardea, dar nu se mistuia". Exodul 3: 2.

O racheta a aterizat în faţa sa, iar aceasta descriere poate corespunde identic cu cea a unui membru de trib brazilian din ziua de azi, dacă ar fi să aterizeze în faţa lui o maşină zburătoare care să ilumineze copacii fără să îi arda.

Oamenii consideraţi drept cei mai inteligenţi îşi pierduseră cele mai inteligente minţi şi deveniseră sclavi ai triburilor vecine, care erau mult mai numeroase din

moment ce nu trecuseră prin asemenea distrugeri. Era deci necesar să se restabilească demnitatea oamenilor din Israel, prin redarea ţării lor.

Începutul „Exodului" descrie tot ce am făcut noi pentru a ajuta la eliberarea oamenilor lui Israel. Odată eliberaţi, i-am ghidat către tara pe care le-am destinat-o.

„Iar Yahweh mergea înaintea lor: ziua în stâlp de nor, arătându-le calea, iar noaptea în stâlp de foc, luminându-le, ca să poată merge şi ziua şi noaptea". Exodul 13: 21.

Pentru a încetini marşul egiptenilor care începuseră să-i urmărească:

„Şi s-a ridicat stâlpul cel de nor înaintea lor şi a stat în urma lor... şi era negura şi întuneric pentru unii şi pentru ceilalţi lumina, noaptea". Exodul 14: 19 – 20.

Fumul emis în spatele oamenilor din Israel făcea o perdea, care îi încetinea pe urmăritori. Apoi trecerea prin apa a fost făcută posibila printr-o raza de repulsie, care a format un canal:

„Şi s-a făcut marea uscat, ca s-au despărţiţi apele... Aşa a salvat Yahweh pe Israel". Exodul 14: 21 şi 30.

În timp ce trecea desertul, poporului ales i s-a făcut foame:

„Iată, se afla pe fata pustiei ceva mărunt, ca nişte grăunţe, şi albicios, ca grindina pe pământ". Exodul 16: 14.

Grindina nu era nimic altceva decât alimente sintetizate chimic, pulverizate, care când se răspândeau pe pământ se umflau odată cu roua de dimineaţă.

Cât despre toiagul care i-a permis lui Moise să „scoată apa din piatra", după cum este scris în Exodul 17: 6, nu era decât un detector subteran de apa similar celor pe care le folosiţi astăzi pentru a găsi petrol, de exemplu. Din moment ce apa este localizata, oricine poate să sape.

Apoi, în capitolul 20 al Exodului sunt citate un număr precis de reguli.

Pentru ca Israeliţii erau aşa de primitivi, aveau nevoie de legi privind morala şi în special igiena. Acestea au fost schiţate în porunci.

Creatorii au venit pentru a-i dicta legile lui Moise pe

Muntele Sinai şi au sosit într-o navă zburătoare.

„Erau tunete şi fulgere şi nor des pe Muntele Sinai, şi sunet de trâmbiţe foarte puternic… Iar Muntele Sinai fumega tot, ca Yahweh se pogorâse pe el în foc: şi se ridica de pe el fum, ca fumul dintr-un cuptor, şi tot muntele se cutremura puternic. Şi sunetul trâmbiţei se auzea din ce în ce mai tare”. Exodul 19: 16 – 19.

Creatorilor le era frica să nu fie invadaţi sau maltrataţi de către fiinţele umane. De aceea era esenţial pentru ei să fie respectaţi, sau chiar veneraţi pentru a nu fi în pericol.

„Nu se poate ca poporul să se suie pe Muntele Sinai… dar preoţii şi poporul să nu îndrăznească a se sui la Yahweh, ca să nu-i lovească”. Exodul 19: 23 – 24.

De asemenea, mai este scris:

„Numai Moise singur să se apropie de Yahweh: dar vârstnicii lui Israel şi poporul să nu se suie deloc cu el”. Exodul 24: 2.

Ei l-au văzut pe Zeul lui Israel:

„Sub picioarele Lui era ceva, aşa, ce semăna cu un lucru de safir, curat şi limpede ca seninul cerului”. Exodul 24: 10.

Aici ai descrierea piedestalului pe care s-a prezentat unul dintre creatori şi care era făcut din acelaşi amestec de substanţă albăstruie ca şi podeaua maşinii în care ne aflam acum.

„Chipul slavei lui Yahweh de pe vârful muntelui era în ochii fiilor lui Israel, ca un foc mistuitor”. Exodul 24: 17.

Aici ai descrierea „slavei” în realitate vasul zburătorsi după cum ai observat şi tu deja, odată decolat are coloraţia similara focului.

Echipa aceasta de creatori urma sa trăiască pe Terra pentru ceva vreme şi doreau să consume mâncare proaspătă. Din această cauză le cereau Israeliţilor să le aducă provizii proaspete regulat, şi de asemenea bogaţii pe care voiau să le ducă înapoi pe planeta lor. Cred că poţi să numeşti aceasta colonizare.

„Să-mi aducă prinoase; de la tot omul pe care-l lasă

inima să dea. Iar prinoasele ce le vei primi de la ei sunt acestea: aur, argint, arama, mătase violeta, purpurie şi stacojie". Exodul 25: 2

4.

Ei au mai decis de asemenea că vor trai mai confortabil, aşa că le-au cerut fiinţelor umane să le construiască o rezidenta în concordanţă cu planurile pe care le-au desenat. Planurile sunt descrise în Capitolul 26 al Cărţii Exodului. În aceasta rezidenta urmau să întâlnească reprezentanţii oamenilor. A fost un loc de întâlnire unde oamenii au adus hrana şi cadouri, ca un angajament de submisie.

„A intrat în cortul adunării... Când Moise a intrat în el, stâlpul de nor se pogora şi se oprea la intrarea în cort în timp ce Yahweh îi vorbea lui Moise... Şi Yahweh îi grăia lui Moise faţă în faţă, cum ar grai cineva cu prietenul său". Exodul 33: 20.

La fel cum astăzi eu vorbesc cu tine şi tu vorbeşti cu mine, de la om la om.

„Fata mea însă n-o poţi vedea, ca nu poate omul să vadă fata mea şi să trăiască". Exodul 33:

20.

Aici ai o referinţă despre atmosferele diferite ale planetelor noastre. Oamenii nu-şi pot vedea creatorii decât dacă cei din urmă sunt protejaţi de un costum presurizat, pentru ca atmosfera terestra nu este potrivita pentru ei. Dacă vei veni pe planeta noastră vei vedea creatorii fără costum spaţial, dar vei muri pentru ca atmosfera nu îţi este propice.

Întregul început din „Leviticul" explica felul în care alimentele oferite creatorilor trebuiau aduse. De exemplu, în Leviticul 21: 17 este scris:

„Nimeni din neamul tău în viitor să nu se apropie să aducă daruri Dumnezeului său, de va avea vreo meteahna pe trupul său".

Acest lucru era clar pentru a-i opri pe oamenii bolnavi sau deformaţi, care erau simboluri ale eşecului şi de aceea insuportabili ochilor creatorilor, să se mai

prezinte în faţa lor.

În „Cartea Numerilor” 11: 7 – 8, exista o descripţie foarte precisa a manei pe care chimiştii voştri ar putea-o produce foarte uşor.

„Iar mana era ca sămânţa de coriandru, şi înfăţişarea ei era ca înfăţişarea cristalului… iar gustul ei era ca gustul turtelor cu untdelemn”.

Aceasta mana nu era nimic altceva decât hrana chimica, dar creatorii preferau fructele şi vegetalele proaspete.

„Ei îi vor aduce lui Yahweh cele dintâi roade ale fructelor din toată producţia ţării lor”. Numerii 18: 13.

Mai târziu, creatorii i-au învăţat pe oameni cum să se injecteze pentru a trata muşcăturile de şarpe.

„Fă-ţi un şarpe de alama şi-l pune pe un stâlp, aşa încât tot cel muşcat care se va uita la el va trăi”. Numerii 21: 8.

De îndată ce cineva era muşcat, se „uita” la „şarpele de alama”, cu alte cuvinte i se aducea o seringă pentru ca să poată să se injecteze cu ser.

În fine, călătoria care ghidase „poporul ales” către Tara Promisa ajunsese la sfârşit. Urmând sfatul creatorilor, au distrus idolii oamenilor locali primitivi şi le-au ocupat teritoriile.

„Să distrugeţi toate statuile cioplite ale lor, toţi idolii lor cei turnaţi din argint… şi să luaţi în stăpânire pământul”. Numerii 33: 52 – 53.

„Poporul ales” ajunsese în sfârşit în Ţara Promisa.

„Pentru ca el i-a iubit pe părinţii tăi şi v-a ales pe voi urmaşii lor”. Deuteronomul 4: 37.

În „Cartea lui Iosua”, Capitolul 3, versul 15, citim despre trecerea Iordanului.

„Îndată ce preoţii, cei ce duceau chivotul au intrat în Iordan… apa care curgea din sus s-a oprit şi s-a făcut perete pe o foarte mare depărtare… apele au secat de tot şi oamenii au trecut de partea opusa Ierihonului”.

Astfel, creatorii i-au ajutat pe „oamenii cei aleşi” să treacă Ierihonul fără să-şi ude nici măcar picioarele la fel

cum au făcut când i-au scăpat şi de egipteni, utilizând aceeaşi metoda de repulsie a apei”.

TRÂMBIŢELE IERIHONULUI

„La sfârşitul capitolului 5 al Cărţii lui Iosua este prezentata o întâlnire între un militar creator şi poporul ales, privind împotrivirea oraşului Ierihon.

„Eu sunt căpetenia oştirilor lui Yahweh”. Iosua 5: 14.

Un consultant militar le-a fost trimis evreilor pentru a-i asista în asedierea Ierihonului. Este uşor de înţeles cum au fost doborâte zidurile. Tu ştii ca o voce foarte puternică a unui cântăreţ poate crăpa un pahar de cristal. Prin intermediul unor unde supersonice amplificate cineva poate dobori un zid de cărămidă. Acest lucru s-a întâmplat folosindu-se un instrument foarte complicat, care în Biblie este numit o „trâmbiţă”.

„Când vor suna din trâmbiţa de corn de berbec şi când veţi auzi sunetul de trâmbiţa… şi când vor striga ei, zidurile cetăţii se vor prăbuşi”. Iosua 6: 5.

La un moment stabilit, undele supersonice au fost emise pe o cale sincronizata şi zidurile au căzut. Puţin mai târziu au avut loc bombardamente adevărate.

„Yahweh a aruncat din cer asupra lor grindina mare, şi cei ce au murit de grindina au fost mai mulţi decât cei ucişi de fii lui Israel cu sabia în burta”. Iosua 10: 11.

Acest bombardament de proporţii, după cum este indicat, a omorât mai mulţi oameni decât săbiile israeliţilor. Unul dintre cele mai neînţelese pasaje este în Iosua, capitolul 10, versul 13, unde este formulat:

„Şi s-a oprit soarele, şi luna a stat până ce oamenii s-au răzbunat pe inamicii lor”.

Asta însemna pur şi simplu ca războiul a fost fulgerător, care a durat o singură zice fapt este scris mai târziu ca lupta a ocupat „aproape o zi întreagă”. A fost aşa de scurt, când te gândeşti la mărimea ţării cucerite, încât oamenii s-au gândit ca soarele s-a oprit.

În Cartea „Judecătorii”, capitolul 6, versetul 21, unul dintre creatori intra din nou în contact cu un om numit Ghedeon care continua sa îl aprovizioneze cu alimente.

„Atunci îngerul lui Yahweh, întinzându-şi vârful toiagului ce-l avea în mâna sa, s-a atins de carne şi de azime: şi a ieşit foc din piatra şi a consumat carnea şi azimile; Şi îngerul lui Yahweh s-a făcut nevăzut de la ochii lui".

Creatorilor le era imposibil să se hrănească în aer liber din cauza costumelor presurizate, dar dacă era necesar, folosind o tehnică ştiinţifică, se puteau hrăni extrăgând esenţa din aceste ofrande, folosind un tub flexibil, sau „un toiag". Procesul radia flăcări, ceea ce îi făcea pe oamenii timpului să creadă că erau făcute sacrificii lui „Dumnezeu".

În Capitolul 7 al cărţii „Judecătorii", 300 de oameni cu „trâmbiţe" au încercuit câmpul inamicului şi utilizând instrumente de amplificare supersonica le-au descărcat în acelaşi timp, cu scopul de a-i înnebuni pe toţi cei din acel camp. Tu ştii acum ca anumite sunete foarte stridente împinse la extrem pot înnebuni pe oricine.

Într-adevăr, soldaţii care au fost încercuiţi au devenit sălbatici, au început să se lupte între ei şi au luat-o la fuga".

SAMSON, TELEPATUL

„În Judecătorii, capitolul 13, exista un alt exemplu de întâlnire între creatori şi femeile umane:

„Odată s-a arătat îngerul lui Yahweh femeii şi i-a zis: Iată tu eşti stearpa şi nu naşti; dar vei zămisli şi vei naşte fiu". Judecătorii 13: 3.

Era necesar ca fructul acestei uniuni să fie sănătos cu scopul studierii comportamentului copilului. De aceea el îi spune ei:

„Păzeşte-te dar, să nu bei vin, nici sicheră şi nimic necurat să nu mănânci, ca iată ai să zămisleşti şi ai să naşti un fiu, şi nu se va atinge briciul de capul lui, pentru ca pruncul acesta va fi chiar din pântecele mamei nazireu al lui Dumnezeu". Judecătorii 13: 4 – 5.

Mai târziu este scris:

„Şi Îngerul Elohimilor a venit din nou la femeie; însă soţul ei nu era cu dânsa". Judecătorii 13: 9.

Este uşor de înţeles ce s-a întâmplat în timpul în care soţul a lipsit… A fost o sarcină uşoară pentru oamenii de ştiinţă să-i vindece sterilitatea. În acest fel ea a fost înştiinţată că va da naştere unui individ excepţional, şi că trebuie să aibă cea mai mare grija de viitorul ei copil. A fost minunat pentru creatori să se împerecheze cu o fiică a umanităţii. Acest lucru le-a permis să aibă fii direcţi conducători pe Pământ, acolo unde atmosfera nu le era propice.

Pasajul în care se stipulează neatingerea briciului de capul copilului este foarte important. Creierul uman este ca un transmiţător uriaş, capabil să trimită o multitudine de unde şi de gânduri foarte precise. De fapt, aceasta nu este nimic altceva decât telepatia.

Dar acest tip de transmisie are nevoie de antene, iar parul şi barba sunt aceste antene. De aceea nu trebuie se va tăiaţi parul sau se va bărbieriţi dacă vreţi să vă folosiţi transmiţătorul. Ai notat cu siguranţă ca mulţi dintre oamenii voştri de ştiinţă au parul lung, şi adesea şi barba. Profeţii şi alţi oameni înţelepţi au şi ei la fel. Acum poţi înţelege de ce.

Copilul s-a născut. Era Samson, a cărui poveste o ştiţi. El era capabil să comunice direct cu „Dumnezeu” prin telepatie, mulţumită antenelor sale naturale, adică parului său. Iar creatorii îl puteau ajuta atunci, în timpul momentelor dificile, să producă minuni care urmau să îi reîmputernicească autoritatea.

Dar Dalila i-a tăiat parul şi nu a mai putut cere ajutor. Apoi i-au fost scoşi ochii de către inamicii lui, dar când i-a crescut parul din nou şi-a recăpătat „forţa”. În alte cuvinte, putea să ceară din nou ajutor creatorilor, care apoi au demolat templul ale cărui coloane fuseseră atinse cu mana de el. Toate aceste au fost atribuite „forţei” lui Samson.

În Samuel, capitolul 3, îl găsim pe Ilie iniţiindu-l pe Samuel în telepatie. Creatorii doreau sal contacteze pe Samuel, dar el credea ca Ilie îi vorbea. „Auzea voci”.

„Du-te înapoi şi te culca şi când cel ce te cheamă te va mai chema, tu să zici: vorbeşte Yahweh, ca robul Tău te

asculta”. 1 Samuel 3: 9.

Asta seamănă puţin cu comportamentul operatorilor radio amatori care pot spune, „Dă-i drumul, te pot auzi tare şi clar”. Şi conversaţia telepatica începe:

„Samuel, Samuel… şi Samuel a zis: vorbeşte Yahweh, ca robul tău asculta”. 1 Samuel 3 10

11.

În episodul în care David îl înfrunta pe Goliat este o propoziţie destul de interesanta care se termina astfel:

„… de batjocoreşte aşa oştirea Dumnezeului cel viu?” 1 Samuel 17: 26

Aceasta propoziţie arata realitatea prezentei în acea epoca a unui „Dumnezeu” destul de tangibil. Telepatia, ca un mijloc de comunicaţie între creatori şi fiinţele umane, era posibila numai atunci când Elohim erau în apropierea Pământului.

Atunci când erau pe planeta lor distanta sau altundeva, nu puteau comunica în acest fel.

Din acest motiv au asamblat un transmiţătorreceptor care a fost transportat în „Chivotul lui Dumnezeu”, un aparat care conţinea celule atomice puternice. De aceea în prima carte a lui Samuel, Capitolele 5 şi 6, atunci când filistenii au furat Chivotul, idolul lor Dagon a căzut cu fata la pământ, în urma unei descărcări electrice cauzate de folosirea lui neîndemânatică.

Pe de altă parte radiaţiile periculoase ale compozantelor radioactive le-au cauzat arsuri:

„I-a pedepsit cu bube usturătoare”. 1 Samuel 5: 6.

Chiar şi evreii care nu şi-au luat precauţii în timp ce utilizau Chivotul au fost răniţi:

„Carul s-a oprit şi Uza şi-a întins mâinile sale asupra Chivotului Domnului ca să-l sprijine. Yahweh s-a maniat pe Uza şi l-a lovit chiar acolo pentru imprudenta sa. Şi a murit el acolo lângă Chivotul Domnului”. 2 Samuel 6: 6 – 7.

Chivotul aproape căzuse şi Uza, încercând să-l susţină, a atins o parte periculoasa a maşinii şi a fost electrocutat.

În prima Carte a Regilor (1 Regi 1: 50 şi 1 Regi 2: 28)

citim în mai multe locuri despre indivizi care „se apucau cu mâinile de coarnele jertfelnicului”.

Asta se referă la manipularea manetelor transmiţător-receptorului, lucru necesar în cazul în care doreau să comunice cu creatorii”.

PRIMA REZIDENTA PENTRU A-I PRIMI PE ELOHIM

„Marele rege Solomon a construit o rezidenta somptuoasa pentru a-i primi pe creatori, atunci când vizitau Pământul.

„Yahweh a zis ca locuieşte într-un nor. Construiesc cu adevărat o casă pentru tine”. 1 Regi 8: 12 – 13.

„Gloria lui Yahweh înconjurase casa lui Yahweh”. 1 Regi 8: 11.

„Norul acoperise casa lui Yahweh”. 1 Regi 8: 10.

„Voi locui printre fii lui Israel”. 1 Regi 6: 13.

Deci, creatorii trăiau într-un nor, sau mai degrabă într-o naveta care era în orbita deasupra norilor. Imaginează-ţi încercarea de a-i face pe oamenii primitivi să înţeleagă lucrul acesta.

„Un om al lui Dumnezeu trimis de Yahweh a venit din Iudeea la Betel... A spus... altarul se va sparge. Iereboam şi-a întins mâna lui de la jertfelnic zicând: „Puneţi mâna pe el! „Dar mana i-a înlemnit... şi n-a mai putut să o tragă înapoi şi cenuşă de pe altar s-a împrăştiat”. 3 Regi 13: 1 – 5.

Cu ajutorul inui dezintegrator atomic, unul dintre creatori a distrus altarul şi a ars mâna celui care nu a arătat respect fata de creatori. S-a retras către taberele terestre ale Elohimilor pe un alt drum pentru a păstra secreta reşedinţa acestora.

„Să nu te întorci pe acelaşi drum pe care ai venit. Aşa că s-a dus pe alt drum”. 3 Regi 13: 10.

În 3 Regi, capitolul 17, vesetul 6, este un exemplu de control radio al gândurilor animalelor prin utilizarea electrozilor, la fel cum şi voi începeţi să descoperiţi.

„Corbii îi aduceau pâine şi carne dimineaţa, pâine şi carne seara”.

În acest moment, în urma unor descoperiri, creatorii

au hotărât să apară mai rar. Ei doreau să le dea fiinţelor umane oportunitatea de a se dezvolta singure, cu scopul de a vedea dacă vor atinge perioada cunoştinţelor ştiinţifice fără ajutorul nimănui. Deci, creatorii au început să utilizeze mai degrabă cai discrete de comunicare cu oamenii – ca în cazul hrănirii lui Ilie prin utilizarea corbilor „ghidaţi”.

Acesta a fost începutul unui experiment gigantic prin toată galaxia, în care mai multe umanităţi sunt în competiţie. Creatorii au decis să apară mai rar, dar în acelaşi timp întărind autoritatea şi reputaţia ambasadorilor lor – profeţiiprin utilizarea miracolelor. În speţă, cai ştiinţifice care erau de neînţeles oamenilor din acea epoca:

„Iată, fiul tău trăieşte… Acum cunosc şi eu că eşti omul lui Dumnezeu”. 3 Regi 17: 2324.

Ilie vindecase un copil care era pe moarte. Mai târziu a ordonat ca două piei de bou să fie puse pe buturugi la Muntele Carmel, una să fie dedicata idolului Baal şi cealaltă creatorilor. Cea care se va aprinde singura va reprezenta singurul adevărat „Dumnezeu”.

Bineînţeles, la un moment stabilit dinainte între Ilie şi creatori, Elohim au ales să transforme buturuga în flăcări, chiar dacă lemnul era ud. Acest lucru a fost reuşit mulţumită unei raze puternice similara unui laser, emisa dintr-o navă ascunsa în nori:

„Şi s-a pogorât foc de la Yahweh şi a mistuit arderea de tot şi lemnele şi pietrele şi ţărână şi a mistuit şi toată apa care era în şanţ”. 1 Regi 18: 38.

ILIE, MESAGERUL

„Creatorii îi acordau o atenţie particulara lui Ilie.

„Un înger l-a atins şi a spus: „Scoală-te de mănâncă şi bea, ca lunga-ţi este calea”. La capătul lui era o turta coapta în vatra. Toate acestea s-au întâmplat în desert”. 3 Regi 19: 5 – 6.

„Ca iată Yahweh va trece; şi înaintea lui va fi vijelie năprasnică ce va despica munţii şi va sfărâma stâncile, dar Yahweh nu va fi în vijelie; şi după vijelie va fi cutremur dar Yahweh nu va fi în cutremur; după cutremur va fi foc dar

Yahweh nu va fi în foc; şi după foc va fi o mică adiere de vânt lin". 3 Regi 19: 1112.

Chiar aici ai o descriere exacta a aterizării unei maşini similare uneia dintre rachetele voastre. Apoi, mai departe, o apariţie a creatorilor este descrisa.

„L-am văzut pe Yahweh stand pe tronul său şi toată oştirea cereasca stătea lângă el". 3 Regi 22: 19.

Creatorii au folosit din nou telepatia – de această dată telepatia în grup – aşa încât niciunul dintre profeţi să nu poată prezice adevărul regelui:

„Mă duc să mă fac profet mincinos în faţa tuturor profocilor lui". 3 Regi 22: 22.

În a patra carte a Regilor, este o alta dovada a protecţiei pe care creatorii i-au oferit-o lui Ilie:

„De sunt omul lui Dumnezeu, să se coboare foc din cer şi să te arda pe tine şi pe cei cinzeci ai tai! „Şi s-a coborât foc din cer şi l-a ars pe el şi pe cei cincizeci ai săi". 4 Regi 1: 12.

Această operaţiune s-a întâmplat din nou, dar a treia data:

„Atunci îngerul lui Yahweh i-a zis lui Ilie: Du-te cu el şi nu te teme de el". 4 Regi 1: 15.

În cartea a patra a Regilor, Capitolul 2, Ilie este invitat în interiorul unei nave spaţiale, care a decolat cu el la bord:

„Când Yahweh a vrut să-l înalte pe Ilie la cer în vârtej de vânt". 4 Regi 2: 11.

De asemenea, mai târziu este adăugat:

„Deodată s-a ivit un car şi cai de foc şi, despărţindu-i pe unul de altul, a ridicat pe Ilie în vârtej de vânt la cer". 4 Regi 2: 11.

Aceasta este o descriere clară a unei nave spaţiale care decolează, iar când naratorul vorbeşte de caii de foc se referă la focul şi la fumul care erau emise de ţevile de ardere. Dacă le-aţi arata unor oameni dintr-un trib sud-american sau african o racheta care decolează, ar fi incapabili să înţeleagă acest fenomen ştiinţific într-un mod raţional, şi l-ar considera ca supranatural, mistic şi divin.

Când se vor întoarce la triburile lor vor vorbi despre cai şi car de foc.

Mai departe, în a patra carte a Regilor, Capitolul 4, versetele 32 – 37, Elisa, la fel ca şi tatăl ei, reuşeşte o înviere. Ea vindeca şi reda viaţa unui copil care era mort. Acest lucru se întâmplă frecvent în zilele voastre când respiraţia gura la gura şi masajul cardiac readuc la viaţa o persoană al cărei muşchi cardiac încetează să mai funcţioneze.

În acest fel a procedat Elisa la multiplicarea respiraţiei".

multiplicarea pâinii

„Un om... şi a adus omul lui Dumnezeu douăzeci de pâini de orz... ce să dau eu de aici la o sută de oameni... Elisa a zis... Se vor satura şi va mai şi rămâne. Şi a dat şi s-au saturat şi a mai rămas, după cum spusese Yahweh". 4 Regi 4: 4244.

Creatorii le aduseseră mâncare sintetica deshidratata, căreia atunci când îi era adăugată apa, îi creştea volumul originar de 5 ori. Deci, cu 20 de pâini mici de ovăz, a fost destula mâncare pentru 100 de oameni.

Tu eşti deja familiarizat cu micuţele pilule de vitamine care au hrănit primii voştri astronauţi. Ele ocupau un spaţiu foarte mic dar conţineau toate elementele nutritive necesare. O pilula este suficientă pentru a hrăni o persoană. O cantitate echivalenta ca volum unei pâini mici de ovăz este de ajuns pentru a hrăni 5 persoane. De aceea, 20 de pâini sunt suficiente pentru a hrăni 100 de oameni.

Dar oamenii lui Israel au începuseră să adore idoli de metal; au devenit de asemenea şi canibali şi erau cu totul imorali, într-un mod prea dezgustător pentru creatori:

„Şi a fost strămutat Israel din pământul acela până în Asiria, unde se afla pana în ziua de astăzi". 4 Regi 17: 23.

Acesta a fost momentul dispersării israeliţilor, a căror civilizaţie în loc să progreseze, regresa constant în comparaţie cu vecinii lor care au profitat de avantajele situaţiei.

În Cartea lui Isaia găsim din nou:

„În anul morţii regelui Ozia, am văzut pe Domnul stand pe un scaun înalt şi măreţ şi poalele hainelor lui umpleau templul… serafimi stăteau înaintea Lui, fiecare având cate şase aripi: cu două îşi acopereau fetele, cu două picioarele, iar cu două zburau”. Isaia 6: 1 – 2.

Asta este descrierea creatorilor îmbrăcaţi în costumul lor spaţial dintr-o bucata, instalat cu 6 motoare mici, două la spatele lor, două pe braţe şi două pe picioare, toate folosite pentru direcţie.

„Ascultaţi acest zgomot surd în munţi, vuiet al unui neam fără de număr; auziţi aceasta zarva de împăraţii, de neamuri adunate. Yahweh cercetează oştirea gata de lupta. Ele vin dintr-un ţinut îndepărtat, de la capătul cerului. Vine Yahweh şi uneltele maniei lui, ca să nimicească tot pământul”. Isaia 13: 4 – 5.

Întregul adevăr este rezumat în acest citat, este doar o chestiune de citit printre rânduri pentru a înţelege. „Ele vin dintr-un ţinut îndepărtat, de la capătul cerului”. Nimic nu ar putea fi mai clar.

„Tu care ziceai în cugetul tău: Ridică-mă-voi în ceruri şi mai presus de stelele Dumnezeului cel puternic voi aşeza jilţul meu”. Isaia 14: 13.

Asta se referă la savanţii umani care au acumulat cunoştinţe suficiente pentru a întreprinde călătoria spre planeta creatorilor, dar care au fost distruşi la Sodoma şi Gomorra. Armata cerului descrisa aici este cea din acele timpuri, când au sosit cu armele maniei pentru a distruge toată tara. Au fost savanţii umani din Sodoma şi Gomorra cei care au spus:

„Sui-mă-voi deasupra norilor şi asemenea cu Cel Prea nalt voi fi”. Isaia 14: 14.

Dar distrugerea i-a împiedicat pe oameni să-şi egaleze creatorii, pe „cei preaînalţi”.

„Prefăcea lumea în pustiu”. Isaia 14: 17.

Explozia nucleară este descrisa mai târziu:

„Ţipetele au făcut înconjurul Moabului; vaietele sale au ajuns până la Eglaim; jeluirea lui până la Beer-Elim… ca apele Dionului sunt pline de sânge!” Isaia 15: 8 – 9.

Câţiva au fost salvaţi pentru ca s-au adăpostit în buncăre.

„Du-te poporul meu, intra în camarile tale şi închide uşa după tine; ascunde-te puţine clipe, până când mania va fi trecut”. Isaia 26: 20.

FARFURIILE ZBURĂTOARE ALE LUI IEZECHIEL

„Este în cartea lui Iezechiel, Capitolul 1, începutul versetului 4, cea mai interesantă descriere a uneia dintre maşinile noastre, pe care o găsim aici:

„Eu priveam şi iată venea dinspre miazănoapte un vânt vijelios, un nor mare şi un val de foc, care răspândea în toate părţile raze strălucitoare; iar în mijlocul focului strălucea ca un metal în văpaie. Şi în mijloc am văzut ceva ca patru fiare, a căror înfăţişare semăna cu chipul omenesc.

Fiecare din ele avea patru fete şi fiecare din ele avea patru aripi. Picioarele lor erau drepte, iar copitele picioarelor erau cum sunt copitele picioarelor de viţel şi scânteiau ca arama strălucitoare, iar aripile lor erau sprintene. Din cele patru parţi ele aveau sub aripi mâini de om şi toate patru îşi aveau fetele lor şi aripile lor. Aripile lor se atingeau una de alta, şi când mergeau, fiarele nu se întorceau, ci fiecare mergea drept înainte.

Fetele lor?

— Toate patru aveau cate o fată de om înainte, toate patru aveau o fată de leu la dreapta, toate patru aveau cate o fată de bou la stânga şi toate patru mai aveau şi câte o fată de vultur în spate. Fetele lor şi aripile lor erau despărţite în partea de sus, şi, la fiecare, două din aripi erau întinse, iar două le acopereau trupul. Fiecare fiara mergea drept înainte şi mergea încotro îi dădea duhul să meargă şi din mersul sau nu se întorcea.

Înfăţişarea acestor animale se asemăna cu înfăţişarea cărbunilor aprinşi, cu înfăţişarea unor făclii aprinse; printre fiare curgea foc, iar din foc ţâşneau raze şi fulgere. Fiarele alergau înainte şi înapoi iute ca fulgerul. Când mă uitam eu la fiare, iată am văzut jos, lângă aceste fiare, cate o roată la fiecare din cele patru fete ale lor. Aceste roti,

după înfăţişarea lor, parca erau de crisolit, iar după făptura toate aveau aceeaşi înfăţişare. Şi după alcătuirea şi după făptura lor ele parca erau vârâte una în alta. Ele înaintau în toate cele patru parţi, şi în timpul mersului nu se întorceau. Obezile lor formau un cerc larg şi de o înălţime înfricoşătoare şi aceste obezi la toate patru erau pline de ochi de jur-împrejur. Când mergeau fiarele mergeau şi rotile de lângă ele, şi când se ridicau fiarele de la pământ, se ridicau şi rotile. Ele mergeau încotro le da duhul să meargă şi rotile se ridicau împreună, căci duh de viaţă era şi în roti. Când mergeau acelea, mergeau şi acestea, şi când acelea se opreau, se opreau şi acestea; iar când acelea se ridicau de la pământ, atunci împreună cu ele se ridicau şi rotile, pentru ca duh de viaţă era şi în roti.

Deasupra capetelor fiarelor se vedea un fel de bolta, întinsă sus, deasupra capetelor lor, care semăna cu cristalul cel curat; iar sub bolta aceasta erau întinse aripile fiarelor una spre alta, şi fiecare fiara mai avea cate două aripi, care le acopereau trupurile; Când mergeau fiarele, auzeam fâlfâitul aripilor lor, ca un vuiet de ape mari, ca glasul Celui Atotputernic-zgomot straşnic, ca zgomotul dintr-un lagăr obstasesc; iar când ele se opreau, îşi lăsau aripile în jos. După ce fiarele se opreau şi îşi lăsau aripile în jos, zgomotul se auzea încă sub bolta ce se întindea deasupra capetelor lor.

Pe bolta de deasupra capetelor fiarelor era ceva care semăna cu un tron şi la înfăţişare era ca piatra de safir; iar sus pe aceasta piatra de tron era ca un chip de om”. Iezechiel 1: 1 – 26.

Aici ai o descriere, care nu ar putea fi mai precisa, a aterizării creatorilor în maşinile lor zburătoare. „Vântul vijelios” este urma de fum sau urma de vapori pe care avioanele din prezent o lăsă în spatele lor la altitudini mari. Apoi maşina a apărut cu lumina ei orbitoare, „metalul în văpaie” şi „razele strălucitoare”. Mai târziu, patru creatori au apărut purtând costume antigravitaţionale echipate cu mici motoare pe injecţie, direcţionale. Acestea sunt descrise ca „aripile” pe

costumele lor de metal şi „picioarele lor… scânteiau ca arama strălucitoare. „Dumneavoastră aţi observat cu siguranţă cât de strălucitoare sunt costumele astronauţilor voştri”.

Cât despre „farfuriile zburătoare” sau „rotile”, înfăţişarea lor şi operarea lor nu au fost aşa de rău descrise, luând în considerare faptul că este o persoană primitiva cea care vorbeşte. „Ca şi cum era o roată în mijlocul unei roti… şi în timpul mersului nu se întorceau”.

În centrul farfuriei zburătoare, foarte asemănătoare celei în care stam acum, era secţiunea habitata, bolta. „Toate cele patru bolte erau pline de ochi, de jur-împrejur. „În acelaşi fel în care hainele noastre au evoluat şi nu mai purtam acele costume spaţiale greoaie, navele noastre aveau atunci hublouri – „ochii” din jurul boltelor pentru ca nu descoperisem încă atunci cum să vedem prin pereţii metalici prin modificarea structurilor lor atomice după preferinţa.

Farfuriile zburătoare stăteau aproape de creatori gata să îi ajute dacă răsărea nevoia, din moment ce încărcau provizii şi susţineau întreţinerea de rutina pe marea naveta intergalactica de deasupra lor. Alţi creatori dinăuntrul navelor le direcţionau. „Duh de viaţă era în roti”. Asta este destul de clar. Costumul descris cu cele patru hublouri era similar cu primele voastre costume de scafandri. „Fiecare dintre ele avea patru fete… şi nu se mişcau în timp ce se mişcau”.

Farfuriile zburătoare cele mici erau ceva ca LEM-urile voastre: module pentru excursii lunare – vehicule mici, de distanta scurta, folosite pentru misiuni de explorare. Deasupra lor aştepta naveta integalactica cea mare.

„Pe bolta de deasupra capetelor fiarelor era ceva care semăna cu un tron şi la înfăţişare era ca piatra de safir; iar sus pe acest tron era ca un chip de om”. Iezechiel 1.26.

Ultimul individ de pe naveta cea mare superviza şi coordona mişcările creatorilor.

Înfricoşat de toate acestea, Iezechiel a căzut cu fata la pământ pentru ca aceste evenimente misterioase nu puteau să vină de la nimeni altcineva decât de la „Dumnezeu”. Dar unul dintre creatori i-a spus:

„Fiul omului, scoala în picioare, că am să-ţi vorbesc… asculta ce voiesc să îţi spun… mănâncă

Aceasta este o imagine, la fel ca şi gustarea din mărul ştiinţei binelui şi răului. Era mâncare intelectuala, cea care îi era data. În acest caz, era o carte.

„Şi am văzut o mână întinsă spre mine şi în ea o hârtie strânsă sul… era scrisa şi pe o parte şi pe alta”. Iezechiel 2: 9 – 10.

Era scrisa pe ambele părţi, un lucru foarte surprinzător în acele timpuri, atunci când, de obicei, doar pe o singură parte a foii se scria.

Apoi sulul este „mâncat”. Asta înseamnă ca Iezechiel i-a absorbit conţinutul. Ce a învăţat este ceea ce şi tu înveţi acum despre originile umanităţii. A fost atât de excitat şi de alinat încât a spus:

„Şi am mâncat-o, şi era dulce ca mierea”. Iezechiel 3: 3.

Apoi Iezechiel este transportat în naveta creatorilor către locul în care urma sa răspândească veştile bune.

„Atunci m-a ridicat Duhul… şi am auzit la spatele meu un glas mare ca de tunet”. Iezechiel 3: 12.

Mai departe, profetul este transportat încă o dată de maşină zburătoare a creatorilor:

„M-a ridicat Duhul între pământ şi cer, şi m-a dus, în vedenii dumnezeieşti, la Ierusalim”. Iezechiel 8: 3.

Iezechiel a notat după asta ca pe sub „aripile” lor, heruvimii aveau mâini ca şi oamenii:

„Şi la heruvimi se vedeau sub aripi un fel de mâini omeneşti”. Iezechiel 10: 8.

„Iar heruvimii, întinzând aripile, s-au ridicat de la pământ înaintea ochilor mei, şi s-au dus însoţiţi de roti…” Iezechiel 11: 19.

„Atunci m-a ridicat Duhul, şi m-a dus…” Iezechiel 11: 1.

„Slava lui Yahweh s-a ridicat din mijlocul cetăţii şi a stat deasupra muntelui, care se afla la est de cetate. După asta, Duhul m-a luat şi m-a dus în Caldeea, la cei robiţi...” Iezechiel 11: 2324.

Aici ai unele din multele călătorii ale lui Iezechiel în maşinile zburătoare ale creatorilor. Mai târziu, o alta experienţa este descrisa:

„M-a aşezat Yahweh în mijlocul unui camp, plin de oase”. Iezechiel 37: 1.

Şi aici un miracol s-a întâmplat. Creatorii au început să învieze fiinţele umane ale căror rămăşiţe erau doar oasele.

Aşa cum am menţionat mai înainte, fiecare celulă a unei fiinţe umane conţine toate informaţiile pentru a o învia. Tot ce trebuie făcut este să plasezi o singură celula, de exemplu din rămăşiţele osoase, într-o maşină care furnizează toată materia vie care este necesară pentru reconstrucţia acelei fiinţe originare.

Maşina furnizează materialul, şi celulele furnizează toate informaţiile necesare pentru a crea o fiinţă la fel ca cea dinainte, de la culoarea parului până la cea a ochilor.

„Fiul omului, vor învia oasele acestea?... s-a făcut un vuiet şi o mişcare de oase... erau pe ele vine şi crescuse carne şi pielea le acoperea pe deasupra... au înviat şi mulţime foarte multă de oameni s-au ridicat pe picioarele lor”. Iezechiel 37: 3 – 10.

Toate acestea sunt foarte uşor de făcut şi o să le faceţi şi voi într-o zi. Aceasta este originea vechilor ritualuri în care cavouri complicate de protecţie erau construite pentru a îngropa marii oameni aşa încât să poată fi readuşi la viaţa într-o bună zi, pentru a trăi pentru totdeauna. Aceasta este o parte din secretul „pomului vieţii” secretul eternităţii.

„M-a dus acolo... şi am fost aşezat pe un munte foarte înalt, pe care erau un fel de ziduri de cetate pe partea de miazăzi... şi iată, era un om a cărui înfăţişare era ca înfăţişarea aramei strălucitoare”. Iezechiel 40: 2 – 3.

„Cetatea” era una dintre bazele Pământene pe care

creatorii le foloseau în acele vremuri.

Erau întotdeauna localizate pe munţi foarte înalţi, cu scopul de a nu fi deranjaţi de oameni. Omul „a cărui înfăţişare era ca a aramei” purta desigur un costum metalic. De asemenea datorită staturii noastre mici, eram adesea confundaţi cu copiii sau cu heruvimii.

Preoţii care îi serveau pe creatori în zonele lor terestre – templul vizitat de Iezechiel – purtau îmbrăcăminte sterilizata atunci când îşi prestau îndatoririle şi hainele acelea trebuiau să rămână întotdeauna în templu, pentru a nu fi contaminate cu germeni periculoşi pentru creatori:

„Când preoţii intra acolo, nu se cuvine să iasă din acest loc sfânt în curtea cea din afară, pana nu lăsa acolo hainele lor cu care au fost îmbrăcaţi la slujba, ca acestea sunt sfinţite”. Iezechiel 42: 14.

Ei trebuiau să scrie, „pentru ca hainele sunt pure şi sterile”, dar asta era de neimaginat pentru oamenii primitivi care divinizau tot ceea ce le era arătat sau spus în acea perioadă.

În Iezechiel, capitolul 43, nava cea mare, numita cu respect „gloria lui Dumnezeu”, s-a apropiat:

„Iată slava Dumnezeului lui Israel venea dinspre răsărit; glasul lui era ca glasul de ape multe şi pământul strălucea de slava Lui”. Iezechiel 43: 2.

Creatorii nu voiau să fie deranjaţi, aşa că au impus o directiva:

„Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide şi niciun om nu va intra pe ea; pentru ca Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă”. Iezechiel 44: 2.

Doar unui „print” îi este permis să vină şi să vorbească cu creatorii:

„Doar prinţul este singurul care poate sta înăuntru porţii să mănânce în prezenta lui Yahweh”. Iezechiel 44: 3.

Dar prinţul trebuia să frecă printr-o cameră unde era dezinfectat cu raze speciale.

„Pe calea porţii va intra şi pe aceeaşi cale va ieşi”.

Iezechiel 44: 3.

Preoţii leviţi erau aici pentru a-i sluji pe creatori.

„Se vor apropia de mine, ca să-mi slujească şi vor sta înaintea fetei mele, ca să-mi aducă grăsime şi sânge... ei vor sta în locaşul Meu cel sfânt şi se vor apropia de masa Mea, ca să-mi slujească...” Iezechiel 44: 17 – 18.

Este o descriere care arata şi felul în care continua aprovizionarea Elohimilor cu produse proaspete.

„Pârga din toate roadele voastre şi din tot felul de prinoase... pârga din cele treierate ale voastre să o daţi preotului, ca să odihnească binecuvântarea asupra casei voastre”. Iezechiel 44: 30.

În capitolul 3 al Cărţii lui Daniel, regele Nabucodonosor a condamnat trei oameni la ardere pe rug pentru refuzul de a se închina unei piese de aur în locul creatorilor. Dar cei trei, care ştiau de existenta creatorilor, au fost salvaţi de unul dintre ei care le-a venit în ajutor, înarmat cu o rază repulsiva şi refrigeranta. I-a protejat de ardere şi de flăcări şi le-a permis să fugă nevătămaţi.

„Eu văd patru bărbaţi dezlegaţi, umblând prin mijlocul cuptorului, nevătămaţi, iar chipul celui de-al patrulea, ca fata unuia dintre fii zeilor”. Daniel 6: 22.

Mai departe, Daniel este aruncat leilor, dar aceştia nu îi fac rău. Aici din nou, nu a fost folosit nimic prea complicat, doar o rază paralizanta care i-a dat timpul necesar lui Daniel pentru a scăpa nevătămat.

„Dumnezeu a trimis pe îngerul său şi a astupat gura leilor”. Daniel 6: 23.

În capitolul 10 al lui Daniel, vei găsi o alta descriere interesanta a unui creator.

„Şi mi-am ridicat ochii mei şi iată un om îmbrăcat în veşminte de in... iar coapsele lui încinse cu aur curat şi de preţ, trupul lui ca şi crisolitul şi fata lui ca fulgerul, iar ochii lui ca ochii de foc, braţele şi picioarele lui străluceau ca arama lustruită şi sunetul cuvintelor lui ca vuietul unei

JUDECATA DE APOI

Dacă Evreii au fost dominaţi de Persi şi de Greci, asta s-a întâmplant din cauza lipsei lor de credinţă. În acelaşi

timp, Elohim i-au pedepsit pe evrei trimiţând pe unii dintre „îngerii lor” printre Persi şi Greci, pentru a ajuta aceste naţiuni să progreseze tehnologic.

Asta explica marile momente din istoria acestor două civilizaţii. Arhangelul Mihail era liderul delegaţiei care îi ajuta pe Persi.

„Mihail, cel dintâi dintre îngerii păzitori, a venit în ajutorul meu şi eu l-am lăsat acolo la îngerul păzitor al regelui Perşilor”. Daniel 10: 13.

În Capitolul 12 din „Daniel”, învierea este din nou menţionată:

„Şi mulţi dintre cei care dorm în ţărâna pământului se vor scula, unii la viaţa veşnică, iar alţii spre ocara şi ruşinea veşnică”. Daniel 12: 2.

„Judecata de Apoi” va permite marilor indivizi să trăiască din nou. Acei oameni care au acţionat pozitiv pentru omenire şi care au crezut cu adevărat în creatorii lor şi le-au urmat poruncile, vor fi bine primiţi cu mare bucurie de către oamenii timpului, atunci când asta se va întâmpla.

Pe de altă parte, toţi oamenii răi vor simţi ruşinea înainte de judecata lor şi vor trai în regret veşnic, ca un exemplu pentru întreaga omenire.

„Şi cei înţelepţi vor lumina ca strălucirea cerului şi cei care vor fi îndrumat pe cei mulţi pe calea dreptăţii vor fi ca stelele în vecii vecilor”. Daniel 12: 3.

Geniile vor fi cel mai mult preţuite şi cele mai recompensate. Acei indivizi care le-au permis geniilor să se dezvolte, sau adevărului să triumfe, vor fi de asemenea recompensaţi.

„Iar tu, Daniele, ţine ascunse cuvintele şi pecetluieşte cartea până la sfârşitul vremii. Mulţi vor cerceta-o cu de-amănuntul şi va creşte ştiinţă”. Daniel 12: 4.

Aceste cuvinte vor fi înţelese doar atunci când omenirea va atinge un nivel suficient de înţelegere ştiinţifică – adică acum. Toate acestea se vor întâmpla:

„Când se va isprăvi de sfărâmat puterea poporului celui sfânt”. Daniel 12: 7.

Asta va fi când oamenii din Israel îşi vor recăpăta tara după lunga lor Diaspora. Statul lui Israel a fost creat acum câteva decade, în acelaşi timp cu explozia cunoştinţelor ştiinţifice ale umanităţii.

„Du-te Daniele, că sunt închise şi pecetluite cuvintele acestea pana la sfârşit”. Daniel 12: 9.

Toate acestea nu puteau fi înţelese în acele timpuri. Acum poate fi totul înţeles. În anii recenţi, progresul ştiinţific şi începutul explorării spaţiului de către fiinţele umane au făcut în asemenea fel ca totul să pară posibil pentru omenire. Nimic nu îi mai surprinde acum pe oameni pentru că sunt obişnuiţi să vadă multe minuni întâmplându-se în faţa propriilor ochi la televizor. Pot învăţa fără nicio uimire că sunt într-adevăr făcuţi după asemănarea lui „Dumnezeu”, creatorul atotputernic, cu atât mai mult cu cât abilităţile lor ştiinţifice sunt implicate. În aceste zile, miracolele au devenit inteligibile.

În „Iona”, pestele cel mare care l-a înghiţit pe profet este chiar foarte interesant. Iona a fost aruncat în apa dintr-un mic vas:

„Şi Yahweh a dat porunca unui peste mare să înghită pe Iona. Şi a stat Iona în pântecele peştelui trei zile şi trei nopţi”. Iona 1: 17.

„Pestele cel mare” era de fapt un submarin, după cum tu cunoşti asemenea nave acum. Dar pentru oamenii de atunci nu putea fi decât un peşte mare, chiar dacă sucul gastric al unui asemenea peste ar fi digerat repede un om fără nicio speranţă pentru acesta de a se reîntoarce la mal. Chiar şi mai mult, Iona ar fi avut nevoie de oxigen pentru a respira... În acel submarin, creatorii au putut să aibă o convorbire cu Iona, pentru ca acesta să înveţe despre dezvoltările politice care erau necesare în acele timpuri.

„Şi Yahweh a dat porunca peştelui, şi pestele a aruncat pe Iona la ţărm”. Iona 2: 11.

Submarinul s-a apropiat de ţărm şi Iona a fost lăsat pe pământ. În „Zaharia”, Capitolul 5, este o alta descriere a unei maşini zburătoare:

„M-am uitat din nou şi am văzut un sul zburător, lung

de douăzeci de coti (9 metri) şi lat de zece (4.5 metri)". Zaharia 5: 1 – 2.

Puţin mai încolo, femeile apar pentru prima dată printre creatori:

„Şi am ridicat ochii mei şi am privit şi iată că au ieşit două femei. Şi vântul bătea în aripile lor, iar aripile lor erau ca de barza..." Zaharia 5: 9.

Aceste două femei însoţitoare acompaniau creatorii şi amândouă erau echipate cu costume autonome de zbor atunci când au apărut în faţa lui Zaharia.

În Psalmi 8, versetul 5 este spus despre fiinţele umane:

„Micşoratu-l-ai pe dansul cu puţin fata de Elohim".

Fiinţele umane sunt virtual la fel de puternice ca şi creatorii lor. Aceia care au copiat textul nu au îndrăznit să scrie „egali" Elohimilor, după cum fusese dictat original.

„Răsăritul sau se afla la capătul cerurilor, şi drumul sau atinge cele mai îndepărtate capete ale lor". Psalmi 18: 6.

Creatorii au venit de pe o planetă foarte îndepărtată de orbita Pământului.

„În ceruri şi-a pus lăcaşul sau în soare". Psalmi 18: 5.

Aici este o alta aluzie la masa pământului, care a fost creată pentru a forma continentul originar, atunci când oceanul acoperea Terra.

„Din cer a privit Yahweh, văzut-a pe toţi fii oamenilor; privit-a pe toţi cei care locuieasc pământul". Psalmi 32: 13 – 14.

Creatorii urmăresc comportamentul umanităţii, după cum au făcut-o dintotdeauna, din navele lor zburătoare".

SATAN

„În Cartea lui „Iov", Capitolul 1, ai o explicaţie în ceea ce priveşte Satan:

„Dar într-o zi îngerii lui Elohim s-au înfăţişat în faţa lui Yahweh şi Satan a venit şi el printre ei". Iov 1: 6.

Elohim înseamnă literar „cei care vin din cer" în ebraica. „Fii Elohimilor", în alte cuvinte, creatorii care urmăreau fiinţele umane, raportau regulat pe planeta lor

originara, indicând ca în cea mai mare parte, fiinţele umane îi venerau şi îi iubeau pe Elohim. Dar unul dintre acei Elohimi, numit Satan, făcea parte dintr-un grup care a condamnat dintotdeauna crearea unor fiinţe inteligente pe o planetă apropiata ca Pământul, văzând în asta o posibilă ameninţare. De aceea văzând devotamentul lui Iov, care era unul dintre cele mai bune exemple de fiinţe umane care îşi iubea creatorii, a spus:

„Oare degeaba se teme Iov de Elohim?... Dar ia întinde mâna ta şi atinge-te de tot ce este al lui, să vedem dacă nu te va blestema pe fată. Atunci Yahweh i-a zis lui Satan: aşa să fie, tot ce are el este în puterea ta; numai asupra lui Iov să nu întinzi mâna ta". Iov 1: 9 – 12.

Ascultând aserţiunea lui Satan, cum ca dacă Iov nu ar mai fi bogat, nu şi-ar mai iubi creatorii, guvernul i-a dat putere totala lui Satan pentru a-l ruina pe Iov. Se va fi văzut după aceea dacă încă îşi va venera creatorii lui, şi de aceea a fost interzisă omorârea sa.

Văzând devotamentul lui Iov în respectarea creatorilor, chiar dacă fusese ruinat, guvernul a triumfat în faţa opoziţiei, adică a lui Satan. Dar Satan a zis apoi ca, chiar dacă Iov a pierdut multe lucruri, era un încă om sănătos. Aşa ca guvernul i-a dat lui Satan „cartea alba", atâta timp cât nu-l va omora pe Iov.

„Îl dau în puterea ta, numai nu te atinge de viaţa lui". Iov 2: 6.

Din nou, în Cartea lui Job, o mică propoziţie din capitolul 37 este foarte interesanta:

„Poţi să întinzi la fel cu el boltitura cerului, ca o oglindă turnata din metal?" Iov 37: 18.

În alte cuvinte, sunt fiinţele umane capabile să construiască „boltituri ale cerului? – în realitate nave zburătoare metalice? Oamenii din acele vremuri credeau că nu era posibil pentru nimeni altul decât „Dumnezeu".

În sfârşit, văzând umilinţă lui Iov, creatorii l-au vindecat şi i-au dat înapoi avuţiile, copiii şi sănătatea".

oamenii nu puteau înţelege

„În Cartea lui Tobit în Apocrifia, unul dintre robotii

creatorilor numit Rafael a venit de asemenea să testeze reacţiile umanităţii fata de creatori lor.

Odată ce şi-a terminat misiunea, a plecat, după ce a dovedit cine era:

„În toate zilele am fost văzut de voi, dar eu n-am mâncat nici n-am băut, ci numai ochilor voştri vi s-a părut aceasta. Scrieţi într-o carte toate cele ce s-au săvârşit”. Tobit 12: 19 – 20.

Toate astea sunt uşor de văzut în scriere. Dar încă o dată, trebuie să încercaţi să înţelegeţi.

„Îţi voi spune ce este înţelepciunea, şi care este originea ei, şi nu voi ascunde de tine misterul Elohimilor, dar voi revela de la începutul naşterii, şi voi aduce cunoştinţele ei la lumina, şi nu voi trece pe alături de adevăr”. Pildele lui Solomon 6: 22.

Atunci când timpul va veni „înţelepciunea”, adică ştiinţa care va permite tuturor acestora să se întâmple, va fi înţeleasă de omenire. Scrierile Biblice vor fi dovada tuturor acestora.

„Măreţia şi frumuseatea lucrurilor create ne dau o idee potrivita despre creatori”. Pildele lui Solomon 13: 5.

Aşa că este simplu să vezi adevărul, recunoscând creatorii prin observarea creaţiilor lor.

„Şi pe care dintre aceste lucruri ale Domnului care sunt văzute, nu vei înţelege ca el este”. Pildele lui Solomon: 13: 1.

Pentru a evita să fie deranjaţi de fiinţele umane, creatorii şi-au construit bazele pe munţi înalţi, acolo unde acum găsiţi urme ale unor mari civilizaţii (în Himalaya şi Perú, de exemplu), dar de asemenea şi pe fundul marii. Treptat, staţiile montane au fost abandonate în favoarea celor submarine, mai puţin accesibile oamenilor. Creatorii care au fost exilaţi la început s-au ascuns în oceane.

„În ziua aceea Yahweh se va năpusti cu sabia Sa grea, mare şi puternica asupra Leviatanului, a şarpelui care fuge; şi va nimici balaurul cel din mare”. Isaia 27: 1.

În acea perioadă, guvernul de pe planeta lor dorea să îi distrugă pe cei care creaseră oamenii.

Nu le-a fost uşor să vadă clar printre toate acele minuni aşa ca bineînţeles, creatorii au fost divinizaţi şi toate acestea transformate în ceva abstract pentru ca fiinţele umane nu erau capabile să înţeleagă fenomenele ştiinţifice.

„Şi dacă o dai cuiva care nu ştie carte şi-i zici: Citeşte! el îţi va răspunde: Nu ştiu carte!" Isaia 29: 12.

Pentru multă vreme omenirea a avut adevărul în mâinile sale dar nu l-a putut înţelege pana nu a fost suficient de evoluata ştiinţific pentru a-l decoda.

„Orice om este sălbatic în absenta ştiinţei..." Ieremia 10: 14.

Ştiinţa le-a permis creatorilor să creeze şi le va permite fiinţelor umane să facă la fel.

„Yahweh m-a zidit la începutul lucrărilor lui; înainte de lucrările Lui cele mai demult. Eu am fost din veac întemeiată de la început, înainte de a se fi făcut pământul... când el a întemeiat cerurile eu am fost acolo... când el a pus hotar marii ca apele să nu mai treacă peste ţărmuri... atunci eu eram ca un copil mic pe lângă El, veselindu-mă în fiecare zi şi desfătându-mă fără încetare în faţa lui. Dezmierdându-mă pe rotundul pământului Lui şi găsindu-mi plăcerea printre fiii oamenilor". Pilde 8: 22 – 23, 27, 2931.

Inteligenta şi ştiinţă, acestea sunt cele două virtuţi care le-au permis creatorilor să creeze masa terestra – continentul originar – şi pe fiinţele umane pe care le-au lăsat pe el. Şi acum, aceasta inteligenta şi acest spirit îndeamnă creierul uman să repete acţiunea creatorilor.

Dintotdeauna a fost aşa, oamenii au creat alţi oameni ca şi ei pe alte planete. Ciclul continua. Unii mor, alţii le iau locul. Noi suntem creatorii voştri, iar voi veţi crea alte umanităţi.

„Ceea ce este a mai fost şi ceea ce va mai fi a mai fost şi în alte vremuri". Ecclesiastul 3:

15.

Animalele au fost de asemenea create şi vor fi recreate. La fel ca şi fiinţele umane, nici mai mult, nici mai

puţin. Speciile care dispar vor trăi din nou atunci când veţi şti cum să le recreaţi.

„Da, toţi au un singur duh de viaţă; iar omul nu are nimic mai mult decât dobitocul. Şi totul este desartaciune”. Ecclesiastul 3: 19.

Noi, creatorii, ne vom arăta oficial doar dacă omenirea ne este recunoscătoare pentru faptul că am creat-o. Ne temem ca fiinţele umane ar putea să ne poarte duşmănie – ceea ce nu putem accepta.

Ne-ar place să începem să avem contact cu voi şi să vă dam beneficiile considerabilului nostru avans în cunoştinţe ştiinţifice – atâta timp cât putem fi siguri ca nu vă veţi întoarce împotriva noastră şi că ne veţi iubi la fel ca pe părinţii voştri.

„Vai de cel ce se ceartă cu Ziditorul său. Oare lutul zice olarului: <Ce faci tu? Şi lucrul către meşter: <Tu nu eşti iscusit>! Vai de cel ce zice către părinte: <Pentru ce dai naştere>? Isaia 45: 9 – 10.

Frica de a nu fi iubiţi de către fiinţele umane i-a îndrumat pe creatorii voştri să vă permită să progresaţi ştiinţific de unii singuri, fără niciun ajutor aproape.

Emblema pe care o vezi întipărită pe aceasta maşină şi pe costumul meu reprezintă adevărul. Este de asemenea şi emblema Evreilor, Steaua lui Davd, care înseamnă: <Ceea ce este deasupra este şi dedesubt iar în centru ei este swastika, care înseamnă ca totul este ciclic, vârful devine fund, şi fundul devine vârf. Originea şi destinul creatorilor şi ale flintelor umane sunt similare şi legate.

„Nu ştiţi voi, oare, n-aţi auzit, nu vi s-a spus oare de la început, n-aţi înţeles voi oare ce va învăţa întemeierea lumii?” Isaia 40: 21.

Urme ale bazelor creatorilor de pe munţii înalţi sunt menţionate în Cartea lui Amos.

„El este cel care a întocmit munţii şi a făurit vântul”. Amos 4: 13.

Creatorii aveau şapte baze cu totul:

„Iar cele şapte candele sunt ochii lui Yahweh care cutreiera tot pământul”. Amos 4: 10.

Aceasta este originea candelei ramificată în şapte, sens care a fost pierdut. La început în cartierele generale ale creatorilor era un tablou de comanda cu şapte lumini semnalizatoare care le permiteau să stea în contact cu alte baze şi cu naveta interplanetara care orbita Pământul. În Psalmii 138: 4 – 6 este o aluzie la telepatie:

„Ca încă nu este cuvânt pe limba mea, o Yahweh, tu le-ai cunoscut pe toate şi pe cele din urmă şi pe cele de demult; Tu m-ai zidit şi ai pus peste mine mâna ta. Minunata este ştiinţa ta, mai presus de mine; este prea înaltă şi n-o pot ajunge".

În acele timpuri telepatia era inimaginabila, de unde şi „ştiinţa Ta este prea înaltă pentru mine". Astronomia şi călătoriile interplanetare erau de asemenea de neimaginat atunci.

„Cel care număra mulţimea stelelor şi da tuturor numele lor. Mare este Domnul nostru şi mare este Tăria lui şi priceperea lui nu are hotar". Psalmii 146: 4 – 5.

Fiinţele umane erau de asemenea incapabile să înţeleagă telecomunicaţiile.

„Cel ce trimite cuvântul Sau pământului; repede aleargă cuvântul lui". Psalmii 147: 4 – 5.

Acum atingem o turnură decisiva în opera creatorilor. S-au hotărât să lase omenirea sa progreseze ştiinţific fără să mai intervină direct. Ei au înţeles că au fost creaţi în acelaşi fel, şi ca prin crearea unor fiinţe asemănătoare permit ciclului să continue.

Dar mai întâi, cu intenţia ca adevărul să fie răspândit pe glob s-au decis să trimită un Mesia care să poată să comunice în toată lumea ceea ce oamenii lui Israel ştiau numai ei pe vremea aceea. Aceasta a fost în scopul pregătireii zilei în care misterul originar va fi explicat la lumina progresului ştiinţific – în alte cuvinte, revelaţia. Aşa că l-au anunţat:

„Şi tu Betleeme Efrata… din tine va ieşi Stăpânitor peste Israel, iar obârşia lui este dintru început, din zilele veşniciei… El va fi voinic şi va paste poporul prin puterea lui Yahweh… până la marginile pământului, şi el însuşi va fi

pacea noastră”. Miheia 5: 3 – 5.

„Bucură-te foarte, fiica Sionului, veseleşte-te fiica Ierusalimului, căci iată Împăratul vine la tine… smerit şi calare pe asin… el va vesti pacea popoarelor, şi împărăţia lui se va întinde de la o mare pana la cealaltă”. Zaharia 9: 9 – 10.

4

ROLUL LUI HRISTOS

concepţia

În dimineaţa următoarea ne-am întâlnit din nou în acelaşi loc şi oaspetele meu a spus:

„Rolul lui Hristos a fost să răspândească adevărul Scripturilor Biblice în toată lumea pentru a servi ca dovada pentru întreaga omenire atunci când anii ştiinţei vor explica în sfârşit totul. De aceea, creatorii s-au hotărât să facă în aşa fel încât un copil să fie născut dintr-o femeie de pe Pământ şi unul dintre proprii lor oameni. Băiatul în cauza urma sa moştenească din acest motiv anumite facultăţi telepatice, care oamenilor le lipseau.

„S-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt”. Matei 1: 18.

Maria a fost femeia aleasa şi bineînţeles că logodnicul ei a acceptat cu greu aceste vesti.

„Iată, Îngerul Domnului i s-a arătat”. Matei 1: 20.

Unul dintre creatori a apărut pentru a-i explica faptul ca Maria va naşte un fiu al lui „Dumnezeu”. Profeţii care erau în contact cu creatorii au venit de foarte de departe să vadă copilul divin. Una dintre navele spaţiale i-a ghidat:

„Căci am văzut la răsărit steaua Lui şi am venit să ne închinăm Lui… Steaua pe care o văzuseră în răsărit mergea înaintea lor, pana ce a venit şi a stat deasupra, unde era Pruncul”.

Matei 2: 2 şi 9.

Creatorii supravegheau copilul:

„Îngerul Domnului s-a arătat în vis lui Iosiv, zicând: <Scoală-te, ia Pruncul şi pe mama Lui şi fugi în Egipt, şi stai acolo pana ce-ţi voi spune, fiindcă Irod are să caute Pruncul ca să-L ucidă”. Matei 2: 13.

Regele nu a fost incantat de copilulrege care s-a născut pe teritoriul său, după cum spuseseră profeţii. Dar după ce regele Irod a murit, creatorii i-au spus lui Iosiv că se poate întoarce în Israel.

„După moartea lui Irod, iată ca Îngerul Domnului s-a arătat în vis lui Iosiv în Egipt... zicând: <Scoală-te, ia Punctul şi pe mama Lui şi mergi în pământul lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia sufletul Pruncului >". Matei 2: 19 – 20.

Iniţierea

„Când a înaintat în vârstă, Iisus a fost condus la creatori pentru ca aceştia să-i poată revela identitatea sa, să-l prezinte tatălui său, să-i dezvăluie misiunea sa şi să-l înveţe diferite tehnici ştiinţifice.

„Îndată cerurile s-au deschis şi Duhul lui Dumnezeu s-a văzut pogorându-se ca un porumbel şi venind peste El; Şi iată un glas din ceruri zicând: <Acesta este Fiul Meu cel iubit intru care am binevenit... Atunci Iisus a fost dus de Duhul în pustiu ca să fie ispitit de către diavol". Matei 3: 16 – 17 şi 4: 1.

Diavolul, „Satan", creatorul despre care vorbisem mai înainte era întotdeauna convins ca nimic bun nu poate ieşi din omenire pe Pământ. Era „Satan, scepticul" şi era susţinut de opoziţia guvernului de pe planeta noastră îndepărtată.

Aşa că l-a testat pe Iisus pentru a afla dacă inteligenta sa era pozitiva şi dacă îşi iubea şi îşi respecta cu adevărat creatorii. Descoperind că pot avea încredere totala în el, i-au acordat permisiunea să meargă şi să-şi îndeplinească misiunea.

Cu scopul de a-şi aduna oamenii, Iisus făcea „miracole" care în realitate nu erau nimic altceva decât aplicarea tehnicilor ştiinţifice arătate de către creatori.

„Şi aducea la el pe toţi cei ce se aflau în suferinţe, fiind cuprinşi de multe feluri de boli şi de chinuri, pe demonizaţi, pe lunatici, pe slăbănogi, şi El îi vindeca". Matei 4: 24.

„Fericiţi cei săraci cu duhul". Matei 5: 3.

Aceasta propoziţie a fost incorect interpretata ca „săracii sunt fericiţi”. Dar sensul originar era ca dacă săracii au spirit, vor fi fericiţi – ceea ce este cu totul altfel.

Iisus le-a spus apostolilor săi că trebuie să răspândească adevărul în lumea întreagă. În rugăciunea intitulată „Rugăciunea Lordului” sau în „Tatăl nostru”, adevărul este postat literar:

„Vie Împărăţia Ta… precum în cer, aşa şi pe pământ”. Matei 6: 10.

În „Cer”, pe planeta creatorilor, savanţii au devenit grupul conducător şi apoi au creat alte fiinţe umane. Acelaşi lucru se va întâmpla şi pe Pământ. Ştafeta va fi preluata din nou.

Rugăciunea aceasta, care a fost repetată de atâtea şi atâtea ori fără ca nimeni să-i înţeleagă sensul profund, îşi arata acum întreaga semnificaţie:

„Pe pământ… ca şi în ceruri”.

Printre altele, Iisus a fost învăţat să vorbească într-un fel convingător folosind o hipnoza telepatica în grup:

„Iar când Iisus a sfârşit cuvintele acestea, mulţimile erau uimite de învăţătura Lui… că îi învaţă pe ei ca Unul care are putere, iar nu cum îi învăţau cărturarii lor”. Matei 7: 2829.

El continua sa vindece oameni bolnavi cu ajutorul creatorilor care direcţionau raze concentrate de la distanta:

„Şi iată un lepros apropiindu-se… Şi Iisus, întinzând mana, S-a atins de el zicând: <Voiesc, curăţeşte-te. Şi îndată s-a curăţit lepra lui”. Matei 8: 2 – 3.

Şi a făcut acelaşi lucru pentru un om care era complet paralizat. Operaţia a fost realizata de la distanta, utilizându-se o rază concentrată, ceva ca un laser, care ardea numai un anumit loc prin mai multe straturi.

„Scoală-te şi umbla… şi s-a sculat”. Matei 9: 6 – 8.

Mai departe, în Evanghelia după Matei, Iisus şi-a anunţat misiunea:

„N-am venit să chem pe drepţi, ci pe păcătoşi la pocăinţă”. Matei 9: 13.

El nu venise pentru oamenii din Israel, care ştiau de existenta creatorilor, ci ca să facă în aşa fel încât aceste cunoştinţe să fie răspândite în tot restul lumii.

Mai târziu au mai fost mai multe „miracole" similare într-un fel, toate fiind medicale. În zilele voastre sunt transplanturi de inima şi alte organe; lepra şi alte boli similare sunt vindecate şi oamenii sunt aduşi din coma prin îngrijire apropiata. În timpul acela fiinţele umane erau primitive şi creatorii erau similari oamenilor din naţiunile voastre „civilizate" de azi, doar puţin mai avansaţi ştiinţific.

Mai departe găsim o aluzie despre care dintre creatori este adevăratul tata al lui Iisus:

„Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-Voi şi Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri". Matei 10: 32.

„Înaintea tatălui meu care este în ceruri" – asta spune totul. De fapt „Dumnezeu" nu este intangibil sau imaterial. El este în „ceruri". Asta era bineînţeles inimaginabil oamenilor care pe vremea aceeaş credeau ca stelele erau legate pe o boltă cereasca la fel ca nişte beculeţe luminoase, toate rotindu-se în jurul centrului Pământului. Acum, din moment apariţiei călătoriilor spaţiale şi înţelegerii imensităţii universului, textele vechi sunt aduse la lumina într-un fel total diferit.

umanităţi paralele

În Evanghelia după Sfântul Matei, Capitolul 13, este un pasaj important în care Iisus explica într-o parabola cum creatorii şi-au părăsit planeta proprie pentru a crea viaţă pe alte lumi.

„Iată a ieşit semănătorul să semene... şi pe când semăna, unele seminţe au căzut lângă drum şi au venit păsările şi le-au mâncat... altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pământ mult şi îndată au răsărit... iar când s-a ivit soarele, s-au pălit de arşiţă... altele au căzut între spini, dar spinii au crescut şi le-au înăbuşit... altele au căzut pe pământ bun şi au dat roade: una o sută, alta şaizeci, alta treizeci... Cine are urechi de auzit să audă".

Matei 13: 3 – 9.

Toate acestea sunt o aluzie la numeroasele încercări de a crea viaţă pe alte planete – iar trei dintre ele au eşuat.

Prima a ratat din cauza păsărilor, care au venit şi au mâncat seminţele. De fapt, acesta a fost un eşec din cauza distantei prea mici a planetei respective fata de planeta originara a creatorilor. Cei care au fost împotriva creaţiei de fiinţe umane au văzut în acest experiment o posibilă ameninţare şi de aceea au distrus creaţia.

A doua încercare a fost făcută pe o planetă prea apropiata de soare, care era prea fierbinte; de aceea creaţia a fost distrusă de radiaţiile nocive.

A treia încercare a fost făcută „printre spini”, pe o planetă care era prea umeda, unde viaţa plantelor era aşa de puternica încât a distrus echilibrul şi lumea animalelor. Aceasta lume alcătuită numai din plante mai exista încă.

Dar a patra încercare a fost în sfârşit reuşita pe „pământ bun”. Şi este important de menţionat că au fost de fapt trei succese în toate. Asta înseamnă ca pe alte două planete, care sunt relativ aproape de voi, sunt fiinţe umane asemănătoare vouă, care au fost create de aceiaşi creatori.

„Să audă, cei care au urechi”… cei care sunt în stare, să înţeleagă. Când va veni vremea, cei care caută să înţeleagă vor izbândi. Ceilalţi, care privesc fără să înţeleagă cu adevărat, şi aud fără să asculte cu adevărat, asemenea oameni nu vor înţelege niciodată adevărul. Pe de altă parte, cei care îşi vor dovedi inteligenta prin propriile lor eforturi şi în acest fel se vor arăta vrednici de creatorii lor, vor fi ajutaţi.

„Căci celui ce are i se va da şi-i va prisosi, iar de la cel ce nu are, şi ce are i se va lua”. Matei 13: 12.

Oamenii care nu vor putea să-şi dovedească inteligenta nu vor supravieţui. Oamenii au dovedit aproape întotdeauna ca merită să fie recunoscuţi de creatorii lor ca fiind egalii acestora. Le lipseşte doar… puţina iubire. Iubirea pentru ceilalţi, şi în particular pentru creatorii lor.

„… vouă vi s-a dat să cunoaşteţi tainele împărăţiei

cerurilor”. Matei 13: 11.

Cele trei planete pe care viaţa a fost creată, au fost lansate în competiţie una împotriva celeilalte. Planeta pe care omenirea face cel mai mare progres ştiinţific, şi prin aceasta dovedindu-şi inteligenta, va primi beneficiile moştenirii creatorilor în ziua „judecăţii de apoi” atâta timp cât nu se comporta agresiv fata de creatorii ei.

Aceasta va fi ziua în care cunoştinţele lor vor atinge un nivel suficient de ridicat. În prezent, fiinţele umane de pe Terra nu sunt foarte departe de aceasta zi. Geniul uman este:

„... este mai mic decât toate seminţele, dar când a crescut este mai mare decât toate legumele şi se face pom, încât vin păsările cerului şi sălăşluiesc în ramurile lui”. Matei 13: 32.

„Păsările cerului” se referă aici la creatorii care vor veni şi vor locui în ramuri; adică, vor veni pentru a da cunoştinţele lor umanităţii, atunci când aceasta se va arata vrednica de ele.

„Asemenea este Împărăţia cerurilor aluatului pe care, luându-l, o femeie l-a ascuns în trei măsuri de faina, pana ce s-a dospit toată”. Matei 13: 33.

Asta este încă o aluzie la cele trei lumi, pe care creatorii aşteaptă ca ştiinţa sa explodeze.

„Deschide-voi în pilde gura Mea, spune-voi cele ascunse de la întemeierea lumii”. Matei 13: 35.

Aici avem ceva fundamental de important. Planetele au durata de viaţă, şi într-o zi nu vor mai putea fi locuite. Până atunci, omenirea trebuie să atingă un suficient nivel ştiinţific ori pentru a întreprinde o călătorie pe o alta planeta, sau dacă nu se poate adapta altundeva, să creeze o formă de viaţă umanoida capabila sa supravieţuiască într-o altă lume. Dacă mediul nu poate fi adaptat să susţină oameni, atunci trebuie creaţi oameni care sunt compatibili cu noul mediu ambient.

De exemplu, înainte ca omenirea sa dispară, voi trebuie să creaţi o alta rasa de oameni capabila sa trăiască într-o atmosferă total diferita şi care vor trebui să vă

moşteneasca cunoştinţele voastre pana sa dispăreţi. Pentru ca aceasta moştenire să nu dispară, creatorii au plantat viaţa pe trei planete, şi doar cea mai bună va fi intitulată pentru moştenire.

„Aşa va fi la sfârşitul veacului: vor ieşi îngerii şi vor despărţi pe cei răi din mijlocul celor drepţi". Matei 13: 49.

Pasajul privitor la multiplicarea pâinii a mai fost explicat deja. Se referă la produse alimentare concentrate sub forma unor pilule mari, la fel ca cele care conţin toate elementele vitale pe care le utilizează astronauţii. „Pâinea Sfântă" cea de toate zilele a vostra este amintirea acestor pilule. Cu echivalentul câtorva pâini, este suficienta mâncare pentru a hrăni o sută de oameni".

miracole ştiinţifice

Atunci când Iisus mergea pe apa, creatorii îl ridicau folosind o undă anti-gravitaţionala care anula efectul greutăţii într-un moment precis.

„A venit la ei Iisus, umblând pe mare". Matei 14: 25.

Unda, de fapt, crease o turbulenta, care este descrisa în cele ce urmează:

„Dar văzând vântul, s-a temut Petre... şi suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul". Matei 14: 30 – 32.

„Vântul s-a oprit" când s-au suit în barca, deoarece unda a fost oprita atunci când Iisus a ajuns la barca. Încă un „miracol" cât se poate de ştiinţific.

În realitate nu exista miracole, doar diferenţe între nivelurile de civilizaţie. Dacă dumneavoastră aţi fi aterizat pe vremea lui Iisus intro nava spaţială, sau chiar într-un simplu elicopter, chiar dacă nivelul dumneavoastră de dezvoltare ar putea fi limitat, aţi săvârşi miracole în ochii oamenilor acelor timpuri.

Doar prin simplul fapt de a produce lumina artificiala, de a veni din cer, de a conduce o maşină, de a urmări televizorul sau chiar de a omorî o pasare cu o puşcă, din cauza faptului că ar fi incapabili să înţeleagă mecanismul din spatele unor asemenea fenomene, oamenii acelor timpuri ar vedea în toate acestea o forţă supranaturala sau divina. De asemenea, nu uitaţi ca

aceeaşi prăpastie ştiinţifică care exista între dumneavoastră şi oamenii din timpul lui Iisus, exista de asemenea acum între noi şi dumneavoastră. Noi putem face încă lucruri pe care dumneavoastră le-aţi considera miracole.

Dar pentru cei mai avansaţi indivizi dintre voi, nu vor fi chiar miracole din moment ce în ultimele decade, aţi urmat calea ştiinţei şi încercaţi să găsiţi raţiunea din spatele lucrurilor în loc să vă întindeţi la pământ muţi în credinţele voastre şi să aduceţi jertfe.

Cunoştinţele noastre oricum rămân la un nivel atât de înalt încât dacă ne hotărâm să realizăm câteva miracole chiar şi cei mai eminenţi savanţi ai voştri vor fi incapabili să înţeleagă cum le facem. Exista câteva minţi bine dezvoltate care vor fi capabile să facă fata unor asemenea lucruri, dar oamenii în general vor intra pur şi simplu în panica şi noi suntem încă în stare să uimim oamenii, chiar dacă nu mai este aşa de simplu să-i şocăm.

Este necesar pentru oameni ca să înţeleagă ca nu exista niciun „Dumnezeu” eteric, ci doar oameni care au creat alţi oameni după asemănarea lor.

În Capitolu 17 al Envangheliei după Matei creatorii au apărut din nou.

„Iisus a luat cu Sine pe Petru şi pe Iacov şi pe Ioan, fratele lui, şi i-a dus într-un munte înalt… şi S-a schimbat la fata înaintea lor, şi a strălucit fata lui ca soarele, iar veşmintele lui s-au făcut albe ca lumina… şi iată, Moise şi Ilie s-au arătat lor, vorbind cu el… şi iată glas din nor zicând: Acesta este Fiul Meu Cel iubit, în care am binevoit; pe Acesta ascultaţi-l”. Matei 17: 15.

Scena aceasta se întâmplă noaptea şi apostolii au fost înfricoşaţi să îl vadă pe Iisus iluminat de către puternicele lumini de recunoaştere ale navei spaţiale din care Moise şi Ilie au coborât, încă în viaţa mulţumită pomului vieţii de care au beneficiat. Imortalitatea este o realitate ştiinţifică, chiar dacă nu corespunde cu ideea de imortalitate a umanităţii. În Capitolul 19, versetul 30 din Matei este o propozirie:

„Şi mulţi dintâi vor fi pe urma, şi cei de pe urmă vor fi întâi…”

Asta înseamnă ca cei creaţi vor deveni creatori la fel cum şi creatorii au fost creaţi”.

MERITAREA MOŞTENIRII

„În Capitolul 25 al Evangheliei după Matei, este spus ca cele trei planete trebuie să facă progrese ştiinţifice şi că vor fi judecate într-o zi. Citim în parabole:

„Şi mai este ca un om care, plecând departe, şi-a chemat slugile şi le-a dat pe mâna avuţia sa… unuia i-a dat cinci talanţi… altuia, doi… altuia unul. Îndată, mergând, cel ce luase cinci talanţi a lucrat cu ei şi a câştigat alţi cinci… de asemenea, şi cel cu doi a câştigat alţi doi… dar cel ce luase un talant a redat doar un talant… Luaţi deci de la el talantul şi daţi-l celui ce are zece talanţi. Căci tot celui ce are i se va da şi-i va prisosi, iar de la cel ce n-are şi ce are i se va lua”. Matei 25: 1429.

Dintre cele trei lumi unde viaţa a fost creată, cea care va face cel mai mare progres va primi moştenirea. Cele care nu vor progresa, vor fi dominate de cealaltă, şi eliminate. Acest lucru este de asemenea adevărat şi pe Terra, între naţiuni.

În Evanghelia după Matei, Capitolul 26, Iisus şi-a revelat importanta morţii sale şi a scrierilor care vor servi mai târziu ca dovadă. Atunci când unul dintre apostolii lui a încercat să-l apere cu o sabie, a zis:

„Întoarce sabia ta la locul ei, ca toţi cei ce scot sabia, de sabie vor pieri… sau ţi se pare că nu pot să rog pe Tatăl Meu şi să-mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?… Dar cum se vor împlini Scripturile, că aşa trebuie să fie? Matei 26: 5254.

Moarte lui Iisus a fost necesară pentru ca adevărul să fie cunoscut în întreaga lume aşa încât, mai târziu, când creatorii voştri se vor reîntoarce pe Pământ, să nu fie consideraţi ca uzurpatori sau invadatori. Acesta este scopul scrierilor Biblice şi Evanghelice, de a păstra urme ale muncii şi prezentei creatorilor voştri, pentru a fi recunoscuţi atunci când se vor întoarce.

După moartea sa, Iisus a fost reînviat cu ajutorul creatorilor.

„Şi iată s-a făcut cutremur mare, ca Îngerul Domnului, coborând din cer şi venind, a prăvălit piatra şi şedea deasupra ei… Şi înfăţişarea lui era ca fulgerul şi îmbrăcămintea lui alba ca zăpada”. Matei 28: 23.

Creatorii au avut grija de Iisus şi l-au reînviat. Şi el a spus:

„Mergeţi, învăţaţi toate neamurile… învăţându-le să păzească toate cate v-am poruncit vouă”. Matei 28: 1820.

Misiunea lui Iisus se apropia de sfârşit:

„Deci, Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, s-a înălţat la cer”. Matei 16: 19.

Creatorii l-au luat după ultima şi cea mai importantă fraza: „Şerpi vor lua în mâna şi chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi îşi vor pune mâinile şi se vor face sănătoşi”. Marcu 16: 18.

Asta se referă la descoperirea serului anti-venin de către omenire şi a antidoturilor, şi descoperirea chirurgiei şi tot aşa – după cum se întâmplă acum.

În scopul pregătirii sosirii lor pe Pământ, creatorii vor apărea din ce în ce mai frecvent, pentru a da mai multă importanţă revelaţiilor. Asta se întâmplă de asemenea chiar acum.

„Vedeţi smochinul şi toţi copacii… când înfrunzesc aceştia, văzându-i, de la voi înşivă ştiţi ca vara este aproape”. Luca 21: 2930.

Când obiectele zburătoare neidentificate vor începe să apară într-un număr mare, după cum fac în prezent, înseamnă ca a sosit momentul. În Actele Apostolilor este spus puţin mai departe, în Capitolul 2:

„Şi când a sosit ziua Cincizecimii, erau toţi împreună în acelaşi loc… şi din cer fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede, şi a umplut toată casa unde stăteau ei… şi li s-au arata împărţite, limbi de foc şi au şezut pe fiecare dintre ei… şi s-au umplut toţi de Duhul Sfânt şi au început să vorbească în alte limbi…” Acte 2: 14.

Pentru a face posibil ca apostolii să răspândească

adevărul în lumea întreagă, creatorii i-au expus la o explozie de învăţătură, trimisa de unde telepatice amplificate, asemănătoare unor electrosocuri, care le-a impregnat memoria cu elemente din alte limbaje.

În Actele Apostolilor puteri observa numeroasele apariţii făcute de creatori – „îngerii" mai ales când l-au eliberat pe Petru, care fusese închis de Irod:

„Şi iată un înger al Domnului a venit deodată, iar în camera a strălucit lumina; şi lovind pe Petru în coasta, îngerul l-a deşteptat zicând: Soala-te degrabă. Şi lanţurile i-au căzut de pe mâini şi a zis îngerul către el: <Încinge-te şi încalţă-te cu sandalele>. Şi el a făcut aşa. Şi i-a zis lui: <Pune haina pe tine şi vino după mine... Şi el l-a urmat, dar nu ştia că ceea ce s-a făcut prin înger este adevărat, ci i se părea ca vede vedenie". Acte 12: 79.

Petru, aşa primitiv cum era, a crezut că avea o viziune atunci când lanţurile i-au căzut. El nu ştia nimic despre aparatul de sudura electric cu laser care fusese folosit de către unul din creatori. Când se întâmplau asemenea lucruri extraordinare, oamenii credeau ca visează. De aceea, s-a spus des ca oamenii care au văzut creatorii trebuiau să fi avut o viziune şi ca visau. În acelaşi timp, se spune ca oamenii care ne-au văzut farfuriile zburătoare trebuie să fi avut halucinaţii. În aceasta scriere este explicat clar că Petru credea ca totul este un vis, dar totul era foarte real.

„Şi trecând de straja întâi şi de a doua, au ajuns la poarta cea de fier care duce în cetate, şi poarta s-a deschis singura... şi îngerul s-a depărtat de la el". Acte 12: 10.

Un alt semn ca momentul a sosit e atunci când oamenii lui Israel îşi vor reprimi tara.

„După acestea, Ma voi întoarce şi voi ridica iarăşi cortul cel căzut al lui David". Acte 15:

16.

O alta propoziţie importanta se găseşte în Acte, cap. 17: 28.

„Căci al Lui neam suntem".

Acest lucru a fost spus de un apostol în timp ce

vorbea de „Dumnezeu”.

Nu mai trebuie să citim mai departe în Evanghelii, în care sunt mult mai multe referinţe despre creatori, pentru că sunt mai puţin importante. Poţi să le interpretezi singur pentru cei care pun întrebări, în lumina explicaţiilor pe care tocmai ţi le-am dat”.

Şi spunând asta, a plecat la fel ca şi în primele ocazii.

5

sfârşitul lumii

1946, PRIMUL AN AL NOII ERE

În ziua următoare s-a întors la fel ca şi înainte şi a început să vorbească.

„Timpul sfârşitului lumii a sosit. Nu sfârşitul lumii într-o catrastofa care să distrugă Terra, ci sfârşitul lumii bisericii, care şi-a îndeplinit munca. Şi-a jucat rolul cu o anumită eficacitate. A fost o sarcină de popularizare, făcând posibila recunoaşterea creatorilor în momentul reîntoarcerii. După cum aţi remarcat, biserica Creştină este pe moarte. Este sfârşitul acestei lumi pentru ca misiunea sa a fost împlinită, deşi cu anumite greşeli pentru că a încercat prea mult să îi divinizeze pe creatori.

Zeificarea a fost acceptabila până atunci când au început anii ştiinţei. Din acel moment ar fi trebuit să fie îndepărtată în întregime. Acest lucru ar fi putut fi posibil dacă adevărul ar fi fost păstrat sau dacă oamenii ar fi fost capabili să citească printre rânduri. Dar prea multe greşeli au fost făcute.

Lucrul acesta a fost prevăzut de către creatori, iar Biserica se va prăbuşi, pentru că nu mai este de niciun folos. În ţările dezvoltate ştiinţific oamenii sunt deja consumaţi de un fel de supărare pentru ca nu le-a mai rămas nimic în care să creadă. Nimeni nu mai poate crede încă într-un „Dumnezeu Ceresc”, care sta pe un nor, cu o barbă albă, atotştiutor şi omnipotent, ceea ce doreşte Biserica sa ne facă să credem. De asemenea, nimeni nu mai crede în mici îngeri gardieni minunaţi, nici într-un diavol cu coarne şi copite. Aşa ca nimeni nu mai ştie în ce să creadă. Numai câţiva oameni tineri au înţeles ca

dragostea este esenţială. Aţi atins anii de aur.

Oameni de pe Pământ, voi zburaţi în ceruri şi vocile voastre sunt purtate în cele patru colţuri ale Terrei pe calea undelor radio. Aşa că a venit timpul să cunoaşteţi adevărul.

După cum a fost intuit, totul se întâmplă acum pentru ca Pământul a intrat în Era Vărsătorului. Câţiva oameni au scris deja despre asta, dar nimeni nu i-a crezut. Acum vreo 22.000 de ani, creatorii s-au decis să înceapă munca pe Pământ şi tot ce s-a întâmplat de atunci a fost anticipat pentru ca mişcarea galaxiei implica aceasta cunoaştere.

Era Peştilor a fost Era lui Cristos şi a pescarilor săi, iar Era Vărsătorului care urmează a început în 1946. Aceasta este era în care oamenii lui Israel îşi vor recăpăta tara:

„Şi se va ridica în ziua aceea un strigat de la Poarta Peştilor, urlete din cetatea cea noua şi mare larma de pe coline". Tefania 1: 10.

Poarta Peştilor este calea de trecere către Era Vărsătorului. Acesta este momentul în care Soarele rasare deasupra Pământului în ziua Echinocţiului de primăvară, în constelaţia Vărsătorului. Urletele cele mari reprezintă sunetul care acompania aceasta revelaţie.

Nu este o întâmplare ca dumneavoastră v-aţi născut în anul 1946.

sfârşitul bisericii

„Aceasta revelaţie, mulţumită iluminării pe care o conţine, va aduce o nouă speranţă oamenilor care sunt supăraţi. Dar va accelera de asemenea şi căderea Bisericii, în afară de faptul în care aceasta îşi va recunoaşte greşelile şi se va pune în slujba adevărului.

„Ca apăsătorul nu va mai fi, cel batjocoritor va pieri, distruşi vor fi cei ce pândeau să facă rău. Cei care găseau vina oricui, pentru un cuvânt în faţa lumii întind cursa judecătorului şi pentru nimic răpesc dreptul celui cinstit". Isaia 29: 2021.

Este sfârşitul acelor oameni care vor să ne facă să credem în păcatul originar şi să ne simţim vinovaţi;

sfârşitul oamenilor care întind curse celor care răspândesc adevărul la sfârşitul Erei Peştilor şi începutul Erei Vărsătorului; sfârşitul celor care încearcă să salveze Biserica în timp ce îi elimina pe cei juşti, pe cei care vorbesc de dreptate şi pe cei care scriu sau predica adevărul. Aceştia sunt exact ca cei care l-au crucificat pe Iisus. Acei oameni erau convinşi ca apărau ceea ce era bine fără să încerce să înţeleagă şi erau înfricoşaţi că vor fi ruinaţi şi distruşi la începutul Erei Peştilor.

„Ochii celor care vad nu vor fi închişi şi urechile celor care aud vor lua aminte… nebunului nu i se va mai zice că e de neam bun; şi celui viclean că e mare la suflet… Ca nebunul grăieşte nebunii şi inima lui gândeşte răul ca să săvârşească nelegiuiri, să rostească cuvinte mincinoase împotriva lui Yahweh, să lase nemâncat pe cel flamand şi celor însetaţi să nu le dea sa bea… Uneltele celui ticălos sunt ticăloase, el plăsmuieşte uneltiri ca să piardă pe cei smeriţi prin cuvinte mincinoase, pe cel sărac care-şi caută dreptate. Dar omul de vita buna sfătuieşte cele cuviincioase şi stăruieşte în cuviinţă lui”. Isaia 32: 38.

Toţi vor înţelege în acest caz cuvintele „ochii celor care vad nu vor fi închişi”. Este Biserica cea care vorbeşte despre Yahweh în mod mincinos şi lasa goale sufletele celor cărora le e foame de adevăr.

Este Biserica cea care născoceşte planuri nemernice pentru a ruina săracii aşa încât cei care nu sunt în stare să înţeleagă, sau care îndrăznesc să nu înţeleagă, vor rămâne credincioşi ei datorită fricii păcatului, excomunicaţii sau altor nonsensuri. În timp ce săracii îşi pledează cazul, cei care duc lipsa de inteligenta pentru a pricepe adevărul stau în picioare în faţa minciunilor Bisericii, la poruncile aceleiaşi Biserici. Dar cei cu o minte nobila, care proclama adevărul cu voce tare, fac acte nobile chiar dacă vor trai fără aprobarea Bisericii organizate.

„Nu ştiţi voi, oare, n-aţi auzit, nu vi s-a spus oare de la început, n-aţi înţeles voi ce va învăţa întemeierea lumii?” Isaia 40: 21.

„Iată Sluga Mea pe care o sprijin, Alesul Meu, intru

care binevoieşte sufletul Meu. Pus-am peste El Duhul Meu şi El va propovădui popoarelor legea Mea”. Isaia 42: 1.

Dumneavoastră sunteţi cel care va răspândi adevărul în toată lumea, acest adevăr care v-a fost revelat pe parcursul zilelor trecute.

„Trestia Franţa nu o va zdrobi şi feştila ce fumega nu o va stinge”. Isaia 42: 3.

Nu veţi fi în stare să distrugeţi Biserica şi minciunile ei complet, ci eventual se va ofili singura. Extincţia ei a început de ceva vreme. Trestia se zdruncina. Şi-a îndeplinit misiunea şi trebuie să dispară. A făcut greşeli şi s-a îmbogăţit pe spatele adevărului fără să încerce să-l interpreteze într-un mod destul de clar pentru oamenii acestei Ere. Dar nu fiţi aşa de aspru cu ea, pentru ca a răspândit prin toată lumea cuvântul Bibliei, care este un martor al adevărului.

Greşelile ei au fost mari, mai ales atunci când a injectat prea mult supranatural în adevăr, şi când a tradus greşit Scripturile în Bibliile comune. A înlocuit termenul „Elohim”, care se referă la creatori, cu un termenul singular, „Dumnezeu”, când de fapt Elohim este pluralul lui Eloha în ebraica.

În acest fel, Biserica i-a transformat pe creatori într-un singur şi de neînţeles „Dumnezeu”. O alta greşeală a fost să-i facă pe oameni să adore o cruce de lemn în memoria lui Iisus Hristos. O cruce nu este Hristos. O piesă de lemn sub forma unei cruci nu înseamnă nimic:

„Cu toate acestea el nu îşi face socoteala în inima sa, că este simplu şi fără pricepere, şi nu zice: <Jumătate l-am pus pe foc şi am copt pâine, pe cărbuni am fript carne şi am mâncat-o, iar cu cealaltă jumătate care a mai rămas, voi face un idol urâcios şi mă voi închina la un trunchi de copac>”. Isaia 44: 19.

CREAREA STATULUI ISRAEL

„Reîntoarcerea evreilor în Israel după cum a fost intuit, este un semn al erei de aur.

„De la răsărit voi aduce seminţia ta şi de la apus te voi strânge pe tine. Aduceţi pe fiii Mei din ţinuturi

îndepărtate şi pe fiicele Mele de la capătul pământului: pe toţi cei care poartă numele Meu, şi pentru slava Mea i-am creat, i-am zidit şi i-am pregătit". Isaia 43: 57.

Este vorba de crearea statului Israel primind pe Evreii din nord şi din sud. Biblia conservata de Evrei păstrează mărturia venirii creatorilor, după cum este scris în Isaia, Capitolul 43, versetul 10: „Voi sunteţi martorii Mei".

„Să vină poporul cel orb care are ochi şi cel surd care are urechi. Neamurile toate laolaltă să se adune şi să se strângă popoarele. Care dintre ele ne-au dat de ştire aceasta şi ne-au făcut prorocii? Să-şi aducă martorii şi să dovedească, să audă toţi şi să zică: <Adevărat! >. Voi sunteţi martorii Mei, zice Yahweh, şi Sluga pe care am ales-o, ca să ştiţi, să credeţi şi să pricepeţi că Eu sunt... Voi sunteţi martorii Mei, zice Domnul, eu sunt Dumnezeu şi din zilele de demult sunt Unul

„Voi sunteţi martorii Mei". Asta este destul de explicit, nu-i aşa? Şi îţi pot spune încă o dată în ziua de azi – „din zilele de demult sunt unul şi acelaşi" – mulţumită mărturiei pe care o ţii în mâna: Biblia.

„O clipă te-am părăsit, dar cu mari îndurări te iau lângă Mine". Isaia 54: 7.

Evreii şi-au redobândit tara după ce au participat la păstrarea adevărului în siguranţă.

Timpul în care omenirea va vindeca bolile prin metode ştiinţifice este intuit:

„Să nu mai fie acolo copii care mor în floarea vârstei şi nici bătrâni care nu ajung la capătul vieţii lor! Aşa ca cine va muri la o sută de ani va fi tânăr şi cine nu o va ajunge va fi blestemat". Isaia 65: 20.

Medicina îi ajuta pe oameni să triumfe asupra bolilor şi în special asupra mortalităţii infantile.

„Pe buzele omului priceput se afla înţelepciunea; toiagul este pentru spatele celui lipsit de chibzuinţa". Pilde 10: 13".

GREŞELILE BISERICII

Biserica a greşit prin faptul de a-i face pe oameni să

se simtă vinovaţi şi să-i facă să se roage fără să încerce să înţeleagă. Deoarece este scris în Evanghelie:

„Când vă rugaţi, să nu bolborosiţi aceleaşi vorbe, ca păgânii, cărora li se pare ca, dacă spun o mulţime de vorbe, vor fi ascultaţi”. Matei 6: 7.

Şi în ciuda avertismentelor Evangheliei, Biserica s-a îmbogăţit foarte mult de asemenea:

„Nu va adunaţi comori pe pământ... Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va un pe unul şi va iubi pe celălalt; sau va ţine la unul, şi va nesocoti pe celălalt: Nu puteţi sluji lui Dumnezeu şi lui Mamona”. Matei 6: 1924.

Altundeva este spus:

„Să nu aveţi nici aur, nici argint, nici bani în cingătorile voastre, nici traista pe drum, nici încălţăminte, nici toiag”. Matei 10: 919.

Dar cu stupidele lor reguli şi posturi de vineri nu îşi asculta propriile lor Evanghelii:

„Nu ceea ce intra pe gura spurca pe om, ci ceea ce iese din gură, aceea spurca pe om”. Matei

Cum pot îndrăzni ei, aceşti oameni care sunt numai oameni, să se răsfeţe în bogăţia şi luxul Vaticanului, când Evangheliile le spun să nu posede „nici aur, nici argint” – nici măcar o haină sărăcăcioasă?

„Şi Iisus a zis ucenicilor săi: < Adevărat va zic vouă ca un bogat cu greu va intra în împărăţia cerurilor. >”.

„Ca leagă sarcini grele şi cu anevoie de purtat şi le pun pe umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul nu voiesc să le mişte. Toate faptele lor le fac ca să fie priviţi de oameni... şi le place să stea în capul mesei la ospeţe şi în băncile dintâi, în sinagogi, le place să le facă oamenii plecăciuni prin pieţe, şi să le zică: „Rabi! Rabi! Şi, Tata să nu numiţi pe nimeni pe pământ; pentru ca Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri. Să nu vă numiţi, Dascăli; căci Unul singur este Dascălul vostru: Hristosul. Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru”. Matei 23: 411.

Toate acestea sunt scrise în propriile lor Evanghelii. Cum îndrăzneşte Biserica sa împovăreze oamenii cu aşa

numitele lor păcate, care nu sunt decât concepte diferite de moralitate şi de stiluri de viaţă; cum îndrăznesc ei să vorbească de bunătate în timp ce trăiesc în opulenta la Vatican, în timp ce oamenii mor de foame; cum îndrăznesc ei să caute invitaţii şi onoruri în timp ce predica smerenia; cum îndrăznesc ei să le ceară oamenilor să-i numească „Părinte”, „Eminenţa Voastră”, sau „Sfinţenia Voastră”, când propriile lor Evanghelii le interzic în mod expres toate aceste lucruri?

Dacă de mâine Papa va merge pe drum ca un cerşetor, Biserica va fi reînviata, dar ar avea un tel umanitar total diferit celui urmărit până acum – adică propagarea a ceea ce trebuie să servească drept dovada azi.

Aceasta misiune s-a sfârşit, dar Biserica se poate reorienta către bunătate prin ajutorarea celor care sunt nefericiţi, ajutându-i să răspândească realul adevăr al acestor scrieri, care până acum au fost modificate sau ţinute secrete. În aceste zile, spiritul generos al multor preoţi îşi va găsi realizarea. Pentru ca asta să se întâmple, oamenii de la Vatican vor trebui să dea un exemplu prin vânzarea tuturor bogăţiilor lor pentru a ajuta la finanţarea ţarilor subdezvoltate. Ei ar trebui să se ducă în ţările acestea şi să-i ajute pe oamenii de aici să progreseze, oferindu-le ajutor practic cu propriile mâini, nu doar cu „vorba bună”.

Este inacceptabil de asemenea să existe diferite categorii de mariaje şi mai ales de înmormântări, în funcţie de averea persoanei. Asta este o alta greşeală a bisericii.

Dar timpul a sosit.

la rădăcina religiilor

Nu sunt numai în Biblie sau în Evanghelii urme ale adevărului; testamente pot fi găsite practic în toate religiile. Kabala este una dintre cele mai bogate în testamente, dar nu vă va fi uşor să faceţi rost de una.

Dacă într-o zi veţi putea găsi o copie, veţi putea să observaţi că sunt un număr mare de aluzii despre noi. Important de notat este o descriere a planetei creatorilor

şi a distantei care o separa de Terra în „Cântarea Cântărilor” (5).

Este scris ca „înălţimea creatorilor” este de 236.000 „parasangi” şi ca „înălţimea călcâielor lor” este de 30.000.000 de „parasangi”. Parasangul este o unitate de măsură la fel ca cea care este pentru distanta pe care lumina o poate parcurge într-o secunda, care este de aproximativ 300.000 de kilometri. Planeta noastră este la 30.000.000 de parasangi depărtare de Pământ sau la aproape nouă mii de miliarde de kilometri, doar cu puţin sub un an lumina.

Mişcându-vă cu viteza luminii, sau cu 300.000 de kilometri pe secundă, v-ar lua aproape un an să ajungeţi pe planeta noastră. Cu rachetele voastre din prezent care călătoresc cu 40.000 de km pe ora, v-ar lua cam 26.000 de ani să ajungeţi la noi.

Aşa că puteţi să vedeţi ca încă nu avem de ce să ne temem. Noi putem să călătorim până pe planeta voastră în mai puţin de două luni printr-o metodă de propulsie atomică care ne permit să ne mişcăm la viteza unor raze care sunt de şapte ori mai rapide decât viteza luminii.

Aceste raze „ne poartă”. Pentru a fi purtaţi de ele, părăsim fereastra optica, care reprezintă spectrul razelor detectate de ochi, pentru a ne racorda la razele purtătoare. Din această cauză oamenii de pe Pământ care ne-au observat navetele spaţiale le-au descris ca devenind luminoase, apoi de un alb foarte strălucitor, apoi albastre, şi în final dispărând. Evident ca atunci când o naveta trece peste viteza luminii, dispare şi nu mai este vizibila cu ochiul liber. Aceasta este” înălţimea picioarelor creatorilor”, distanta la care picioarele lor, ca să spun aşa, stau pe o planetă.

Planeta creatorilor este la 236.000 de parasangs de soarele ei – o stea foarte mare – sau şaptezeci de miliarde, opt sute de milioane de km. Asta înseamnă „înălţimea” creatorilor.

Kabala este cea mai apropiată carte de adevăr, dar aproape toate cărţile religioase fac aluzii la noi cu diferite

grade de claritate. Este mai ales adevărat în acele tari în care creatorii au avut baze – în Anzi, în Himalaya, în Grecia unde mitologia conţine de asemenea importante dovezi la fel ca şi în religia Buddhista, Islamică şi printre Mormoni. V-ar lua multe pagini pentru a numi toate religiile şi sectele care mărturisesc pe o cale mai mult sau mai puţin obscura munca noastră.

OMENIREA: O BOALĂ A UNIVERSULUI

Iată, acum ştiţi adevărul. Trebuie să îl scrieţi şi să-l faceţi cunoscut în toată lumea. Dacă oamenii de pe Terra doresc să-i ajutăm cu experienţa noastră şi cu avantajul celor 25.000 de ani de cunoştinţe ştiinţifice, vor trebui să ne arate ca doresc să ne întâlnească şi mai presus de orice să dovedească faptul că merită, astfel încât totul să fie făcut fără niciun pericol pentru noi.

Dacă dam cunoştinţele noastre umanităţii trebuie să fim siguri ca le va folosi în mod pozitiv. Observaţiile noastre din anii recenţi nu ne-au arătat ca înţelepciunea face legea pe Pământ. Evident că se fac progrese, dar unii oameni încă mor de foame şi un spirit de război încă exista în toată lumea. Noi ştim ca venirea noastră ar putea îmbunătăţi multe lucruri şi uni naţiunile, dar trebuie să simţim ca oamenii vor cu adevărat să ne vadă şi că sunt cu adevărat pregătiţi să fie uniţi.

De mai multe ori avioanele de război umane au încercat să urmărească navele noastre, considerându-ne drept inamici.

Trebuie să le spuneţi lor cine suntem aşa încât să ne arătăm fără niciun risc de a fi răniţi sau omorâţi – ceea ce nu este cazul în prezent – sau să creăm o panica uriaşă şi periculoasă.

Unii cercetători vor să ne contacteze prin radio. Dar nu răspundem, pentru ca în acest caz ne pot localiza planeta. Pe de altă parte, timpul de transmisie ar fi prea lung şi sistemul nostru de radiodifuziune foloseşte unde pe care tehnologia voastră nu le poate capta, pentru ca nu le-aţi descoperit încă. Sunt de şapte ori mai rapide decât undele radio şi experimentam acum noi unde care sunt de

o dată şi jumătate mai rapide decât acestea.

Progresul continua, şi cercetările noastre continua cu scopul înţelegerii referitoare la vasta fiinţă a cărei parte suntem, şi pe ai cărei atomi noi suntem paraziţi. Aceşti atomi sunt planetele şi stelele.

De fapt am fost capabili să descoperim fiinţe inteligente în infinitul mic, care trăiesc pe particule care lor le sunt planete şi sori. Ei îşi pun aceleaşi întrebări ca şi noi.

Omenirea este o boală înăuntrul acestei gigantice fiinţe, iar planetele şi stelele sunt atomii ei. De asemenea, aceasta fiinţă imensa este la rândul ei şi ea un parazit pe alţi imenşi atomi. În ambele direcţii infinitul exista. Dar lucrul important este fim siguri ca boala, care este omenirea, continua sa existe şi că nu va muri niciodată.

Noi nu am ştiut când v-am creat pe voi că am îndeplinit o misiune secundara „scrisa” în noi, repetând în felul acesta ceea ce a fost făcut şi pentru noi.

Din ceea ce am creat şi prin modul cum s-a dezvoltat ne-am descoperit propriile origini. Pentru ca şi noi am fost creaţi de alţi oameni care între timp au dispărut. Lumea lor s-a dezintegrat cu siguranţă, dar mulţumită lor am fost capabili să le continuăm paşii şi să vă cream pe voi.

Putem dispărea într-o zi, şi atunci voi ne veţi înlocui şi ne veţi prelua rolul. Deci voi sunteţi următoarea legătura în lanţul preţios al continuităţii umane. Alte lumi exista şi omenirea se dezvolta cu siguranţă în alte părţi ale universului.

Dar în această regiune din univers lumea noastră este singura care a realizat noi creaţii.

Acest lucru este important deoarece fiecare lume trebuie să aducă pe lume copii inumerabili care sunt vitali pentru conservarea continuităţii. Asta ne permite să speram ca într-o zi omenirea nu va mai fi în pericol de a dispărea în întregime.

Nu suntem siguri ca omenirea se va putea vreodată stabiliza în abundenta. Lanţul a continuat dintotdeauna, dar nu trebuie să dăm peste cap echilibrul imensului corp

în care noi suntem un parazit, pentru că putem declanşa o catastrofă care în cel mai bun caz poate aduce aproape o recesiune şi în cel mai rău caz cauza distrugerea completa.

Într-un corp sănătos câţiva germeni pot trăi fără niciun pericol, dar dacă se dezvolta prea mult cauzează o boală care încurcă organismul. Apoi organismul va reacţiona pentru a distruge germenii responsabili, fie pe cale naturala, fie cu ajutorul medicaţiei. Lucrul important este faptul de a crea suficiente lumi aşa încât omenirea sa nu se auto-distrugă; apoi, să ne asigurăm cu orice preţ ca echilibrul nu se rupe prin concentrarea eforturilor noastre, încă o dată, în căutarea de a-i face fericiţi pe cei care trăiesc.

Pe planul acesta vă putem ajuta foarte mult.

EVOLUŢIA: UN MIT

Mai întâi de toate, trebuie se va împrăştiaţi din minte toate incertitudinile în ceea ce priveşte evoluţia. Savanţii voştri care au elaborat teorii ale evoluţiei nu greşesc în întregime când spun ca omenirea se trage din maimuţă, şi maimuţă din peşti şi tot aşa. Într-adevăr, primele organisme create pe Terra erau unicelulare, care apoi au permis crearea altor forme de viaţă mai complexe.

Dar acest lucru nu s-a întâmplat datorită hazardului! Când am venit pe Pământ pentru a crea viaţă, am început prin a face creaţii foarte simple şi apoi ne-am îmbunătăţit tehnicile de adaptare la mediul înconjurător. Asta ne-a permis să creăm apoi peşti, amfibieni, mamifere, păsări, primate şi în final omul însuşi, care este doar un model îmbunătăţit al maimuţei, căreia i-am adăugat ceea ce ne face pe noi oameni în esenţă.

În felul acesta am făcut fiinţe umane după asemănarea noastră, după cum este descris în Biblie, în Geneza. Dumneavoastră trebuie se va fi dat seama singur că este o foarte mica şansă a unei serii de accidente care să producă o aşa de mare diversitate de forme de viaţă – culoarea păsărilor şi elaboratele ritualuri nupţiale, sau forma coarnelor antilopelor de exemplu.

Ce nevoie naturala le-ar putea permite antilopelor

sau caprelor sălbatice să-şi dezvolte coarne? Sau păsărilor să aibă pene albastre sau roşii? Şi cum rămâne cu peştii exotici?

Toate astea reprezintă munca artiştilor noştri. Să nu uitaţi şi voi de artişti când veţi crea viaţă. Imaginaţi-vă o lume fără ei – fără muzica, filme, pictura sau sculpturi… Viaţa ar fi foarte plictisitoare şi animalele foarte urate dacă trupurile le-ar corespunde doar nevoilor şi funcţiilor.

Evoluţia variatelor forme de viaţă pe Pământ reprezintă cu adevărat evoluţia tehnicilor creaţiei şi a creşterii rafinamentului muncii creatorilor. Asta i-a condus la sfârşit la crearea de fiinţe umane similare lor. Puteţi găsi cranii ale oamenilor preistorici care au fost primele prototipuri umane.

Acestea au fost înlocuite de fiecare dată de alte modele mai evoluate. Asta a continuat pana la forma voastră actuală, care este replica exacta a creatorilor voştri cărora le-a fost teama să creeze ceva superior lor, cu toate că unii au fost tentaţi să facă lucrul acesta.

Este posibil, dar cu ce risc enorm! De fapt, unii creatori şi-au făcut griji ca oamenii de pe Pământ ar putea fi cu puţin superiori părinţilor lor. „Satan” este unul dintre cei care întotdeauna au crezut, şi încă o face, ca oamenii de pe Pământ sunt un pericol pentru planeta noastră pentru că sunt un pic mai inteligenţi. Dar marea majoritate dintre noi cred că ne veţi dovedi că ne iubiţi şi că nu veţi încerca niciodată să ne distrugeţi. Cel puţin asta este ceea ce aşteptăm înainte de a veni să vă ajutăm.

Este posibil chiar ca la fiecare creaţie a unei umanităţi de către o alta omenire să aibă loc o mică îmbunătăţire, o adevărată evoluţie a rasei umane, graduala, aşa încât creatorii să nu se simtă ameninţaţi când vor fi faţă în faţă cu creaţiile lor.

Asta face posibila creşterea vitezei progresului. Cu toate că nu credem că în prezent vă putem da moştenirea noastră ştiinţifică, simţim că putem avea siguranţa de a vă da cunoştinţele noastre politice şi umanitare.

Asta nu ne va ameninţa planeta, dar vă va permite să

fiţi fericiţi pe Pământ. Mulţumită acestei fericiri veţi progresa mai repede şi vă va putea ajuta de altfel să ne arătaţi mult mai repede ca meritaţi ajutorul nostru şi moştenirea noastră, prin stăruinţa de a atinge un nivel de civilizaţie intergalactica.

Altfel, dacă omenirea nu îşi poate calma agresivitatea, dacă pacea nu va deveni singurul vostru scop şi veţi permite oamenilor să promoveze războiul, să producă arme, teste nucleare şi să menţină armele doar pentru a confisca sau menţine puterea, atunci vom opri asemenea oameni să devină un pericol pentru noi şi va fi o alta Sodoma şi Gomora.

Cum nu ne putem teme de oamenii de pe Pământ, când aceştia îşi ataca proprii lor fraţi – noi care suntem dintr-o altă lume şi puţin diferiţi?

Dumneavoastră, Claude Vorilhon, veţi răspândi adevărul sub numele dumneavoastră prezent pe care îl veţi înlocui progresiv cu RAËL. Sensul literar al lui „Raël” poate fi simplu interpretat ca „mesager”.

Mai mult, gratie telepatiei v-am făcut să vă numiţi fiul Ramuel, care înseamnă „fiul celui care aduce lumina”, pentru că este într-adevăr fiul mesagerului nostru, al ambasadorului nostru”.

Şi a plecat ca şi în celelalte dimineţi.

NOILE PORUNCI

GENIOCRAŢIA

L-am întâlnit în ziua următoare şi din nou a început să vorbească.

„Mai întâi de toate, hai să ne uitam la aspectele politice şi economice ale vieţii. Ce fel de oameni permit umanităţii să progreseze? Geniile. De aceea lumea voastră trebuie să îşi aprecieze geniile şi să le permită să guverneze Pământul.

La început puterea a fost în mâinile celor brutali, care erau superiori celorlalţi datorită puterii lor musculare. Următorii la putere au fost bogătaşii, care îşi foloseau banii pentru a angaja multe „brute” în serviciul lor. Apoi au venit politicienii care au împovărat oamenii

ţarilor democratice cu propriile lor speranţe – ca să nu mai menţionez militarii, al căror succes s-a bazat pe organizariea raţională a brutalităţii.

Singurul tip de oameni pe care nu i-aţi plasat niciodată la putere sunt cei care ajuta omenirea sa progreseze. Fie că au descoperit roata, praful de puşcă, motorul cu ardere internă sau atomul, geniile le-au permis întotdeauna oamenilor mai puţin inteligenţi, aflaţi la putere, să beneficieze de invenţiile lor. De multe ori, asemenea oameni au folosit invenţii pacifiste în scopuri criminale. Toate acestea trebuie să se schimbe.

Pentru ca asta să se întâmple, trebuie se va desfiinţaţi toate sistemele politice şi electorale, pentru ca în forma lor prezenta sunt complet inadecvate dezvoltării umane. Fiecare persoană este o celulă folositoare în acest imens corp pe care îl numim omenirea. Celula din piciorul tău nu ar trebui să decidă dacă mâna ta poate sau nu să ridice un anumit obiect. Este creierul cel ce trebuie să decidă, iar dacă obiectul în chestiune este bun, celula piciorului tău va beneficia de el. Faptul de a vota nu este pentru picior. Meseria lui este să transporte corpul – inclusiv creierulsi nu este capabil de a judeca dacă ceea ce ia mana este bun sau nu.

Votatul are un efect pozitiv numai atunci când este un echivalent al cunoaşterii şi al intelectului. Copernic a fost condamnat de către o majoritate de oameni incompetenţi deoarece a fost singurul care în acele timpuri a avut un nivel suficient înalt de înţelegere. Cu toate că Biserica Catolică – adică majoritateacredea ca Pământul era centrul Universului, s-a dovedit că s-a înşelat. Pământul se învârtea cu adevărat în jurul Soarelui, iar Copernic – minoritateas-a dovedit că avea dreptate.

Când primele maşini au fost inventate, dacă era sa ceri oricui să voteze dacă ar trebui să fie autorizate, majoritatea care nu ştia nimic despre maşini şi căreia nu-i pasa ar fi răspuns negativ şi aţi fi călărit şi mers cu căruţele şi acum. Aşadar, cum puteţi schimba toate acestea?

În ziua de azi aveţi psihiatri care sunt capabili de a crea teste pentru a evalua inteligenta şi aptitudinile fiecărui individ. Aceste teste ar trebui aplicate sistematic din copilărie, progresiv, pentru a defini fiecare orientare individuala a subiectului studiat.

Atunci când indivizii ating o vârstă responsabila, coeficientul lor intelectual poate fi măsurat şi inclus pe buletinul sau pe cardul lor de votare. Doar cei cu o capacitate intelectuala cu cel puţin 50% peste medie ar trebui să fie eligibili pentru un post public. Pentru a vota, indivizii ar trebui să aibă un coeficient intelectual cu cel puţin 10% peste medie. Dacă un asemenea sistem ar exista acum, mulţi dintre politicienii lumii din prezent nu ar ocupa poziţiile pe care le ocupa astăzi.

Acesta este un sistem democratic total. Sunt mulţi ingineri, de exemplu, care au un nivel a inteligentei sub medie, dar care au o memorie foarte buna şi au obţinut diferite grade academice datorită acestui lucru.

Pe de altă parte, sunt mulţi muncitori sau fermieri care nu au o educaţie specializata deloc, dar ale căror inteligenta este cu 50% peste medie. Ceea ce este total inacceptabil acum, este faptul ca vocea cuiva pe care l-aţi putea numi popular „un cretin” valorează la fel de mult ca a unui geniu care se gândeşte într-un fel matur la modul în care el sau ea va vota. În unele oraşe mici alegerile sunt câştigate de candidaţi care le cumpăra oamenilor cea mai multă băutură – şi nu de către indivizii a căror politica este cea mai interesantă.

De aceea, chiar de la început dreptul la vot trebuie să fie rezervat acelor oameni ale căror creiere sunt cele mai apte pentru a gândi şi pentru soluţionarea problemelor – în alte cuvinte unui grup de elita, cu un nivel înalt de inteligenta. Acest lucru nu-i include în mod necesar pe cei care au studiat cel mai mult.

Vorbim despre plasarea geniilor la putere, şi puteţi numi asta „Geniocraţia”.

umanitarismul

În al doilea rând: Lumea voastră este paralizata de

profit, iar Comunismul a dat greş în încercarea de a asigura condiţiile suficiente pentru a motiva oamenii şi a-i încuraja sa progreseze.

Suntem toţi născuţi egali iar asta este scrisa de asemenea şi în Biblie. Guvernele voastre ar trebui să se asigure ca oamenii să se nască înzestraţi cu aproximativ aceleaşi niveluri de resurse financiare. Este inacceptabil ca tinerii neinteligenţi pot trăi în lux datorită norocului de a avea părinţi bogaţi, în timp ce geniile mor de foame şi prestează orice munca josnica, doar pentru a avea ce să mănânce.

În acest fel, ei îşi abandonează ocupaţiile în care ar putea să facă descoperiri de care ar beneficia întreaga umanitate. Pentru a evita lucrul acesta proprietatea personala ar trebui abolita, fără a instala însă comunismul.

Aceasta lume nu este a voastră – asta este scrisa de asemenea în Biblie. În acest fel, toate bunurile ar trebui arendate pe 49 de ani. Acest lucru va elimina injustiţia moştenirii. Adevărata voastră moştenire şi cea a copiilor voştri este întreaga lume, dacă aţi şti să vă organizaţi pentru a o face plăcută. Orientarea asta politica a omenirii nu este comunistă: preocuparea ei este viitorul umanităţii. Dacă vreţi să îi daţi un nume, numiţi-o „Umanitarismul”.

Luaţi de exemplu un om care şi-a terminat studiile la vârsta de 21 de ani şi doreşte să muncească. Îşi alege profesia şi câştigă un salariu. Dacă doreşte să-şi găsească o locuinţă unde să traiasa în timp ce părinţii lui sunt în viaţă, îşi „cumpără” o casă – dar desigur ca în realitate închiriază o casă sau un apartament pentru 49 de ani, de la statul care a construit-o.

Dacă valoarea casei este estimată la 100.000 de franci, el poate plăti aceasta suma divizata în rate lunare timp de 49 de ani. La vârsta de 70 de ani (21 + 49) el îşi va termina de plătit casa şi poate trai aici până la moarte, fără să mai plătească din nou.

După moartea sa, casa se va reîntoarce statului, care va trebui atunci să le permită copiilor săi, dacă aceştia exista, să beneficieze de ea gratis. Supunând că exista un

singur copil, atunci acesta poate trai gratis toată viaţa sa în casa tatălui său. La moartea sa, copilul sau va beneficia la rândul lui de casa familiei şi tot aşa la nesfârşit. Moştenirea trebuie complet abolita, exceptând casa familiala. Asta nu împiedica, oricum, pe fiecare persoana să fie recompensată individual pentru meritele sale.

Să luăm un alt exemplu. Cineva are doi copii. Unul este un bun muncitor iar altul este leneş. La vârsta de 21 de ani, ei se decid să meargă pe cai separate în viaţă. Amândoi închiriază o casă de 100.000 de franci.

Muncitorul va câştiga repede mai mulţi bani decât cel leneş. El va putea să închirieze apoi o casă care valorează dublu fata de prima. Dacă doreşte, va fi capabil să închirieze amândouă casele, una fiind ca o casă la tara.

Dacă economiile lui sunt rodnice, va putea să construiască o casă şi s-o închirieze pentru 49 de ani, în acest fel câştigând bani după urma ei. Dar la moartea sa, totul se va întoarce înapoi la comunitate, cu excepţia casei familiale, care va fi destinata copiilor.

În acest fel, indivizii pot face o avere pentru ei depinzând de propriile lor merite, dar nu şi pentru copii. Fiecare după meritele sale. Acelaşi lucru trebuie aplicat în întreprinderile comerciale şi industriale.

Dacă cineva porneşte o afacere, este a sa pentru întreaga viaţa şi o poate închiria, dar niciodată pe mai mult de 49 de ani. Acelaşi lucru este valabil şi pentru fermieri. Ei pot închiria şi cultiva pământ pentru 49 de ani, dar după aceea totul merge înapoi la statul care va putea să-l închirieze din nou pentru încă 49 de ani. Copiii lor pot să-l închirieze de asemenea pentru 49 de ani.

Aceasta metoda ar trebui aplicata tuturor bunurilor care rămân exploatabile, iar cât despre valoarea lucrurilor, nimic nu trebuie schimbat. Tot ceea ce este de valoare, cum ar fi acţiunile, aurul, întreprinderile, banii sau clădiri, sunt toate deţinute de comunitate, dar pot fi închiriate pentru 49 de ani de cei care şi-au oferit posibilitatea prin propriile lor merite şi prin muncă.

În acest fel, o persoană care a făcut o avere în jurul

vârstei de 40 de ani va putea să construiască locuinţe, să le închirieze pe 49 de ani, şi să se bucure de bani pe tot restul vieţii.

După asta, banii care au venit din chirie, se vor întoarce la comunitate. Acest umanitarism este de asemenea prescris în Biblie:

„Să numeri apoi şapte ani de odihna, adică de şapte ori cate şapte ani, ca să ai în cei de şapte ori cate şapte ani, patruzeci şi noua de ani". Leviticul 25: 8.

„De vei vinde ceva aproapelui tău sau de vei cumpăra ceva de la aproapele tău, să nu însele nimeni pe aproapele său. După numărul anilor trecuţi de la cel din urma jubileu să cumperi de la aproapele tău, şi după numărul anilor de cules să-ţi vândă el. Dacă au mai rămas ani mai mulţi pana la jubileu, sporeşte preţul, iar dacă au rămas puţini ani, micşorează preţul, căci un anumit număr de secerişuri îţi vinde el". Leviticul 25: 14: 16.

„Pământul să nu-l vindeţi de veci, ca pământul este al Meu; iar voi sunteţi străini şi venetici înaintea Mea". Leviticul 25: 23.

Dacă geniile vor veni la putere vor înţelege utilitatea acestor reforme. De asemenea, trebuie să faceţi în aşa fel încât toate naţiunile de pe Terra sa se unească pentru a forma un singur guvern.

GUVERNUL MONDIAL

Crearea unei noi monede mondiale şi a unui limbaj comun vă va ajuta să organizaţi un guvern mondial. Dialectul Auvergne nu mai este vorbit în Clermont-Ferrand, şi foarte curând franceza nu va mai fi vorbita în Paris, nici engleza în Londra, nici germana în Frankfurt. Savanţii şi lingviştii voştri trebuie să se unească pentru a crea un nou limbaj în toate şcolile din lume.

Acelaşi lucru trebuie făcut cu banii. Valoarea monetara mondială nu trebuie să se bazeze pe franci, dolari, sau yeni, ci trebuie bazată pe o nouă moneda creata pentru nevoile întregului Pământ, aşa încât oamenii să nu mai fie ofensaţi şi forţaţi să întrebe de ce o alta moneda a fost aleasa în locul monedei lor.

În final, mecanismul de declanşare cerut pentru a aduce o astfel de uniune este oprirea încorporării militare, care îi învăţa numai agresivitatea pe tineri. Armatele profesioniste trebuie apoi brevetate pentru protecţia ordinii publice.

Asta trebuie să se întâmple în acelaşi timp în toate ţările aşa încât să asigure o garanţie de securitate indispensabila.

MISIUNEA TA

După cum v-am mai spus, ştim ca sosirea noastră va accelera multe lucruri. Dar vom aştepta pana vom vedea ca fiinţele umane doresc cu adevărat să venim, că ne iubesc şi ne respecta ca pe părinţii care suntem cu adevărat – şi pana când navele noastre nu vor mai fi ameninţate de către forţele voastre armate distructive.

Pentru a ajunge la asta, faceţi să fie cunoscut în toată lumea faptul că m-aţi întâlnit şi repetaţi ceea ce v-am spus. Oamenii înţelepţi vă vor asculta. Mulţi vă vor considera nebun sau ca pe un vizionar, dar v-am mai explicat deja ce trebuie să gândiţi despre majoritatea absurda.

Dumneavoastră ştiţi adevărul, iar noi vom rămâne în contact cu dumneavoastră prin telepatie pentru a vă da încredere şi informaţii adiţionale, dacă gândim că este necesar.

Ceea ce vrem este să vedem este dacă sunt îndeajuns de mulţi oameni înţelepţi pe Pământ. Dacă un număr suficient de oameni vă vor urma, atunci vom veni direct.

Unde? În locul pe care îl veţi amenaja pentru venirea noastră.

Să fie o rezidenta construită într-o ţară plăcută, cu un climat moderat, formată din şapte camere oricând gata pentru a primi oaspeţi, fiecare dintre ele cu o baie separata, o sală de conferinţe capabila sa acomodeze douăzeci şi una de persoane, o piscina şi o sufragerie capabila sa găzduiască douăzeci şi unu de oameni.

Aceasta rezidenta trebuie construită în mijlocul unui parc şi trebuie protejata de privitorii curioşi. Parcul trebuie să fie în întregime înconjurat de pereţi pentru a

împiedica pe oricine să vadă rezidenta şi piscina.

Aceasta rezidenta trebuie situata la o distanţă de cel puţin 1.000 de metri de zidurile din jurul parcului. Va avea maxim două etaje şi va trebui să fie adăpostită mai departe de expunerea vizuala printr-o bariera interioara de arbori şi arbuşti. Montaţi două intrări în zidurile înconjurătoare, una pe partea sudica şi cealaltă pe cea nordica. Aceasta rezidenta va avea de asemenea două intrări.

Va fi o terasa pe acoperiş, acolo unde poate ateriza o navă spaţială cu diametrul de 12 metri. Accesul de pe terasa în interior este esenţial.

Spaţiul aerian de deasupra şi din jurul rezidentei nu va trebui să fie sub supraveghere radar sau militară.

Veţi încerca să vă asiguraţi ca aria pe care rezidenta este construită – dacă este posibil, mai mare decât cea stipulata aici – va fi tratata ca un teritoriu neutru de către celelalte naţiuni şi de naţiunea pe a cărei teritorii este localizata, prin virtutea de a fi ambasada noastră pe Pământ.

Puteţi trăi cu sotia dumneavoastră şi cu copiii în rezidenta, care va fi sub conducerea dumneavoastră, şi veţi putea să aveţi servitori aici şi să invitaţi musafirii pe care îi doriţi.

Oricum, aria care conţine cele şapte camere trebuie să fie direct sub terasa şi va trebui separată de secţiunea folosita de fiinţele umane printr-o uşă masivă de metal, blocabila din interior, care va fi permanent închisă. O camera sterilizanta va trebui construită la intrarea către sala de conferinţe.

Finanţarea proiectului va fi posibila cu ajutorul pe care îl veţi primi de la acei oameni care cred în dumneavoastră, şi de aceea şi în noi. Ei vor fi înţelepţi şi inteligenţi şi vor fi recompensaţi atunci când vom veni.

De aceea, ţineţi o înregistrare a celor care contribuie financiar la construcţia şi întreţinerea rezidentei, oricât de modesta ar fi contribuţia.

De asemenea, în fiecare tara numiţi un individ care va fi responsabil cu comunicarea acestor adevăruri şi care

îi va ajuta pe alţii să se unească pentru a le răspândi.

O dată pe an, pe un munte aflat în apropierea rezidentei, adunaţi-vă împreună din toată lumea toţi acei oameni care au auzit despre noi şi doresc să venim. Adunaţi cel mai mare număr posibil de oameni, care trebuie să se gândească intens la noi şi să spere în venirea noastră.

Atunci când vor fi îndeajuns oameni şi când vor dori destul de intens să venim fără niciun misticism religios, ci ca oameni responsabili care îşi respecta creatorii, atunci vom ateriza şi vom da cunoştinţele noastre ştiinţifice ca pe moştenirea noastră, tuturor oamenilor de pe Pământ.

Dacă temperamentele războinice vor fi reduse la o inofensivitate totala peste tot, atunci lucrul acesta se va întâmpla. Dacă iubirea pentru viaţă şi iubirea umanităţii pentru noi şi deci pentru ea însăşi sunt destul de puternice, da, vom veni.

Vom aştepta şi vom vedea! Dar dacă fiinţele umane rămân agresive şi continua sa progreseze într-un mod care este periculoas pentru alte lumi, atunci vom distruge aceasta civilizaţie şi pe deţinătorii bogăţiei ştiinţifice, şi va fi o alta Sodoma şi Gomora pana în timpul în care omenirea va fi demna din punct de vedere moral de nivelul ei ştiinţific.

Viitorul umanităţii este în propriile ei mâini, iar adevărul în ale dumneavoastră.

Comunicaţi-l în toată lumea şi nu fiţi descurajat. Nu va vom ajuta niciodată deschis, sau în orice fel care le-ar da vreo dovada scepticilor, din moment ce scepticismul merge adesea mâna în mâna cu agresivitatea. Oamenii inteligenţi vă vor crede, deoarece tot ceea ce spuneţi nu conţine nimic mistic.

Este important pentru noi să fiţi crezut fără nicio dovadă materiala. Asta ne va dovedi, mai mult ca orice altceva, faptul că sunt inteligenţi şi ca în acest fel merită să primească cunoştinţele noastre ştiinţifice.

Acum duceţi-vă. Nu veţi fi uitat dacă veţi reuşi în timpul vieţii pe Pământ – şi chiar după. Dacă este necesar,

putem aştepta pana în timpul descendenţilor dumneavoastră pana sa aterizam, deoarece vă putem face să trăiţi din nou ştiinţific, la fel cum i-am înviat şi pe cei care au condus omenirea pe calea geniilor umane, ghidaţi de iubirea pentru creatorii lor – atâta timp cât rămăşiţele lor sunt conservate în morminte sau sicrie.

Singurul ajutor pe care vi-l vom da va fi faptul că vom apărea mult mai frecvent pe cer de acum încolo cu scopul de a-i face pe oameni conştienţi de probleme, şi de a-i face să dorească să înveţe mai mult despre adevărul pe care îl transmiteţi.

Gradual, mulţumită fenomenelor în creştere, opinia publică va fi sensibilizata de asemenea, iar prezenta noastră nu va mai declanşa adoraţii stupide, ci o dorinţă adâncă a populaţiei de a avea un contact cu noi.

Vă veţi numi mişcarea „MADECH”„mişcarea pentru bine primirea Elohimilor, creatorii umanităţii”, care poarta în iniţialele sale un mesaj, „Moise a devance Elie et le Christ” care înseamnă: Moise le-a precedat lui Ilie şi lui Hristos”.

În franceza asta este:

M: mouvement pour (mişcare pentru)

A: l’accueil (urarea de bun venit)

D: des (a)

E: Elohim (Elohimilor)

C: createurs de (creatorii)

H: lhumanité (umanităţii)”.

ELOHIMII

ARMELE NUCLEARE

— Înainte ca să ne părăsim fiecare pentru ultima dată, a spus, aveţi să-mi puneţi cumva unele întrebări?

— Aţi interpretat ca în viziunea lui Iezechiel există oameni echipaţi cu costume spaţiale, am răspuns, şi mi-aţi spus ca atmosfera de pe planeta dumneavoastră nu este la fel cu cea de pe Pământ. Atunci, de ce nu purtaţi un costum presurizat acum?

— Pentru ca şi noi am progresat ştiinţific şi acum putem rezista şi fără ele. Fata mea pare să stea în aer liber,

dar în realitate este protejata de un câmp invizibil compus din raze repulsive în interiorul căruia respir un aer diferit celui pe care îl respiraţi voi. Aceste raze lasa undele să treacă, dar nu şi moleculele de aer. Seamănă puţin cu felul în care voi împiedicaţi depozitele de combustibil să scape din anumite porturi prin tehnologia voastră care foloseşte baloane de sulf.

— Sunt armele nucleare un pericol pentru omenire?

— Da, un mare pericol. Dar faptul acesta ne va permite să nu avem mult făcut în caz de nevoie pentru a distruge civilizaţia aceasta, dacă oamenii nu devin mai înţelepţi. Poate ca vă veţi autodistruge chiar.

Dacă nu doriţi asta, şi dacă veţi deveni o ameninţare pentru noi, nu va trebui decât se va distrugem depozitele de bombe fără a trimite arme ofensive împotriva voastră. Putem face asta prin raze sau chiar prin telepatie, acţionând în aşa fel încât una dintre cele mai mari puteri va deveni agresorul, iar asta va genera automat o răzbunare fatala”.

Dacă oamenii nu doresc să mai fie expuşi acestui pericol, tot ce trebuie să facă este să confisce armatei armele nucleare. Asemenea arme nucleare folosite cu grija ar putea permite ţarilor care duc lipsa de energie să facă mari paşi înainte. Trebuie să opriţi de urgenta testele cu arme nucleare, pentru ca nu ştiţi nimic despre riscurile la care va expuneţi. Oricum, dacă omenirea continua să se joace cu armele atomice, ne va simplifica sarcina dacă vrem se va reducem la tăcere.

— Sunt femei pe planeta dumneavoastră?

— Da, acest lucru este menţionat în Biblie şi v-am explicat acest citat.

— Sunt şi copii?

— Da, putem avea copii exact ca şi voi.

SUPRAPOPULAREA

— Mi-aţi spus că sunteţi nemuritori într-un fel. Cum preveniţi suprapopularea?

— Aceasta problema va apărea evident foarte rapid şi pe Terra. Pentru a o rezolva – şi trebuie să o rezolvaţi

imediat pentru ca deja sunteţi suficient de numeroşi – trebuie să stimulaţi contracepţia şi să instauraţi legi stricte care să le permită femeilor să aibă cel mult doi copii.

Dacă fiecare cuplu nu fac decât doi copii populaţia va ajunge la un punct în care nu va mai creste. Va vom urmări pentru a vedea cum vă veţi ocupa şi de problema asta. Va fi încă un test al inteligentei voastre, care ne va ajuta să ne dam seama dacă meritaţi moştenirea noastră. Această soluţie pe care o ofer este pentru omenirea de acum, unde oamenii trăiesc doar 75 de ani în medie. Problema este diferita pentru noi. Nu suntem veşnici, dar putem să trăim de 10 ori mai mult decât voi, mulţumită unei mici ajustări chirurgicale, care are ca rezultat „Pomul Vieţii" din Biblie. Avem copii, şi aplicam regula, pe care tocmai ţi-am explicat-o: doi părinţi, doi copii. Asta ne menţine populaţia constanta.

— Cât de mulţi sunteţi acolo?

— Avem o populaţie de aproximativ şapte miliarde.

— Ne-am întâlnit timp de şase zile consecutive, dar v-aţi întors întotdeauna pe planeta dumneavoastră?

— Nu, m-am reîntors pe nava intergalactica pe care o folosim ca pe o bază, în care stam constant în apropierea Pământului.

— Cât de mulţi sunteţi pe acea nava?

— Şapte, iar pe planeta noastră sunt şapte provincii. Fiecare dintre ele are un reprezentant pe aceasta nava. Dacă îi adăugăm pe cei doi care sunt responsabili pentru nava spaţială, sunt permanent noua dintre noi.

— Dacă oamenii de pe Pământ vor face exact ce doriţi, ce se va întâmpla?

— Vom veni oficial şi vom ateriza la rezidenta pe care o veţi pregăti. Va vom cere să invitaţi aici reprezentanţii oficiali ai celor mai importante tari ale umanităţii, cu scopul de a realiza unificarea totala a oamenilor de pe Pământ. Dacă totul merge bine, vom permite umanităţii să beneficieze pas cu pas de avansul nostru ştiinţific. Depinzând de aplicaţiile care se vor face cu acest avans, vom vedea dacă putem da umanităţii toate cunoştinţele

noastre şi să vă permitem să intraţi în era intergalactica, împreună cu cei 25.000 de ani de progres ştiinţific, moştenirea noastră.

— Sunteţi singura lume care a obţinut un nivel aşa de avansat în ştiinţă?

— În această regiune a universului, da. Sunt un număr infinit de lumi locuite de fiinţe de tip umanoid ale căror niveluri ştiinţifice sunt inferioare celui al nostru, cu toate că vă sunt mult superioare vouă. Ceea ce ne face să ne temem de dispariţia noastră este faptul că nu am găsit încă nicio planeta cu o civilizaţie la fel de evoluata precum a noastră. Avem relaţii economice cu multe alte planete pe care viaţa a fost creată de către alţi oameni care trebuie să fi atins un nivel ştiinţific echivalent cu al nostru, deoarece scripturile lor religioase ne-au dovedit asta.

Din păcate, nu am izbutit să găsim civilizaţiile care l-au creat pe cele mai apropiate dintre aceste lumi. Dar poate ca le vom găsi mai departe, în timp ce vom continua să cercetăm universul, de fiecare deplasându-ne din ce în ce mai departe. În cele mai multe cazuri planetele lor s-au apropiat de soare prea mult şi viaţa a devenit imposibila, sau soarele lor a explodat, sau a devenit prea rece. Cu toate că nu am consemnat nimic anormal în prezent în sistemul nostru solar, toate acestea ne fac să ne temem cel mai mult.

— Deci nu este nicio religie unde locuiţi?

— Singura noastră religie sunt geniile umane. Credem numai în asta, şi iubim în particular memoria propriilor noştri creatori pe care nu i-am văzut niciodată şi pe a căror lume nu am reuşit să o găsim niciodată. Trebuie să fi dispărut. Oricum, au avut grija sa pună o imensă staţie spaţială pe orbita planetei noastre, conţinând toate cunoştinţele lor şi aceasta a aterizat automat atunci când lumea lor a fost distrusă. Mulţumită lor am preluat ştafeta – şi ne-ar plăcea să vedem aceasta ştafetă luata de către oamenii de pe Pământ.

— Şi ce s-ar putea întâmpla dacă planeta voastră ar fi distrusă?

— În caz că lumea noastră va fi distrusă, aceleaşi aranjamente au fost făcute dinainte aşa încât veţi moşteni automat toate cunoştinţele noastre.

SECRETUL ETERNITĂŢII

— Chiar trăiţi de 10 ori mai mult decât noi? am întrebat.

— Corpul nostru trăieşte în medie, de 10 ori mai mult decât al vostru, a răspuns.

La fel ca şi primii oameni din Biblie, asta înseamnă între 750 şi 1200 de ani. Dar mintea noastră, adevărata personalitate, poate fi cu adevărat nemuritoare. V-am explicat deja ca începând de la orice celulă a unui corp putem recrea toată persoana cu materie vie nouă. Când suntem în deplina posesie a facultăţilor şi când creierul este la nivelul maxim al eficientei şi al cunoaşterii, extragem chirurgical o micuţă monstra a corpului, pe care apoi o păstrăm. Apoi, după ce murim cu adevărat, luam o celulă din aceasta monstra păstrată şi recream întregul corp, la fel cum a fost în timpul în care a fost luata monstra.

Am zis, „aşa cum a fost în acel timp”, înţelegând prin asta, cu toate cunoştinţele ştiinţifice şi, desigur, cu toată personalitatea sa. Dar în acest caz, corpul este făcut din noi elemente cu potenţialul pentru încă o mie de ani de viaţă – şi tot aşa pana la infinit. Dar, cu scopul de a limita creşterea populaţiei, doar geniile au dreptul la eternitate.

Tuturor celor de pe planeta noastră le este luată o monstra la o anumită vârstă, în speranţa că vor fi aleşi pentru recreare după moartea lor. De fapt nu doar se spera lucrul acesta, ci se încearcă să fie câştigat în timpul vieţii. Odată ce au murit, un consiliu mare al veşnicilor se aduna pentru a decide într-o „ultima judecata (judecata de apoi)”, care dintre acei care au murit în timpul anului merită să trăiască o alta viaţă. Pentru o perioadă de 3 vieţi eternalul este probat, iar la sfârşitul acestui timp consiliul veşnicilor se întruneşte din nou pentru a judeca cine, în lumina muncii sale, merită să devină participant în consiliul veşnicilor ca un membru permanent.

Din momentul în care vor dori să trăiască din nou, nu vor mai avea dreptul de a avea copii, cu toate că asta nu împiedica iubirea. Asta explica de ce savanţii care au fost membri ai consiliului de veşnicilor, au dorit să creeze viaţă pe alte planete. Şi-au transferat instinctele procreative pe alte planete.

— Cum vă numiţi?

— Dacă doriţi să ne daţi un nume, chiar dacă noi ne spunem oameni în limbajul nostru, ne puteţi numi Elohim, din moment ce am venit într-adevăr din cer.

— Ce limbaj folosiţi pe planeta dumneavoastră?

— Limbajul nostru oficial este mult apropiat vechii limbi ebraice.

— În fiecare zi am vorbit aici, nu vă e frica de faptul ca alţi oameni ne-ar putea surprinde?

— Un sistem automat m-ar fi avertizat imediat dacă s-ar fi apropiat oameni pe o rază periculoasa, pe calea aerului sau pe uscat.

— Cum este stilul dumneavoastră de viaţă şi munca, acolo unde trăiţi?

— La noi, predominanta este munca intelectuală la fel cum şi dezvoltarea ştiinţifică ne permite să folosim roboti pentru tot. Muncim numai când simţim înclinaţia – şi asta numai cu creierul. Numai artiştii şi sportivii noştri muncesc cu corpurile, şi doar pentru că au ales asta.

Energia noastră nucleară cea mai înalt dezvoltata este aproape inepuizabila, îndeosebi pentru că am descoperit o cale de a folosi atomul într-un circuit închis. Mai avem de asemenea multe alte surse de energie incluzând şi energia solara şi nu folosim neapărat uraniul în reactoarele noastre nucleare, folosind în schimb multe alte materiale simple şi neprimejdioase.

— Dar dacă trăiţi aşa de mult, şi nu munciţi, nu va plictisiţi?

— Nu, niciodată, deoarece întotdeauna facem lucrurile care ne plac – şi dragoste în special. Găsim femeile noastre foarte frumoase şi facem cel mai mult asta.

— Căsătoriile exista?

— Nu. Bărbatul şi femeia sunt cu totul liberi. Cuplurile exista. Cei care au ales să trăiască aşa o pot face, dar pot avea libertatea în a face tot ce-şi doresc. Cu toţii ne iubim unul pe altul. Gelozia nu exista, din moment ce fiecare are totul, iar proprietatea este inexistenta. Nu este criminalitate acolo unde trăim, şi în acest fel nici închisori şi nici poliţie. Totuşi, sunt mulţi doctori, şi vizite regulate pentru minte.

Cei care arata cel mai mic semn de dezechilibru psihologic, care ar putea ameninţa viaţa sau libertatea celorlalţi sunt imediat trataţi pentru a fi aduşi la normal.

— Poţi să descrii ziua unui individ mediu acolo unde trăiţi?

— Dimineaţa se pot scula şi să facă o baie, din moment ce sunt piscine peste tot, să ia micul dejun iar apoi să facă orice le place. Toată lumea „munceşte”, dar doar pentru că simt că trebuie să muncească, având în vedere ca nu exista bani acolo unde trăim. În acest fel cei care muncesc o fac întotdeauna bine, din moment ce este vocaţia lor.

Doar veşnicii au sarcini specifice, de exemplu să supravegheze creierele electronice şi computerele folosite pentru realizarea funcţiilor vitale cum ar fi energia, alimentele şi organizarea. Pentru cei şapte miliarde de locuitori sunt doar 700 de veşnici, şi ei trăiesc cu totul separat de aceştia. Ei au privilegiul de a fi veşnici, dar asta înseamnă şi datoria de a face totul pentru ceilalţi care nu sunt obligaţi să muncească.

Acestor 700 de veşnici trebuie să le adăugăm 210 candidaţi (aproape 70 în fiecare an, adică, 10 din fiecare provincie). Din cei şapte miliarde de locuitori, doar aproximativ patruzeci de milioane sunt copii. Doar atunci când ajung adulţi – între 18 şi 21 de ani, în funcţie de individ – se efectuează copiilor operaţia care le oferă o durată de viaţă mai mare de 750 de ani. Din acel moment, pot avea şi ei copii.

Asta le permite celor mai bătrâni dintre locuitorii non-vesnici să-şi cunoască proprii descendenţi de la mai

mult de 50 de generaţii.

Dintre cei 7 miliarde de locuitori, aproape un milion de oameni sunt inactivi, şi cei mai mulţi dintre ei sunt sub tratament pentru tulburări psihice. Doctorii noştri îi tratează pe o perioadă de şase luni. Cei mai mulţi oameni sunt interesaţi de arte şi pictează, sculptează, cânta, scriu, produc filme şi participa în sporturi. Avem o civilizaţie de timp liber în întregul sens al cuvântului.

Oraşele noastre au în medie o populaţie de 500.000 de oameni, răspândiţi pe o arie foarte mică. Un oraş este de fapt o casă imensa situata într-un loc înalt, în interiorul căreia oamenii pot dormi, se pot iubi, şi pot face tot ce-i mulţumeşte.

Aceste case-oras au aproape 1 km în lungime şi în înălţime şi sunt traversate în toate direcţiile de unde folosite de toţi pentru a călători. Te legi cu o centura, iar apoi te plasezi pe o undă de curent care te va transporta foarte rapid oriunde doreşti să mergi.

Oraşele sunt în forma de cub aşa încât să nu înghită provincia, aşa cum se întâmplă acolo unde trăiţi voi. De fapt, unul dintre oraşele voastre cu o populaţie de să zicem, 500.000 de locuitori, acoperă o suprafaţă de 20 de ori mai mare decât oraşul nostru. Rezultatul este ca atunci când doreşti să mergi la tara, va trebui să călătoreşti multe ore, în timp ce în cazul nostru suntem acolo în doar 10 secunde. Aceiaşi arhitecţi concep un întreg oraş pentru a fi plăcut ochiului şi pentru a fi armonizat perfect cu decorul care-l înconjoară.

— Dar oamenii care nu au nimic de făcut nu se plictisesc?

— Nu, deoarece le asiguram numeroase activităţi. Valoarea individuală adevărată este recunoscuta şi toţi vor să arate că sunt valoroşi.

Fie că este vorba despre arta, ştiinţă sau sporturi, fiecare persoana doreşte să strălucească pentru a deveni eterna, sau simplu pentru a fi admisa de comunitate – sau de o femeie. Unora dintre oameni le place să rişte şi dacă i-am împiedica de a lua riscul de a muri le-am lua bucuria

de a trăi, şi de aceea sporturile periculose sunt foarte populare.

Putem aduce din nou la viaţa o persoană vătămată, dar cei care practica aceste sporturi pot face asta doar dacă dau scris că sunt de acord ca să nu fie îngrijiţi dacă vor muri în timpul activităţilor lor sportive. Avem un fel de curse cu automobile atomice care v-ar fascina şi multe activităţi violente ca boxul, şi chiar şi mai violente, un fel de rugby care este jucat în nud, şi unde totul este permis – box, wrestling şi tot aşa. Toate astea s-ar putea să vi se pară barbare, dar să nu uităm ca toate extremele trebuie echilibrate pentru a evita prăbuşirea.

O civilizaţie extrem de sofisticata trebuie să aibă o contrabalanta primitiva. Dacă oamenii noştri nu ar fi avut idolii lor în sporturile lor favorite, nu ar mai fi avut decât o singură dorinţă, să moară. Viaţa altui individ trebuie respectată, dar şi dorinţa lui de a muri sau de a se juca cu moartea trebuie de asemenea respectata şi permisa în interiorul unor specialităţi bine structurate şi definite.

„Acolo unde trăim, se ţin în fiecare an concursuri în toate domeniile de activităţi, printre care se afla şi un concurs mondial, care ne permite să-i alegem pe cei mai buni indivizi care merita viaţa eternă. Toţi trăiesc numai pentru asta.

În fiecare an, fie că este vorba de pictura, literatura, biologie, medicina sau oricare alta specializare în care creierul uman se poate exprima, o competiţie se lansează în fiecare provincie.

După un vot de la veşnicii acelei provincii, „campionii” sunt regrupaţi în capitala pentru a fi supuşi la vot de către un juriu de veşnici care îi va desemna pe cei care vor deveni „campionii campionilor”.

Aceşti oameni sunt apoi prezentaţi consiliului veşnicilor, care îi aleg în final pe cei care sunt vrednici de a deveni veşnici stagiari. Acesta este telul şi idealul fiecăruia. Distracţia poate lua un aspect secundar când, de fapt, ţelul suprem este aşa de înalt.

— Asta înseamnă ca veşnicii au un mod de viaţă total

diferit fata de ceilalţi locuitori?

— Oh, da. Ei trăiesc separat, în oraşe rezervate lor, şi se întâlnesc regulat pentru a lua decizii.

— Ce vârstă are cel mai bătrân?

— Cel mai bătrân, preşedintele consiliului veşnicilor, este în vârstă de 25.000 de ani şi îl aveţi acum în faţa ochilor. Am trăit în 25 de corpuri pana astăzi şi am fost primul pe care acest experiment a fost realizat cu succes.

— Atunci însemna ca ştiinţa dumneavoastră este nemăsurabila?

— Da, am acumulat o mulţime de informaţii şi nu voi mai putea să asimilez mult. În felul acesta oamenii de pe Pământ ne-ar putea fi superiori noua, pentru ca volumul acestei parţi a creierului care acumulează informaţii, memoria, este mai mare. Fiinţele umane de pe Pământ vor fi capabile să acumuleze mai multe cunoştinţe decât noi, şi de aceea vor putea să avanseze mai departe ştiinţific, dacă au aceasta intenţie. Asta i-a înfricoşat pe cei care s-au opus consiliului veşnicilor. Oamenii de pe Terra vor fi capabili să progreseze mai repede decât noi, dacă nimic nu-i opreşte.

EDUCAŢIA CHIMICĂ

— Cunoştinţele pe care studenţii au nevoie să le acumuleze trebuie să fie enorme, şi trebuie să le ia mult timp?

— Nu. Mulţumită unei importante descoperiri ştiinţifice, pe care de fapt savanţii voştri de pe Terra încep să o ia în considerare, îi putem învăţa unui student lecţiile chirurgical. Savanţii voştri au descoperit ca dacă injectezi lichidul din memoria unui şobolan educat în creierul unui şobolan needucat, acesta va învăţa ceea ce ştia şi celălalt.

Putem transmite informaţii prin injectarea de materie de memorie nervoasa, în acest fel copiii noştri nemaiavând aproape nicio munca de făcut. Suporta regulat injectarea de materie nervoasa luata de la oamenii care poseda informaţiile necesare pentru instruire. De aceea copiii îşi pot petrece timpul făcând doar lucruri interesante, pe care şi le decid singuri, după cum ar fi reconstrucţia lumii în teorie sau realizarea prin sport şi prin arte.

— Nu aveţi niciodată războaie între provinciile lumii voastre?

— Niciodată. Competitile sportive sunt suficient de dezvoltate pentru a elimina instinctul de război. Pe lângă asta, faptul ca tinerii îşi pot risca viaţa în sporturi în care sistematic sunt multe decese înăbuşe instinctul de război.

Asta le permite celor care simt acest instinct prea puternic să şi-l satureze pe răspunderea propriei vieţi, fără să îi implice pe cei care nu doresc să meargă pe cai aşa de periculoase. Dacă pe Terra sporturile şi jocurile ar fi mult mai periculoase dar bine organizate, s-ar reduce cu mult şansele de a se crea conflicte internaţionale.

— Sunt similare cele şapte provincii ale lumii voastre?

— Nu, ca şi pe Pământ sunt diferite rase şi culturi. Provinciile noastre au fost create şi bazate pe aceste rase şi culturi, respectându-se în schimb libertatea şi independenta fiecăreia.

— Ar fi posibil ca un om de pe Pământ să viziteze planeta voastră?

— Da, dar va trebui să portaţi un costum spaţial adaptat pentru respiraţia dumneavoastră. Aţi putea trăi fără un asemenea costum într-o rezidenta speciala în care am putut reproduce atmosfera de pe Pământ. Aici, mulţi oameni de pe Terra trăiesc, inclusiv Moise, Ilie şi Iisus Hristos împreună cu multe alte dovezi vii ale creaţiei noastre. Vom putea să-i aducem pe aceşti oameni înapoi pe Pământ când va veni timpul pentru a vă sprijini afirmaţiile.

— De ce nu îi aduceţi imediat înapoi?

— Deoarece în lumea voastră ciudata, dacă Iisus Hristos s-ar reîntoarce, ar fi plasat într-un azil psihiatric. Imaginaţi-vă pe cineva care aterizează printre voi spunând că este Hristos. Va fi cu siguranţă prins şi închis repede. Dacă am interveni pentru a efectua minuni ştiinţifice pentru a arăta ca el este cu adevărat Hristos, asta ar readuce înapoi religiile bazate pe Dumnezeu. Va acredita de asemenea şi ideea de supranatural sau de misticism, iar noi nu vrem nici aceste lucruri.

Spunând asta, micuţul om m-a salutat pentru ultima dată şi mi-a spus că se va reîntoarce doar atunci când tot ceea ce mi-a fost cerut va fi îndeplinit. Apoi s-a urcat înapoi în maşină sa şi a decolat, iar după aceea a dispărut la fel cum făcuse şi în celelalte dimineţi.

mişcarea raëliana

Ce poveste! Ce revelaţie!

După ce m-am întors acasă şi am clasificat şi copiat notiţele pe care le-am luat, am realizat imensitatea sarcinii care mi-a fost încredinţată şi mi-am dat seama de slabele şanse pe care le am de a reuşi.

Dar din moment ce nu este necesar să speri pentru a te înhăma la o sarcină, m-am hotărât să fac ce mi s-a cerut cu riscul de a fi considerat ca un iluminat. La urma urmei, dacă a fi iluminat înseamnă să vezi lumina, atunci nu mă deranjează. Este mai bine să fi numit iluminat şi să cunoşti adevărul, decât să fi considerat un om cu mintea limpede şi să nu-l ştii.

Aş vrea să le mărturisesc scepticilor de toate felurile ca nu beau alcool şi că dorm foarte bine noaptea. Cineva nu poate nici să viseze pentru şase zile consecutive şi nici să inventeze toate astea.

Celor care refuza să mă creadă, le spun: Urmăriţi cerul şi veţi vedea din ce în ce mai multe semne pe care nici savanţii, nici armata nu vor putea să le explice – cu excepţia stupizilor palavragii care urmăresc să salveze reputaţia pe care ei cred că o vor pierde dacă adevărul nu izvoraşte de la cineva din cercul lor restrâns. Cum ar putea fi posibil ca un „om de ştiinţă” sa nu ştie?

Cei care l-au condamnat pe Copernic – pentru ca a îndrăznit să spună ca Pământul nu era centrul universului – nu puteau admite niciodată ca altcineva decât ei ar putea dezvălui faptul acesta.

Dar toţi dintre voi care aţi văzut sau veţi vedea obiecte zburătoare neidentificate, pe care unii oameni le vor explica întotdeauna ca pe nişte vise, sau baloane meteorologice, sau chiar halucinaţii, şi toţi dintre voi care nu îndrăznesc să vorbească despre asta din frica de a nu fi

ridiculizaţi, veţi putea să vorbiţi deschis numai în cazul în care vă veţi întâlni cu cei care cred.

Toate aceste revelaţii mi-au adus un mare sentiment de bună-stare şi o mare pace interioara în această lume în care nu mai ştii în ce să crezi, unde nu putem să credem într-un Dumnezeu cu barba albă şi nici într-un diavol cu copite, şi în care savanţii oficiali nu pot da explicaţii precise ale originii noastre şi nici ale scopului nostru pe această planetă.

În lumina acestor uimitoare revelaţii, totul devine aşa de clar şi se dovedeşte a fi aşa de simplu. Să ştim ca undeva în univers, este o planetă plină de oameni care ne-au creat pe noi pentru a le semăna, care ne iubesc şi care în acelaşi timp se tem de faptul că ar putea fi ajunşi din urma de creaţia lor – nu este profund mişcător? Mai ales când înţelegem ca în curând va fi privilegiul nostru de a participa în evoluţia umanităţii din care facem parte mai departe, prin propria noastră acţiune de a crea viaţă pe alte planete.

Acum că ai citit cartea pe care am scris-o, în care am încercat să aranjez cât se poate de clar tot ceea ce mi-a fost spus, dacă tu chiar crezi că am o imaginaţie bogata şi ca aceste scrieri au fost produse doar pentru a te amuza, în acest caz aş fi foarte dezamăgit.

Dar poate ca pe de altă parte, aceste revelaţii îţi vor da încredere în viitor şi îţi vor permite să înţelegi misterul creaţiei şi destinul umanităţii. Poate că îţi vor răspunde la multe dintre întrebările pe care ţi le puneai noaptea chiar din timpul copilăriei, când te întrebai de ce existam şi care este scopul nostru pe acest Pământ. Dacă s-ar întâmpla asta, aş fi chiar foarte fericit.

În fine, dacă înţelegi ca tot ce am spus aici este adevărul profund şi doreşti, la fel ca şi mine, să-i vezi pe aceşti oameni aterizând foarte curând aici, oficial, pentru a ne oferi moştenirea lor şi dacă vrei să joci un rol în realizarea tuturor lucrurilor care mi-au fost cerute, atunci mi-am îndeplinit misiunea.

Dacă este cazul, scrie-mi şi îţi vom ura bun venit în

Mişcarea Raëliana. Vom construi ambasada pe care ei o doresc şi, atunci când vom fi suficient de numeroşi din punct de vedere internaţional pentru a le ura bun venit cu respectul şi dragostea pe care cei care ne-au creat le merita din plin, vor ateriza oficial şi vom deveni beneficiarii imenselor lor cunoştinţe.

Tuturor celora dintre voi care credeţi în Dumnezeu sau în Iisus Hristos, vă spun că aţi fost îndreptăţiţi să aveţi aceasta credinţă. Chiar dacă toate părerile voastre nu au fost exact ca cele pe care Biserica v-a pus să le aveţi, aici a fost fundaţia adevărului. Aţi făcut bine să credeţi în bazele Scripturilor, dar aţi greşit când aţi susţinut Biserica. Dacă veţi continua să vă distribuiţi banii pentru a vă înzestra cardinalii cu cele mai fine veşminte şi, pe baza banilor voştri, continuaţi să autorizaţi existenta armatei şi a ameninţării nucleare, atunci înseamnă ca doriţi să rămâneţi primitivi şi că nu sunteţi interesaţi să intraţi în Epoca de Aur la care aveţi dreptul.

Dacă, oricum, doreşti să participi pasiv sau activ, în funcţie de posibilităţile tale, în crearea şi dezvoltarea Mişcării Raëliene, ia un pix şi scrieţi-mi. Vom fi foarte curând destul de numeroşi pentru a găsi o bucată de pământ pe care ambasada va fi construită. Dacă încă ai dubii, citeşte ziarele şi uită-te pe cer. Vei vedea ca apariţiile misterioaselor nave devin din ce în ce mai numeroase şi asta îţi va da curajul de a-mi trimite scrisoarea, adresata la:

Raël, e/o: International Raëlian Movement C.P. 225, CH1211 Geneva 8 Switzerland

Sau prin e-mail la headquartersrael.org

A D O U A C A R te

EXTRATEREŞTRII M-AU LUAT PE PLANETA LOR

VIAŢA MEA PÂNĂ LA PRIMA ÎNTÂLNIRE

INTRODUCERE

Când am început această a doua carte am vrut pur şi simplu să relatez care a fost viaţa mea pana la întâlnirea fantastica din 13 decembrie 1973. Lucrul acesta a fost necesar pentru a răspunde multor oameni care m-au

întrebat în primul rând ce am făcut înainte de asta, şi în al doilea rând pentru a vedea dacă mi s-a întâmplat cumva ceva extraordinar în timpul copilăriei, ceva care putea să-mi prezică un asemenea destin.

În timp ce căutăm în amintiri am fost surprins de faptul ca, deşi credeam că nu a apărut nimic extraordinar la începutul vieţii mele, am găsit scene ieşite din nou la iveală, scene care formau un întreg pe măsură ce erau puse împreună, şi am văzut ca viaţa mea a fost cu adevărat ghidata pentru a fi ceea ce sunt şi pentru a mă afla acolo unde eram, pe 13 decembrie 1973.

Aproape terminasem de scris aceasta istorisire, când a doua întâlnire a avut loc. Am rezumat cât mai pe scurt textul amintirilor cu intenţia de a lăsa cât mai mult loc celui de-al doilea mesaj şi pentru a asigura o descriere detaliata a celui de-al doilea contact, care s-a dovedit a fi şi mai fantastic decât primul.

trecuseră doi ani

Doi ani! Timp de aproape doi ani ma strădui să fac să radieze adevărul, care e mult prea mare pentru mine. Timpul trece, şi simt că nu merg nicăieri. Deja, încetul cu încetul, un cor solid de oameni se formează în jurul meu, oameni care au înţeles ca de fapt „Cartea care spune adevărul” chiar o face cu adevărat.

Sunt şapte sute în timpul în care scriu aceste rânduri, şi înţeleg cum reprezintă şi mult şi puţin în acelaşi timp. Puţini când îi luam în considerare pe cei patru miliarde de oameni care populează Pământul şi mulţi, când consideram cât de puţini oameni s-au hotărât după doi ani să-l urmeze pe omul care, acum 2.000 de ani, a avut aceeaşi sarcina grea de a fi iniţiat şi care apoi i-a iniţiat pe oamenii primitivi ai timpului său.

Cine sunt aceşti şapte sute? Sunt ei, după cum batjocoritorilor fără dubii le-ar plăcea să creadă, nişte imbecili mediocri care ar fi făcuţi să înghită totul? Chiar deloc. Unii dintre ei sunt licenţiaţi universitari sau oameni absolvenţi în psihologie, fiziologie, teologie, sociologie, medicina, fizica şi chimie.

Poate ca admiraţia mea merge la fel de mult către cei care nu au grade, din moment ce, cu toate că nu au acumulat prin studiu cunoştinţe care le-ar fi permis să realizeze ca materia vie şi oamenii ca noi pot fi create ştiinţific, sunt totuşi capabili să simtă asta intuitiv, la fel ca şi oamenii capabili să meştereasca materia şi să se pună în armonie cu universul din care fac parte.

Trebuie să spun că sunt optimist în mare măsură, şi cred că am reuşit să conduc misiunea destul de departe pe calea cea bună. Pentru ca orice s-ar întâmpla cu mine, Mă DECH (asociaţia din care s-a născut Mişcarea Raëliana în 15 mai 1976) este în creştere şi nimic nu o va putea opri vreodată.

În doi ani am ţinut aproape patruzeci de conferinţe, şi din moment ce anumite întrebări veneau regulat, mă gândesc ca unele parţi din mesaje trebuie clarificate. Deci voi încerca să fac asta acum.

Mai întâi de toate, ce fel de viaţă duceam înainte de 13 decembrie, 1973?

Trebuie să recunosc ca doar acum foarte puţin timp am început retrospectiva vieţii mele, pentru a vedea exact cum a fost ghidata pentru ca să fiu capabil şi gata să intru în acţiune pe planul spiritual, psihic şi emoţional.

Anumite evenimente din copilărie nu păreau să aibă nici cea mai mică semnificaţie atunci când erau luate separat – dar aveau atunci când am început să fac o sinteza.

Acum totul mi se pare foarte clar, şi sunt emoţionat când îmi amintesc lucruri pe care le consideram nesemnificative în momentul respectiv. Departe de mine este gândul de a spune povestea vieţii mele într-un fel care sugerează ca fiecare eveniment a fost excepţional, dar se pare ca mulţi oameni doresc să afle mai multe despre ce s-a întâmplat cu mine înainte. De asemenea, decât să o las pe gura lumii, prefer să o spun eu.

COPILĂRIA: UN OZN DEASUPRA AMBERT-ULUI

Fiind copil cu tata necunoscut, nu pot spune că am avut o copilărie tipică. Am fost ceea ce este numit un

„copil natural” ca şi cum toţi ceilalţi ar fi fost copii „artificiali”.

Naşterea mea a fost un accident – cel puţin pentru micuţul oraş Ambert, care este aşa de devotat Catolicismului încât este cunoscut sub porecla de „capitala mondială a mătaniei”. Şi mai mult, tatăl necunoscut, care nu a fost total necunoscut, era după câte se pare un refugiat evreu. Ce sacrilegiu!

Naşterea mea a fost ascunsa pe cât de mult posibil – nu într-o peşteră, ci într-o clinică în apropiatul Vinchy. S-a produs la 30 septembrie 1946, aproape la ora două dimineaţa, şi a fost una foarte dificila. Dar lucrul important este că am fost conceput pe 25 decembrie 1945. Concepţia, momentul în care o fiinţă începe cu adevărat să existe şi să se dezvolte în uterul mamei, este adevărata data de naştere a fiecărui individ. 25 decembrie a fost o dată foarte importanta acum aproape 2.000 de ani. Pentru cei care cred în coincidenţe, viaţa mea a început cu o coincidenţă.

Când ne-am reîntors la Ambert, sărmana maică-mea a încercat pentru o vreme îndelungată să mă prezinte ca pe „fiul unui prieten de care avea grija pentru un timp”. Trăiam sub acelaşi acoperiş cu tatăl ei care, în loc să fie împotriva ei atunci când a aflat adevărul, s-a dovedit a fi cel mai simpatic dintre toţi bunicii cu mine, pentru scurtua perioada în care l-am cunoscut. Trist, a murit atunci când eram încă un copil foarte tânăr. Mi s-a spus mai târziu cât de amuzant a fost când, văzându-l cum aranja arborii fructiferi, am luat o pereche de foarfece şi i-am tăiat... salata.

Am fost crescut de către bunica şi mătuşa mea care trăiau şi încă mai trăiesc împreună. M-au învaţă să citesc şi m-au ajutat să fac primii paşi, pe care mi-i amintesc foarte clar – cu siguranţă, cea mai timpurie amintire a vieţii mele.

Nu de mult, bunica mea mi-a spus că în 1947 a văzut o navă ciudata zburând foarte repede şi silenţios deasupra Ambert-ului, prin apropierea casei sale. Nu a îndrăznit

niciodată să spună cuiva despre lucrul acesta de frica de a fi acuzata de halucinaţii. Numai după ce mi-a citit cartea s-a hotărât să vorbească cu mine despre asta… şi în acelaşi timp să se alăture MADECH-ului. Decizia ei de alăturare a fost de fapt una dintre cele mai importante forme de încurajărăre pe care le-am primit.

PAPA DRUIZILOR

În Ambert era un bătrân de care copiii mici se temeau, şi de care adulţii râdeau. îl porecliseră „Iisus Hristos” deoarece avea un par foarte mare prins într-un coc, şi o barbă magnifica.

Era întotdeauna îmbrăcat într-o pelerina lunga care-i venea pana la glezne, şi trăia la aproximativ 100 de metri de casa în care maică-mea găsise un apartament mic. Nu muncea şi nimeni nu ştia cum putea să-şi permită să trăiască în casa minuscula din fata şcolii gramaticale municipale.

Pe măsură ce creşteau, copiii îşi pierdeau frica şi ca şi părinţii lor începeau să se amuze pe seama lui, râdeau şi făceau fete în timp ce-l urmarea şi-i făceau semne.

Mie nu-mi plăcea să mă joc cu ceilalţi, preferând să contemplez insectele şi să mă uit prin cărţi. L-am întâlnit pe acest om pe strada de mai multe ori şi am fost surprins de fata sa, care radia o mare bunătate, şi de zâmbetul hoţoman pe care îl scotea în clipa în care se uita la mine.

Nu ştiam de ce, dar nu mă speria şi nu am găsit nimic de ras la el. De asemenea, nu înţelegeam de ce râdeau de el ceilalţi copii.

Într-o după-amiază l-am urmărit curios să aflu unde se duce şi l-am observat ducându-se în casă, lăsând deschisa o uşă care ducea către o bucătăria mica şi foarte întunecată. M-am apropiat şi l-am văzut stand pe un scăunel, cu zâmbetul sau şmecher pe fata, ca şi cum m-ar fi aşteptat. Mi-a făcut semn să mă apropii. Am intrat în casa şi m-am dirijat către el.

Şi-a pus mâna pe capul meu şi am avut o senzaţie stranie. În acelaşi timp s-a uitat în sus şi a pronunţat nişte vorbe pe care nu le-am înţeles. După câteva minute m-a

lăsat să plec fără să zică vreo vorba, şi cu acelaşi zâmbet misterios pe fată.

Toate astea m-au zăpăcit pe vremea aceea, dar am uitat totul foarte repede. Numai în vara lui

1974, când citind o carte despre misterele din Auvergne pe care mi-a dat-o maică-mea, am aflat ca Părintele Dissard, bătrânul în chestiune, era ultimul „Dissard" – adică ultimul „Papa" al Druizilor în viaţă pe atunci – şi ca murise între timp de câţiva ani.

Apoi mi-am reamintit scena din copilărie, şi m-am gândit din nou la misteriosul zâmbet pe care bătrânul om obişnuia să mi-l acorde de fiecare dată când îl întâlneam pe strada – ceea ce se întâmplă în fiecare zi, din moment ce eram aproape vecini. Acum ştiu cui să i adresa atunci când se uita în sus şi rostea frazele acelea misterioase, la fel cum ştiu acum şi ce era aparatul silenţios şi luminos pe care îl văzuse bunică-mea.

Un alt lucru mi-a venit în minte, de asemenea. După scena care a avut loc în casa Părintelui Dissard, m-am dus la culcare şi toată seara am numărat pana la noua de mai multe ori.

Acesta este un număr de care m-am lovit frecvent în viaţa mea, la fel ca un cod care îmi fusese stabilit. Nu am putut niciodată să explic acest obicei neaşteptat, care a început la câţiva ani după ce am învăţat să număr mai sus de cifra noua, şi de aceea nu putea să fie rezultatul învăţării memorate. Aveam şapte ani atunci când evenimentul a avut loc.

poezia

Pe vremea aceea animalele contau cel mai mult în viaţa mea, le iubeam şi le desenam toată ziua, atunci când nu organizam curse cu melci. Eram fascinat de viaţă animala şi visam numai la faptul de a deveni un explorator pentru a putea să mă apropii de misterioasa fauna a pădurilor virgine.

Dar la vârsta de nouă ani – iarăşi numărul nouatotul se va schimba. Mai întâi de toate am descoperit ceea ce a devenit o adevărată pasiune pentru mine – viteza. Asta era,

viteza pe tot ce avea roti, cu sau fără motor. Viteza şi echilibrul, sentimentul de mişcare şi de lupta cu sine, împotriva propriilor reflexe. De fapt, autoritatea fundamentală a minţii asupra corpului.

A început cu întreceri sălbatice pe panta dealului pe o bicicleta mica şi care nu avea aproape nici frâna, şi m-am mirat cum de nu am căzut nici măcar o singură dată. Pentru a mai anima lucrurile, ma poziţionam pe vârful unui deal şi aşteptam să treacă o maşină rapidă. Apoi ma lansam într-o urmărire ameţitoare, ma întreceam cu maşina şi o depăşeam – spre marea surprindere a şoferului şi, odată ajuns la poalele dealului, ma întorceam şi mergeam înapoi pentru a aştepta din vârf o alta maşină.

Câteva luni mai târziu, am asistat din întâmplare la cursa auto a Turului Franţei, şi a fost ca o dragoste la prima vedere. Era posibil, am realizat atunci, să cunosc bucuriile vitezei mari fără să mai fie nevoie să mai pedalez pentru a mă întoarce pe un deal. Şi puteţi numi asta o meserie.

M-am hotărât, în felul în care te poţi hotărî atunci când eşti în vârstă de nouă ani: voi deveni un pilot de curse.

Din ziua aceea viaţa mea a fost canalizata doar către cursele motorizate. Nimic altceva nu mă interesa şi nu înţelegeam rostul tuturor lucrurilor pe care le învăţam la şcoală, din moment ce trebuia să ajung un pilot de curse. Revistele pentru copii au fost repede înlocuite de cele auto serioase şi, nerăbdător, am început să număr anii care ma separau de vârsta la care puteam să obţin carnetul de conducere.

A fost la vârsta de nouă ani de asemenea când am avut prima experienţa a şcolii la internat. Maică-mea era disperata pentru că nu mai voiam să fac nimic la şcoală şi îi spuneam constant ca astfel de studii erau nefolositoare piloţilor de curse auto. Aşa că s-a hotărât să mă trimită la internatul şcolar de la Notredame-de-France, în Puy-en-Velay.

Spera ca fără revistele despre cursele auto ma voi

abandona muncii şcolii, şi într-un fel nu prea a greşit. Dar am amintiri foarte urate din aceasta prima şcoală cu internat, deoarece eram prea tânăr atunci când am fost trimis aici.

Îmi amintesc că am petrecut multe nopţi plângând într-un dormitor imens, şi cred că ce-mi lipsea mai mult era şansa de a fi singur şi de a medita.

Lipsa aceasta, ca orice nevoie neexprimata pe plan emoţional a făcut din copilul sensibil care eram un copil cu o sensibilitate şi mai mare. Am descoperit poezia.

Întotdeauna am fost mai mult atras de literatura decât de matematici, dar cu toate astea numai într-un mod pasiv, ca un cititor. Apoi a apărut dorinţa, nevoia de a scrie – în versuri, dacă era posibil. Am rămas neinteresat de matematici şi totuşi acumulam acum o medie solida la acest obiect la fel ca la toate celelalte. Dar la limba franceza, şi în special la scris, eram primul cu regularitate atâta timp cât îmi plăcea subiectul stabilit. Am scris chiar o colecţie întreaga de poeme şi am câştigat premiul întâi într-o competiţie de poezie.

Cel mai surprinzător lucru era ca, deşi nu fusesem botezat, eram într-un internat şcolar condus de călugări catolici, cu toate rugăciunile pe care le implica – rugăciune înainte de masa şi de a merge în pat, dimineaţa după răsărit, după studii – şi în timpul slujbelor zilnice cu comuniune. Când, după şase luni de comuniune zilnica, călugării au descoperit ca nu fusesem botezat, au fost îngroziţi de-a binelea. Pentru mine era amuzant; era de fapt singura parte a slujbei care îmi plăcea, gustarea bucăţelelor de pâine moale.

A fost de asemenea la vârsta de nouă ani când am atins pubertatea. M-am bucurat de ea foarte mult şi am descoperit plăceri necunoscute şi secrete, pe care niciun alt băiat de nouă ani din dormitor nu părea să le fi descoperit încă, şi era un fel de consolare pentru singurătatea mea incompleta.

În sfârşit, tot la vârsta de nouă ani m-am îndrăgostit pentru prima dată – şi a fost genul intens de iubire pe care

îl au copiii la vârsta aceasta. Datorită rezultatelor şcolare îmbunătăţite, maică-mea a fost de acord să nu mă mai trimită înapoi la internatul şcolar şi m-am trezit în clasa a patra la şcoală Gramaticala Municipala din Ambert. Iat-o, ea era, avea nouă ani sau aproape, şi se numea Brigitte. Eram foarte timid şi ruşinos, deci destul de ridicol. O privire fugara în timpul unei vizite medicale, un gest de modestie pentru a ascunde un piept unde bineînţeles nu era nimic de văzut au fost de ajuns pentru a elibera în mine sentimente de tandreţe şi o mare dorinţă de a proteja fiinţa aceasta în aparenta atât de fragila.

În anul următor m-am regăsit la aceeaşi şcoală, în clasa a cincea, în compania primei mele iubiri căreia nu am îndrăznit nici măcar să-i vorbesc. Totuşi, am reuşit să termin prin a sta cu o bancă în faţa ei la începutul anului şcolar pentru ca să-mi întorc capul din când în când şi să-i admir fata frumuşică. Aveam numai zece ani şi mă gândeam tot timpul la ea.

Faptul că eram apropiat de ea în clasa m-a împintenit şi m-am pus pe treaba destul de puternic pentru a evita sa repet anul. În felul acesta am trecut în clasa a şasea fără să fi avut cel mai mic interes pentru studii.

Din păcate, acum schimbam foarte constant clasele şi aveam profesori diferiţi în loc de unul singur. Efectul a fost că eram aproape întotdeauna separat de ea, şi nu făceam practic nicio activitate – aşa încât în anul următor m-am regăsit înapoi în internatul şcolar în micul oraş Cunihat, care este la aproximativ treizeci de kilometri de Ambert.

A fost şi mai rău decât fusese la Puy-en-Velay. Eram toţi înghesuiţi într-un dormitor mic care era aproape înfierbântat şi, mai rău decât toate, nu era efectiv nicio disciplina. Aşa ca băiatul cel mai mare şi mai puternic îşi impunea propria lege. Cred că aici mi-am dezvoltat o ura foarte mare împotriva violentei.

Într-o zi, deranjat de faptul că fusesem batjocorit de nişte băieţi împotriva cărora nu fusese luata nicio măsură disciplinara, am plecat hotărât să parcurg cei treizeci de kilometri care ma separau de casa mea natală. Nimeni nu

a sesizat lipsa mea, iar când directorul şcolii m-a luat cu el în maşină, făcusem deja aproape 10 km.

Spre marea mea mulţumire am fost dat afară din şcoală şi trimis înapoi la fraţii catolici din Ambert la mijlocul anului şcolar, ca un elev la zi. Ce bucurie! O puteam vedea acum pe Brigitte în fiecare zi pe stradă. Dar acum avea 12 ani, micuţul ei piept devenea delicios, şi era mai frumoasa ca niciodată pentru mine.

Devenisem din ce în ce mai puţin interesat de studii şi am început să gust bucuriile chiulului, mai ales pentru ca nu îmi plăcea să mă găsesc printre preoţi, care îmi sfătuiseră mama sa ma dea repede la botez. Din fericire, a preferat să aştepte să ajung la o vârstă la care să înţeleg, pentru ca să poată să îmi ceară părerea.

Ceea ce-mi plăcea atunci era sa devin un mecanic auto pentru că am auzit ca lucrul acesta poate fi folositor pentru piloţii de curse. Maică-mea, care spera să devin un inginer, dorea cu tot dinadinsul ca să-mi continui studiile aşa încât a refuzat să mă lase să devin ucenic la un garaj.

Aceasta interdicţie mi-a dat dorinţa de a scrie din nou poezii, şi am început să hoinăresc la tara cu un block-notes în mână, în loc să particip la ore.

La 14 ani m-am trezit la internatul şcolar încă o dată, de data asta în Mont-Dore, la o şcoală gramaticala care primea copiii care nu erau doriţi de celelalte scoli din regiune.

M-am găsit în compania unei colecţii interesante de nătângi şi a unor „cazuri problema”. Unul din capetele astea pătrate, o persoană foarte influenta în internat, a ajuns să fie responsabil şi să influenţeze direcţia pe care a luat-o viaţa mea în următorii zece ani. Numele lui era Jacques şi canta la chitara electrica, ceea ce m-a impresionat foarte mult. De îndată ce au venit sărbătorile de Crăciun mi-am pus bunica să-mi cumpere o chitară electrica minunata, iar Jacques m-a învăţat câteva acorduri. Apoi am început să-mi pun poemele pe muzica şi am observat că aveam succes. De îndată ce a sosit vacanţa de vara am început să particip la unele concursuri radio de

muzica, pe care le câştigam aproape întotdeauna.

A fost de asemenea tot în timpul vacantei de vara când am descoperit iubirea fizica pentru prima dată – cu o chelneriţă care era incantata de melodiile mele. Avea 20 de ani şi nu m-a învăţat prea mult în afara efectelor pe care chitara le poate avea asupra femeilor.

În anul următor împlinisem 15 şi doream mai mult ca niciodată să-mi trăiesc propria mea viaţă. Într-o bună zi mi-am luat chitara la subsuoara, împreună cu o mică valiza, mi-am luat bun rămas de la internatul şcolii cu studiile sale neinteresante şi am făcut autostopul către Paris. Aveam 2.000 de franci vechi în buzunar şi o inimă plină de speranţă. În sfârşit, urma să-mi câştig propria existenţă, să-mi strâng destui bani pentru a-mi lua carnetul de conducere la 18 ani şi să devin un pilot de curse.

Cu un dram de noroc, m-a luat un om care conducea o maşină care avea o acceleraţie formidabila ascunsa sub o caroseria destul de discreta. Atunci când mi-a spus că fusese un pilot de curse şi când mi-a dat numele, am fost în stare să-i spun ce maşina a condus şi premiile pe care le-a câştigat. A fost flatat şi surprins, aşa puţin cunoscut cum era, să întâlnească un tânăr care să-şi amintească toate realizările sale. Mi-a spus că odată fusese clown, şi ca acum deţinea un garaj în sud-vest. Când am sosit în Paris m-a invitat la cina, şi chiar mi-a oferit o camera în hotelul în care stătea.

În barul hotelului am stat de vorba puţin cu două tinere femei care erau dansatoare gazda într-un bar şi care îşi terminaseră munca pe ziua aceea. Am cantat unele melodii şi apoi am mers fiecare în pat cu câte una din şarmantele noastre însoţitoare. Aici am fost iniţiat cu adevărat în a face dragoste fizic.

În dimineaţa următoare am plecat discret, pentru ca doream să găsesc o camera şi unele cabarete care puteau fi interesate de cântecele mele. Nu am găsit niciuna, nici alta şi mi-am petrecut a doua noapte în Paris în pasajul de metrou, împreună cu vagabonzii.

Nu-mi mai rămăsese niciun ban şi în dimineaţa

următoare eram înfometat. Mi-am petrecut ziua pierzându-mi vremea şi disperând în orice fel după orice altceva. Dar în seara aceea am văzut un om cântând la acordeon pe o terasa, iar clienţii îi aruncau monezi. M-am hotărât să încerc acelaşi lucru şi mergea foarte bine chiar de la început. Eram salvat.

Am trăit aşa vreo trei ani, dormind adesea oriunde şi mâncând un sandviş din când în când.

Dar am făcut progrese imense, şi într-o zi am fost angajat de un mic cabaret pe Rive Gauche. Făceam 10 franci pe fiecare noapte şi aveam nevoie de 15 pentru a mă reîntoarce la Montmartre, unde trăiam într-o cameră mică. Totuşi aveam numele meu pe poster – chiar dacă pe un afis mic! Deja îmi imaginam numele meu ridicat sus pe poster, cu litere mari, imaginându-mi în fiecare noapte succesul pe care urma sa îl am.

Într-o zi l-am întâlnit pe actorul Jean-Pierre Darras, care m-a sfătuit şi iau ore de teatru pentru a-mi îmbunătăţi prezenta scenica. Din moment ce nu aveam posibilitatea sa le plătesc, a aranjat cu amabilitate ca să frecventez gratis un curs la Teatrul National din Paris. Aşadar, pentru trei luni am fost la cursurile lui Dullin – şi după aceea am renunţat pentru ca nu simţeam deloc o atracţie faţă de teatru.

Obişnuiam să mă introduc din când în când sub numele de Claude Celler, pe care îl alesesem ca un tribut pentru skiorul şi campionul de curse auto, Tony Sailer. Am modificat ortografia aşa încât iniţialele mele să devină CC – retinându-mi primul meu nume.

Am început să câştig o mulţime de concursuri radio şi, cântând în mai multe cabarete, am reuşit să trăiesc rezonabil şi bine, şi cel mai important să-mi strâng destui bani pentru a-mi lua carnetul de conducere exact la 18 ani, după cum plănuisem.

Dar asta nu era de ajuns pentru a ajunge un pilot de curse. Mai întâi de toate trebuia să-mi fac un nume în speranţa de a fi angajat de o companie mare, şi pentru asta aveam nevoie de o maşină de competiţie, să particip

în unele curse independent şi dacă era posibil, să le câştig. O maşină de curse este foarte scumpa, şi continuam să strâng bani în speranţa achiziţionării unui asemenea vehicul. Am continuat cu cântatul şi am încercat să pun unii bani deoparte. Mulţi prieteni autori-compozitori făcuseră înregistrări şi se părea ca făceau destui bani pentru ei. Aşa că m-am decis să încerc să înregistrez şi eu, având până acum nu mai puţin de 150 de melodii în geanta mea.

Prima firma de înregistrări la care am apelat mi-a oferit un contract pe trei ani, pe care l-am semnat. Directorul firmei era Lucien Morisse, directorul postului de radio Europe No. 1, care lansase un număr imens de cântăreţi faimoşi. Prima mea înregistrare a avut destul succes, iar a doua, mulţumită unui cântec numit" Le miel et la Canelle" (Miere şi scorţişoară) – a fost chiar mai populara. Era des auzita la radio:

Le miel et la cannelle

Ça sent... le miel et la cannelle Ça sent la vanille et l „amour Ça sent le miel et la cannelle Filles que j „aimerai toujours

La première était brune Et's" appelait Margot Le soir au clair de lune Nous jouions du flûtieau

Moi, je pris la route De şes yeux Et le chemin sans doute De şes cheveux

La deuxième était blonde Et s'appelait Marielle Les sentiers de să ronde Son corps, je me rappelle Moi, je suis sur la route De şes yeux

Sur le chemin sans doute De şes cheveux

La troisième était rousse Et s'appelait Marion Pour să jolie frimousse Et son coquin jupon Moi, je prendrai la route De şes yeux Et le chemin sans doute De şes cheveux

Ne pleure pas, l „a-mi Demain, c'est le printemps Elles şont şi jolies Et tu n „as pas vingt ans J" afle chemin sans doute Des charmilles Toi, tu prendras la route Des trois filles

Am avut multe performante şi luam parte la multe turnee. Totul mergea bine şi am avut chiar plăcerea de a fi

selecţionat pentru a participa la concursul Trandafirul de Aur, ţinut în Antibe.

Dar cei care ma ghidaseră nu voiau cu adevărat ca să devin un artist faimos. Acest stagiu al vieţii mele a fost plănuit pentru a-mi dezvolta senzitivitatea, să mă obişnuiască sa ma exprim în public şi nu mai mult de atât.

Chiar dacă eram printre concurenţii selectaţi pentru Trandafirul de Aur, Lucien Morisse a venit la mine într-o zi şi mi-a explicat că trebuie să mă retragă din concurs. Mi-a spus că voi înţelege de ce mai târziu, dar nu a putut să zică mai multe în acel moment.

Aşa ca până la urmă nu am mai participat în acel concurs Trandafirul de Aur, şi trebuia să trăiesc din ceea ce puteam câştiga din cântatul meu care, mi-am dat seama, nu-mi va fi niciodată de ajuns pentru a cumpăra o maşină cu care să particip în curse.

De aceea, atunci când mi s-a oferit oportunitatea de a deveni reprezentantul companiei la care am făcut înregistrările, am acceptat imediat, convins ca voi putea să-mi strâng destui bani pentru o maşină în câteva luni.

M-am întors la Bordeaux, unde eram agent comercial însărcinat cu supervizarea a 15 regiuni. Am stat aici pentru un an şi am plecat atunci când am avut destui bani pentru a-mi cumpăra singur o maşină de competiţie. Am avut chiar timp să zdrobesc aceasta maşină. Oricum, am compus noi cântece în timpul anului petrecut la Bordeaux şi un prieten înstărit m-a îndemnat să fac o alta înregistrare, pe care urma sa o finanţeze chiar el.

Am petrecut încă un an trăind cu poezia mea şi apoi, ca şi cum pentru a-mi schimba radical stilul de viaţă, am fost implicat într-un foarte serios accident de maşină.

Într-un tur foarte obositor, am adormit la volanul maşinii mele şi m-am ciocnit de un perete, la aproape 100 km pe ora. Mai mult de 10 oameni muriseră deja în acel loc. Am suferit mai multe fracturi, dar am supravieţuit. Am fost imobilizat pentru trei luni sau mai mult, mi s-au dus toate economiile şi încă nu făcusem nicio cursa. Eu, cel care visase să înceapă la 18 ani, încă nu participasem în

nicio cursa până la vârsta de 22 de ani.

Participând ca spectator de multe ori pe circuitele de curse, observând cât de fermecaţi sunt tinerii din acest sport, şi de asemenea numărul băieţilor care doreau să devină piloţi de curse fără a şti cum trebuie procedat, mi-am spus ca cea mai bună cale pentru mine de a intra în curse va fi să găsesc o carieră care va profita de entuziasmul lor. Ştiam cum să scriu, aşa ca soluţia era evidenta.

Voi deveni reporter pentru un Magazin Sport Auto.

Am luat legătura cu numeroşi specialişti în magazine, dar în van deoarece foarte mulţi entuziaşti veniseră cu aceeaşi idee. Apoi am observat un mic anunţ în secţiunea auto a ziarului „L'Équipe" de la cineva care caută un foto-reporter, fără a se cere experienţa.

Am scris, iar persoana care făcea reclama mi-a răspuns şi mi-a zis ca solicitarea mea va fi luată în considerare, dar că trebuie să trimit 150 de franci pentru costuri administrative. În schimb, voi primi o pelicula pentru a face un reportaj test pe un subiect la alegere. Am trimis banii, am realizat filmul şi am scris raportul – despre o cursă auto, bineînţeles – şi l-am trimis imediat la adresa indicată.

Foarte curând după asta, am primit o scrisoare care îmi cerea sa apelez un număr în Dijon, acolo unde şeful biroului firmei care plasase anunţul era localizat. L-am întâlnit pe şeful companiei – un om de aproape treizeci de ani care susţinea că a făcut o avere din realizarea de fotografii în Statele Unite.

Părea că este foarte interesat de ideile mele despre crearea unei reviste sport auto destinata tinerilor care sperau să devină piloţi de curse, şi s-a oferit să mă angajeje ca editor-sef al unui ziar care urma sa apară în câteva luni. Mi-a arătat întreprinderea pe care urma sa o cumpere pentru a amenaja oficiul imprimeriei, m-a prezentat tipografului din Dijon pe care îl angajase ca director, şi mi-a arătat casa în care eu şi sotia mea urma sa trăim, care era situata la o aruncătură de piatra de biroul

meu.

I-am răspuns că aş dori să particip şi în curse pentru a mă revanşa pentru condiţiile oferite.

El mi-a spus apoi că era de asemenea în căutarea cuiva care să fie capabil să conducă departamentul de competiţii, deoarece intenţiona sa lanseze noul ziar printr-o cursa cu câteva maşini pictate cu propriile culori ale ziarului. Asta îmi va permite să fiu direct în mijlocul acţiunii, şi am acceptat să devin directorul departamentului de competiţii al companiei sale.

O săptămână mai târziu, m-am mutat de la Paris la Dijon împreună cu sotia mea, Marie Paul. Eram căsătoriţi de aproape trei luni, şi aşteptă aştepta o fetiţă. Am întâlnit-o pe Marie-Paul în luna iunie, şi nu ne-am mai despărţit din ziua în care ne-am întâlnit. Ne-am căsătorit după trei luni, numai de plăcerea familiei sale care a fost şocata auzind la început ca nu plănuiam să ne căsătorim la biserică. Familia ei era foarte de moda veche şi la început ma rugam împreună cu ei înainte de masa.

Domiciliul meu în Dijon, oricum, a durat doar două luni şi nu am primit niciun salariu. Se auzea ca „bogătaşul american" care dorea să creeze ziarul de fapt tocmai ieşise din închisoare fără nici unban. Escrocase mai mult de 500 de oameni, oameni visători aşa ca mine să devină foto-reporteri, cu sume de bani cuprinse între 150 şi 300 de franci.

Muncisem două luni pentru nimic, şi m-am găsit plin de idei, dar fără niciun ban. De data asta m-am decis să-mi fac singur startul în marea lume a publicităţii. M-am mutat în Clermont-Ferrand, aproape de mama, care se pregătea pe vremea aceea să devină bunica şi mi-am inaugurat propria casa de publicitate pentru a produce o revistă după propria mea dorinţă. Copii ale acestei reviste au fost curând vândute, mulţumită unui tipograf care iubea de asemenea sporturile auto, şi care a fost de acord să rişte şi să îmi acorde un credit, cu toate că nu puteam să-i ofer nicio formă de garanţie.

Revista a pornit la drum repede şi în curând a

devenit unul din liderii în domeniu. Mi-am rezervat cea mai interesantă sarcina – test-drivingul noilor modele pe minunatul circuit Masdu-Clos, în Creuse, şi pe şosea. Asta însemna că am câştigat intrarea în lumea sporturilor cu motor şi îmi erau împrumutate maşini pentru a concura. În sfârşit, visul meu devenise realitate şi, chiar mai mult, mi-am dat seama de la început că eram un pilot de competii înzestrat, obţinând multe victorii cu maşini care nu îmi erau familiare.

Pentru trei ani minunaţi am trăit în felul acesta, progresând tot timpul în tehnica şofatului, şi concentrându-mă 100% în domeniul pe care îl iubeam – maşinile de sport. Trebuie să spun că am simţit o adevărată plăcere în a-mi împinge cât mai departe limitele şi îmbunătăţindu-mi constant controlul reflexelor şi al reacţiilor. Oricum, nu mi-a pasat nici de zgomotul motorului sau de mirosul de combustibil ars şi visam la zilele în care fabricilor maşinilor de curse li se va cere să producă maşini nemirositoare şi silenţioase. Doar atunci ma voi putea bucura din plin de senzaţia de şofat la cel mai pur nivel.

Dar toate acestea au fost date peste cât către sfârşitul anului 1973.

Întâlnirea

În ziua aceea extraordinara, 13 decembrie 1973 – ma găseam într-un crater al unui vulcan din Auvergne, Puy de Lassolas. Aici, după cum am descris deja, am întâlnit pentru prima dată un extraterestru sau mai precis, un Eloha – singularul lui Elohimpe care urma să-l întâlnesc în acelaşi loc pentru şase zile consecutive şi care, pentru aproximativ o oră de fiecare dată, mi-a dictat fantasticele revelaţii ale primei parţi ale acestui „mesaj”.

În primele câteva zile care au succedat acestei experienţe trebuie să mărturisesc că mi-am pus de câteva ori întrebarea: voi îndrăzni să-i spun măcar cuiva despre asta? În primul rând am făcut ordine în notiţele pe care le luasem destul de bine, dar totuşi cu prea multă graba în timp ce interlocutorul meu îmi vorbea. Când am terminat,

am trimis manuscrisul oficial unui editor serios care după cunoştinţa mea nu publica lucruri esoterice sau science fiction. Evident ca nu doream ca acest mesaj de o importantă aşa de mare pentru omenire să fie pierdut printre colecţii de povesti şi aventuri misterioase sau printre cărţi oculte care erau oferite celor interesaţi în ştiinţele alternative.

Marcel Jullian, cel care conducea editura, m-a invitat la Paris şi mi-a spus că manuscrisul era senzaţional. Dar a spus că trebuie să spun povestea vieţii mele înainte de a vorbi despre mesaj, şi ca „ar mai fi de făcut câteva mici schimbări".

Nici nu se punea problema să fac asta. Nu voiam să realizez sute de pagini pentru a-mi povesti viaţa şi apoi să prezint mesajul pe care-l primisem, ca şi cum personalitatea mea ar fi fost la fel de importanta ca şi aceste lucruri pe care mi-a fost cerut să le revelez. Doream ca mesajul să fie publicat, dar numai mesajul, chiar dacă nu era o carte groasa şi deci lipsită de interes pentru editori. Aşa că i-am cerut domnului Jullian să-mi returneze manuscrisul. Mi-a răspuns că nu-l mai avea, pentru ca un cititor îl împrumutase, dar ca atunci când îl va returna mi-l va trimite imediat.

Tocmai ma întorsesem în Clermont-Ferrand când am primit o telegramă care ma invita sa ma întorc la Paris pentru a apărea într-un show de televiziune numit Le grand Echiquier, prezentată de Jacques Chancel. Era directorul unui serial la editura căreia trimisesem manuscrisul. îl citise şi a înţeles că era absolut fantastic, chiar dacă voi fi crezut sau nu de altcineva. Aşa că am particiat la show, iar miile de scrisori pe care le-am primit după asta au arătau ca, în timp ce unii râdeau, mulţi luau foarte în serios ceea ce am spus şi doreau să ajute.

Dar zilele treceau şi manuscrisul nu-mi era returnat. Am trimis o scrisoare înregistrată editorului, care mi-a răspuns ca manuscrisul îmi va fi trimis, dar ca nu l-au găsit încă. După zece zile m-am întors la Paris pentru a vedea dacă pot face ceva personal pentru ca nimeni nu dorea să-

mi mai răspundă la întrebări atunci când întrebam despre problema.

Faimosul designer Courreges, care mă contactase după show-ul de televiziune pentru că era interesat, a fost de acord să vină cu mine pentru a-l vedea pe editor, cu scopul de a afla ce se întâmplase exact cu manuscrisul.

Marcel Jullian ne-a spus ca cititorul care avea manuscrisul îl luase cu el în vacanţa, dar ca nu ştiau unde se afla sau cum să dea de el.

În cele din urmă, manuscrisul a fost recuperat de Monsieur Courreges şi mi l-a returnat personal. Încă ma întreb dacă chiar a fost pierdut sau pus deoparte pentru a se evita publicarea lui. Dacă editura chiar a pierdut manuscrisul aşa de uşor, atunci îi voi descuraja pe ceilalţi autori care doresc să le trimită originalele.

Alarmata de pierderea de timp şi de mormanul crescând de scrisori de la cei interesaţi în a-mi cumpăra cartea care conţinea mesajul, de îndată ce urma să fie publicata, Marie-Paulle s-a oferit să renunţe la slujba sa de asistent medical pentru a mă ajuta în publicarea şi distribuirea acestui document excepţional.

Am acceptat, deoarece eram sigur ca doar în acest fel voi putea fi capabil să controlez permanent utilizarea pentru care aceste scrieri erau destinate. Din moment ce era incompatibila cu seriozitatea misiunii care îmi fusese încredinţată am oprit imediat munca pentru revista sportiva, iar în toamna lui 1974 cartea a ieşit în final din editura.

Socul nervos cauzat de răsturnarea aceasta neprevăzută a vieţii mi-a cauzat dureri de stomac şi mi-a adus aproape un ulcer. Toată iarna am suferit de un caz serios de gastrita. Niciun medicament nu îşi făcea efectul, şi doar după ce am decis să o iau uşor, făcând câteva meditaţii şi exerciţii de respiraţie, durerea a dispărut ca prin minune.

În iunie am fost la un show de televiziune găzduit de Philippe Bouvard. Se numea „Sâmbătă Seara” şi sarcastic aşa cum era, domnul Bouvard şi-a deghizat cealaltă gazda

în Marţian cu antene roz şi costum verde şi m-a întrebat dacă arata ca persoana pe care o întâlnisem.

Dar mulţi oameni, interesaţi de puţinul pe care fusesem în stare să-l spun, i-au scris lui Philippe Bouvard, reproşându-i lipsa de seriozitate. Confruntat cu miile de scrisori pe care le-a primit, s-a hotărât să mă invite înapoi pentru a face un alt show în care urma sa pot spune mai multe. Convins că nu mi se va permite să spun îndeajuns, m-am hotărât să închiriez Sala Pleyel pentru o dată care urma chiar după show-ul de televiziune şi să anunţ privitorii interesaţi ca voi ţine o conferinţă peste câteva zile. Am închiriat o sală pentru a găzdui 150 de persoane cu o opţiune pentru alta capabila sa primească 500, pentru ca nu ştiam câţi oameni vor avea chef să se deranjeze să vină pentru a mă asculta.

În cele din urmă, mai mult de 3.000 de oameni au venit. Problema era ca nu puteam acomoda decât 500 de persoane în sala pe care o comandasem şi atunci când aceste locuri au fost ocupate i-am anunţat pe ceilalţi ca voi ţine o alta conferinţa peste câteva zile, în sala cea mare care avea 2.000 de locuri. Era limpede ca mulţi oameni nu erau mulţumiţi să plece, unii dintre ei călătorind câteva sute de kilometri.

Totul a mers bine şi am realizat ca un număr mare de oameni era gata să mă susţină şi să mă ajute, în afara desigur de acei cinici ale căror întrebări, prin virtutea superficialităţii lor, am fost capabil să le dovedesc ca fiind ridicole.

Chiar dacă am avut scene de frica groaznice, mult mai multe decât am avut vreodată în timpul în care cantam, totul mergea fără nicio zgâlţâială, iar răspunsurile la cele mai dificile întrebări păreau să-mi vină pe buze de la sine. Am simţit cu adevărat ajutor de sus, la fel cum Elohim îmi promiseseră. Aveam impresia ca ma auzeam dând răspunsuri pe care nu le găseam singur.

A doua conferinţă a avut loc câteva zile mai târziu. Ma temeam ca cei care nu putuseră să intre în sala pentru prima dată nu vor veni pentru a doua oară şi ca ma voi

găsi împovărat cu o sală foarte scumpa şi goala pe trei sferturi. Nu fusese făcută nicio publicitate evenimentului după emisiunea de televiziune, cu excepţia unui scurt paragraf de trei rânduri în France Soir, singurul ziar care a fost de acord să publice această a doua conferinţă.

Ei bine, au venit mai mult de 2.000 de persoane şi sala a fost plină. A fost un triumf. Începând din acel moment nu am mai avut îndoieli în legătură cu misiunea mea.

CONFERINŢELE

Din luna septembrie 1974 încolo, în timpul celor aproape patruzeci de conferinţe am putut să văd ce întrebări întâmpinăm cel mai des. Am observat de asemenea numărul membrilor MADECH-ului crescând constant, concomitent cu formarea departamentelor regionale din toate marile oraşe ale Franţei în jurul celor mai dinamici şi mai activi dintre ei.

Am văzut de asemenea şi pe unii reporteri care îşi făceau meseria cinstit şi bine, datoria lor fiind să informeze publicul scriind sau spunând exact ceea ce vedeau sau citeau. Oricum unii, precum cei de la ziarul Le Point, scriau minciuni. Chiar după ce le-au fost trimise scrisori înregistrate pentru a le aminti că trebuie să rectifice un articol incorect în conformitate cu dreptul la replica, nu au făcut asta cum se cuvine.

Alţii, precum cei de la ziarul La Montagne, au refuzat pur şi simplu să-şi informeze cititorii ca urma sa se ţină o conferinţă în Clermont-Ferrand, şi au speculat faptul ca reprezentau singurul ziar zilnic din acea regiune. Directorul lor de ştiri m-a întâlnit de fapt şi mi-a spus că niciodată nu vor fi menţionate activităţile mele sau eu în ziarul său. Toate astea se întâmplau din cauza faptului că nu le-a plăcut ca atunci când am apărut iniţial la televiziune nu i-am informat mai întâi pe ei înainte să vorbesc unei mari organizaţii de radiodifuziune franceze. O poveste trista şi un exemplu delicat de libertate de exprimare. Au refuzat chiar să publice o reclama plătită care anunţa conferinţa aceea, cu toate că în acelaşi ziar

erau pagini întregi de reclame la filme pornografice.

Cât despre ziarul Le Point, acesta a transformat pur şi simplu o excursie a membrilor

MADECH în locul unde a avut loc întâlnirea, într-o întâlnire ratata cu Elohimii.

Escrocheriile acestea erau făcute în încercarea de a ridiculiza o organizaţie care încerca să iesa la suprafaţă. Apare clar că este mult mai simplu şi mai puţin periculos pentru un ziar cu un număr extins de cititori să facă lucrul acesta cu o organizaţie noua ca MADECH, decât cu Biserica, cu cei 2.000 de ani ai istoriei sale.

Dar va veni şi ziua în care cei care au încercat să ascundă sau să deformeze adevărul îşi vor regreta greşelile.

2

A DOUA ÎNTÂLNIRE

Fenomenul din 31 iulie, 1975

A fost în timpul lunii august 1975 când am hotărât să demisionez din funcţia de preşedinte al MADECH-ului, în primul pentru că se părea că se descurca foarte bine şi fără mine, şi în al doilea rând pentru ca eu cred că am făcut o greşeală în faptul de a structura o organizaţie capitala pentru omenire după o lege din 1901, asemuind-o cu un club de jucători de pétanque sau de foşti soldaţi din războiul mondial.

M-am gândit că era necesar să creez o mişcare mult mai în armonie cu fantasticul mesaj transmis de Elohim. Asta cerea o mişcare care respecta în detaliu tot ceea ce creatorii noştri ne sfătuiau – adică geniocraţia, umanitarismul, renunţarea la toate practicile religiilor deiste şi aşa mai departe.

O asociaţie bazată pe o lege din 1901 mergea contra înţelesului mesajelor Elohimilor prin definiţie, cel puţin în felul în care o structurasem. Din moment ce toţi membrii asociaţiei puteau vota, nu răspundeam principiului geniocraţiei, potrivit căruia numai cei mai inteligenţi oameni puteau participa în luarea deciziilor. Aşa că a trebuit să corectez greşeală aceasta fundamentala, nu

neapărat desfiinţând MADECH-ul ci aducându-i anumite transformări, în aşteptarea mai multor modificări efective ale structurii sale. Acest lucru nu era împotriva regulilor legii din 1901.

În acest fel MADECH-ul va deveni o organizaţie care va susţine adevărata mişcare pe care o voi crea împreună cu membrii cei mai lipsiţi de prejudecăţi – adică o congregaţie a ghizilor MADECH. Aceasta noua asociaţie îi va regrupa pe cei care doreau să deschidă mintea celorlalţi către infinit şi eternitate şi să devină ghizi pentru omenire, aplicând cu meticulozitate ceea ce era cerut în mesajele primite de la Elohim. Aşadar, într-o societate care caută să închidă mintea oamenilor în orice fel prin religiile deiste, educaţie soporifica, programe tv zăpăcite şi neînsemnate batalii politice, voi încerca să iniţiez oameni care vor ieşi în lume pentru a încerca să deschidă minţile celorlalţi. În acest fel, MADECH-ul îşi va menţine importanta şi va deveni o organizaţie de suport care va fi primul punct de contact al celor care decopera mesajele Elohimilor. Va fi formată din membri practicanţi, iar congregaţia ghizilor va deveni o mişcare alcătuită din „călugări”, ghidând membrii practicanţi.

Ştiam că erau printre membrii MADECH oameni care erau capabili de a conduce organizaţia şi am primit confirmarea în timpul acestor alegeri de la consiliul administrativ. Înlocuitorul meu ca preşedinte, Cristian, era un fizician cu viitor promiţător, iar restul consiliului era constituit din oameni care erau cu toţii reprezentativi şi competenţi.

Eram tot în luna iulie când François, unul dintre cei mai devotaţi membrii MADECH şi unul dintre cei mai deschişi la minte a venit să mă vadă în Clermont-Ferrand. I-am vorbit despre dorinţa mea de a găsi o casă la tara într-un loc cât mai retras posibil pentru ca să mă odihnesc puţin şi să scriu în linişte o carte în care să relatez tot ce mi s-a întâmplat până la 13 decembrie 1973, înainte ca cineva să inventeze mai multe lucruri fără sens despre trecutul meu. Mi-a spus că avea o ferma în regiunea

Perigord, şi ca dacă îmi va plăcea locul as putea să petrec aici o lună sau două sau chiar as putea să stau aici cât doresc, din moment ce nimeni nu locuia acolo.

Am pornit imediat să vizităm locul, şi inspirat de pacea şi de liniştea de aici m-am decis să stau două luni. După două săptămâni mi-a plăcut aşa de mult încât m-am gândit serios să vin aici mult mai des.

François ni s-a alăturat la sfârşitul lui iulie şi am început să plănuim mutarea după întâlnirea din Clermont-Ferrand pe 6 august. Încă nu mă hotărâsem sigur pentru că mi-a fost frica sa nu ratez misiunea mea cumva dacă m-aş fi mutat din locul minunatei mele întâlniri. Oricum, pe 31 iulie, în timp ce sotia mea Marie-Paul, François şi cu mine am ieşit afara să luăm nişte aer curat, am văzut o navă imensa trecând silenţios şi cu mişcări sacadate aproape pe deasupra casei.

Din timp în timp se mişca, cu viteza inimaginabila sau se oprea brusc de câteva ori, desenând un zigzag la distante de aproximativ 500 de metri. Am fost incantat ca şi alţi oameni erau cu mine martori la eveniment, şi un indescifrabil sentiment de fericire m-a cuprins. François mi-a spus că i s-a ridicat parul pe cap de emoţie. Pentru mine era un semn clar al permisiunii Elohimilor să mă mut în regiunea aceea.

În dimineaţa următoare am remarcat că aveam un semn ciudat pe bicepsul unui braţ, aproape de îndoitura cotului. Nu am făcut imediat conexiunea cu fenomenul din ziua trecută, dar mai târziu mulţi oameni mi-au spus ca nu putea fi decât un semn făcut de Elohim. Era un cerc roşu cu diametrul de aproximativ 3 centimetri, 5 milimeri grosime şi înăuntru erau 3 cerculeţe.

Acest semn a stat neschimbat următoarele 2 săptămâni, apoi cele 3 cerculeţe din interior s-au unit într-unul singur, rezultând două cercuri concentrice. Apoi după încă 2 săptămâni cele două cercuri au dispărut, lăsând o pată alba pe care încă o am pe braţ. Vreau să subliniez faptul ca niciodată nu am suferit din cauza semnului şi nu am simţit nici cea mai mică mâncărime tot timpul cât am

avut-o. Unii oameni de ştiinţă cărora le-am arătat semnul au speculat că ar putea fi făcut în timp ce o probă a fost luata cu ajutorul unui laser perfect.

Reuniunea din 6 august a avut loc în final aşa cum era plănuit, în craterul din Puy-de-Lassolas, aproape de Clermont-Ferrand şi la acea întâlnire a domnit un splendid sentiment de fraternitate şi de armonie.

M-am hotărât să ţin aceasta întâlnire a membrilor MADECH la data respectiva fără să ştiu cu adevărat de ce, dar de fapt Elohim m-au ghidat pentru ca în ziua întâlnirii, unii membri m-au informat că era cea de-a 30-a aniversare a exploziei bombei atomice de la Hiroshima şi ca mai era de altfel şi o sărbătoare Creştină, Schimbarea la Fata.

Neghiobii vor zice că este o coincidenţă.

După această întâlnire, anumiţi membrii ai MADECH-ului m-au ajutat să mă mut şi am început să trăiesc în Perigord.

MESAJUL: PARTEA A DOUA

Pe 7 octombrie 1975, în jur de ora 11 seara am simţit o chemare neaşteptată de a ieşi afară şi de a mă uita pe cer. M-am îmbrăcat călduros pentru că era mai degrabă frig şi am început să merg prin întuneric. Mergeam într-o anumită direcţie fără să fiu conştient de asta şi deodată am simţit nevoia să merg într-un loc pe care François mi-l arătase în timpul verii – un loc deşertic situat între două pârâie şi împrejurat de pădure. Se numea Roc Plat. L-am atins pe la 12 şi 30 noaptea întrebându-mă ce fac aici, dar urmându-mi intuiţia din moment ce mi-am spus că aş putea fi ghidat telepatic.

Cerul era magnific şi stelele străluceau peste tot pentru că nu se vedea nici un singur nor. În timp ce priveam nemişcat stelele, tot locul s-a luminat brusc, şi am văzut o imensă minge de foc apărând printre unii arbuşti. M-am mişcat către locul unde apăruse mingea de foc, plin de fericire, din moment ce eram aproape sigur de ceea ce urma sa găsesc.

Aceeaşi aeronava pe care o văzusem în şase ocazii în luna decembrie 1973 era în faţa mea, şi aceeaşi persoana

pe care am întâlnit-o doi ani mai devreme venea către mine cu un zâmbet plin de bunătate. Am notat o diferenţă imediat. Nu mai avea costumul spaţial care părea ca făcea un halo în jurul fetei sale. După tot timpul pe care l-am petrecut încercând să fac lumea sa înţeleagă că spun adevărul, am fost extraordinar de fericit să văd încă o dată persoana care era responsabila pentru schimbarea radicala a cursului vieţii mele. Am îngenuncheat în faţa lui, şi el a vorbit.

„Ridicaţi-vă şi urmaţi-mă" a zis. „Suntem foarte satisfăcuţi de dumneavoastră şi de tot ce aţi făcut în ultimii doi ani. Acum este timpul să treceţi la următorul stagiu, din moment ce ne-aţi dovedit că putem avea încredere în dumneavoastră.

Aceşti doi ani au fost de fapt o proba. Puteţi să vedeţi ca astăzi nu am nicio protecţie în jurul fetei, şi ca aeronava mea v-a apărut dintr-odată şi că nu a fost echipata cu lumini intermitente. Toate acestea au fost realizate aşa pentru a vă calma, şi de aceea a trebuit să apar într-un mod care corespundea imaginii pe care o aveaţi, în general, despre călătoriile spaţiale. Dar acum că sunteţi suficient de iniţiat încât să nu vă speriaţi, nu vom mai folosi asemenea tehnici de apropiere". Urmându-l în interiorul navei, am constatat că acesta arata foarte similar cu ceea ce am găsit la prima întâlnire – pereţi cu aceeaşi înfăţişare metalica precum afară, nicio planşeta de bord sau instrumente, niciun hublou, şi o podea făcută dintr-o substanţă albastra translucida pe care stăteau două scaune. Acestea erau făcute dintr-un material transparent care îmi aminteau puţin de scaunele de plastic gonflabile, dar fără să fie dezagreabile.

M-a invitat să stau jos pe unul din scaune, care era spate în spate cu celălalt, şi mi-a cerut să nu mă mişc. Apoi a pronunţat câteva vorbe într-un limbaj de neînţeles, şi am simţit aparatul clătinându-se uşor. Apoi, dintr-odată am avut o senzaţie de răceală crâncenă, ca şi cum întregul corp se învârtea într-un cub de gheata, sau mai curând ca şi când mii de cristale de gheata penetrau prin toţi porii

pielii mele, pana în măduva oaselor. A durat un timp foarte scurt, câteva secunde poate, şi nu am mai simţit nimic după asta.

Apoi companionul meu a spus: „Puteţi veni, am ajuns”.

L-am urmat în jos pe scăriţa. Nava stătea fixata fără mişcare într-o cameră metalica circulara de aproape 15 metri în diametru şi 10 metri în înălţime. O uşă s-a deschis, iar ghidul meu mi-a zis să merg înăuntru şi să mă dezbrac complet. După asta voi primi instrucţiuni adiţionale. Am intrat într-o noua camera circulara care nu avea nici cel mai mic unghi, şi trebuia să aibă în jur de 4 metri diametru. M-am dezbrăcat şi o voce mi-a spus să intru în camera care era în faţa mea. În acel moment o uşă s-a deschis, şi am intrat într-o cameră similara celei în care m-am dezbrăcat, dar era mai lunga şi semăna puţin cu un coridor. De-a lungul coridorului am trecut pe sub lumini de culori diferite şi schimbătoare. Vocea mi-a spus apoi ca urmând săgeţile pictate pe pereţi, voi ajunge în interiorul încă unei camere unde o cada ma aşteaptă.

În camera următoare am găsit într-adevăr cada de baie scobita în sol. Apa era călduţă, tocmai buna şi puţin parfumata. Vocea m-a sfătuit să îmi satisfac nevoile personale, ceea ce am şi făcut, apoi mi-a cerut să beau conţinutul unui pahar poziţionat pe un mic raft de pe peretele metalic.

Era un delicios lichid alb combinat cu migdale şi foarte rece. Apoi câteva lucruri catifelate, ca pijamalele şi care păreau ca mătasea mi-au fost oferite. Erau albe, foarte mulante şi mă aşteptau gata pentru mine pe un alt raft. În sfârşit, o ultimă uşa s-a deschis şi am găsit ghidul meu din nou. Era escortat de doi oameni care îi erau similari ca aparenta, dar cu diferite înfăţişări şi erau fiecare la fel de primitori. M-am realaturat lor într-o sala imensa unde am descoperit minune după minune. Era aranjata pe mai multe niveluri şi trebuia să măsoare 100 metri în diametru. Era acoperita de o boltă absolut transparenta, aşa de transparenta încât la prima vedere nu

era clar că era chiar o boltă. Mii de stele erau pe cer, şi totuşi întregul salon era luminat cu o lumina delicata, naturala, ca şi cum ar fi mijlocul zilei. Podeaua era acoperita cu covoare şi blănuri cu par lung de culori minunate, încântătoare. Cele mai admirabile opere de arta erau peste tot, fiecare mai frumoasă decât alta, iar unele aveau culori schimbătoare şi animate. Altundeva erau plante – unele roşu strălucitoare şi altele albastre, la fel de frumoase ca peştii exotici şi înalte de câţiva metri. Pe fundal se auzea muzica, dar suna ca şi orga sau un fierăstrău muzical, acompaniat cu voci de bas şi un cor ocazional producând vibraţii extraordinare.

Aceasta muzica făcea florile să onduleze şi să se legane în ritmul ei, şi să îşi schimbe culorile cu fiecare schimbare a stilului muzical.

De fiecare dată când cineva vorbea, muzica îşi micşora volumul aşa încât ne puteam auzi unul pe celălalt fără dificultate şi fără să trebuiască să ridicam vocea. Aerul era parfumat cu mii de mirosuri, care de asemenea se schimbau odată cu muzica şi cu poziţia noastră în camera. Întreaga arie era împărţită în circa 10 colţuri, separate pe diferite niveluri, şi fiecare colţ avea un caracter particular. Un pârâu şerpuia printre toate acestea.

Cei doi companioni ai ghidului meu îi arătau un mare respect şi următorul lucru pe care el mi i-a spus a fost: „Urmaţi-mă. Trebuie să ne facem comozi, deoarece am multe lucruri să vă spun”.

L-am urmat înspre un grup de fotolii şi canapele făcute dintr-o blana neagra foarte catifelata, unde ne-am aşezat toţi patru. Aici, ghidul meu a vorbit din nou:

„Astăzi va voi da un al doilea mesaj, care îl va completa pe cel pe care vi l-am trimis în decembrie 1973. Nu aveţi nimic la dumneavoastră pentru a lua notiţe, dar nu vă faceţi griji, tot ce vă voi spune vă va rămâne întipărit în minte, pentru ca aici avem o tehnică ce va permite să vă amintiţi tot ce auziţi.

Mai întâi de toate, dorim să vă felicitam pentru tot

ceea ce aţi făcut în ultimii doi ani, dar dorim de asemenea să vă atenţionăm ca restul misiunii ar putea fi mult mai dificil. Dar nu fiţi descurajat în niciun caz, pentru că veţi fi răsplătit pentru eforturile dumneavoastră indiferent de ce se întâmplă de acum încolo.

Pentru a începe, trebuie să corectaţi un pasaj în primul mesaj pe care vi l-am dat, pe care l-aţi transcris greşit, privinţ o eventuală intervenţie a noastră pentru a distruge omenirea. Trebuie spus clar ca noi nu vom interveni. Omenirea ajunge acum la un punct de răscruce în istoria sa, şi viitorul ei depinde doar de ea. Dacă vă puteţi controla agresivitatea între voi şi înspre mediul vostru, atunci veţi atinge o epocă de aur a civilizaţiei interplanetare, în care fericirea universala şi realizarea vor fi posibile. Dacă pe de altă parte, civilizaţia voastră va da frau liber violentei, atunci se va autodistruge, fie într-un fel direct, fie indirect

Nicio problemă ştiinţifică sau tehnica nu este insurmontabila pentru geniile umane, atâta timp cât geniile umane controlează lumea. Dar cineva cu un creier deficient poate ameninţa pacea mondială, la fel cum o persoană geniala poate aduce fericirea mondială.

Cu cât veţi stabili mai repede geniocraţia, cu atât mai repede veţi anula posibilitatea unui cataclism distrugător cauzat de oameni a căror minte nu este foarte evoluata. În eventualitatea unui cataclism care va distruge omenirea, doar oamenii care te-au urmat vor fi salvaţi şi vor trebui să repopuleze Pământul devastat când tot pericolul a dispărut, aşa cum s-a întâmplat în timpul lui Noe”.

BUDDHISMUL

Ghidul meu s-a oprit pentru câteva momente, apoi a continuat:

„Buddhismul explica faptul ca în momentul morţii, sufletul unei persoane decedate trebuie să fie destul de vigilent pentru a scăpa de numeroşi demoni, altfel va fi reîncarnat şi va cădea înapoi în acelaşi ciclu. Pe de altă parte, dacă reuşeşte să scape de aceşti demoni infami, va fi eliberat din ciclu şi va atinge o stare de extaz prin

deşteptare.

De fapt, aceasta este o foarte buna descriere care se aplică nu numai individual, dar şi umanităţii ca un întreg. Trebuie să reziste acestor demoni, care o pot face să cadă înapoi în ciclu de fiecare dată când este în poziţia de a alege. „Demonii" aceştia sunt agresivitatea împotriva semenilor sau împotriva naturii şi „starea de extaz prin trezire" este o epocă de aur a civilizaţiei în care ştiinţa serveşte oamenii, în acest fel producând un paradis pământean, unde orbii pot vedea şi surzii pot auzi prin mijloace ştiinţifice.

Dacă omenirea nu este suficient de vigilenta fata de aceşti demoni, va cădea înapoi în ciclul reîncarnării, de unde trebuie să pornească din nou de la o stare primitiva şi să avanseze progresiv către o societate mai evoluata, într-o lume ostila, cu toate suferinţele pe care le va atrage aceasta.

De aceea apare swastika în simbolul nostru, ca şi în numeroase scripturi antice, simbolizând ciclul. Este alegerea între paradis, pe care utilizarea ştiinţei într-un mod pacific îl face posibil şi infernul reîntoarcerii la un stadiu primitiv unde omenirea se supune naturii în loc să o domine şi să profite de ea.

Într-un fel, este o selecţie naturală la nivel cosmic pentru speciile capabile de a-şi părăsi planeta lor. Numai cei care îşi controlează perfect agresivitatea pot atinge acest nivel. De aceea noi nu ne temem niciodată de cei care vin din altă parte pentru a ne contacta. Mii de contacte au confirmat aceasta regula absolută a universului – oamenii capabili de a-şi părăsi propriul sistem planetar sunt întotdeauna pasnici.

Când o specie este capabila să-şi părăsească propriul sistem solar înseamnă ca a trecut „ciclul progres-distrugere" care se poate întâmpla atunci când stăpânirea tendinţelor agresive lipseşte. În acelaşi timp în care veţi descoperi surse de energie suficient de puternice care vă vor permite să călătoriţi în afara sistemului solar, de asemenea veţi fi capabili să fabricaţi arme ofensive cu o

putere distructiva ireversibila.

Regiunea de unde veniţi, Franţa, este deja pe calea buna prin încercarea de a uni Europa, şi ar trebui să fie prima tara fără o armată. Franţa va deveni astfel un exemplu pentru întreaga lume. Militarii ei de cariera vor trebui atunci să pună bazele unei armate pacifiste Europene, eventual transformând-o într-un corp al păcii mondiale. În loc să fie gardienii războiului, militarii vor fi atunci gardienii păcii, un titlu care merita un respect infinit mai mare.

Este necesar pentru ca o tară importanta să arate celorlalţi calea, iar ţările vecine Franţei nu o vor invada pentru ca ea a abolit serviciul militar obligatoriu şi îşi foloseşte armata profesionista în serviciul Europei pe care încearcă să o construiască.

Din contra, aceasta va cauza foarte repede o imitaţie a Franţei din partea celorlalţi tari. Odată ce Europa va fi unita, crearea unei singure monede Europene îi poate uni economia.

Apoi acelaşi proces va trebui aplicat în toată lumea, adăugând ceea ce v-am spus deja în primul mesaj, un singur limbaj mondial care va deveni obligatoriu în toate şcolile de pe Pământ. Dacă o tară trebuie să arate calea, atunci Franţa este aceasta tara. Prin folosirea „unei forţe de intimidare”, acumulam armele propriei noastre distrugeri.

Cu fiecare tara care doreşte să ameninţe pe celelalte, şi practic fără măcar să ştie pe care dintre ele, o acţiune nefericita poate amenința transformarea acestei „forte de intimidare” într-o forţă de intervenţie, care poate fi fatala întregii lumi.

Omenirea vede viitorul prin prisma trecutului. Asta este o greşeală. Ar trebui să fiţi mai degrabă critici cu trecutul şi să construiţi prezentul pentru viitor decât să construiţi prezentul pe baza trecutului. Trebuie să înţelegeţi ca acum numai 30 de ani, locuitorii ţarilor care sunt acum avansate erau încă primitivi. Tocmai ieşiţi la lumină. Sunt milioane de oameni pe Pământ care sunt încă

primitivi şi incapabili să vadă ceva care vine din cer fără să considere lucrul acesta ca pe o manifestare divina. Mai mult ca oricând, ştiţi ca religiile deiste sunt încă foarte puternice în ţările mai puţin dezvoltate.

Nu trebuie să aveţi „cultul vârstei”, ci „cultul inteligentei, dar în timp ce trebuie să faceţi în aşa fel încât cei bătrâni să aibă o viaţă agreabila. Strămoşii nu numai că n-ar trebui respectaţi, ci ar trebui să fie daţi ca exemplu de oameni sărmani, limitaţi şi primitivi care nu erau capabili să se deschidă către univers şi care erau incapabili să transmită un standard de valoare de la o generaţie la alta”.

NICIUN DUMNEZEU Să U SUFLET

Ghidul meu a început să spună:

„Cu cât o societate este mai primitiva, cu atât vor înflori mai multe religii deiste în sânul ei. Aceste religii sunt cultivate în prezent de către vizitatori de pe alte planete, care nu au alte căi pasnice de a vizita lumi care nu şi-au biruit încă agresivitatea.

Dacă veţi atinge stagiul în care veţi deveni vizitatori evoluaţi pe planete primitive, veţi fi forţaţi să folosiţi un astfel de sistem, care este de altfel foarte amuzant şi care va face să fiţi văzuţi ca zei în ochii lor. De fapt, asta este extrem de uşor din moment ce pentru oamenii primitivi dacă vii din cer nu poţi fi decât divin. Desigur, trebuie să te forţezi puţin ca să fii respectat şi primit cu plăcere, ceea ce nu dăunează. Vom continua să facem apariţii pe Pământ pentru a vedea dacă încă mai merge şi pentru a vedea reacţiile autorităţilor publice, a guvernelor şi a presei. Ne amuzam adesea foarte mult…

Aşa cum deja v-am explicat în prima parte a mesajului, nu exista Dumnezeu şi evident nici suflet. După moarte nu este nimic, doar dacă ştiinţa este folosită pentru a crea ceva. Aşa cum ştiţi, este posibila recrearea unui organism dintr-una din celulele proprii, care conţine planul sau fizic şi intelectual. A fost remarcat faptul ca un organism pierde câteva grame în momentul morţii – asta este doar energia pe care toate vieţuitoarele o deţin, care este eliminata în acel moment. După cum ştiţi, energia, ca

şi materia, are greutate.

De asemenea dumneavoastră ştiţi ca noi am descoperit că exista viaţă organizata şi inteligenta la nivelul infinitului mic, cu siguranţă la fel de evoluata ca şi noi şi comparabila cu ceea ce suntem noi. Suntem în stare să demonstrăm asta.

De aici, am descoperit ca stelele şi planetele sunt atomi ai unei fiinţe imense, care cu siguranţă contemplează alte stele cu curiozitate. Este de asemenea foarte posibil ca oamenii ce trăiesc în nivelurile infinitului mic ale unei persoane a infinitului mare, au avut momente când au crezut într-un „Dumnezeu" imaterial.

Trebuie să înţelegeţi clar ca totul este în totul. În acest moment, într-un atom al braţului vostru, milioane de umanităţi se nasc, iar altele mor, crezând sau nu într-un „Dumnezeu" şi în suflet, şi când un mileniu va trece peste tine, gigantica fiinţa al cărei soare este doar un atom a avut timp să facă numai un pas.

Timpul este de fapt invers proporţional cu masa, sau mai exact cu nivelul formelor de viaţă. Dar totul în univers este viu şi în armonie cu infinitul mare şi cu cel mic.

Pământul trăieşte la fel ca şi celelalte planete, şi pentru micul mucegai care este omenirea lucrul acesta poate fi greu de priceput, din cauza decalajului în timp datorat imenselor diferenţe în masa, care va împiedica să îi percepeţi palpitaţiile. Nu poate una din globulele noastre roşii, sau mai bine zis un atom care formează corpul nostru, să îşi imagineze ca împreună cu ceilalţi formează o vieţuitoare.

În cele din urmă, orice s-ar întâmpla cu fiecare individ, echilibrul universal rămâne constant. Dar dacă vrem să fim fericiţi la nivelul nostru, trebuie să trăim în armonie împreună cu infinitul mare, cu cel mic şi cu ceilalţi oameni.

Niciun argument care să susţină existenta oricărui tip de dumnezeu sau suflet nu poate exista atunci când putem să percepem infinitatea universului. Niciun rai nu poate exista într-un loc particular deoarece, din moment ce

universul este infinit, nu poate avea un centru. Pe deasupra, şi v-am explicat deja, nu poate exista niciun fel comunicare între o entitate din infinitul mare şi alta din infinitul mic, deoarece diferenţa de masa este foarte mare, astfel creându-se o diferenţă în scurgerea timpului echivalent.

În sfârşit, dacă cineva îşi poate imagina un suflet imortal scăpând din corp după moarte – o imagine care este mai degrabă poetica din moment ce vine din mintea unor primitivi – acela nu îşi poate imagina unde se va duce, pentru ca universul este infinit.

Cantitatea de energie care se scurge în momentul morţii se dispersează la întâmplare, pierzându-şi toată identitatea şi se amesteca împreună cu toate energiile din aerul înconjurător. Aceasta identitate este evident înscrisă doar în materia organizata, cum sunt celulele unei fiinţe care tocmai a murit. Aceasta materie este organizata conform planului pe care genele bărbăteşti şi femeieşti l-au determinat la concepţie, în timpul formării primei celule.

Cu privinţa la originea vieţii pe Pământ, unii oameni pot spune: „Explicaţia ta nu schimba nimic, deoarece nu poţi spune ce a fost la început”.

Acesta este un comentariu stupid, care demonstrează ca persoana care l-a făcut este inconştientă de infinitul care exista în spaţiu şi în timp. Nu exista niciun început şi niciun sfârşit al materiei pentru ca „nimic nu este pierdut, nimic nu este creat, totul este transformat” după cum aţi auzit deja. Numai forma materiei poate fi schimbata după dorinţele celor care au căpătat un nivel ştiinţific care le permite să realizeze lucrul acesta.

Este la fel şi pentru infinitele niveluri ale vieţii. Asta reprezintă a doua parte a emblemei noastre. Steaua lui David, care este compusa din două triunghiuri suprapuse, însemnând „precum deasupra, aşa şi dedesubt”. împreună cu Swastika, care semnifica faptul ca totul este ciclic, în mijlocul unei stele cu 6 colţuri, ai emblema noastră, care conţine toată înţelepciunea din lume. Poţi găsi de

asemenea cele două simboluri în vechile scripturi ca Bardo Thodol sau în Cartea Tibetana a Morţilor, şi în multe alte scrieri de asemenea.

Este evident foarte greu pentru un creier uman finit să fie conştient de infinit, ceea ce explica nevoia de a limita universul în timp şi spaţiu prin credinţa în unul sau mai mulţi zei care sunt responsabili pentru tot ce se întâmplă.

Fireşte, cei care nu pot atinge un nivel suficient de înţelegere al universului au probleme în faptul de a accepta noţiunea de infinit, care presupune ca omenirea nu este nimic excepţional, ci numai oameni situaţi într-un anumit timp şi loc în universul infinit.

Oamenii prefera limpede ca lucrurile să fie bine definite, bine încadrate, limitate într-un fel, la fel cum este şi mintea lor. Cei care se întreabă dacă dacă este posibil ca să fie viaţa şi pe alte planete sunt cel mai bun exemplu al acestor minţi limitate, şi noua ne-a plăcut foarte mult comparaţia pe care aţi făcut-o în timpul uneia din conferinţe, asemuind oamenii cu broaştele de pe fundul unui iaz, care se întreabă dacă exista broaşte şi în altele”.

PARADISUL PE PĂMÂNT

„Veţi putea trăi foarte curând într-un veritabil paradis terestru cu condiţia sa folosiţi tehnologia pe care o aveţi astăzi pentru a servi oamenii, în loc să servească violenta, armatelor sau pentru profitul personal al câtorva.

Ştiinţa şi tehnologia pot elibera în întregime omenirea nu doar de problema foametei dar şi de obligaţia de a munci pentru a trăi, deoarece maşinile pot avea grija foarte uşor de sarcinile grele, gratie automatizării.

Deja, în unele dintre cele mai moderne fabrici ale voastre, care cereau cândva munca a câtorva sute de oameni pentru a construi o maşină, o singură persoană este necesară pentru a supraveghea un computer care comanda şi supervizează toate operaţiunile de construire a maşinii. În viitor, chiar şi aceasta persoana nu va mai fi necesara. Uniunile muncitoreşti nu sunt foarte fericite pe chestia asta, deoarece fabricile au din ce în ce mai puţina nevoie de muncitori şi dau din ce în ce mai multă lume

afară. Totuşi, uniunile se înşală – aceste maşini fantastice care fac munca a 500 de oameni ar trebui să le permită acestor 500 sa trăiască într-adevăr, în loc să îmbogăţească doar o persoană, pe patron.

Niciun individ nu ar trebui să îl servească pe altul, nici să muncească pentru altul pentru salariu. Maşinile pot executa foarte uşor toate muncile şi pot avea grijă de tot, permiţându-le oamenilor să se consacre lucrurilor pentru care au fost făcuţi – să gândească, să creeze şi să înflorească. Asta se întâmplă pe planeta noastră. Copiii voştri n-ar mai trebui să fie crescuţi conform principiilor primitive ale muncii, familiei şi patriei. Din contra, ei ar trebui crescuţi pentru a urma principiile perfecţionării, libertăţii şi fraternităţii universale.

„Munca" nu este sfânta când este motivata numai de câştigul necesar unei vieţi pline de greutăţi. Este şi mai degradant a te vinde, sau de a-ţi vinde propria viaţă pentru a putea mânca, prin a presta munci pe care maşini simple le pot face uşor.

„Familia" nu a fost nimic altceva decât o cale a vechilor şi a modernilor suporteri ai sclaviei pentru a forţa oamenii să muncească din greu pentru un ideal iluzoriu.

În sfârşit, „patriotismul" este încă un mod suplimentar de a crea competiţii între oameni şi de a-i sili să îşi îndeplinească munca lor sfânta cu mare ardoare în fiecare zi.

Cu atât mai mult, aceste trei conceptemunca, familia şi patriaau fost întotdeauna susţinute de religiie primitive. Dar acum nu mai sunteţi oameni primitivi. Zguduiţi principiile astea vechi, prăfuite şi trăiţi-vă viaţa cât mai bine pe Pământ, pe care ştiinţa îl poate transforma într-un paradis.

Nu îi ascultaţi pe cei care va vorbesc de inamici potenţiali şi permit fabricilor de armament, în schimbul unui salariu prost, să îi oblige pe muncitori să producă arme de distrugere în masa care aduc profituri uriaşe marilor industriaşi. Nu îi ascultaţi pe cei care va vorbesc cu groaza de scăderea natalităţii, pentru ca tinerii au

înţeles că e mai bine să aibă câţiva copii şi fericiţi, în loc de mulţi pe o planetă deja suprapopulata.

Nu îi ascultaţi pe cei care constant flutura remarci pe sub nasul vostru, zicând lucruri ca: „vecinii se înmulţesc şi ar putea deveni un pericol”. Ei sunt cei care aproba stocurile de arme nucleare sub pretextul de „ameninţare”.

În fine, să nu îi ascultaţi pe cei care vă spun ca serviciul militar o să vă permită să învăţaţi cum să folosiţi o arma şi ca „poate fi întotdeauna folositor”, în timp ce continua sa construiască rachete nucleare.

Vor să vă înveţe violenta, să vă înveţe să nu aveţi frica sa omorâţi un semen, folosind scuza ca poarta o uniforma diferita, să vă antreneze până devine un mecanism reflex, după multiple repetări asupra ţintelor de antrenament.

Să nu vă lăsaţi influenţaţi de cei care vă spun că trebuie să luptaţi pentru tara voastră. Nicio tara nu merita asta. Să nu vă influenţeze cei care zic: „Dacă inamicul invadează tara, nu trebuie se va apăraţi?”. Răspundeţi-le ca nonviolenta este întotdeauna mai eficienta decât violenta.

Nu s-a dovedit ca cei care au murit pentru Franţa au avut dreptate, indiferent cât de ostili au fost invadatorii lor. Priviţi la triumful lui Gandhi în India.

Cei care vă vor spune că trebuie să luptaţi pentru libertate uita ca galii au pierdut războiul împotriva romanilor şi ca Franţa nu a ieşit rău din faptul că a fost descendenta cuceritorilor, beneficiind de civilizaţia lor. Trăiţi deci în împlinire, libertate şi iubire, în loc să ascultaţi toţi oamenii înguşti la minte şi agresivi.

Unealta care vă poate permite să construiţi o pace universala lunga şi trainica este televiziunea, sursa unei autentice treziri planetare, care face posibila vizionarea a tot ce se întâmplă în lume zilnic, şi permite să descoperiţi ca „barbarii” care trăiesc de partea cealaltă a granitelor au aceleaşi bucurii, aceleaşi necazuri şi probleme ca şi voi, care arata şi progresele în ştiinţă, ultimele creaţii artistice, şi tot aşa.

Desigur, este foarte importanta garanţia ca acest obiect minunat de difuziune şi comunicaţie să nu cadă în mâinile indivizilor care vor să o folosească pentru a condiţiona masele de oameni prin prezentarea de informaţii distorsionate.

Puteţi să consideraţi televiziunea ca un adevărat sistem nervos al omenirii, care îi permite fiecărei persoane să fie conştientă de existenta celorlalţi şi de felul în care ei trăiesc. De asemenea previne răspândirea de informaţii distorsionate despre alţii, lucru care crează frica de străini. Demult exista frica de tribul vecin, apoi frica de oraşul vecin, de provincia vecina şi de statul vecin.

Acum este o frică permanenta de rasa vecina, iar dacă aceasta nu ar exista, atunci ar fi frica de un potenţial agresor venind de pe o alta planeta.

Este necesar să înlocuiţi aceasta atitudine şi să fiţi deschişi la tot ce vine din afară, deoarece toate temerile de străini sunt dovada unui nivel primitiv de civilizaţie. În sensul acesta televiziunea este de neînlocuit, şi este probabill cea mai importantă dezvoltare a oricărei civilizaţii deoarece, în acelaşi fel ca radioul, permite tuturor celulelor izolate ale omenirii, adică oamenii, să fie informate tot timpul de ceea ce fac ceilalţi. Aşa cum deja am indicat, funcţionează exact ca sistemul nervos al unei vieţuitoare”.

LUMEA CEALALTĂ

„Vă întrebaţi probabil unde vă aflaţi”, mi-a spus ghidul meu. „De fapt acum sunteţi într-o bază aflata relativ aproape de Pământ. În primul mesaj aţi notat ca noi călătoream de şapte ori mai rapid decât viteza luminii. A fost adevărat acum 25.000 de ani când am aterizat pe Pământ. De atunci am făcut progrese mari şi acum călătorim mult mai rapid prin spaţiu. Ne iau numai câteva momente să facem călătoria care ne luase aproape 2 luni în acele timpuri, şi continuam să progresam. Dacă ma veţi urma, vom face o călătorie mica împreună”.

M-am ridicat şi i-am urmat pe cei trei ghizi. Am trecut printr-un coridor şi într-o vastă încăpere am

remarcat o naveta similara celei care m-a adus de pe Pământ, dar era mai mare. Exteriorul trebuie să fi avut 12 metri în diametru, iar în interior avea patru locuri expuse faţă în faţă în loc de două. Ne-am aşezat ca şi înainte, şi din nou am avut acea senzaţie de răceală puternica, dar a durat mai mult de data asta – cam 10 minute. Apoi nava s-a clătinat uşor, şi am coborât prin trapa de ieşire.

În faţa mea s-a ivit un peisaj paradiziac şi de fapt, nu îmi pot găsi cuvintele pentru a descrie încântarea la vederea florilor uriaşe, fiecare mai frumoasă decât cealaltă şi a animalelor de o înfăţişare inimaginabila, care mergeau printre ele. Erau şi păsări cu un penaj multicolor, veveriţe roz şi albastre cu capete de ursuleţi urcându-se pe crengile copacilor care purtau în acelaşi timp fructe imense şi flori gigantice.

La aproape 30 de metri de naveta ne aşteptau un mic grup de Elohimi şi printre copaci am reuşit să văd clădiri care semănau cu nişte scoici colorate strălucitoare, care se armonizau perfect cu vegetaţia. Temperatura era foarte agreabila, iar aerul era parfumat cu nenumărate arome de flori exotice. Am mers către vârful unui deal, şi o panorama minunată a început să apară: pârâuri fără număr despicau vegetaţia luxurianta, iar în depărtare o mare azurie scânteia sub soare.

Devenind mai conştient, am descoperit cu mare uimire un grup de oameni similari mie, adică vreau să spun oameni asemănători celor care trăiesc pe Pământ, nu Elohim. Cei mai mulţi dintre ei erau goi sau purtau veşminte făcute din mătăsuri multicolore. S-au închinat respectuos în faţa celor trei şi apoi ne-am aşezat cu toţii.

Fotoliile noastre păreau că sunt sculptate în piatra şi erau acoperite cu o blana groasa care rămânea răcoroasă şi confortabila în ciuda căldurii. Câţiva oameni au ieşit dintr-o grota mica localizata chiar lângă noi şi s-au apropiat, purtând cu ei tăviţe umplute cu fructe, cărnuri fripte şi acompaniate de cele mai incredibile sosuri, şi băuturi cu nişte arome de neuitat.

Pe lângă fiecare invitat, 2 dintre oamenii care purtau

tăviţe stăteau în genunchi gata să satisfacă cea mai mică dorinţă a celor care mâncau. Puteau să le ceară cel mai mic lucru pe care îl doreau fără nici măcar să se mai uite la ei.

În timpul mesei, o muzică minunată a început să se audă, nu pot spune de unde, şi minunate tinere dezbrăcate, cu figuri la fel de sculpturale ca cele ale servitorilor au început să danseze cu o gratie incomparabila pe pajiştea înconjurătoare.

Cred că erau vreo 40 de invitaţi similari celor care trăiesc pe Pământ în afară de cei trei ghizi. Erau bărbaţi şi femei albi, galbeni şi negri care vorbeau un limbaj pe care nu îl cunoşteam, dar care semăna cu ebraica.

Stăteam la dreapta Eloha-ului pe care l-am întâlnit cu doi ani înainte, şi la stânga celorlalţi Elohimi. În faţa mea stătea un om tânăr, cu barba, foarte arătos şi subţirel. Avea un zâmbet misterios şi o expresie plină de un sentiment fratern. În dreapta sa era un om cu o fată nobila, purtând o barbă neagra care era foarte densa şi foarte lungă. La stânga sa era un om mai corpolent, cu o fată asiatica. Avea capul ras.

INT ALNINDU-I PE VECHII PROFEŢI

Către sfârşitul mesei, ghidul mi-a vorbit din nou:

„În primul meu mesaj v-am spus de o rezidenta localizata pe planeta noastră unde oamenii de pe Pământ continua sa trăiască mulţumită secretului ştiinţific al eternităţii care se bazează pe o singură celula.

Printre aceşti oameni se număra Iisus, Moise, Ilie şi aşa mai departe. Aceasta locaţie este, de fapt, foarte mare, din moment ce membrii Consiliului Veşnicilor au o întreagă planeta la dispoziţie pentru a o locui. Numele meu este Yahweh şi sunt preşedintele acestui Consiliu al Veşnicilor.

8, 400 de oameni de pe Pământ trăiesc acum pe planeta pe care ne aflam. Sunt oameni care în timpul vieţii lor au atins un nivel suficient de deschidere a minţii către infinit, sau care au permis umanităţii de pe Pământ să progreseze de la stadiul sau primitiv prin intermediul descoperirilor, scrierilor, felului în care au organizat

societatea şi al exemplarelor lor acte de fraternitate, iubire şi altruism. Pe lângă ei trăiesc 700 de membri ai Consiliului Veşnicilor.

Oricare ar fi rezultatul misiunii dumneavoastră, aveţi locul asigurat aici printre noi în acest veritabil Paradis unde totul este simplu, mulţumită ştiinţei, şi unde trăim fericiţi şi veşnic. Cu adevărat pot să spun pentru totdeauna, pentru că la fel ca şi pe Pământ, am creat toată viaţa şi aici şi începem să înţelegem perfect viaţa infinitului mare, adică a planetelor, aşa că putem detecta semnele îmbătrânirii sistemelor solare, ceea ce ne va permite să ne părăsim planeta la timp pentru a crea un alt Paradis altundeva, de îndată ce vom deveni sceptici în ceea ce priveşte supravieţuirea ei.

Veşnicii care trăiesc aici, respectiv oameni de pe Pământ şi Elohimi, pot să se realizeze cum doresc, fără să trebuiască să facă nimic în afară de ceea ce le place – cercetare ştiinţifică, meditaţie, muzica, pictura şi tot aşa.

Sau nu pot face absolut nimic dacă doresc.

Servitorii pe care i-aţi văzut cărând tăviţele cu puţin timp înainte, precum şi dansatoarele sunt doar roboti biologici. Ei au fost creaţi conform aceluiaşi principiu pe care l-am folosit când am crea oamenii pe Pământ, pe o cale total ştiinţifică. Dar au fost limitaţi şi ne sunt total supuşi.

Sunt de asemenea incapabili să acţioneze fără ordine din partea noastră, şi sunt foarte specializaţi. Nu au aspiraţii proprii, şi nici dorinţe de plăcere, cu excepţia celor pe care specializarea lor o cere. Îmbătrânesc şi mor ca şi noi, dar maşina care îi fabrica poate face mult mai mulţi decât avem nevoie. Sunt incapabili de suferinţe sau de sentimente şi nu se pot autoreproduce.

Durata lor de viaţă este similara noua – adică în jur de 700 de ani cu ajutorul unei mici intervenţii chirurgicale. Atunci când unul din ei trebuie distruşi datorită vârstei, maşină care i-a produs poate crea unul sau mai mulţi, în funcţie de nevoile noastre. Ies din maşină gata pregătiţi pentru a intra în funcţiune şi cu înălţimea normala, pentru

că nu au nici copilărie şi nici creştere.

Ştiu cum să facă doar un singur lucru: să asculte oamenii de pe Pământ şi pe Elohimi, şi sunt incapabili de cea mai mică violenta.

Pot fi toţi recunoscuţi după mica piatra albastra pe care şi femeile şi bărbaţii o au între ochi. Au grija de muncile murdare şi fac toate muncile neinteresante. Sunt produşi, îngrijiţi şi distruşi sub pământ, unde de fapt este făcută toată munca de întreţinere de asemenea de roboti şi de computere uriaşe care aranjează toate problemele hranei, livrarea de materiale neprelucrate, de energie şi alte lucruri. Fiecare dintre noi avem în medie 10 roboti la dispoziţia noastră, şi cum noi suntem puţin peste 9.000 – oameni de pe Pământ şi Elohimi – exista permanent un număr de 90.000 de roboti feminini şi masculini.

La fel ca şi Elohimii membri ai Consiliului Veşnicilor, cei de pe pământ nu au dreptul de a avea copii. Sunt de acord să aibă o mică operaţie care îi sterilizează, dar aceasta poate fi uşor reversibila. Lucrul acesta e făcut cu scopul de a nu lăsa fiinţe care nu o merită să vină în universul acesta minunat. În orice caz, veşnicii feminini şi masculini se pot uni liber după cum doresc, iar toată gelozia este eliminata.

În plus, oamenii care doresc să aibă una sau mai multe relaţii în afara celor de egalitate care exista între femei şi bărbaţi veşnici, sau care nu doresc să trăiască împreună cu o femeie cu la egalitate, pot avea unul sau mai mulţi roboti feminini cu totul supuşi şi cu înfăţişarea pe care şi-o doresc. Acelaşi lucru se aplică şi pentru femei, care pot avea unul sau mai mulţi roboti masculini supuşi.

Maşina care crează robotii da entităţilor pe care le crează exact specializarea şi aparenta fizica dorite. Sunt mai multe tipuri de femei sau bărbaţi „ideali” în ce priveşte forma şi fizionomia, dar înălţimea, măsurile, forma fetei, şi tot aşa, pot fi modificate după cum doreşte fiecare. Cineva poate chiar propune poza cuiva admirat sau iubit de pe Pământ de exemplu, iar computerul va produce o replică exactă. În acest fel, relaţiile între veşnicii de

ambele sexe sunt mult mai fraterne şi respectuoase, iar uniunile dintre ei sunt minunat de pure şi de nivel înalt.

Datorită nivelului extraordinar de deschidere a minţilor celor admişi aici, nu se iveşte niciodată vreo problemă între ei. Majoritatea îşi petrec aproape tot timpul meditând, făcând cercetări ştiinţifice, invenţii şi compoziţii artistice şi creând tot felul de lucruri. Putem trăi în oraşe diferite, cu multiple stiluri arhitecturale în amplasamente foarte variate pe care le putem modifica după cum dorim. Oamenii se realizează după cum doresc, făcând doar ce le place.

Unii găsesc plăcere în a face experimente ştiinţifice, alţii în a interpreta muzica, alţii în a crea animale şi mai minunate şi unii în a medita sau în a nu face nimic altceva decât dragoste în timp ce se bucura de numeroasele plăceri ale acestui mediu paradiziac, profitând de nenumăratele fântâni şi mâncând fructele suculente care cresc peste tot, în permanenta. Aici nu exista iarna, trăim cu toţii într-o regiune comparabila cu ecuatorul vostru, dar din moment ce putem controla ştiinţific climatul, întotdeauna este o vreme buna, fără să fie prea cald. Facem ca ploaia sa cada noaptea, unde şi când dorim. Toate acestea şi multe alte lucruri, pe care nu le-aţi putea înţelege deodată, fac din aceasta lume un adevărat Rai. Aici toţi sunt liberi şi în totala siguranţă, pentru că merită aceasta libertate.

Toate lucrurile care aduc plăcere sunt pozitive, atâta timp cât aceasta plăcere nu vatamează pe cineva în niciun fel. De aceea, toate plăcerile senzuale sunt pozitive, pentru ca senzualitatea este întotdeauna o deschidere către lumea exterioară şi toate aceste feluri de deschideri sunt bune. Pe Pământ doar acum începeţi să scăpaţi de toate tabu-urile primitive care încercau să facă să apară rău tot ceea ce avea legătură cu sexul sau nuditatea, cu toate că nimic nu ar putea fi mai pur posibil.

Nimic nu este mai dezamăgitor pentru creatorii voştri dăcât să audă oamenii spunând ca nuditatea este ceva rău; iar cei îmbrăcaţi în haine (cei de pe planeta

Elohimilor) le poarta deoarece sunt opere de arta primite de la ceilalţi veşnici, făcute cu mâinile lor, sau pentru eleganta şi ornament.

Atunci când oamenii de pe Pământ sunt admişi aici în această lume a veşnicilor, încep prin a primi o anumită educaţie chimica aşa încât nimic să nu îi surprindă şi în acest fel înţeleg mai bine unde se afla şi de ce".

Ghidul meu, Yahweh, s-a oprit pentru un moment şi apoi a spus: „Acum, dumneavoastră staţi direct faţă în faţă cu omul căruia acum 2.000 de ani i-a fost data responsabilitatea de a crea o mişcare pentru a răspândi cât mai departe mesajul pe care l-am dat oamenilor din Israel la început – un mesaj care vă va permite dumneavoastră să fiţi înţeles acum. Ma refer la Iisus, pe care am putut să îl recream dintr-o celula pe care am conservat-o înainte de crucificarea lui".

Tânărul chipeş şi bărbos care stătea în faţa mea mi-a oferit un zâmbet plin de fraternitate.

„În dreapta sa este Moise, la stânga Ilie, iar în stânga lui Ilie sta cel care este recunoscut pe Pământ sub numele de Buddha. Puţin mai departe îl poţi observa pe Mohamed, în scrierile căruia eu sunt numit Allah, pentru ca din respect, nu au îndrăznit să îmi spună pe nume. Cei 40 de oameni prezenţi la aceasta masa sunt toţi reprezentanţi ai religiilor create după contactele noastre de pe Pământ".

Tot cei prezenţi s-au uitat la mine cu nişte expresii care erau foarte prietenoase şi amuzate, probabil pentru că îşi aminteau de propriile surprize atunci când au sosit în această lume.

Ghidul meu a continuat: „Acum am să vă arăt câteva din instalaţiile noastre". S-a ridicat şi l-am urmat. M-a invitat să îmi pun o centura foarte lata care avea o catarama mare. El şi cei doi prieteni şi-au pus acelaşi fel de podoabe. Imediat m-am simţit ridicat de la sol şi purtat la aproximativ 20 de metri de iarba, la aproape acelaşi nivel cu vârful copacilor, la o viteză foarte mare, probabil peste 100 km pe ora. Cei 3 însoţitori erau cu mine, Yahweh în faţa şi ceilalţi doi prieteni ai săi în spate. Un lucru

curios, pe lângă altele, era că nu am simţit niciun fel de curent adiându-mi fata.

Am aterizat într-o mică zona defrişată, aproape de intrarea într-o peşteră mică. Eram de fapt încă purtaţi de centurile noastre, dar la o înălţime de doar 1 metru deasupra pământului, şi ne mişcăm uşurel. Am trecut prin galerii cu pereţi metalici şi am ajuns într-o hala vasta, în centrul căreia era o maşină uriaşă înconjurată de aproximativ 10 roboti biologici recunoscibili după ornamentele din frunte. Aici am aterizat din nou la sol, şi ne-am scos centurile.

Yahweh a spus atunci: „Aici este maşina care face roboti biologici. Vom crea unul pentru dumneavoastră”.

A făcut un semn unuia dintre robotii localizaţi lângă maşină, iar robotul a atins unele parţi ale sale. Apoi mi-a făcut semn să mă apropii de o fereastră care măsura cam 2 metri pe 1 metru. Într-un lichid albăstrui am văzut apoi imaginea unui schelet luând vag forma. Forma sa devenea din ce în ce mai clară, în final ajungând un adevărat schelet. Apoi au început să se formeze nervi deasupra oaselor, după aceea muşchi şi în final piele şi par. Un atlet splendid stătea acum acolo unde, cu câteva momente înainte, nu era nimic.

Yahweh a vorbit din nou: „Vă amintiţi descrierea aceasta din Vechiul Testament din Iezechiel, Capitolul 37: „Fiul omului, vor învia oasele acestea?… S-a făcut un vuiet şi o mişcare şi oasele au început să se apropie, fiecare os la încheietura sa. Şi am privit şi eu şi iată că erau pe ele vine şi crescuse carne şi pielea le acoperea pe deasupra… şi a intrat în ei duhul şi au înviat şi mulţime foarte multă de oameni s-au ridicat pe picioarele lor”.

Descrierea pe care o veţi da acestui fenomen va fi cu siguranţă similara celei a lui Iezechiel – în afară de zgomot, pe care am reuşit să îl eliminam”.

Într-adevăr, ceea ce am văzut corespundea perfect descrierii lui Iezechiel. După asta, persoana alungita a alunecat spre stânga şi a dispărut complet din raza mea vizuală. Apoi o trapa s-a deschis, şi am văzut creatura la a

cărei formare asistasem stand dedesubtul unei carcase albe.

Era încă imobil, şi dintr-odată şi-a deschis ochii, s-a sculat, a coborât cei câţiva paşi care îl separau de nivelul nostru şi după a schimbat câteva vorbe cu un alt robot, a venit către mine. Mi-a dat mana, ceea ce m-a şocat, şi i-am simţit mana moale şi caldă.

„Aveţi vreo fotografie a vreunei persoane iubite la dumneavoastră?" a întrebat Yahweh.

„Da", am răspuns, „am o fotografie a mamei mele în portofel, pe care îl am în hainele mele".

Mi-a arătat-o, întrebându-mă dacă era cea corectă. Când i-am spus că era cea bună i-a dat-o unuia dintre roboti, care a introdus-o în maşină şi a atins unele parţi ale ei. Prin fereastra am fost martor la o alta creaţie a unei vietăţi. Atunci, când pielea începea să acopere carnea, am realizat ce se va întâmpla: executau o replică exacta a mamei din fotografia pe care le-o dădusem… Adevărat, câteva momente mai târziu am fost în stare să îmi sărut mama care era mai tânără cu 10 ani, după fotografia pe care o făcusem cu 10 ani în urmă.

Yahweh mi-a spus atunci: „Acum permiteţi-ne să facem o foarte mica puncţie în fruntea dumneavoastră".

Unul dintre roboti a venit către mine, şi cu ajutorul unui mic instrument similar cu o seringă mi-a înţepat fruntea aşa de finuţ încât cu greu am simţit ceva.

Apoi a introdus seringa în imensa maşina şi a atins alte părţi ale ei. Din nou o entitate a luat forma în faţa mea. În timp ce pielea acoperea carnea, am văzut un alt „eu" formându-se. Într-adevăr, fiinţă care se forma în maşină era o replică exacta a mea.

„După cum vedeţi" Yahweh mi-a spus, „acest alt dumneata nu poarta mica piatra între ochi aşa cum se întâmplă cu robotii sau cu replica mamei dumitale, de asemenea.

După o fotografie putem face o replică fizică a corpului, fără nicio personalitate psihologica, pe când dintr-o simplă celula precum cea luata dintre ochii

dumitale putem crea o replică totala a individului respectiv, cu memoria completa, personalitatea şi cu caracterul său. Putem acum să trimitem pe Pământ pe celălalt dumneata, şi oamenii nu vor observa nimic neobişnuit. Dar vom distruge aceasta replica imediat, pentru că nu ne foloseşte în niciun fel.

„În acest moment sunt doi de dumneavoastră care ma asculta pe mine, iar personalităţile celor doi încep să fie diferite, deoarece dumneavoastră ştiţi că veţi continua să trăiţi iar el ştie că va fi distrus. Dar asta nu îl deranjează, din moment ce ştie că el nu este nimic altceva decât dumneavoastră. Aceasta este încă o dovadă, dacă este nevoie, a inexistenţei sufletului – sau a unei entităţi spirituale unice fiecărui corpin care oamenii primitivi cred categoric”.

După aceea am părăsit încăperea care găzduia imensa maşina, şi printr-un coridor am intrat în alta camera, conţinând alt echipament.

Ne-am apropiat de o alta maşină.

„În aceasta maşină sunt păstrate celulele oamenilor rău-voitori care vor fi recreaţi pentru a fi judecaţi atunci când va veni timpul. Acestea sunt celule ale celor de pe Pământ care au predicat violenta, răutatea, agresivitatea şi obscuratismul. În ciuda faptului că au avut în posesie toate elementele pentru a înţelege de unde vin, aceşti oameni nu au avut luciditatea de a recunoaşte adevărul. Vor fi recreaţi pentru a suporta pedeapsa pe care o merita după ce vor fi judecaţi de către cei pe care i-au făcut să sufere sau de strămoşii sau urmaşii lor”.

„Acum meritaţi cu prisosinţă să vă odihniţi. Acest robot vă va fi ghid şi vă va îndeplini tot ce doriţi pana mâine dimineaţă. Atunci vom mai avea câteva vorbe să vă spunem, şi după asta va vom acompania înapoi pe Pământ. Dar până atunci vă veţi face o idee mai bună despre ceva va aştepta atunci când vă veţi termina misiunea de pe planeta dumneavoastră”.

În următoarea clipa un robot s-a apropiat de mine şi m-a salutat respectuos. Era înalt, atletic, brunet, fără

barba şi foarte chipeş.

O anticipare a paradisului

Robotul m-a întrebat dacă vreau să îmi văd camera şi după ce am fost de acord, mi-a înmânat una din centurile folosite pentru călătorii. M-am trezit transportat din nou deasupra solului şi când am aterizat încă o dată eram în faţa unei case care arata mai mult cu o scoica decât cu o rezidenta. Interiorul era complet căptuşit cu blănuri cu par lung, şi era un pat imens, cel puţin la fel de mare ca 4 paturi pământene, arătând ca şi cum ar fi fost scobit în sol. Era sesizabil doar datorită diferitelor culori ale blănurilor care îl acopereau. Într-unul din colţurile imensei camere era o cada de baie la fel de mare ca o piscina, înconjurat de vegetaţie cu forme şi culori minunate.

„V-ar plăcea nişte femei însoţitoare?” a întrebat robotul. „Veniţi, puteţi să vă faceţi propriile alegeri”.

Mi-am pus din nou centura şi am fost din nou transportat înapoi la maşina care crea roboti.

Un cub luminos a apărut în faţa mea.

Mi-a fost indicat un fotoliu aşezat faţă în faţă cu cubul şi mi s-a dat o casca. Când m-am aşezat, o minunată bruneta cu proporţii miraculos de frumoase a apărut tridimensional în interiorul cubului luminos. Se mişca în aşa fel încât să se arate toată, şi dacă n-ar fi fost într-un cub plutitor la 1 metru înălţime, aş fi crezut că este reala.

Robotul m-a întrebat dacă mi-a plăcut şi dacă vreau să îi modific forma sau fata. I-am spus ca o consider perfecta.

Mi-a răspuns ca, estetic vorbind, era femeia ideala, sau mai degrabă una dintre cele 3 tipuri de femei ideale definite de computer în funcţie de gusturile majorităţii rezidenţilor de pe planetă. Dar că pot cere orice fel de modificare doresc.

La refuzul meu de a schimba ceva la acea magnifica creatura, o a doua femeie, de data asta blonda şi fascinanta, a apărut în cubul luminos. Era diferita dar la fel de perfecta ca şi prima. Nici la ea nu am avut nimic de schimbat. În final, o a treia tânără femeie, de data asta o

roşcată mult mai senzuala decât primele două, a apărut în ciudatul cub. Robotul m-a întrebat dacă mai doresc să văd şi alte modele, sau dacă aceste trei tipuri ideale din rasa mea îmi sunt de ajuns. I-am răspuns destul de natural ca gândeam ca acestea 3 erau extraordinare.

În acel moment, o negresa magnifică a apărut în cub, apoi o foarte finuţa femeie chinezoaica, şi în final încă o tânără de tip oriental, voluptuoasa.

Robotul m-a întrebat pe care dintre ele as dori-o în companie.

Din moment ce am răspuns ca toate îmi plac, s-a dus către maşină producătoare de roboti şi a vorbit puţin cu unul dintre colegii lui. Apoi maşina s-a pus în funcţiune şi am înţeles ce urma se să întâmple.

Câteva minute mai târziu m-am întors înapoi la rezidenta mea împreună cu însoţitoarele mele. Aici am avut cea mai de neuitat baie pe care am trăit-o, în compania acestor roboti şarmanţi, total supuşi tuturor dorinţelor mele.

După asta, ghidul meu robot m-a întrebat dacă vreau să creez nişte muzica. Când am spus da, a luat o caschetă similara celei pe care am purtat-o înaintea proiecţiei modelelor robotice feminine.

„Acum”, a spus, „imaginaţi-vă nişte muzica pe care aţi dori să o ascultaţi”.

Imediat un sunet s-a auzit, corespunzător exact muzicii la care mă gândeam, şi în timp ce construiam o melodie în capul meu, aceeaşi melodie devenea realitate, cu sunete de o amplitudine şi o sensibilitate mult mai extraordinare dăcât oricare alta melodie pe care am ascultat-o vreodată. Visul oricărui compozitor devenise realitate – abilitatea de a compune muzica direct, fără a mai fi nevoia de a se trece prin laboriosul proces de scriere şi orchestrare.

Apoi, companioanele mele au început să danseze după muzica în cele mai voluptuoase şi mai fermecătoare feluri.

După o vreme, robotul meu m-a întrebat dacă doresc

să compun, de asemenea, unele imagini. O alta cascheta mi-a fost data şi am stat în faţa unui ecran semicircular. M-am concentrat pentru a-mi imagina unele scene şi acestea deveneau toate vizibile pe ecran. Priveam, de fapt, vizualizarea tuturor gândurilor care îmi veneau în cap. Am început să mă gândesc la bunica mea, şi ea a apărut pe ecran. M-am gândit la un buchet de flori, şi a apărut, iar când mi-am imaginat un trandafir cu petale verzi, a apărut şi el la fel de bine. Aceasta maşină făcea posibila vizualizarea tuturor gândurilor cuiva instantaneu, fără ca acesta să mai fie nevoit să le mai explice. Ce minune!

„Cu antrenament, cineva poate crea o poveste şi poate să o deruleze”, mi-a spus robotul. „Multe performante de acest fel, performante de creaţie directa, au loc aici”.

În sfârşit, după o vreme, m-am dus în pat şi am petrecut cea mai extravaganta noapte a vieţii mele cu minunatele mele însoţitoare.

În ziua următoare am făcut încă o baie parfumata, iar după asta un robot ne-a servit un mic dejun delicios. Apoi mi-a cerut să îl urmez, pentru ca Yahweh ma aştepta. Mi-am pus cureaua transportoare din nou, şi în curând m-am pomenit în faţa unei maşini ciudate, unde preşedintele Consiliului Veşnicilor ma aştepta.

Nu era la fel de mare ca aceea care crea roboti, dar era totuşi foarte mare. Un scaun considerabil era încastrat în centrul ei.

Yahweh m-a întrebat dacă am petrecut o noapte plăcută, şi apoi mi-a explicat: „Aceasta maşină va trezi anumite facultăţi care stau inactive în dumneavoastră. Creierul dumneavoastră va fi capabil să îşi exploateze potenţialul sau la maxim. Aşezaţi-vă aici”.

M-am aşezat pe scaunul pe care mi l-a indicat şi un fel de carapace mi-a acoperit craniul. Am crezut că îmi pierd cunoştinţa pentru un moment, şi apoi m-am simţit ca şi cum capul mi-ar exploda.

Am văzut flash-uri multicolore trecându-mi prin faţa ochilor. În final totul s-a oprit, iar un robot m-a ajutat să

mă ridic de pe scaun. M-am simţit teribil de schimbat.

Aveam impresia ca totul era simplu şi uşor.

Yahweh mi-a vorbit din nou: „De acum încolo vom vedea prin ochii dumneavoastră şi vom vorbi prin gura dumneavoastră. Vom fi capabili chiar să vindecam prin intermediul mâinilor dumneavoastră, precum am făcut deja la Lourdes şi în multe alte locuri din lume. Judecam ca anumiţi oameni bolnavi merita ajutorul nostru din cauza dorinţei de a radia mesajul pe care vi l-am dat şi datorită efortului lor de a dezvolta o minte cosmica prin deschiderea lor către infinit".

„Îi observam pe toţi. Computere uriaşe asigura o supraveghere constanta asupra tuturor oamenilor care trăiesc pe Pământ. O marca este atribuita fiecăruia, în funcţie de natura acţiunilor lor: către iubire sau adevăr sau către ura şi obscuratism".

„Când va veni vremea evaluării, cei care au mers în direcţia corecta vor avea dreptul la viaţa veşnică pe planeta aceasta paradiziaca, cei care nu au atins nimic pozitiv şi nici negativ, nu vor fi recreaţi, iar celor ale căror acţiuni au fost predominant negative, o celulă din corpul lor va fi conservata, ceea ne va permite să îi recream când va veni vremea pentru ca ei să fie judecaţi şi să sufere pedeapsa pe care o merita".

„Tu, cel care citeşti acest mesaj, înţelege clar că poţi avea acces în această lume minunata, acest paradis. Vei fi binevenit, tu, cel care îl urmează pe mesagerul nostru, Claude Raël, ambasadorul nostru spre calea iubirii universale şi a armoniei cosmice, tu, cel care îl vei ajuta să realizeze ceea ce îi vom cere – pentru ca noi vedem prin ochii lui, auzim prin urechile lui şi vorbim prin gura sa".

„Ideea dumneavoastră de a crea o congregaţie a ghizilor pentru omenire este foarte bună. Dar să fiţi foarte atent la selecţia lor aşa încât mesajul nostru să nu fie niciodată distorsionat sau trădat".

„Meditaţia este indispensabila pentru deschiderea minţii cuiva, dar asceticismul este fără folos. Trebuie să vă bucuraţi de viaţă cu toată forţa simţurilor voastre, pentru

ca trezirea simţurilor merge împreună cu trezirea minţii”.

Continua sa practici sporturi dacă doreşti şi dacă ai timp, pentru ca toate sporturile sunt bune indiferent ca dezvolta musculatura sau şi mai bine, autocontrolul, aşa cum fac cursele de maşini sau de motociclete”.

„O persoană care se simte singura poate întotdeauna să comunice cu noi telepatic, în timp ce încearcă să fie în armonie cu infinitul: el sau ea vor avea un imens sentiment de buna dispoziţie. Ceea ce aţi sfătuit dumneavoastră în ceea ce priveşte întâlnirea oamenilor care cred în noi în fiecare regiune duminica dimineaţa la ora 11 este foarte bine. Câţiva membri fac asta în prezent”.

„Mediumurile sunt folositoare, aşa ca încercaţi să le găsiţi. Dar echilibraţi-le, pentru ca înzestrarea lor ca mediumuri – care sunt numai daruri de telepatie – îi dezechilibrează, şi încep să creadă în magie, supranatural, şi în alte lucruri incredibil de stupide, inclusiv într-un corp eteric, care este un nou mod de a încerca să creadă în suflet, care nu exista. De fapt, ceea ce ei fac acum este să intre pe frecventa oamenilor care au trăit acum câteva secole, şi pe care i-am recreat pe această planetă paradiziaca”.

„Este o importantă revelaţie, pe care o aflaţi acum. Evreii sunt descendenţii noştri direcţi pe Pământ. De aceea un destin specific le este rezervat. Ei sunt descendenţii „fiilor Elohimilor şi ale fiicelor oamenilor”, după cum este menţionat în Geneza”.

Greşeala lor originala a fost ca s-au împrietenit cu creaţiile lor ştiinţifice. De aceea au suferit aşa de mult.

„Dar pentru ei a venit timpul iertării, şi acum vor putea să trăiască în pace în ţara lor regăsită, dacă nu cumva vor face o alta greşeală şi nu vă vor recunoaşte ca fiind mesagerul nostru. Noi dorim ca ambasada noastră de pe Pământ să fie construită în Israel pe o suprafaţă de pământ data dumneavoastră de către guvern. Dacă vor refuza, puteţi să o construiţi altundeva, iar Israelul va suferi o nouă pedeapsa pentru că nu a recunoscut mesagerul nostru”.

„Trebuie se va dedicaţi total misiunii dumneavoastră. Nu vă faceţi griji, veţi putea să vă întreţineţi familia. Oamenii care cred în dumneavoastră vă vor ajuta. Dumneavoastră sunteţi mesagerul nostru, ambasadorul nostru, profetul nostru, şi în orice caz ai locul asigurat printre toţi ceilalţi profeţi".

„Dumneavoastră sunteţi cel care trebuie să adune oameni din toate religiile. Pentru ca mişcarea pe care aţi creat-o, Mişcarea Raëliana, trebuie să fie religia religiilor. Insist că este cu adevărat o religie, cu toate că una ateista, după cum deja aţi înţeles".

„Cei care vă vor ajuta nu vor fi uitaţi, la fel cum şi cei care va crează probleme nu vor fi uitaţi nici ei. Nu vă temeţi şi să nu aveţi frica de nimeni, pentru ca orice s-ar întâmpla aveţi locul dumneavoastră asigurat printre noi. Cât despre cei care îşi pierd încrederea, zdruncinaţi-i puţin".

„Acum 2.000 de ani, cei care au crezut în mesagerul nostru Iisus au fost aruncaţi în cuşca leilor. Astăzi ce riscaţi? Ironia proştilor? Sarcasmul celor care nu au înţeles nimic şi prefera să îşi păstreze credinţele primitive? Ce sunt toate astea comparativ cu cuşca leilor? Ce sunt astea comparativ cu ceea ce îi aşteaptă pe cei care va urmează? Cu adevărat este mai uşor ca niciodată să vă urmaţi intuiţia dumneavoastră".

În Koran, Mohamed, care este printre noi, a vorbit deja despre subiectul profeţilor:

„S-a apropiat de oameni socotirea pentru ei; însă cu nebăgare de seamă se întorc ei (de la creatorul lor).

Îndemnarea, ce a venit din nou de la Domnul lor, o asculta numai în batjocura.

Şi inimile lor sunt amuzate de asta.

Şi cei nelegiuiţi vorbesc într-ascuns zicând:

Este acesta mai mult decât un om ca voi?

Este un visător aiurit. El le-a plăsmuit. Este un poet.

Dar lăsaţi-l să ne aducă un miracol precum cei trimişi înainte.

Koran, Surata 21: 1 – 5

Chiar şi Mohamed a trebuit să sufere de sarcasmul unora, şi Iisus a trebuit să sufere la fel. Când era pe cruce, unii au zis: „Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce (Matei 27. ’40)”.

„Şi totuşi, după cum aţi observat, Iisus este într-o formă grozava şi va fi aşa întotdeauna, la fel ca şi Mohamed şi toţi cei care i-au urmat şi au crezut în ei. Pe de altă parte, cei care i-au criticat vor fi recreaţi pentru a-şi primi pedeapsa”.

„Computerele care îi monitorizează pe acei oameni care nu au auzit de acest mesaj sunt conectate la un sistem care, în timpul morţii şi de la o anumită distanta, extrag automat o celulă monstra prin intermediul căreia pot fi recreaţi dacă merita”.

„În timp ce dumneavoastră aşteptaţi construirea ambasadei, creaţi un seminar pentru Ghizii Mişcării Raëliene aproape de aria în care locuiţi. Din acest loc, dumneata, care eşti profetul nostru, Ghidul Ghizilor, vei putea să îi antrenezi pe cei responsabili pentru răspândirea mesajelor noastre pe întreg Pământul”.

NOILE PORUNCI

Yahweh a spus atunci:

„Cei care doresc să vă urmeze, vor aplica legile pe care vi le voi da dumneavoastră.

1) Vei apărea cel puţin odată în viaţă în faţa Ghidului Ghizilor pentru ca să îţi poată transmite codul celular prin contact manual, sau prin intermediul unui ghid iniţiat, computerului care care va ţine cont de el la ora judecăţii finale a vieţii tale.

2) Te vei gândi cel puţin o dată pe zi la Elohim, Creatorii voştri.

3) Vei încerca pe toate căile să răspândeşti mesajul Elohimilor.

4) Vei face o dată pe an o donaţie Ghidului Ghizilor, care va fi egală cu cel puţin 1% din venitul tău anual, pentru a-l ajuta să se dedice în întregime misiunii sale şi să călătorească în jurul lumii pentru a răspândi acest mesaj.

5) Vei invita cel puţin o dată pe an Ghidul din regiunea

ta şi veţi reuni persoanele interesate, ca să le explice mesajul în toate dimensiunile sale.

Dacă Ghidul Ghizilor va fi să dispară, noul Ghid al Ghizilor va fi cel care va fi stabilit de către fostul Ghid al Ghizilor. Ghidul Ghizilor va fi gardianul ambasadei Elohimilor pe Pământ şi va putea să trăiască aici cu familia lui şi cu oamenii preferaţi de el.

Dumneavoastră, Claude Raël, dumneavoastră sunteţi ambasadorul nostru de pe Pământ, şi oamenii care cred în dumneavoastră trebuie se va asigure tot ceea ce trebuie pentru a vă îndeplini misiunea.

Dumneavoastră sunteţi ultimul dintre profeţi până la Judecata, dumneavoastră sunteţi profetul religiei religiilor, demistificatorul şi pastorul pastorilor. Dumneavoastră sunteţi cel care a fost anunţat în toate religiile de vechii profeţi, reprezentanţii noştri.

Dumneavoastră sunteţi cel care va aduce înapoi turma păstorita pana ce apele se vor aduna, cel care care va aduce înapoi creatorilor pe cei pe care i-au creat. Cei care au urechi pot auzi, cei care au ochi pot vedea. Toţi cei care au ochii deschişi vor vedea ca dumneavoastră sunteţi primul profet care poate fi înţeles numai de către fiinţele evoluate ştiinţific. Tot ceea ce vorbiţi dumneavoastră este de neînţeles pentru oamenii primitivi.

Acesta este un semn care va fi sesizat de către cei care au ochii deschişi – semnul Revelaţiei, Apocalipsa”.

PENTRU OAMENII DIN ISRAEL

„Statul Israel trebuie să ofere unele teritorii localizate lângă Ierusalem Ghidului Ghizilor aşa încât el să poată construi aici rezidenta, ambasada Elohimilor. Timpul a venit, oameni din Israel, pentru a construi Noul Ierusalim, aşa cum a fost prevăzut. Claude Raël este cel care a fost prevestit. Recitiţi vechile voastre scrieri şi deschideţi-vă ochii!

Noi dorim ca să avem ambasada printre descendenţii noştri, iar oamenii din Israel sunt descendenţii copiilor născuţi din împreunarea fiilor Elohimilor cu fetele oamenilor.

Oameni din Israel, v-am mutat departe de nervozitatea egiptenilor şi nu v-aţi arătat vrednici de încrederea noastră; v-am încredinţat un mesaj destinat pentru întreaga omenire şi gelozia voastră v-a făcut să îl păstraţi, în loc să îl răspândiţi peste tot.

Aţi suferit mult timp pentru a vă răscumpăra greşelile, dar timpul iertării a venit, şi aşa cum era prevăzut, noi am spus: „Voi zice către miazănoapte: <Dami-i! şi către miazăzi: <Nu-i opri! >”. Am adunat fii şi fiicele voastre „de la capetele Pământului”, după cum este scris în Isaia, iar voi aţi fost capabili să vă regăsiţi tara iarăşi. Veţi putea trăi aici în linişte dacă îl veţi asculta pe ultimul profet, cel care v-a fost prezis, şi dacă îl veţi ajuta să îndeplinească ceea ce îi cerem.

Asta este ultima voastră şansă, altfel, o alta tara îl va întâmpina pe Ghidul Ghizilor şi ambasada se va construi pe teritoriile ei, iar aceasta tara va fi apropiata de a voastră; va fi protejata şi fericirea va triumfa, dar Statul Israel va fi distrus încă o dată.

Voi, copiii lui Israel care nu v-aţi întors încă în locurile voastre vechi, aşteptaţi să vă reîntoarceţi aici pentru a vedea dacă guvernul va fi de acord ca ambasada noastră să fie construită aici. Dacă refuza, nu va întoarceţi, şi veţi fi cei care vor fi salvaţi de la distrugere, iar descendenţii voştri vor fi capabili să îşi găsească tara promisa iarăşi, când va veni timpul.

Oameni din Israel, recunoaşteţi pe cel prevestit vouă, daţi-i teritoriul pentru a construi ambasada şi ajutaţi-l să o construiască. Dacă nu, aşa cum s-a întâmplat acum 2.000 de ani, va fi construită în alt loc şi dacă va fi construită acolo, veţi dispărea încă o dată. Dacă acum 2.000 de ani l-aţi fi recunoscut pe Iisus, că este într-adevăr mesagerul nostru, toţi Creştinii din lume nu ar fi Creştini, ci Evrei. Nu aţi fi avut probleme, şi aţi fi rămas ambasadorii noştri. Dar, în loc de asta, sarcina le-a fost data altor oameni care au ales ca baza Roma.

Acum 2.000 de ani nu aţi recunoscut mesagerul nostru şi Roma a fost cea care a strălucit, nu Ierusalimul.

Acum aveţi o nouă şansă ca Ierusalimul să strălucească din nou. Dacă nu profitaţi de ea, o alta tara va adăposti ambasada noastră şi nu veţi mai avea niciun drept în ţara pe care v-am ales-o vouă.

Aici, am terminat. Veţi putea să vă notaţi toate acestea de unul singur de îndată ce veţi ajunge pe Pământ. Acum bucuraţi-vă de acest paradis cât mai mult, şi va vom întoarce înapoi pentru a vă completa misiunea pana sa va întoarceţi la noi pentru totdeauna".

Am mai rămas aici pentru mai multe ore, savurând multiplele plăceri ale acestei lumi, rătăcind printre numeroasele fântâni şi bucurându-mă de compania marilor profeţi pe care i-am întâlnit cu o zi înainte în timpul sesiunilor de meditaţie. Apoi, după o ultimă masa luata împreună cu cei din ziua precedentă, m-am regăsit din nou în marea naveta, care m-a lăsat la staţia de observaţie. De aici, am făcut ruta inversa zilei trecute, şi m-am regăsit cu hainele mele în mica nava care m-a lăsat jos de unde ma luase, la Roc Plat. M-am uitat la ceas – era miezul nopţii.

M-am întors acasă, unde am început imediat să scriu tot ce mi se spusese. Totul era perfect clar în mintea mea şi am fost surprins să văd ca scriam totul dintr-odată, amintindu-mi fără ezitare propoziţiile pe care le auzisem. Cuvintele îmi rămăseseră inscriptate în minte aşa după cum mi se spusese la început.

După ce am terminat să adaug ceea ce se întâmplase, am început să simt foarte clar ca ceva fusese transmis în interiorul meu. Asta nu se mai întâmplase niciodată înainte. Am început să scriu din nou, observând tot timpul ceea ce puneam pe hârtie, ca şi cum simultan descopeream ca un cititor. Scriam, dar de data asta nu mă simţeam ca autorul a ceea ce apărea pe foaie. Elohim începuseră să vorbească prin gura mea sau, mai degrabă, să scrie prin mâna mea.

Ceea ce era scris în faţa mea avea de a face cu toate ariile cu care o persoană le confrunta pe tot timpul vieţii sale şi calea corecta de a reacţiona când se loveşte de asemenea probleme. De fapt era un cod al vieţii – o nouă

cale de a te comporta în faţa evenimentelor vieţii, sau de a te purta ca un adult ca să spun aşa, ca o fiinţă evoluata şi de a încerca de aceea pe orice cale să îţi deschizi mintea către infinit şi să te plasezi în armonie cu el.

Aceste reguli măreţe dictate de către Elohim, creatorii noştri, „Părinţii noştri care sunt în Ceruri”, după cum strămoşii noştri obişnuiau să spună, sunt toate în următoarele pagini, în întregime.

CHEILE

INTRODUCERE

Scrierile acestea reprezintă cheile care ne dau posibilitatea sa ne eliberam mintea pe care mii de ani de întunecime au închis-o într-o ganga primitiva.

Uşa către mintea umană este închisă cu multe lacăte, care trebuie deschise toate în acelaşi timp, dacă cineva doreşte să devină capabil să se apropie de infinit. Dacă este folosita numai o cheie, celelalte lacăte vor rămâne închise, şi dacă nu sunt toate deschise în acelaşi timp, atunci, în timp ce al doilea lacăt este deschis, primul se va închide din nou, împiedicând uşa sa se deschidă.

Societăţii umane îi este frica de ceea ce nu ştie, aşa că se teme de ceea ce este ascuns după aceasta uşa – chiar dacă este fericita prin descoperirea adevărului. De aceea, aplica presiuni pentru a împiedica oamenii să deschidă aceasta uşa, şi prefera să-i păstreze în nefericire şi ignoranta.

Este un obstacol suplimentar care se găseşte în pragul uşii prin care mintea trebuie să treacă pentru a se elibera. Dar după cum şi Gandhi spunea: „Nu este din cauză că nimeni nu vede adevărul care devine o eroare”. Deci, dacă încerci să deschizi aceasta uşa, ignora sarcasmul celor care nu au văzut nimic – şi a celor care au văzut, dar care pretind că nu au văzut, datorită fricii lor de necunoscut.

De asemenea, dacă deschiderea uşii ţi se pare dificila, cere ajutorul unui ghid, din moment ce ghizii au deschis deja uşile minţilor lor şi cunosc dificultăţile implicate. Nu vor reuşi să îţi deschidă uşa ta pentru tine,

dar vor putea să îţi explice diferite tehnici care îţi vor permite să reuşeşti. Pe lângă asta, ei sunt martori vii ai fericirii care poate fi obţinută prin deschiderea uşii, şi dovedesc celor cărora le este frica de ceea se găseşte în spatele acesteia că se înşală.

OMENIREA

În orice împrejurări trebuie întotdeauna să consideri lucrurile în funcţie de 4 niveluri:

În relaţie cu infinitul.

În relaţie cu Elohim, părinţii şi creatorii noştri.

În relaţie cu societatea umană, şi în final:

În relaţie cu individul.

Cel mai important nivel este cel în legătură cu infinitul şi în relaţie cu acest nivel totul trebuie judecat – dar întotdeauna cu un factor constant: iubirea. Asta înseamnă luarea în socoteala a celorlalţi cărora trebuie să le oferim iubire, deoarece trebuie să trăim în armonie cu infinitul, iar pentru a face asta trebuie să fim în armonie cu ceilalţi, care sunt de asemenea o parte din infinit.

Apoi trebuie să luăm în considerare sfatul dat de către creatorii noştri, Elohim, şi să acţionăm în aşa fel încât societatea umană să asculte sfatul celor care au creat-o.

După asta trebuie să luăm în socoteala societatea, care le permite indivizilor să înflorească pe calea adevărului. Dar cu toate că societatea trebuie luată în considerare, nu trebuie urmata; din contra, societatea trebuie ajutata să scape din chingile primitive printr-o chestionare a tuturor tradiţiilor şi obiceiurilor, chiar dacă acestea sunt susţinute de lege, pentru ca de asemenea, legile pot şi ele să ne închidă minţile în cocioabele obscuratismului.

În final, trebuie să luăm în seama împlinirea individuală. Fără asta, mintea nu îşi poate atinge potenţialul maxim şi este imposibil să te armonizezi cu infinitul şi să devii o nouă persoana.

NAŞTEREA

Nu trebuie niciodată să impui niciun fel de religie

unui copil, care este încă o larva, incapabil să înţeleagă că se întâmplă cu el. Aşa ca nu trebuie să botezi sau să îi faci circumcizie unui copil, sau să îl forţezi să facă ceva ce nu accepta de unul singur. Trebuie să aştepţi să atingă o anumită vârstă a alegerii, şi dacă o religie îi va plăcea în acel moment, atunci trebuie să fie lăsat liber să o aleagă.

Naşterea trebuie să fie o sărbătoare, căci Elohim ne-au creat după imaginea lor, capabili de a ne reproduce. Prin crearea unei noi vieţi, va conservaţi propria specie şi respectaţi munca făcută de creatorii voştri.

O naştere trebuie să fie de asemenea un act de iubire, făcută în armonie, cu sunete, culori şi temperatura, aşa încât copilul care intra în viaţa sa îşi dezvolte obiceiul de a fi în armonie.

Trebuie să fie obişnuit imediat să respecte libertatea celorlalţi, iar atunci când plânge noaptea du-te la el discret, fără să realizeze ca plânsul îi aduce confortul de a fi îngrijit. Din contra, trebuie să te duci şi să te uiţi la el când nu face niciun zgomot şi să nu te duci la el – cel puţin să nu fie conştient de asta – atunci când plânge. În acest fel se va obişnui să îi meargă totul bine când este în armonie cu ceea ce-l înconjoară. „Ajută-te, şi cerul te va ajuta”.

De fapt, părinţii trebuie să înţeleagă ca de îndată ce copilul se naşte este întâi de toate un individ, şi ca niciun individ nu trebuie tratat precum un copil.

Chiar şi creatorii noştri nu ne tratează ca pe nişte copii, ci ca pe indivizi. De aceea, nu intervin în mod direct pentru a ne ajuta să ne rezolvam problemele şi ne lasă cu ajutorul analizei noastre de persoane responsabile să trecem peste obstacole.

EDUCAŢIA

Minuscula creatura care este încă larva unei fiinţe umane trebuie obişnuită din copilărie să respecte libertatea şi liniştea celorlalţi. Din moment ce copilul mic este prea tânăr pentru a înţelege ce se întâmplă cu el şi a raţiona, pedeapsa corporală trebuie riguros aplicata de cei care îl cresc, aşa încât să sufere când cauzează suferinţa

sau deranjul altora prin arătarea unei lipse de respect.

Pedeapsa corporală trebuie aplicata doar copiilor foarte tineri, şi apoi pe măsură ce copilul raţionează şi începe să înţeleagă trebuie redusa progresiv, până la dispariţia totală. De la vârsta de 7 ani pedeapsa corporală ar trebui să fie excepţională, iar de la vârsta de 14 ani nu mai trebuie aplicata niciodată.

Vei folosi pedeapsa corporală doar când vei pedepsi copilul pentru nerespectarea libertăţii şi liniştii altora sau a ta.

Îţi vei învăţa copilul să se dezvolte şi să aibă întotdeauna o atitudine interogatoare fata de lucrurile pe care societatea şi şcoala vor să i le insufle. Nu îţi vei forţa copilul să înveţe lucruri care nu sunt folositoare şi îi vei lăsa pe el sau pe ea să îşi urmeze căile dorite deoarece, să nu uiţi, cel mai important lucru este auto-realizarea.

Îţi vei învăţa copilul să judece întotdeauna lucrurile în următoarea ordine cu respect pentru infinit, pentru creatorii voştri, pentru societate, şi cu respect pentru sine.

Nu îi vei impune nicio religie copilului tău, dar în schimb îl vei învăţa imparţial variatele credinţe care exista pe tot globul – sau cel puţin cele mai importante în ordine cronologică: religia Iudaica, religia Creştină şi cea Musulmana. Vei încerca să înveţi orientările majore ale religiilor estice, dacă poţi, pentru a fi capabil să le explici copilului tău. În final, le vei explica lui sau ei principalele puncte ale mesajelor date de către Elohim ultimului dintre profeţi.

Cel mai presus, îţi vei învăţa copilul să iubească lumea în care trăieşte şi prin aceasta lume, pe creatorii noştri.

Îl vei învăţa să se deschidă către infinit şi îl vei ajuta să trăiască în armonie cu infinitul.

Îl vei învăţa despre minunata munca realizata de către Elohim, creatorii noştri, îl vei învăţa să se gândească şi să cerceteze în mod constant, pentru ca omenirea să devină capabila de a repeta într-o zi ceea ce creatorii voştri au făcut – adică să creeze alte umanităţi altundeva

pe cai ştiinţifice.

Îţi vei învăţa copilul să se considere ca o parte din infinit, adică mult şi puţin în acelaşi timp. „Din ţărâna suntem făcuţi, şi în ţărână ne întoarcem”.

Îţi vei învăţa copilul ca răul făcut altora nu poate fi şters prin nicio spovedanie sau iertare de păcate odată ce este făcut, şi ca nu trebuie să se gândească la faptul ca atunci când se va apropia de moarte este suficient să înceapă să creadă în Elohim sau în orice alt dumnezeu pentru a avea dreptul la viaţa veşnică.

Îţi vei învăţa copilul că suntem judecaţi pentru ce facem în timpul vieţilor noastre, ca parcursul care duce către înţelepciune este lung şi ca ia o întreagă viaţă pentru a-l modela suficient. O persoană care nu a mers în direcţia corecta în timpul vieţii nu va avea dreptul la învierea ştiinţifică pe planeta veşnicilor doar pentru că face o neaşteptată ultima schimbare către calea corecta – asta este doar dacă persoana regreta cu adevărat şi el sau ea acţionează cu mare sinceritate, revanşându-se pentru ultima dată, forţându-se să fie iertata de cei pe care i-a vătămat, şi se devotează din toate puterile pentru a le aduce iubire şi fericire.

Şi asta nu va fi încă de ajuns pentru persoana care i-a făcut pe alţii să sufere, chiar dacă el sau ea sunt iertaţi de ei şi le oferă iubire; greşelile au fost şterse, dar nimic pozitiv nu a fost îndeplinit.

Această persoană va trebui atunci să o ia de la capăt, şi să aducă fericire unor noi oameni pe care nu i-a rănit niciodată şi să-i ajute pe cei care răspândesc adevărul, ghizii.

Dar este prea târziu pentru cineva care regreta doar în momentul morţii sau cu puţin înainte. Această persoană nu va fi iertata.

EDUCAŢIA SENZUALA

Educaţia senzuala este unul dintre cele mai importante lucruri şi în acest moment practic nu exista deloc.

Vei trezi mintea copilului tău, dar îi vei trezi de

asemenea şi corpul său, pentru ca trezirea corpului este legată de trezirea minţii. Toţi cei care caută să îşi adoarmă corpul, îşi adorm şi mintea de asemenea.

Creatorii v-au dat simţurile pentru ca să le folosiţi. Nasul este pentru a mirosi, ochii pentru a vedea, urechile pentru a auzi, gura pentru gust, şi degetele pentru atingere. Trebuie se va dezvoltaţi simţurile aşa încât să vă bucuraţi cât mai mult de toate aceste lucruri, pe care creatorii voştri vi le-au pus acolo pentru asta.

Unui individ senzual îi este mult mai uşor să fie în armonie cu infinitul, pentru ca aceasta persoana îl poate simţi fără să fie nevoită sa mediteze sau să se gândească la asta.

Oricum, meditaţia şi reflecţia îi vor permite acestui individ să înţeleagă aceasta armonie mai bine şi să o radieze în jurul lui prin învăţăminte.

A fi senzual înseamnă a lăsa mediul înconjurător să îţi ofere plăcere. Educaţia sexuală este de asemenea foarte importanta, dar învăţa numai funcţiile tehnice şi folosirea organelor. Educaţia senzuala pe de altă parte, ne învaţă cum să obţinem plăcere de la organele noastre doar de dragul plăcerii, fără să folosim neapărat organele acestea într-un scop utilitar.

Să nu spui nimic copiilor tai despre organele lor sexuale este greşit, şi cu toate că este bine să le explici la ce folosesc, asta nu este încă de ajuns. Trebuie să le explici cum pot obţine plăcere de la ele.

Să le explici doar funcţionarea lor ar fi ca şi cum le-ai spune ca muzica este pentru defilare, ca a şti să scrii este folositor doar pentru a scrie reclamaţii, sau ca filmele sunt folositoare doar pentru a face cursuri audio-vizuale, şi alte măgarii. Din fericire, mulţumită artiştilor şi prin deşteptarea simţurilor noastre, putem obţine plăcere prin ascultare, citire sau privirea operelor de arta care au un fost făcute din niciun alt motiv decât pentru a oferi plăcere. Acelaşi lucru este valabil şi pentru organele sexuale. Ele nu sunt doar pentru a ne satisface nevoile naturale sau de reproducţie, dar de asemenea pentru a ne

oferi plăcere noua sau altora. Mulţumită ştiinţei, am scăpat în sfârşit de zilele când arătarea corpului cuiva era un „păcat” şi când contactele sexuale aduceau pedepse – conceperea unui copil.

Acum, datorită tehnicilor contraceptive exista libertatea ca uniunile sexuale să fie posibile fără să devină un angajament definitiv – sau rămâne posibil să devină. Îţi vei învăţa copilul despre asta fără ruşine ba chiar din contra, cu dragoste, explicându-i clar ca el sau ea au fost făcuţi pentru a fi fericiţi şi a se dezvolta din plin – adică, pentru a se bucura de viaţă cu toate simţurile şi cu toată forţa lor.

Nu îţi va fi niciodată ruşine de corpul sau de nuditatea ta, pentru ca nimic nu supăra mai mult pe creatori decât să îi vadă pe cei pe care i-au creat simţindu-se jenaţi de înfăţişarea care le-a fost data.

Îţi vei învăţa copiii să îşi iubească trupul şi fiecare parte a creaţiei Elohimilor, pentru ca prin iubirea creaţiei, îi iubim pe ei.

Fiecare din organele noastre au fost create de părinţii noştri, Elohim, aşa încât le putem utiliza fără jena, cu fericirea de a folosi ceva care a fost proiectat pentru asta. Dacă acţiunea de a folosi unul din organele noastre ne oferă plăcere, asta înseamnă ca Elohim doresc să avem aceasta plăcere.

Fiecare individ este o grădină care nu trebuie să rămână necultivata. O viaţă fără plăcere este ca o grădină necultivata. Plăcerea este fertilizantul care deschide mintea. Asceticismul este nefolositor, în afară de cazul când este o încercare temporara menita sa antreneze mintea sa domine corpul. Dar odată ce am reuşit în încercarea pe care ne-am ales-o – care trebuie întotdeauna să fie limitata în timp – trebuie să ne bucurăm şi mai mult de plăcerile vieţii.

Asceticismul poate fi acceptat ca perioada de neigrijire a acestei grădini care este un individ – adică, o pauză momentana în căutarea plăcerii, care ne va permite să o apreciem mai bine în viitor.

Trebuie să obişnuieşti copiii să aibă din ce în ce mai multă libertate tratându-i întotdeauna ca pe nişte indivizi. Le vei respecta gusturile şi înclinaţiile, aşa cum şi tu ai vrea ca ei să le respecte pe ale tale. Şi spune-ţi bine: copilul tău este ceea ce este, diferit de tine, şi ca nu vei putea să-l transformi cum vrei tu, tot aşa cum el nu te poate transforma pe tine după gustul lui. Respectă-ţi copilul pentru ca şi el să te respecte şi respectă-i gusturile aşa încât şi el să ţi le respecte pe ale tale.

REALIZAREA (AUTO-REALIZAREA)

AUTO-REALIZAREA trebuie căutată în funcţie de gusturile şi aspiraţiile respectivului, fără niciun fel de preocupare fata de ceea ce gândesc ceilalţi atâta timp cât nimeni nu suferă.

Dacă simţi că vrei să faci ceva, mai întâi asigură-te ca lucrul acest nu răneşte pe nimeni, apoi fă-o fără să îţi faci probleme fata de ceea ce gândesc ceilalţi despre tine. Dacă vrei să ai o experienţă senzuala sau sexuală cu unul sau mai mulţi indivizi indiferent de ce sex ar fi ei, poţi să o faci, atâta timp cât tu doreşti asta şi ei la fel. Orice este permis pe calea auto-realizării, a trezirii corpul, deci a deşteptării minţii.

Scăpăm în sfârşit de conceptele primitive în care femeile erau văzute ca nişte simple obiecte de reproducere pentru societate. Mulţumită ştiinţei, femeile sunt acum libere să se auto-realizeze senzual, fără să se mai teamă de pedeapsa sarcinii. În sfârşit, femeia este cu adevărat egala bărbatului, din moment ce se poate bucura de corpul ei fără să trăiască cu îngrijorarea de a îndura singura nedoritele consecinţe ale actelor.

Conceperea unui copil este ceva foarte important pentru a fi lăsat în slujba hazardului. De aceea, faceţi asta doar la alegere, după o considerare matura, într-un act minunat de iubire, fiind în întregime conştienţi de ceea ce faceţi şi fiţi siguri ca doriţi cu adevărat asta. La urma urmei, un copil nu poate fi un individ reuşit decât dacă este cu adevărat dorit în primul moment al concepţiei.

Momentul concepţiei este mult mai important pentru

ca reprezintă momentul în care prima celula, adică planul individului, este zămislita.

De aceea trebuie dorit acest moment, aşa încât prima celula să fie creata în armonie perfecta, cu minţile celor doi părinţi gândindu-se puternic şi conştiincios la fiinţă umană pe care o concep. Acesta este unul dintre secretele noului individ.

Dacă te gândeşti numai la plăcerea corpului tău, şi astfel a minţii tale, foloseşte metodele pe care ştiinţa ţi le-a pus la dispoziţie, începând cu contracepţia. Concepe un copil numai atunci eşti realizat, aşa încât viaţa pe care o concepi să fie rezultatul uniunii a doi oameni realizaţi.

Pentru a atinge realizarea, foloseşte metodele pe care ţi le pune la dispoziţie ştiinţa pentru a-ţi permite să îţi trezeşti corpul prin plăcere fără niciun risc. Plăcerea şi procrearea sunt două lucruri diferite care nu trebuie confundate. Prima este pentru individ, iar a doua pentru specie. Doar atunci când un individ este realizat poate crea o fiinţă umană realizata.

Dacă accidental ai conceput un copil fără să îl doreşti, foloseşte metoda pe care ştiinţa ţi-a pus-o la dispoziţie – avortul. Un copil care nu a fost dorit în momentul concepţiei nu se poate realiza complet deoarece nu a fost creat în armonie. Nu ascultaţi pe cei care vor să vă sperie spunându-vă despre consecinţele fizice şi în special etice negative pe care un avort le poate declanşa. Nu vor exista dacă eşti tratat de oameni competenţi. Din contra, faptul de a păstra un copil nedorit poate lăsa traumatisme fizice şi morale de care va suferi şi copilul.

A avea un copil nu înseamnă neapărat că trebuie să fii căsătorit sau chiar să trăieşti cu un bărbat. Deja, multe femei au hotărât să aibă unul sau mai mulţi copii fără să se căsătorească sau să trăiască împreună cu un bărbat. Educaţia unui copil, care este un individ chiar din naştere, nu trebuie neapărat să fie realizata de ambii părinţi. Ar fi cu adevărat de preferat ca educaţia să fie încredinţată oamenilor specializaţi care vor contribui mai mult decât unii părinţi la realizarea copiilor.

Dacă doreşti să ai copii fără să trăieşti cu un bărbat, fa aşa cum doreşti. Auto-realizează-te precum doreşti, fără să te îngrijoreze ce gândesc alţii.

Dacă alegi să faci asta, nu te gândi că eşti condamnata sa trăieşti singura pentru totdeauna.

Primeşte cu bine pe bărbatul care îţi place şi el va servi de model masculin al copilului tău.

Poţi chiar decide într-o zi să trăieşti cu un bărbat – asta nu va crea niciun fel de problema pentru copilul tău. Din contra, va contribui la realizarea sa. O schimbare de mediu este întotdeauna benefica unui copil.

Societatea ar trebui să fie organizata în aşa fel încât să aibă grija de educaţia copiilor, parţial sau total, asta depinzând de dorinţele părinţilor. Acei părinţi care doresc să muncească ar putea să îşi lase copiii în custodia unor oameni competenţi iar cei care doresc să îşi vadă copiii primind o educaţie data în întregime de astfel de oameni ar trebui să poată să îşi încredinţeze copiii în întregime instituţiilor create în acest scop. În acest fel, dacă dai naştere unui copil dorit, dar după aceea te desparţi de partenerul tău sau nu mai doreşti copilul din orice alt motiv, vei putea să îţi încredinţezi copilul societăţii, aşa încât aceasta să îi ofere armonia necesara realizării lui. Un copil care creste în anturaje unde nu este cu adevărat dorit, nu poate înflori şi nu se poate realiza.

Creşterea unui copil trebuie să reprezinte o realizare comuna. Dacă un copil devine o pacoste, oricât de mica, îşi da seama de asta şi realizarea îi este afectata. De aceea un copil trebuie păstrat lângă tine doar dacă prezenta e trăită ca o reuşită în viaţă.

Altfel, copilul trebuie dus în centre pe care societatea trebuie să le creeze pentru a încuraja realizarea, şi plasat aici fără niciun regret.

Din contra, părinţii ar trebui să aibă un profund simt de bucurie pentru ca încredinţează copiii altor oameni mult mai capabili decât ei în a-i ajuta pe micii copii să se realizeze.

Vizite regulate pot avea loc doar dacă pruncii, ale

căror dorinţe contează în primul rând, vor dori acest lucru. Persoanele responsabile de educaţia acestor copii ar trebui întotdeauna să îi descrie pe părinţi ca pe nişte oameni excepţionali, care au dat importanta mai mare realizării copiilor lor decât plăcerii lor egoiste de a-i creste de unii singuri, încredinţându-i unor persoane mult mai competente decât ei.

Alege-ţi partenerul liber, dacă doreşti unul. Căsătoria civilă ori religioasă, nu este de niciun folos. Nu poţi semna un contract care uneşte doi indivizi vii, care se vor schimba amândoi, pentru că sunt în viaţă.

Respingeţi căsătoria, care nu este nimic altceva decât proclamarea publica a proprietăţii asupra altei persoane. Un bărbat sau o femeie nu pot fi proprietatea altcuiva. Orice contract nu poate decât să distrugă armonia existenta între cele două persoane.

Atunci când ne simţim iubiţi, ne simţim liberi să iubim, dar când am semnat un contract, ne simţim ca prizonierii care sunt obligaţi să se iubească unul pe altul şi mai devreme sau mai târziu vom începe să ne uram. Deci, vei trai împreună cu persoana pe care ai ales-o doar atât timp cât te simţi fericit cu el sau cu ea.

În momentul în care nu va mai merge bine împreună, nu mai rămâneţi împreună, pentru ca uniunea voastră va deveni un infern. Toate vieţuitoarele evoluează şi este bine aşa. Dacă evoluţia personală a fiecărui individ este similara, uniunea durează, dar dacă evoluţia lor este diferita, uniunea nu mai este posibila. Nu-l mai placi pe individul pe care obişnuiai să îl placi, pentru ca unul dintre voi s-a schimbat. Trebuie se va despărţiţi păstrând o amintire plăcută a timpului petrecut împreună, în loc să vă departiţi cu certuri fără sens care duc la ostilitate. Un copil se îmbracă cu hainele care i se potrivesc şi când creste le schimba cu altele, altfel acestea sunt mici şi se vor face bucăţi. Pentru relaţii e acelaşi lucru: trebuie schimbate înainte de a ajunge la rupturi.

Deasupra tuturor, nu îţi face griji în privinţa copilului tău. Este mai bine pentru el să fie cu un singur părinte în

armonie decât cu amândoi în discordie sau în lipsa armoniei perfecte. Nu uita ca înainte de toate copiii sunt indivizi.

Societatea trebuie să se asigure ca bătrânii să aibă o viaţă fericită fără nicio grija materiala. Dar cu toate că trebuie să respectam bătrânii şi să facem totul pentru a-i face fericiţi, nu trebuie să îi ascultam doar datorită senioritătii lor.

O persoană inteligenta poate da un sfat bun la orice vârstă, dar una stupida chiar dacă are 100 de ani, nu merită să fie ascultata nici măcar o secunda. Şi mai mult, aceasta persoana nu are nicio scuza, având întreaga viaţă la dispoziţie pentru a se deştepta, în timp ce pentru un tânăr stupid mai sunt încă şanse. Dar, în orice caz, o persoană stupida şi bătrâna trebuie să trăiască într-un mod confortabil. Aceasta este o datorie a societăţii.

Moartea nu trebuie să fie o ocazie pentru întruniri triste; din contra, ar trebui să fie un moment bucuros de celebrare, deoarece este momentul în care cel iubit ar putea atinge paradisul veşnicilor în compania creatorilor noştri, Elohim.

De aceea vei cere să nu fii îngropat religios, ci îţi vei dona corpul ştiinţei sau vei cere ca să îţi fie distrus cât se poate de discret, cu excepţia osului frunţii – mai precis partea localizata deasupra începutului nasului, la 33 de milimetri deasupra mijlocului axei care leagă pupilele ochilor tai. Cel puţin un centimetru pătrat din acest os va trebui să fie trimis Ghidului Ghizilor, aşa încât el să îl poată păstra în ambasada noastră de pe Pământ.

Fiecare persoană este monitorizata de un computer care înregistrează toate acţiunile sale şi face un taler din ele la sfârşitul vieţii ei. Dar oamenii care ştiu despre acest mesaj pe care Claude Raël îl comunica vor fi recreaţi din celulele pe care le-au lăsat în ambasada. În cazul lor, recreaţia va avea loc doar dacă se vor asigura ca partea ceruta din corpurile lor va fi trimisa Ghidului Ghizilor după moartea lor.

Mecanismul din computerul care înregistrează

informaţiile care vor folosi la judecata indivizilor rămâne în funcţiune după ce ei au aflat de mesaj. Dar mecanismul care permite extragerea unui specimen de celula în momentul morţii este deconectat. Aşa că doar cei care realizează ceea ce este cerut de îndată ce au cunoscut mesajul vor fi recreaţi.

Asigură-te ca cel puţin o dată în viaţa ta îl vei vedea pe Ghidul Ghizilor sau pe un ghid autorizat de el pentru a-ţi transmite planul celular către Elohim, pentru ca să îţi trezească mintea şi să te ajute să rămâi treaz.

În acord cu ceea ce este scris mai înainte în acest mesaj, nu vei lăsa o moştenire copiilor tai, cu excepţia casei familiale sau a apartamentului. Restul îl vei oferi din dorinţa ta Ghidului Ghizilor şi dacă te temi de faptul ca descendenţii tai nu îţi vor respecta ultima dorinţă şi testamentul şi vor încerca să recupereze proprietatea ta prin tribunale, poţi să o acorzi Ghidului Ghizilor când eşti încă în viaţă, pentru a-l ajuta să răspândească mesajul creatorilor noştri pe Pământ.

Cei dintre voi care rămâneţi după moartea unui om iubit, nu fiţi trişti şi nu va lamentaţi. Încercaţi în schimb să oferiţi dragoste celor pe care îi iubiţi cât timp sunt în viaţă, pentru ca odată ce au murit, ce va face cel mai nefericiţi este gândul că nu i-aţi iubit îndeajuns şi ca acum este prea târziu.

Oricine care a fost bun în viaţa sa are dreptul la grădina Elohimilor pentru eternitate şi va cunoaşte fericirea, iar cel care nu a fost bun nu merită să fie regretat.

Dar chiar dacă un individ nu este printre cei aleşi pentru recreare, el să ea nu vor dispărea cu adevărat. Moartea nu este un lucru foarte important şi nu trebuie să ne fie frica de ea. Este la fel ca şi cum am adormi, cu excepţia că este un somn fără sfârşit. Din moment ce suntem o parte din infinit, materia din care suntem alcătuiţi nu dispare. Continua sa trăiască în sol, în plante sau chiar în animale, pierzându-şi bineînţeles omogenitatea şi toată identitatea. Partea asta a infinitului,

care a fost organizata de către creatorii noştri după o structura foarte precisa, se reîntoarce infinitului, în timp ce va rămâne o parte a acestei mingi minuscule numita Pământ, şi care trăieşte.

Toţi au dreptul să trăiască, să iubească şi dreptul să moară. Toţi sunt directorii propriilor lor vieţi sau a morţii. Moartea nu este nimic, dar suferinţa este teribila şi trebuie făcut totul pentru a o evita. Cineva care suferă foarte mult are dreptul de a se sinucide. Dacă acţiunile acestei persoane au fost pozitive în timpul vieţii sale, el să ea vor fi admişi pe planeta veşnicilor.

Dacă cineva pe care îl iubeşti suferă foarte mult şi doreşte să moară, dar nu are puterea sa comită sinuciderea, ajută-l să îşi ia viaţa.

În momentul în care ştiinţa va fi capabilă să elimine suferinţele umane, atunci oamenii se pot întreba dacă este corect sau nu să comiţi sinucidere.

SOCIETATEA ŞI GUVERNUL

La fel cum şi corpul uman are un creier, este esenţial ca şi societatea să aibă un guvern care să ia decizii. Aşa că vei face tot ceea ce poţi pentru a stabili un guvern care practica geniocraţia, care pune inteligenta la putere.

Vei participa de asemenea în crearea unui partid mondial care va sprijini umanitarismul şi geniocraţia, aşa cum sunt descrise în prima parte a mesajului Elohimilor şi îi vei sprijini candidaţii. Doar prin geniocraţie omenirea poate să treacă din plin în epoca de aur.

Democraţia totala nu este bună. Un corp în care toate celulele comanda nu poate supravieţui. Doar oamenii inteligenţi ar trebui să aibă permisiunea de a lua deciziile care implica omenirea. De aceea vei renunţa să votezi, în afară de cazul în care un candidat care reprezintă geniocraţia şi umanitarismul este prezent în alegeri.

Nici alegerile universale şi nici sondajele de opinie nu sunt cai valide de a guverna lumea. A guverna înseamnă a intui, nu a urma reacţiile unei populaţii ca oaia, printre care doar un mic număr sunt suficient de treziţi pentru a ghida omenirea. Din moment ce sunt foarte

puţine persoane trezite, dacă ne bazam deciziile pe sufragii universale sau sondaje de opinie, deciziile devin alegerea majorităţii – şi de aceea a celor care nu sunt treziţi. Asemenea oameni răspund intereselor imediatei lor recompense, sau ca rezultat al unor reacţii instinctive care sunt inconştient închise într-o carapace a condiţionării obscurantiste.

Doar geniocraţia, care este o democraţie selectiva, este meritorie. Aşa cum a fost spus în prima parte acestui mesaj de la Elohim, doar oamenii al căror nivel net de inteligenta este cu 50% peste medie ar trebui să fie eligibili pentru a participa în alegeri şi doar cei al căror nivel de inteligenta este cu 10% peste medie ar deveni eligibili pentru a vota. Oamenii de ştiinţă dezvolta deja teste care măsoară inteligenta neta. Folosiţi sfatul lor şi acţionaţi într-un aşa fel încât cele mai preţioase minerale ale planetei – care sunt copiii excepţional de dotaţi – să poată primi o educaţie la un nivel apropiat geniului lor, din moment ce educaţia normală este destinata doar copiilor de inteligenta medie.

Factorul care arata inteligenta nu este numărul de diplome pe care cineva l-a obţinut, din moment ce acestea au legătură mai degrabă cu facultatea neinteresanta a memoriei pe care maşinile o pot înlocui uşor. Inteligenta în starea ei naturala reprezintă calitatea care poate face fermierii sau muncitorii mult mai inteligenţi decât inginerii sau profesorii. Acesta poate fi numit simţul practic, la fel ca şi geniul creator, pentru ca cele mai multe invenţii nu sunt nimic altceva decât o chestiune de simt practic.

Aşa cum a fost deja spus, a guverna înseamnă a anticipa, iar toate marile probleme cu care se confrunta omenirea dovedesc faptul ca guvernele din trecut nu au avut anticipaţie şi de aceea, au fost incompetente. Problemele nu apar datorită oamenilor care guvernează, ci din cauza tehnicilor care sunt folosite pentru a-i alege: problema este modul în care îi selectam pe cei care ne vor guverna. Democraţia fundamentală trebuie să fie înlocuită cu o democraţie selectiva – aceasta este geniocraţia, care

pune oamenii inteligenţi la putere. Aceasta este o condiţie foarte fundamentala.

Legile umane sunt indispensabile, şi le vei respecta, în timp ce vei căuta să schimbi cele care sunt incorecte sau demodate. Oricum, nu ezita în a prefera legile creatorilor noştri celor umane, pentru că până şi legile umane vor fi judecate într-o bună zi de către creatorii noştri.

Poliţia va fi esenţială pana în momentul în care societatea va descoperi metodele medicale pentru a eradica violenta şi va împiedica criminalii, sau pe cei care ataca libertatea altora, să acţioneze.

În contrast cu soldaţii, care sunt păzitorii războiului, ofiţerii poliţişti sunt păzitorii libertăţii şi vor fi indispensabili pana când ştiinţa va rezolva aceasta problema.

În ţările în care exista serviciu militar obligatoriu vei refuza să participi la el. Vei cere în schimb statutul de contestatar conştiincios, care îţi va permite să serveşti într-o divizie care nu cara arme, aşa cum ai dreptul în cazul în care convingerile tale religioase sau filosofice îţi interzic să omori pe ceilalţi oameni, adică pe ceilalţi fraţi. Asta este valabil în cazul celor care cred în Elohim, creatorii noştri şi care doresc să urmeze directivele Ghidului Ghizilor, ale Mişcării Raëliene.

Contrar celor ce cred mulţi tineri, contestatarii conştiincioşi nu sunt trimişi în închisoare, ci servesc în loc de asta unele roluri civile sau într-o divizie neînarmată, pentru o perioada care este dubla duratei normale a serviciului militar.

Este mai bine să îţi petreci doi ani muncind în într-un birou decât să fii antrenat un an în tehnici care îţi vor permite să îi omori pe alţii.

Serviciul militar trebuie eliminat imediat din toate ţările lumii. Toţi soldaţii profesionişti trebuie transformaţi în gardieni ai păcii mondiale, care să lucreze pentru libertate şi pentru drepturile omului.

Singurul sistem guvernamental care este viabil este

geniocraţia, aplicând şi umanitarismul. Capitalismul este o greşeală, pentru ca subjuga oamenii banilor, câţiva beneficiind pe spatele altora. Comunismul este de asemenea greşit, din moment pune un accent mai mare pe egalitate decât pe libertate. Trebuie să fie egalitate între oameni la început, la naştere, dar nu şi după aceea.

Cu toate că fiecare are dreptul de a avea suficiente resurse pentru a trăi decent, cei care fac mai mult pentru celelalte fiinţe umane au dreptul de a primi mai mult decât cei care nu fac nimic pentru comunitate.

Aceasta este clar o regula temporara pana când robotii vor fi capabili să realizeze toate muncile. Apoi, după abolirea totala a banilor, toţi oamenii se vor putea devota exclusiv autorealizării. În acelaşi timp este ruşinos ca, în timp ce unii oameni mor de foame, alţii arunca mâncarea pentru a evita colapsul preţurilor. În loc să arunce aceasta hrana, ar trebui să o dea celor care nu au ce mânca.

Munca nu trebuie considerata ca fiind sfântă. Oricine are dreptul să trăiască confortabil, chiar dacă nu munceşte şi trebuie să se realizeze şi să propăşească în orice domeniu care îl atrage.

Dacă oamenii sunt organizaţi, nu le va lua mult să mecanizeze şi să automatizeze toate muncile indispensabile. Pe urma toţi vor putea să fie capabili să evolueze liber şi să atingă un sentiment de realizare.

Dacă toţi oamenii şi-ar pune minţile la un loc, în doar câţiva ani va fi atinsa libertatea de a nu mai munci. Ce este cerut, este o minunată explozie de entuziasm şi de solidaritate în munca pentru eliberarea umanităţii de constrângerile materiale.

Toate resursele tehnice şi ştiinţifice ale umanităţii ar trebui făcute rezerve comune şi toţi cei care lucrează în aceste domenii ar trebui să îşi pună minţile la un loc pentru a se zbate împreună pentru bunăstarea întregii comunităţi şi nu a intereselor magnaţilor. Folosiţi toate resursele, care în prezent sunt consumate pe bugete militare sau ale stupidei dezvoltări a armelor nucleare –

sau chiar zborului în spaţiu. Aceste lucruri ar putea fi plănuite mai bine şi obţinute mult mai uşor de îndată ce omenirea va fi eliberata de toate constrângerile materiale.

Aveţi computere şi echipamente electronice care pot înlocui cu bine puterea mâinii. Puneţi-le pe toate la munca aşa încât aceasta tehnologie să poată opera cu adevărat în beneficiul omenirii. În câţiva ani puteţi construi o lume cu totul diferita. Aţi atins epoca de aur.

Faceţi tot posibilul pentru a crea roboti biologici care vă vor scuti de toate muncile josnice şi vă vor permite să vă auto-realizaţi.

Dezvoltarea urbana trebuie reconsiderata, după cum este scris în prima parte a acestui mesaj al Elohimilor. Trebuie să construiţi clădiri foarte înalte situate în provincii deschise, aşa încât casele individuale să nu „devoreze" natura. Niciodată nu uitaţi ca, dacă fiecare ar avea o curte a sa, nu ar mai exista regiuni rurale. Aceste clădiri comune trebuie să fie nişte oraşe care sunt echipate cu tot ceea ce au nevoie oamenii şi să poată primi comod cam 50.000 de locuitori fiecare.

Până în ziua în care veţi deveni creatori şi veţi putea să o recreaţi, trebuie să respectaţi natura. Prin respectarea naturii, respectaţi pe cei care au creat-o – pe părinţii voştri, ELOHIM.

Nu vei face niciodată animalele să sufere. Vei putea să le omori pentru a le consuma carnea, dar fa asta fără ca ele să sufere. După cum a mai fost indicat, moartea nu este nimic, suferinţa este groaznica, iar tu trebuie să eviţi să faci animalele să sufere, şi trebuie să împiedici suferinţa oamenilor.

Cu atât mai puţin, nu consuma prea multă carne, şi te vei simţi mai bine aşa.

Poţi trăi cu tot ceea ce îţi oferă pământul. Nu trebuie să urmezi o dietă speciala; poţi să mănânci carne, zarzavaturi, fructe, deci şi animale şi vegetale. Este prostesc să urmezi o dietă vegetariana sub pretextul ca nu vrei să trăieşti pe baza cărnii altor vietăţi. Plantele sunt în viaţa la fel ca şi tine, şi suferă la fel ca şi tine. Aşa ca nu

trebuie să cauzezi suferinţa plantelor.

Nu te intoxica cu băuturi alcoolice. Poţi bea puţin vin în timp ce mănânci, vin care pentru asta exista pe pământ. Dar niciodată nu te intoxica. Poţi bea alcool în cazuri excepţionale, dar în mici cantităţi şi însoţit de mâncare solida, pentru a nu te îmbăta niciodată. Cel care este beat nu mai este capabil să fie în armonie cu infinitul şi nici să se controleze. Acest lucru este ceva groaznic în ochii creatorilor noştri.

Nu vei fuma, pentru ca organismul uman nu a fost făcut pentru a inhala fum. Acesta are un efect îngrozitor asupra corpului şi îngreunează total realizarea şi armonizarea cu infinitul.

Nu vei lua droguri. Nu te vei droga în niciun fel, pentru ca mintea trezita nu are nevoie de nimic din afara pentru a se apropia de infinit. Este o urâciune în ochii creatorilor ca oamenii să creadă că trebuie să consume droguri pentru a se îmbunătăţi. Fiinţele umane nu au nevoie să se îmbunătăţească, pentru ca toate sunt perfecte, fiind făcute după imaginea creatorilor.

A spune ca o fiinţă umană este imperfecta înseamnă sa insulţi pe creatorii noştri care ne-au făcut după imaginea lor. Dar cu toate că suntem perfecţi, încetăm să fim aşa dacă ne gândim la noi ca la nişte oameni imperfecţi şi rămânem resemnaţi cu astfel de gânduri.

Pentru a rămâne perfecţi aşa cum Elohim ne-au creat, trebuie să facem un efort în fiecare moment al zilei pentru a ne păstra într-o stare treaza.

MEDITAŢIA ŞI RUGĂCIUNEA

Trebuie să meditezi cel puţin o dată pe zi, localizându-te în relaţie cu infinitul, în relaţie cu Elohim, cu societatea şi cu tine. Trebuie să meditezi dimineaţa la trezire, aşa încât întreaga ta fiinţa să devină pe deplin conştientă de infinit, şi în felul acesta vei fi în posesia tuturor facultăţilor tale.

Trebuie să meditezi înainte de orice masa, aşa încât fiecare parte a corpului tău să mănânce când tu mănânci; şi când te hrăneşti, gândeşte-te la ce faci.

Meditaţia ta nu trebuie să fie una goala, ci din contra, una senzuală. Te vei lăsa înghiţit de pace şi armonie, până când devine o plăcere delicioasa. Este mai bine să nu meditezi deloc decât să meditezi fără să vrei să faci asta.

Nu impune meditaţia copiilor sau familiei tale. Dar explică-le plăcerea pe care o da şi sentimentul de bunăstare pe care îl aduce şi dacă ei simt că vor să mediteze, încearcă să îi înveţi ce ştii.

Gândeşte-te intens la Elohim, creatorii noştri, cel puţin odată pe zi, şi încearcă să iei legătura cu ei telepatic. În acest fel vei descoperi sensul original al rugăciunii. Dacă nu ştii cum să o faci, poţi să te inspiri din rugăciunea Tatăl Nostru, cuvinte care sunt perfect apropiate pentru comunicarea cu creatorii noştri.

Cel puţin o dată pe săptămână ia parte la o comunicare telepatică cu Elohim în colectivitate, împreună cu alţi oameni din regiunea ta, care cred în ei. Dacă este posibil ar trebui să fii acompaniat de un Ghid.

Fa tot posibilul ca în fiecare an să te întâlneşti cu toţi cei care cred în Elohim şi în mesajul pe care l-au dat ultimului dintre profeţi.

TEHNICI PENTRU A REALIZA CONTACTUL TELEPATIC CU ELOHIM

Aici este un model a ceea ce poţi să spui în timp ce te uiţi la cer şi te gândeşti intens la aceste cuvinte.

Elohim, sunteţi acolo undeva aproape de aceste stele.

Elohim, sunteţi acolo şi ştiu că ne observaţi.

Elohim, sunteţi acolo şi aş dori aşa de mult să vă întâlnesc.

Elohim, sunteţi acolo şi ce sunt eu să sper ca merit un contact?

Elohim, va recunosc ca pe creatorii mei şi mă pun cu umilinţă la serviciile voastre.

Elohim, îl recunosc pe Claude Raël mesagerul vostru, ca ghidul fiind meu şi cred în el şi în mesajul pe care i l-aţi dat lui.

Elohim, voi face tot ce pot pentru a face mesajul

cunoscut celor de lângă mine, pentru ca ştiu că nu am făcut destul.

Elohim, iubesc toate fiinţele umane ca pe fraţii şi surorile mele, deoarece sunt făcute după imaginea voastră.

Elohim, încerc să le aduc fericirea prin deschiderea minţilor lor către infinit şi să le revelez ceea ce mi-a fost revelat şi mie.

Elohim, încerc să le opresc suferinţa punându-mi întreaga fiinţă în serviciul omenirii din care fac şi eu parte.

Elohim, voi încerca să-mi folosesc la maxim mintea pe care mi-aţi dat-o, pentru a ajuta omenirea să scape din întuneric şi suferinţe.

Elohim, sper că veţi judeca puţinul pe care l-am făcut până la sfârşitul vieţii ca fiind suficient pentru a-mi garanta dreptul la viaţa veşnică pe planeta celor înţelepţi.

Vă iubesc, aşa cum a trebuit să iubiţi fiinţele umane pentru a le admite pe cele mai bune dintre ele printre cei veşnici.

ARTELE

Fa tot posibilul să încurajezi artiştii şi să îţi ajuţi copilul dacă el sau ea sunt atraşi de arte. Arta este unul din lucrurile care îţi permite cel mai bine să te armonizezi cu infinitul. Considera fiecare lucru natural o artă şi fiecare arta un lucru natural. Înconjoară-te de lucruri de arta, care îţi stimulează ochii, simţurile atingerii, ale mirosului sau ale gustului.

Tot ceea ce stimulează simţurile, este artistic. Este mai mult decât muzica, pictura, sculptura şi toate artele recunoscute oficial.

Gastronomia este de asemenea o artă, la fel ca şi realizarea de parfumuri, din moment ce amândouă au legătură cu simţurile. Stand deasupra tuturor, iubirea este o artă.

Toate artele uzează de armonie şi de aceea le permit celor care le apreciază să fie dirijaţi către ceva armonios, deci oferă condiţii pentru a se armoniza.

Literatura este importanta într-un mod special pentru ca ea contribuie la deschiderea minţilor oamenilor prin

arătarea de noi orizonturi. Dar literatura de dragul literaturii este doar sporovăiala: ce contează nu este scrierea de propoziţii frumoase, ci transmisia noilor idei altora, prin scris. Căile audovizuale sunt chiar mai importante, pentru că ne trezesc simţurile vizual şi auditiv în acelaşi timp. Pot înlocui literatura cu bine pentru că sunt mai complete. Între timp, literatura este folositoare pentru timpul liber.

MEDITAŢIA SENZUALA

Dacă vrei să atingi un nivel superior de armonie cu infinitul, aranjează un loc al tău pentru meditaţie senzuală. Pune în el opere de arta, picturi, tapiţerie, postere, sculpturi, desene, fotografii sau orice altceva ce reprezintă iubirea, infinitul sau senzualitatea, pentru bucuria ochilor tai.

Aranjează-ţi un colţ unde poţi sta la pământ, pe perne, de exemplu. Sau lasă-te jos pe o canapea sau pe o blana, pentru plăcerea de a o atinge. Evapora miresme agreabile şi uleiuri pentru a-ţi mulţumi nasul. Să ai o casetă înregistrată cu muzica plăcută urechilor tale.

Să ai tăviţe şi sticle umplute cu mâncare şi băutura plăcute gurii tale şi invita una sau mai multe persoane pe care le iubeşti, care îţi împart gusturile şi cu care te simţi în alinare şi armonie; apoi hrăniţi-vă simţurile împreună şi deschideţi-vă corpurile pentru a vă deschide minţile, cu dragoste şi fraternitate.

Dacă cineva te atrage fizic şi simţi ca lucrul acesta este reciproc, invita persoana în acest loc. Puteţi să atingeţi o stare sublima de armonie împreună, care va permite să simţiţi infinitul prin satisfacerea celor 5 simţuri ale voastre. Acestei stări îi va fi adăugată sinteza tuturor acestor plăceri – uniunea fizică în armonie totala şi în iluminarea actului iubirii.

Bineînţeles, trebuie să fie mai întâi armonia spirituală. În alte cuvinte, trebuie să fie o atracţie mutuala între minţile şi corpurile indivizilor, în felul în care se apropie unul de altul şi se respecta. Dar o dragoste spirituală este întotdeauna adusa la o stare sublima de o

iubire fizica realizata. A iubi înseamnă a da ceva şi a nu aştepta nimic în schimb. Dacă iubeşti o persoană, trebuie să i te dai în întregime acestei persoane, dacă aceasta doreşte.

Nu fi niciodată gelos, pentru ca gelozia este emoţia opusa iubirii. Atunci când iubeşti pe cineva trebuie să cauţi fericirea sa în primul rând, şi în orice fel. A iubi înseamnă a urmări fericirea altora, şi nu a ta însuţi.

Dacă persoana pe care o iubeşti este atrasa de altcineva, nu fii gelos; din contra, fii fericit ca aceasta este fericita, chiar dacă din cauza altcuiva.

Iubeşte de asemenea şi persoana care, ca şi tine, vrea să aducă fericire persoanei pe care o iubeşti şi care are, de asemenea, acelaşi tel ca şi tine. Gelozia este frica de faptul ca altcineva poate face mai fericita pe persoana pe care o iubeşti decât tine şi că poţi pierde persoana pe care o iubeşti. Dar în loc să fim geloşi, ar trebui să încercăm să facem tot posibilul pentru ca persoana pe care o iubim să fie fericita, iar dacă altcineva reuşeşte asta mai bine, trebuie să fim fericiţi de acest lucru. Ceea ce contează nu este ca persoana iubită să fie fericita din cauza noastră, ci pur şi simplu să fie fericita, oricine ar fi responsabil de asta.

Aşa că, dacă aceasta persoana pe care o iubeşti este fericita cu altcineva, bucură-te de aceasta fericire. Vei recunoaşte persoana care te iubeşte dacă el sau ea nu se vor opune fericirii tale cu o altă persoană.

Este datoria ta să iubeşti persoana care te iubeşte aşa de mult şi să îi dai fericirea ta. În această direcţie merge calea către iubirea universala.

Nu respinge pe cineva care vrea să te facă fericit, pentru ca acceptându-l îl faci fericit, iar acesta este un act de iubire. Bucură-te de fericirea altora, pentru ca şi ei să se bucure de a ta.

JUSTIŢIA UMANĂ

Legile umane, aşa cum am mai spus, sunt esenţiale. Dar le trebuie aduse îmbunătăţiri deoarece nu iau suficient în consideraţie iubirea şi fraternitatea.

Pedeapsa cu moartea trebuie abolita, deoarece niciun individ nu are dreptul de a-l ucide pe altul cu sânge rece într-o manieră premeditata, organizata. Pana în momentul în care, prin intermediul ştiinţei societatea va fi capabilă să controleze violenta care exista într-unii oameni şi îi poate vindeca de aceasta boala, veţi tine criminalii departe de societate. Apoi daţi-le dragostea care le-a lipsit, în timp ce îi veţi face să înţeleagă natura monstruoasa a acţiunilor lor. Daţi-le de asemenea şi dorinţa de a se îndrepta.

Nu amestecaţi marii criminali – care suferă de o boală care poate fi contagioasa – cu oamenii care au comis doar mici ofense. În acest fel veţi evita contaminarea celor mai puţini agresivi.

Niciodată nu uitaţi ca toţi criminalii sunt bolnavi şi consideraţi-i întotdeauna aşa. Suntem şocaţi când ne amintim ca odinioară oamenii erau sufocaţi între saltele dacă sufereau de convulsii de isterie.

Într-o zi, când vom putea să vindecam şi, mai important, să prevenim boala crimei, vom fi la fel de şocaţi când ne vom uita îndărăt la cum se obişnuia să fie executaţi criminalii.

Iertaţi-i pe cei care v-au făcut rău neintenţionat şi nu purtaţi pică celor care v-au făcut-o cu intenţie. Ei sunt nesănătoşi, pentru ca cineva trebuie să fie bolnav dacă îşi răneşte vecinul. Pe lângă astea, gândeşte-te la cât de ghinionişti sunt cei care fac rău altora, pentru ca nu vor avea dreptul la viaţa veşnică în grădina Elohimilor.

Dar dacă cineva vrea să îţi facă rău ţie sau persoanelor iubite, încearcă să îl supui.

Dacă nu poţi, atunci ai dreptul de a te apăra pentru a-ţi salva viaţa sau pe ale celor iubiţi. Oricum, nu lovi cu intenţia de a omorî, chiar şi în legitima apărare. Încearcă să învingi persoana fără suferinţă – făcând-o knock-out, de exemplu. Dacă lovitura se transforma într-una fatala, nu ai nimic pentru care să te învinuieşti, atâta timp cât nu ai avut intenţia sa omori.

Vei îngenunchea oamenii violenţi cu forţa, şi, dacă este necesar, prin acţiune directa. Comportamentul violent

este de neacceptat şi nu îl vei tolera, chiar dacă va trebui să îi opreşti cu forţa pe cei violenţi. Dar întotdeauna foloseşte o forţă non-violenta, adică o forţă echilibrata aplicata fără intenţie rea, suficientă pentru a-i opri pe cei care încearcă să facă rău.

Orice ameninţare cu violenta trebuie tratata la fel de serios ca şi o faptă violenta. A ameninţa cu violenta înseamnă a o considera posibila şi a vedea-o ca pe o cale acceptabila pentru a-şi atinge ţelurile. O persoană care este capabila sa o ameninţe pe alta cu violenta este la fel de periculoasa ca şi una care a comis deja un act de violenta. Până când vom găsi un medicament pentru cei care care recurg la asemenea ameninţări, aceştia trebuie ţinuţi departe de societate şi trebuie să îi facem să înţeleagă ca felul lor de a se purta este îngrozitor.

Când aveţi de a face cu cei care iau ostatici, gândiţi-vă mai întâi la vieţile oamenilor inocenţi care nu se găsesc în mâinile răpitorilor. Oamenii care iau ostatici sunt bolnavi şi nu trebuie să le daţi ceea ce solicita. Societatea nu trebuie niciodată să le dea ce doresc pentru ca procedând în felul acesta încurajaţi şi alţi criminali să copieze asemenea acţiuni şi acordaţi o valoare acţiunilor lor.

Toate fiinţele umane trebuie să aibă drepturi şi oportunităţi egale la naştere, indiferent ce rasa ar fi ele. Fiţi discriminatori împotriva idioţilor, de orice culoare ar fi pielea lor. Toate rasele care populează Terra au fost create de către Elohim şi trebuie respectate la egalitate.

Întreaga omenire trebuie să se unească pentru a forma un guvern mondial, aşa cum este scris în prima parte a acestui mesaj. Impuneţi de asemenea şi un nou limbaj mondial în toate şcolile din lume. Esperanto exista, şi dacă nimeni nu propune nimic mai bun, atunci alegeţi Esperanto.

Până când va fi posibil ca banii să dispară, creaţi o nouă moneda mondială pentru a le înlocui pe cele naţionale. În asta rezida soluţia fata de criza monetara. Dacă nimeni nu poate propune altceva mai bun, folosiţi

sistemul federal. Creaţi o federaţie din toate ţările din lume. Garantaţi independenta acestor regiuni, care trebuie să fie capabile să se organizeze singure, după cum doresc.

Lumea va trăi în armonie atunci când nu va mai fi compusa din tari separate, ci alcătuită din regiuni unite într-o federaţie care se va ocupa de viitorului Terrei.

ŞTIINŢĂ

Ştiinţa este cel mai important lucru pentru toată omenirea. Vei fi la curent cu toate realizările oamenilor de ştiinţă, deoarece aceştia vă pot rezolva toate problemele. Nu lăsaţi descoperirile oamenilor de ştiinţă să cada în mâna celor care se gândesc doar la profit, nici în mâinile armatei, care păstrează unele invenţii secrete pentru a menţine o supremaţie ipotetica asupra unui inamic iluzoriu.

Ştiinţa va trebui să fie religia voastră, pentru ca Elohim v-au creat ştiinţific.

Prin a fi ştiinţifici vă faceţi creatorii mulţumiţi, deoarece acţionaţi aşa cum şi ei au făcut-o şi le arătaţi ca înţelegeţi că aţi fost făcuţi după imaginea lor şi că sunteţi nerăbdători să profitaţi de tot potenţialul pe care îl aveţi în voi. Ştiinţă trebuie să fie folosită pentru a servi şi a elibera lumea, nu să o distrugă şi să o înstrăineze. Aveţi încredere în oamenii de ştiinţă care nu sunt manipulaţi de interese financiare şi numai în aceştia.

Puteţi participa în sporturi pentru că sunt foarte bune pentru echilibrul vostru – în particular sporturile care dezvolta auto-controlul. Societatea trebuie să permită de asemenea şi sporturile violente şi foarte violente. Acestea sunt valori sigure. O societate evoluata şi non-violenta trebuie să aibă sporturi violente care să menţină o imagine de violenta, permiţându-le tinerilor care doresc să fie violenţi cu alţii care doresc acelaşi lucru să urmărească aceste exhibiţii violente, şi în acest fel să îşi descarce energiile agresive.

Poţi participa de asemenea în jocuri care cer gândirea şi folosirea minţii. Dar atâta timp cât banii nu au dispărut, niciodată nu juca pentru a câştiga bani; joaca în

schimb pentru plăcerea de a-ţi pune mintea în funcţiune.

Îţi vei data scrierile, considerând anul 1946 ca „anul 1”, după Claude Raël, ultimul dintre profeţi. 1976 este deci anul 31 după Claude Raël, sau anul 31 al erei Vărsătorului, ori anul 31 al epocii Apocalipsei, sau anul 31 al epocii de aur.

CREIERUL UMAN

Mai aveţi încă o cale lunga pana sa înţelegeţi din plin potenţialul creierului uman. De exemplu, al şaselea simţ, percepţia directa, ar trebui dezvoltat la copii. Asta este ceea ce noi numim telepatie. Telepatia îţi permite să comunici direct cu Elohim, creatorii noştri.

Numeroase mediumuri au venit la mine întrebându-mă ce ar trebui să facă, deoarece au primit mesaje de la ce ele numesc „de dincolo”, cerându-le să intre în contact cu mine pentru a mă ajuta, iar eu să le luminez în schimb. Mediumurile sunt persoane foarte importante pentru au un dar superior al telepatiei şi minţile lor sunt deja pe calea către o stare de trezire. Ar trebui să practice meditaţia pentru a-şi controla în întregime potenţialul.

Eu, Claude Raël, aştept cu nerăbdare pe toate mediumurile acestea care au primit mesaje pentru a intra în legătură cu mine ca să putem organiza întâlniri regulate. Adevăratele mediumuri care caută să fie informate vor primi toate instrucţiuni. Puterea unui creier este mare, dar puterea mai multor creiere este infinită. Fie ca cei care au urechi, să audă.

Nu uitaţi ca toate aceste lucruri pe care nu le înţelegeţi şi pe care oamenii de ştiinţă nu le pot explica, au fost create de Elohim. Ceasornicarul cunoaşte toate părţile ceasului pe care l-a construit.

APOCALIPSA

Nu uitaţi ca Apocalipsa – literar „anii revelaţiei” a sosit aşa cum am prezis. S-a spus ca atunci când vor veni timpurile, vor fi mulţi profeţi falşi. Trebuie doar să te uiţi în jur pentru a-ţi da seama că timpul a sosit într-adevăr. Falşii profeţi sunt cei care scriu horoscoapele, de care ziarele sunt pline şi mai sunt de altfel alţii care resping

beneficiile ştiinţei şi se atârnă de fiecare ultima pagina a scrierilor religioase vechi, care au fost mesaje transmise de Elohim oamenilor primitivi din timpurile străvechi.

Asemenea falşi profeţi prefera să creadă ceea ce oamenii primitivi şi închişi la minte au copiat cu frica acum mult timp, în timp ce îi ascultau pe cei pe care îi considerau zei pentru ca veneau din cer. Ar trebui în schimb să asculte mesajul de la Elohim care a fost destinat acum oamenilor care nu mai se închina stupid în faţa tuturor celor care vin din cer. Aceştia din urma încearcă să înţeleagă universul şi pot fi numiţi adulţi.

Dar dacă te uiţi împrejur, vei vedea mulţimi fanatice şi obscurantiste de secte, care atrag un număr impresionant de tineri însetaţi după adevăr.

Un filosof a zis odată: „Iisus a venit pentru a arăta oamenilor calea de urmat şi toţi s-au uitat la degetul lui”. Meditaţi asupra acestei propoziţii. Nu este mesagerul cel care contează, ci persoana care trimite mesajul şi mesajul în sine.

Nu te rătăci printre sectele din Est – adevărul nu sta în vârful Himalayei, nici în Perú sau altundeva. Adevărul este în tine.

Dar dacă vrei să călătoreşti şi îţi plac locurile exotice, du-te în aceste tari îndepărtate. Vei înţelege atunci că ţi-ai pierdut timpul şi ca ceea ce căutai era în interiorul tău.

Călătoreşte în tine, altfel eşti doar un turist – cineva care îmbătrâneşte şi gândeşte că va găsi adevărul privindu-i pe alţii căutându-l în sine. Îl vor găsi poate, dar cei care îi urmăresc nu o vor face, cu siguranţă. Pentru a călători în tine nu este nevoie să iei un avion.

Estul nu are nimic să-l înveţe pe Vest despre înţelepciune şi trezirea minţii. Mai curând, opusul este adevărat. Cum poţi găsi înţelepciune printre oamenii care mor de foame, în timp ce urmăresc cirezile de vaci sacre trecând pe lângă ei?

Din contra, este Vestul cu intelectul şi ştiinţa sa care vine în ajutorul oamenilor care de mult timp au fost împiedicaţi de credinţe primitive şi criminale. Nu este din

cauza norocului ca ţările din Vest nu mai sunt confruntate cu aceleaşi probleme precum cele din Lumea a Treia. Acolo unde mintea funcţionează, corpul nu moare de foame. Unde obscuratismul este la putere, corpul nu poate supravieţui. Pot oamenii primitivi să rezolve problema foametei din lume şi să dea de mâncare celor care flămânzesc? Ei au deja destul de multe dificultăţi în încercarea de a se hrăni pe ei şi tu te aştepţi să găseşti înţelepciune aici?

Toţi oamenii de pe Terra au avut aceleaşi şanse la început. Unii şi-au rezolvat problemele şi au obţinut chiar mai mult decât au avut nevoie, în timp ce alţii nu au posibilităţi de a supravieţui pur şi simplu. În opinia ta, care dintre ei îi pot ajuta pe alţii? Oamenii din Vest mai au încă o distanta enorma de urmat pe calea deschiderii minţii, dar oamenii din Est nu au atins nicio zecime din ceea ce au realizat oamenii din Vest.

COMUNICAREA TELEPATICA

„Mintea şi materia sunt acelaşi lucru pentru eternitate” este scris în Bardo Thodol, Cartea Morţilor din Tibet, iar aceeaşi citat este o introducere reuşită către aceasta secţiune.

Dacă vrei să ai o comunicare telepatică de o calitate foarte înaltă, nu îţi tăia parul sau barba. Unii oameni au un organ telepatic care este suficient de dezvoltat pentru a funcţiona bine chiar dacă au capul ras la zero. Dar dacă vrei să atingi rezultatele cele mai bune, atunci nu tăia ceea ce creatorii tai ţi-au lăsat să crească pe cap şi pe fată. Dacă ceva creste, exista un motiv, pentru ca niciuna dintre caracteristicile tale fizice nu ţi-a fost data fără un motiv. Dacă respecţi creaţia, atunci respecţi şi creatorii.

Cel mai bun moment pentru a intra în comunicare cu creatorii noştri este după trezire, deoarece în momentul în care corpul tău se trezeşte din somn şi mintea ta se retrezeşte. Un mecanism se porneşte în acel moment, un mecanism pe care tu trebuie să îl activezi deliberat prin deschiderea minţii tale atât cât poţi de mult către tot ce te înconjoară şi către infinit. Va trebui să îţi iei măsuri

speciale pentru ca să nu întrerupi procesul.

Stai jos cu picioarele împreunate, sau mai bine alungeste-te pe spate pe sol. Dacă este posibil, poziţionează-te în aer liber şi uită-te sus către cer.

Mintea este precum o floare. Dimineaţa începe să se deschidă, dar tu adesea o retezi când începe să înflorească. Dacă vei aştepta puţin, va înflori. A practica fitness fizic este bine, dar a practica fitnessul psihic este şi mai bine.

Nu fi încă speriat dacă nu obţii rezultate imediat. Când un organ nu este folosit, se atrofiază. Când ai un membru în ghips de mult timp ai nevoie de multă terapie fizica pentru a-i reda utilizarea normală.

Uită-te către cer şi gândeşte-te la poziţia ta în raport cu tot ce te înconjoară. Vizualizează-te în relaţie cu casa în care locuieşti, o mică bucăţică pierduta printre ziduri de piatră. Priveşte-te în relaţie cu toţi oamenii care se trezesc în acelaşi timp cu tine şi în relaţie cu cei care, în alte părţi ale globului, se duc la culcare. Gândeşte-te la toţi cei care se nasc, la cei care se unesc fizic, la cei care suferă, muncesc sau mor în acest timp. Gândeşte-te la toate şi situează-te prin urmare pe propriul tău nivel de existenta.

Situează-te în relaţie cu infinitul mare de asemenea. Gândeşte-te la oraşul în care te afli, o mică picătură pierdută în peisajul care este tara, continentul sau insula pe care trăieşti. Apoi zboară în mintea ta, ca şi cum ai fii într-un avion călătorind din ce în ce mai departe de sol, până când oraşul şi apoi continentul nu sunt decât nişte minuscule urme pe hartă.

Fii conştient de faptul că eşti pe Pământ, o mică minge pe care omenirea este doar un parazit. Se roteşte întotdeauna cu toate că tu nu realizezi ca asta se întâmplă. Situează-te în relaţie cu el şi în relaţie cu Luna, care se roteşte în jurul Pământului şi în relaţie cu Pământul, care se roteşte în jurul Soarelui şi apoi în relaţie cu Soarele, care se roteşte şi el în jurul centrului galaxiei. Situează-te de asemenea în relaţie cu stelele care sunt de asemenea sori care au planete care le orbitează. Pe aceste planete,

un număr infinit de fiinţe trăiesc şi printre ele este planeta creatorilor noştri, Elohim, şi de altfel şi planeta veşnicilor, unde vei putea fi admis într-o zi pentru eternitate.

Localizează-te în relaţie cu toate aceste lumi pe care trăiesc alte fiinţe umane – unele mult mai avansate şi unele mai primitive şi în relaţie cu aceste galaxii, care şi ele se învârt în jurul centrului universului. În sfârşit, situează-te în relaţie cu tot universul, care el însuşi este o particula a unui atom al unei molecule localizate poate în braţul cuiva care se uita la cer, întrebându-se dacă exista viaţă şi pe alte planete…

Aceasta este totul în relaţie cu infinitul mare.

Apoi situează-te de asemenea în relaţie cu corpul tău, cu toate organele sale vitale şi cu celelalte parţi care îl compun. Gândeşte-te la toate aceste organe care funcţionează fără să îţi dai seama, chiar în acest moment.

Gândeşte-te la inima, care bate fără ca tu să îi ceri, la sângele tău, care circula şi îţi iriga tot corpul şi la creierul tău, care îţi permite să te gândeşti şi să fii conştient de asta. Gândeşte-te la toţi corpusculii care constituie sângele tău şi la toate celulele care se nasc în corpul tău, la cele care simt plăcere în timp ce se reproduc şi la cele care mor fără să realizezi şi care poate nu sunt conştiente ca ajuta la formarea individul care eşti.

Gândeşte-te la toate moleculele care constituie aceste celule, şi la atomii care constituie aceste molecule, mişcându-se ca sorii fata de centrul unei galaxii, la particulele care formează aceşti atomi şi la particulele acestor particule în care exista viaţă care se întreabă dacă exista viaţă pe alte planete…

Asta este totul în relaţie cu infinitul minuscul.

Plasează-te în armonie cu infinitul mare şi cu infinitul minuscul, radiind iubire către ce este deasupra şi către ce este dedesubt şi fiind conştient ca tu însuţi eşti o parte din infinit. Apoi, gândindu-te intens, încearcă să transmiţi mesajul tău de iubire către creatorii noştri, Elohim, încearcă să le transmiţi dorinţa ta de a-i vedea, de a li te alătura, de a avea puterea de a câştiga recompensa de a fi

printre cei aleşi. Apoi te vei simţi luminat şi gata să faci bine în jurul tău cu toată puterea, toată ziua, pentru că vei fi în armonie cu infinitul.

Poţi, de altfel să faci exerciţii în încăperea pentru meditaţie senzuala în timpul zilei, singur sau cu alte persoane. Dar momentul în care vei fi aproape de armonia perfecta va apărea atunci atunci când exerciţiul va avea loc în camera ta de meditaţie senzuala cu cineva pe care îl iubeşti, te vei uni fizic cu el sau cu ea, şi veţi fi armonizaţi cu infinitul în timpul uniunii.

Seara, când cerul este plin de stele şi temperatura este plăcută, întinde-te pe pământ. Uită-te la ceruri şi gândeşte-te intens la Elohim, dorindu-ţi ca într-o bună zi să meriţi a fi printre ei, şi gândeşte-te intens că eşti disponibil şi gata de a face exact ceea ce ei îţi pot cere, chiar dacă nu înţelegi clar de ce îţi cer asta. Poate vei vedea un semnal, dacă eşti suficient de atent.

În timp ce te găseşti întins pe spate, fii conştient de gradul limitat al percepţiei organelor tale, ceea ce explica dificultatea pe care o poţi avea în a înţelege infinitul. O forţă te ţine legat la sol, nu poţi zbura către stele dintr-o smucitura, şi încă nu observi nicio frânghie ţinându-te jos.

Milioane de oameni asculta mii de posturi de radio şi urmăresc sute de programe de televiziune care sunt difuzate în atmosfera – încă, tu nu poţi vedea aceste unde sonore şi video şi nu le poţi auzi. Busolele toate au indicatorul către nord, şi încă nu poţi percepe sau auzi forţele care acţionează asupra lui.

Aşa ca repet din nou – organele tale de percepţie sunt foarte limitate, iar energiile aparţinând universului sunt infinite. Trezeşte-te şi trezeşte organele din tine care îţi vor permite să percepi unde pe care încă nu le percepi sau pe care nici măcar nu le suspectezi. Simpli pinguini sunt în stare să găsească nordul şi tu, o fiinţă umană, nu poţi. Gândeşte-te la asta pentru un moment.

În plus, învaţă-ţi copiii, ale căror organe se dezvolta, spunându-le totul despre asta. În acest fel se va naşte „noua omenire”, iar facultăţile lor vor fi infinit superioare

fiinţelor umane din prezent.

Când creşterea lui se termina, un om care nu a învăţat niciodată să meargă va fi întotdeauna un infirm şi chiar dacă va învăţa mai târziu, întotdeauna va fi handicapat, chiar dacă este foarte talentat. De aceea, din timpul creşterii trebuie să deschideţi minţile copiilor voştri, aşa încât facultăţile lor să poată răsări, iar ei se vor transforma în nişte indivizi care nu vor avea nimic în comun cu ceea ce suntem noi: nişte oameni sărmani, înguşti la minte şi primitivi.

RECOMPENSA

Fie ca această carte să îi ghideze pe cei care îi recunosc şi îi iubesc pe creatorii noştri, Elohim.

Fie ca să îi ghideze pe cei care cred în ei şi care îşi amintesc să comunice cu ei, în acest fel redescoperind sensul originar al rugăciunii. Fie ca să îi ghideze pe cei care fac bine celorlalte fiinţe umane. Fie ca să îi ghideze pe cei care cred în ceea ce mi-a fost revelat şi în ceea ce a fost revelat înaintea mea, şi pe cei care sunt siguri ca reîncarnarea ştiinţifică este o realitate. Toţi aceşti oameni au un ghid şi un scop în viaţă, şi sunt fericiţi.

Cât despre cei care nu sunt treziţi, nu are niciun sens să le vorbeşti despre acest mesaj de la Elohim. Cineva care doarme nu poate auzi, iar minţile neconştiincioase nu se trezesc în câteva momente – în special dacă persoana care doarme găseşte somnul ei foarte confortabil.

Răspândeşte acest mesaj în jurul tău celor care fac bine celorlalţi oameni. Răspândeşte-l mai ales celor care, folosindu-şi mintea pe care Elohim le-au dat-o, eliberează societatea de lipsa de hrana, de boli şi de povara eforturilor zilnice. Ei fac asta dându-le altora timpul necesar autorealizării şi al înfloririi, şi pentru astfel de indivizi este rezervata grădina de pe planeta veşnicilor.

Pentru că nu este de ajuns doar să eviţi să îi răneşti pe alţii fără să le faci niciun bine. Oricine a cărui viaţă a fost neutra, va fi intitulat ca neutru. Cu alte cuvinte, nu va fi recreat, nici să plătească pentru crimele pe care nu le-a comis, nici să primească recompensa pentru lucrurile

pozitive non-existente.

Oricine care a făcut pe mulţi oameni să sufere în timpul vieţii sale şi care apoi se reabilitează făcând la fel de mult bine ca şi răul pe care l-a săvârşit, va fi de asemenea neutru. Pentru a avea dreptul la reîncarnarea ştiinţifică pe planeta veşnicilor, acel cineva va trebui să aibă un comportament cu adevărat pozitiv la sfârşitul vieţii sale.

A fi satisfăcut făcând bine la o scară mica în jurul sau este de ajuns pentru o persoană care nu are o inteligenţă superioara, sau care nu este sănătoasă, dar nu este îndeajuns pentru cineva care este foarte inteligent sau puternic. O persoană foarte inteligenta are datoria de a-şi folosi mintea data de Elohim pentru a aduce fericire altora, pentru a inventa noi tehnici care să îmbunătăţească condiţiile de viaţă ale acestora.

Aceia care vor fi aleşi pentru recrearea ştiinţifică pe planeta veşnicilor vor trai într-o lume în care mâncarea le va fi adusa fără să fie nevoiţi să facă nici cel mai mic efort şi unde vor fi parteneri feminini şi masculini creaţi ştiinţific pentru singurul scop de a le satisface plăcerile.

Vor trai aici pentru totdeauna, căutând doar să se realizeze şi făcând tot ce le place. Cât despre cei care i-au făcut pe alţii să sufere, vor fi şi ei recreaţi, iar suferinţa lor va fi egală cu plăcerea veşnicilor.

Cum nu poţi să crezi în toate acestea acum când ştiinţa şi vechile religii se explica una pe alta? Nu eşti nimic altceva decât materie, ţărâna pura, şi totuşi Elohim te-au transformat într-o fiinţă capabila sa domine materia. Mai târziu vei deveni din nou ţărână, iar ei te vor face să mai trăieşti încă o dată, la fel cum te-au şi creat, ştiinţific.

Elohim au creat primele fiinţe umane fără să ştie că au făcut acelaşi lucru care a fost făcut deja şi pentru ei. S-au gândit ca realizează un minor experiment ştiinţific şi de aceea au distrus aproape toată omenirea prima dată.

Dar în momentul în care au înţeles ca şi ei au fost creaţi exact ca şi noi, au început să ne iubească la fel ca pe propriii lor copii şi au jurat să nu ne mai distrugă

niciodată, lăsându-ne să ne depăşim propria noastră violenta, de unii singuri.

Cu toate că Elohim nu au intervenit direct pentru sau împotriva umanităţii ca întreg, au exercitat, oricum, influente asupra unor anumiţi indivizi ale căror acţiuni le-au plăcut sau nu. Vai de cei care care pretind că i-au întâlnit pe Elohim sau că au primit un mesaj de la ei şi nu este adevărat. Viaţa lor va deveni un coşmar, şi îşi vor regreta minciunile în timp ce li se vor ivi o grămadă de probleme.

De asemenea, toţi care acţionează imporiva Ghidului Ghizilor şi încearcă să îi îngreuneze misiunea sau merg împreună cu el pentru a semăna vrajba printre cei care îl urmează, îşi vor vedea de asemenea vieţile transformate într-un coşmar.

Fără nicio influenta clara venind de sus, vor vedea boala, dificultăţi familiale şi profesionale, suferinţele emoţionale şi alte probleme ce le vor invada existenta pământeană, în timp ce îşi vor aştepta pedeapsa eterna.

Tu, cel care zâmbeşti în timp ce citeşti aceste rânduri, eşti printre cei care l-ar fi crucificat pe Iisus dacă ai fi trăit în timpul său. Şi încă, acum, tu vrei să vezi membrii familiei tale nascându-se, căsătorindu-se şi murind sub emblema lui deoarece aceasta a devenit o parte a moralităţii şi a tradiţiei tale. Purtându-te la fel ca cei care s-au dus să-i vadă pe primii Creştini devoraţi de lei, arunci zâmbete ironice celor cărora cred în aceste scrieri, zicând că ar trebui să petreacă un timp în spitalele psihiatrice. În ziua de azi, când cineva are idei deranjante, nu mai este crucificat – asta este prea barbar. În schimb, asemenea oameni sunt trimişi în azilele psihiatrice. Dacă aceste complexe ar fi existat acum 2.000 de ani, Iisus şi toţi cei care credeau în el ar fi fost închişi acolo. Cât despre cei care cred în viaţa veşnică, întreabă-i de ce plâng când pierd pe cineva drag.

Atâta timp cât omenirea nu a fost capabila sa înţeleagă munca Elohimilor din punct de vedere ştiinţific era înţeles ca oamenii să creadă într-un „Dumnezeu”

impalpabil. Dar acum, când mulţumită ştiinţei puteţi înţelege materia, infinitul mare şi infinitul mic, nu mai aveţi nicio scuza sa credeţi în „Dumnezeul" în care credeau strămoşii voştri. Elohim, creatorii noştri, intenţionează să fie recunoscuţi de către cei care sunt capabili acum să înţeleagă cum poate fi creata viaţa şi care pot face comparaţiile apropiate cu vechile scrieri. Aceşti oameni vor avea dreptul la eternitate.

Creştinilor! Aţi citit de o sută de ori ca Iisus se va întoarcecu toate acestea, dacă s-ar întoarce acum, îl veţi pune într-un azil psihiatric. Haideţi, deschideţi-vă ochii!

Fii ai Israelului, voi încă îl aşteptaţi pe Mesia – şi încă nu deschideţi uşa.

Buddhiştilor! Scrierile voastre indica faptul ca noul Buddha va fi născut în Vest. Recunoaşteţi semnele premergătoare.

Musulmani! Mohamed v-a reamintit ca Evreii au făcut o greşeală în uciderea profeţilor şi ca şi Creştinii au făcut de altfel o greşeală în a-l adora pe profetul lor mai mult decât pe cel care l-a trimis. Aşa ca spuneţi-i „Bun venit" ultimului profet şi iubiţi-i pe cei care l-au trimis.

Dacă îi recunoşti pe Elohim ca pe creatorii tai şi dacă îi iubeşti şi doreşti să îi primeşti, dacă încerci să faci bine altor oameni, folosindu-ţi la maxim potenţialul, dacă te gândeşti la creatorii tai regulat, încercând să îi faci telepatic să înţeleagă că îi iubeşti, dacă îl ajuţi pe Ghidul Ghizilor să îşi îndeplinească misiunea, vei fi fără îndoială ales pentru reîncarnarea ştiinţifică pe planeta celor veşnici.

Când omenirea a descoperit formele necesare de energie pentru a călători pe lună, a intrat de asemenea în posesia suficientei energii pentru a distruge toată viaţa de pe Pământ.

„S-a apropiat ziua, şi luna s-a despicat" sta scris în Koran, Surata 54, versul 1. De aceea, în fiecare zi de acum încolo, omenirea se poate auto-distruge. Doar cei care l-au urmat pe ultimul profet vor fi salvaţi de la distrugere.

Acum mult timp oamenii nu l-au crezut pe Noe şi au

ras de el când făcea pregătiri pentru distrugere. Dar nu ei au fost cei care au ras ultimii.

Când Elohim au spus locuitorilor Sodomei şi Gomorei să părăsească oraşele fără să se uite înapoi, unii nu au urmat aceste avertismente şi au fost distruşi. Acum, că am atins stadiul în care omenirea însăşi poate distruge toată viaţa de pe Terra, doar cei care-i vor recunoaşte pe Elohim ca fiind creatorii noştri vor fi salvaţi de la distrugere. Poţi să nu crezi nimic din toate astea, dar când va veni timpul, te vei gândi la aceste rânduri din nou şi va fi prea târziu.

Când cataclismul va avea loc – şi sunt şanse mari ca să se întâmple curând, datorită felului în care se comporta fiinţele umane în prezent – vor fi două feluri de oameni: cei care nu i-au recunoscut pe creatorii lor şi nu l-au urmat pe ultimul profet şi ceilalţi, care şi-au deschis ochii şi urechile şi au recunoscut ceea ce a fost cunoscut acum mult timp.

Primii vor trece prin suferinţă şi prin distrugere în clipa finala şi ceilalţi vor fi salvaţi şi luaţi împreună cu Ghidul Ghizilor pe planeta veşnicilor. Aici se vor bucura de o viaţă minunata de plăcere şi auto-realizare, împreună cu înţelepţii din vechile timpuri. Ei sunt cei care vor fi aşteptaţi de atleţi magnifici cu minunate structuri corporale care le vor aduce mâncăruri sofisticate, pentru a fi savurate în compania unor bărbaţi şi femei de o frumuseţe şi de o fascinaţie fără egal, care le vor fi supuşi în totalitate dorinţelor lor.

Întinşi pe tronuri împodobite cu aur şi bijuterii.
Întinşi pe ele faţă în faţă.
Îi vor aştepta tineri, care nu vor îmbătrâni.
Cărând ulcioare şi potire şi cu un pahar de la izvor.
Nu-i va durea capul de la aceasta şi nu se vor îmbăta.
Şi cărând roade, din care ei îşi aleg.
Şi carnea păsărilor pe care o doresc.
Şi vor fi fecioare oacheşe, cu larg deschişi.
Minunaţi ochi.
Ca mărgăritarele, pe care le păstrăm.
Drept răsplată pentru faptele lor.
Koranul, Surata 56, versetele 15 – 24

Tu, cel care crede în ceea ce sta scris aici, atunci când Ghidul Ghizilor te convoacă undeva, lasa totul deoparte, pentru ca înseamnă ca a primit nişte informaţii referitoare la sfârşit. Dacă eşti aproape de el în acel moment, vei fi salvat şi luat cu el, departe de suferinţă.

Tu, cel care crezi, nu judeca faptele sau poruncile Elohimilor. Cel creat nu are dreptul de a-i judeca pe creatorii săi. Respectaţi profetul nostru, şi nu judecaţi acţiunile şi munca sa, pentru ca auzim prin urechile sale, vedem prin ochii săi şi vorbim prin gura sa. Dacă nu arăţi respect profetului, nu îi respecţi nici pe cei care l-au trimis, pe creatorii voştri.

Mesajele care au fost date demult de Elohim au fost corecte, şi toţi cei care au aderat din plin la ele de-a lungul secolelor, au avut dreptate. Dar sistemul obscurantist care s-a construit pe spinarea acestor mesaje, folosindu-i pe cei care au simţit ceva pentru ele, a fost eronat. Biserica este într-un proces de dispariţie şi merită să dispară.

Cât despre bărbaţii şi femeile Bisericii, să-i lăsăm pe cei care au urechile şi ochii deschişi să îl urmeze pe ultimul dintre profeţi şi să-l ajute să răspândească în jurul lumii ultimul mesaj care i-a fost dat. El îi va primi cu braţele deschise, iar ei vor putea să înflorească şi să se auto-realizeze în întregime, în timp ce vor rămâne mesagerii celor în care au crezut dintotdeauna. Dar de data asta ei vor înţelege cu adevărat, în sfârşit, care a fost sarcina Elohimilor atunci când au creat omenirea şi când l-au trimis pe Iisus.

Ei vor fi cu adevărat în stare să se realizeze, eliberaţi de constrângerile Bisericii care este fosilizata şi încrustata cu crime şi cu inchiziţii vechi de mii de ani. Vor putea să facă ceea ce trebuie să facă – să folosească organele primite de la creatori, pentru ca Elohimilor nu le place neutilizarea organelor cu care ne-au înzestrat.

Bărbaţii şi femeile Bisericii vor fi capabili să se bucure de cele 5 simţuri şi să se unească fizic pentru totdeauna, sau pentru o plăcere imediata cu oricine le place, fără să se simtă vinovaţi. Acum ar trebui să se simtă

vinovaţi – vinovaţi de a nu-şi folosi ceea ce le-a fost dat de creatorii lor. Dar odată scăpaţi de vechile constrângeri, vor deschide cu adevărat minţile oamenilor în loc să le pună să doarmă!

Acum, cu greu mai sunt de găsit vreunii studenţi în seminariile Romano-Catolice, acolo unde sunt antrenaţi preoţii. Dar şi acolo sunt unii oameni nefericiţi care simt vocaţia de a răspândi iubire şi de a deschide minţile oamenilor. Acum 50 de ani, în jur de 50.000 de seminarişti erau antrenaţi la orice oră, dar acum au mai rămas doar 500. Asta înseamnă că sunt cel puţin 49, 500 oameni nefericiţi care au în ei potenţialul pentru a radia adevărul şi armonia plasate în ei de către creatorii noştri, dar care nu sunt atraşi de o biserică învăluită în crime şi întuneric.

Tu, cel care eşti printre cei 49, 500 de oameni care simt nevoia de a radia adevărul şi de a face ceva pentru ceilalţi oameni, tu, cel care doreşti să rămâi credincios creatorilor tai şi lui Iisus, cel care v-a spus să vă iubiţi unul pe altul şi să îi respectaţi pe creatorii voştri, „Pe Tatăl care este în ceruri”, tu, cel care simţi ca acest mesaj este adevărat, vino cu noi şi fii Ghid.

Veniţi şi devotaţi-vă Elohimilor în tradiţia lui Moise, Ilie şi Iisus şi a răspândirii mesajelor lor în timp ce continuaţi să aveţi o viaţă normală, auto-realizându-vă cu adevărat şi bucurându-vă de toate simţurile pe care creatorii vi le-au dat.

Voi, cei care sunteţi în prezent membrii ai Bisericii, daţi-vă jos acele haine care sunt la fel de triste ca şi culoarea lor, culoarea crimelor care au fost comise sub faţada lor. Veniţi cu noi şi deveniţi ghizi pentru omenire, pe calea păcii şi a iubirii universale.

Lăsaţi la o parte aceste biserici care nu sunt nimic altceva decât nişte monumente construite de către oamenii primitivi, temple în care puteau adora lucruri fără nicio valoare – piese de lemn sau de metal. Elohim nu au nevoie de temple în orice localitate pentru a se simţi iubiţi. Este suficient ca fiinţele umane să încerce să comunice cu ei telepatic, în acest fel redescoperind sensul originar al

rugăciunii, deschizându-se către infinit în loc să se izoleze în clădiri de piatra, obscure şi mistice.

Ipocrizia şi mistificarea au durat destul. Folosind mesaje sincere la baza lor, organizaţii au fost construite şi s-au îngrăşat pe spinarea lor, aşezându-se greşit în lux şi folosind frica oamenilor pentru a-şi strânge propriile boarfe. Chiar şi războaie au fost purtate sub pretextul răspândirii acestor mesaje peste hotare.

Ruşine!

Banii săracilor au fost folosiţi pentru a construi o puternica baza financiară.

Ruşine!

Dragostea pentru vecinul cuiva a fost predicata cu arma în mână.

Ruşine!

Egalitatea umană a fost predicata, deşi dictatura era susţinută.

Ruşine!

„Dumnezeu este cu noi!”, s-a spus pentru a încuraja oamenii să se lanseze în războaie fratricide. Ruşine!!!

De multe ori au fost pomenite următoarele pasaje din Evanghelie: „Şi tata al vostru să nu numiţi pe pământ: ca Tatăl vostru este unul, Cel din ceruri”. Matei 23: 9

Cu toate acelea, se asigura să fie numiţi constant „Părinte” sau „Monsignor”, ori „Lordul meu”. Ruşine!!!

Alte texte care spun următoarele sunt citite şi răscitite: „Să nu luaţi nici aur, nici arginţi, nici bani în cingătorile voastre. Nici traista pe drum, nici măcar o simplă pereche de pantofi, nici două haine, nici toiag şi nici doage”. Matei 10: 9 – 10

Şi încă, ei se bălăcesc în luxul de la Vatican. Ruşine!!!

Papa, dacă nu vinde toate proprietăţile Vaticanului pentru a-i ajuta pe cei fără noroc în viaţă, nu va fi admis printre cei corecţi de pe planeta veşnicilor. Este ruşinos să te bălăceşti în luxul realizat pe spinarea celor săraci, folosind mesaje adevărate şi exploatând naşterile, căsătoriile şi decesele fiinţelor umane.

Dacă toate astea se vor schimba, şi dacă aceşti

oameni, care au făcut parte din această monstruoasa organizaţie fără să îşi înţeleagă greşeala, renunţa acum şi îşi regreta eroarea, vor fi iertaţi şi vor fi aleşi pentru eternitate. Pentru ca Elohim, creatorii noştri, ne iubesc şi îi iartă pe toţi cei care îşi regreta sincer erorile.

Biserica nu mai are niciun drept să existe, pentru ca ea a fost mandatata cu răspândirea mesajelor lui Iisus pentru anticiparea anilor Apocalipsei, iar aceşti ani au sosit. De asemenea, Biserica a folosit metode de distorsionare a informaţiei de care ar trebui să îi fie ruşine. Cu toate că şi-a îndeplinit misiunea, Biserica va fi judecata pentru toate crimele sale, iar cei care încă îi poarta hainele pătate cu sânge vor fi printre cei găsiţi vinovaţi.

Trezeşte-te, adormitule ce eşti! Aceasta nu este o poveste inventată. Reciteşte toate scrierile vechilor profeţi, informează-te despre cele mai recente descoperiri ştiinţifice – în special în biologie – şi uită-te pe cer!!!

Semnele cele prevestite sunt aici. OZN-urile – obiectele zburătoare neidentificate – pe care oamenii le-au denumit „farfurii zburătoare”, apar în fiecare zi.

„Vor fi semne pe cer” – asta a fost scris acum multă vreme. De îndată ce te-ai informat despre aceste lucruri, integrează-le pe toate în minte şi trezeşte-te. Claude Raël exista, este cu adevărat în viaţă şi el nu a scris ceea ce au scris Moise, Ezechiel, Ilie, Iisus, Mohamed, Buddha şi toţi ceilalţi. Nu este un biolog, dar este ultimul din linia profeţilor, profetul Apocalipsei – adică, al timpului când totul poate fi înţeles.

Trăieşte printre voi chiar acum; sunteţi norocoşi pentru că îi sunteţi contemporani şi pentru că puteţi să îi primiţi învăţămintele. Treziţi-vă!!! Adunaţi-vă şi porniţi la drum. Veţi fi unii dintre pionierii religiei finale, religia religiilor şi vă veţi avea locul orice s-ar întâmpla printre cei drepţi pentru eternitate, savurând deliciile de pe planeta celor eterni, în compania minunatelor fiinţe care sunt gata să vă realizeze toate dorinţele.

GHIZII

Îl vei urma pe Ghidul Ghizilor, pentru ca el este

ambasadorul Elohimilor, creatorii noştri, „Părinţii noştri care sunt în ceruri”. Vei urma toate sfaturile care sunt date în această carte pentru ca ele aparţin creatorilor, transmise de Claude Raël, ambasadorul nostru, ultimul profet, pastorul pastorilor, şi îl vei ajuta ca să construiască religia religiilor.

Evrei, Creştini, Musulmani, Buddhisti şi toţi dintre voi care aveţi alte religii, deschideţi-vă ochii şi urechile, recitiţi-vă sfintele scrieri şi veţi înţelege ca această carte este ultima, cea prezisa de propriii voştri profeţi. Veniţi şi alăturaţi-vă noua pentru a pregăti sosirea creatorilor noştri.

Scrieţi-i Ghidului Ghizilor, iar el vă va pune în legătură cu alţi oameni care sunt la fel ca tine, Raëlieni – adică oameni care înţeleg mesajele transmise de Claude Raël. El vă va pune în legătură cu un ghid în regiunea voastră aşa încât să vă puteţi întâlni regulat pentru a medita şi pentru a acţiona pentru răspândirea acestui mesaj, aşa încât să fie cunoscut în lumea întreagă.

Tu, cel care citeşte aceste rânduri, fii conştient că eşti o persoană privilegiata şi gândeşte-te la cei care nu au aflat încă despre ele. Fă tot ce poţi pentru a fi sigur ca nimeni nu va fi ignorant în legătură cu aceste revelaţii fantastice, fără să fiţi nevoiţi măcar să îl convingeţi pe cel căruia îi vorbiţi. Aduceţi-le la cunoştinţă aceste mesaje şi dacă sunt pregătiţi, se vor deschide de unii singuri.

Repetaţi constant aceasta maxima a lui Gandhi: „Nu, pentru ca nimeni nu vede adevărul care devine o eroare”.

Tu, cel care simţi o aşa bucurie citind acest mesaj şi care doreşti să radiezi acest adevăr şi să îl faci să strălucească în jurul tău, tu, cel care doreşti să trăieşti devotându-te total creatorilor noştri prin aplicarea scrupuloasa a tot ceea ce îţi cer, prin antrenarea pentru ghidarea umanităţii către calea înfloririi şi realizării, ar trebui să devii un Ghid dacă vrei să fi capabil să reuşeşti.

Scrie-i Ghidului Ghizilor, lui Claude Raël, iar el te va primi şi va aranja o iniţiere pentru a-ţi permite să radiezi din plin acest adevăr. Pentru ca nu poţi deschide minţile

altora decât dacă şi mintea ta este deschisă.

Dragostea creatorilor pentru munca lor este imensa, iar tu ar trebui să le întorci aceasta dragoste. Trebuie să îi iubeşti aşa cum te iubesc ei, şi să dovedeşti asta prin asistarea ambasadorului şi a ajutoarelor sale, punându-ţi toate mijloacele şi toate puterile în serviciul lor aşa încât să poată călători în toată lumea pentru a răspândi acest mesaj şi să construiască o ambasada pentru a le spune „Bun venit” Creatorilor noştri.

Dacă doreşti să mă ajuţi să realizez obiectivele stabilite de Elohim scrie-mi mie, Raël, la:

The International Raëlian Movement
Case poştale 225, CH 1211
Geneva 8
Switzerland

Sau prin e-mail, la: headquartersrael.org www.rael.org

Pentru întrebări în limba voastră sau legate de tara ta şi pentru a întâlni oameni cu aceeaşi mentalitate în aria voastră, vă rugăm să contactaţi Mişcarea Raëliana din tara voastră accesând următoarea adresa de internet:

htttă: / /www.rael.org/int/english/contact/addresses.html

Şi nu uita de asemenea ca întâlnirile regulate ale oamenilor care cred în acest mesaj final se ţin în prima duminica din Aprilie, pe 6 august, în 7 Octombrie şi pe 13 Decembrie, în fiecare an. Locurile de întâlnire ale acestor manifestaţii vor fi anunţate în buletinul de legătură al Mişcării Raëliene din tara ta, iar unele adrese care te pot ajuta să faci contacte sunt listate la sfârşitul acestei cărţi.

A T R E I A C A R te

SA LE URAM BUN-VENIT EXTRATEREŞTRILOR

ÎNTREBĂRI PUSE FRECVENT

Acest capitol aduce răspunsurile la întrebările care au răsărit cel mai frecvent în timpul interviurilor radio şi de la televiziunile din toată lumea la care a participat Raël, în anii imediat următori publicării primelor sale două cărţi, adică la mijlocul anilor 1970.

CONTRADICŢII APARENTE INTRE PRIMUL ŞI CEL DE-AL DOILEA MESAJ

ÎNTREBARE:

Pima contradicţie care apărea între primul şi cel de-al doilea mesaj a fost găsită în începutul dialogului între Elohim şi tine. În primul mesaj, atunci când l-ai întrebat dacă ar fi posibil să le vizitezi planeta, a răspuns: „Nu, nu ai putea să trăieşti aici pentru ca atmosfera este foarte diferita de a voastră, şi nu eşti suficient de pregătit pentru a face fata călătoriei”. Cu toate acestea, în timpul celei de-a doua întâlnire din 7 octombrie, 1975 (31) ai fost luat într-una din maşinile lor şi ai petrecut aproape 24 de ore pe planeta Veşnicilor.

Vom remarca faptul ca la primul contact maşina a apărut progresiv, arătând o lumina intermitanta roşie la o altitudine de aproximativ 10 m şi a coborât încet. Atunci când maşina a fost îndeajuns de jos pentru a vedea partea superioară, o lumina puternica alba emitea flash-uri intermitente, în timp ce la al doilea contact care a furnizat al doilea mesaj, maşina a apărut brusc printre arbuşti la Roc Plat fără nicio lumina intermitenta şi la nivelul solului. De asemenea, când s-a întors, a dispărut dintr-odată, imediat după ce ai ieşit din ea, ca şi cum s-ar fi dezintegrat.

O alta contradicţie: În timpul primului contact, Eloha avea fata înconjurată de un fel de halo, pe care mai târziu l-a explicat ca fiind un fel de casca spaţială compusa din unde, în timp ce în momentul celei mai recente întâlniri nimic nu îi înconjura fata. Aceasta contradicţie este susţinută altundeva prin ceea ce este scris în pagina 37 din primul mesaj: „Nu poţi să vezi fata mea pentru că nu poate omul să îmi vadă fata şi să trăiască”. Exodul 33: 20 şi acest pasaj Biblic este explicat aşa: „Dacă omul ar veni pe planeta noastră ar putea să-i vadă pe creatori fără costum spaţial dar ar muri, deoarece atmosfera nu ar fi propice lui”. Cum explici asta?

Răspuns:

Explicaţia acestor contradicţii aparente este foarte

simpla şi poate fi redusa la un singur cuvânt: psihologie.

Când cineva se hotărăşte să vină şi să contacteze o persoană care trăieşte pe o planetă primitiva, chiar dacă aceasta persoana a fost creată pentru a împlini o misiune specifica, sunt câteva precauţii care trebuie luate pentru a nu-i avaria ireversibil psihicul acestuia. Faptul de a vedea o maşină apărând pe cer echipata cu lumini intermitente nu este ceva traumatic pentru un om care trăieşte într-o ţară a zilelor noastre, dezvoltata ştiinţific. Este obişnuit mai mult sau mai puţin să vadă sateliţi şi rachete la televizor, şi a văzut deja avioane şi elicoptere din timpul copilăriei şi înţelege, pana la un anumit punct, cum operează. Cea mai bună cale de a face o apariţie fără a-l înfricoşa este să facă o apropiere treptata prin intermediul unei maşini echipate cu lumini intermitente, la fel ca propriile sale elicoptere şi avioane, bine cunoscute lui. Omul ar găsi asta cât se poate de normal şi nu va fi foarte surprins de absenta sunetului de la o maşină care pare făcută din metal, şi în acelaşi timp foarte grea. Persoana care i se va arata va trebui să apară îmbrăcată într-un fel care să semene în sensul aşteptărilor omului în ceea ce priveşte echiparea lui asemănătoare piloţilor de avioane şi a astronauţilor. Tipul caschetei spaţiale care îi va acoperi fata îi va da încredere, reamintindu-i de piloţii maşinilor zburătoare pământene cu care e obişnuit. În acest fel ei îşi vor putea atinge obiectivele fără să sperie persoana contactata şi în acelaşi timp să îi permită să observe tehnologii care le sunt necunoscute încă oamenilor de pe Pământ, aşa încât să realizeze ca a descoperit vizitatori de pe o alta planeta.

În timpul celei de-a doua întâlniri, atunci când maşina zburătoare a apărut mult mai brutal, Elohim şi-au folosit tehnologiile fără camuflaj în faţa unui martor pe care îl ştiau suficient de pregătit psihologic aşa încât să nu fie traumatizat. Dacă ar fi apărut aşa de brutal prima data, socul ar fi putut să fie foarte puternic, iar echilibrul meu mental ar fi fost foarte tulburat în momentul acela, când nu m-aş fi aşteptat la aşa ceva. În ciuda tuturor

precauţiilor pe care şi le-au luat, socul nervos mi-a adus la început ulcer la stomac, care a necesitat mai multe luni pentru a se vindeca. Acest mesaj a fost „dulce în gura mea, dar amar în stomacul meu”. Putea fi mult mai grav fără precauţiile apropierii pe care şi le-au luat.

Pana în prezent creatorii au încercat întotdeauna să îşi impresioneze creaţiile de fiecare dată când apăreau. Omul nu putea înţelege cine erau aceşti vizitatori veniţi din cer. Scopul Elohimilor a fost să-l facă pe om să creadă în ei din moment ce nu înţelegea. Acum suntem în Anii Apocalipsei, care înseamnă Anii Revelaţiei, anii în care putem să înţelegem totul şi nu sfârşitul lumii după cum unii v-au putut face să credeţi. Puteţi verifica asta într-un dicţionar bun. S-au hotărât să apară cu scopul de a fi înţeleşi, după cum se fac referiri în toate scripturile religioase din întreaga lume, cum ar fi Biblia, pe care ei au dictat-o primilor oameni acum câteva mii de ani şi în care au fost numiţi „Elohim”. Au lăsat aceste urme cu scopul de a fi recunoscuţi câteva mii de ani mai târziu, atunci când cunoştinţele umane vor progresa suficient, adică acum. În acest fel, le vom putea ura bun venit celor care vin din cer fără să ne mai aşezăm în genunchi pentru a ne închina, şi fără să mai strigam „miracol”.

În cele din urmă, trebuie amintit ca Elohim s-au hotărât să mă testeze pana sa îmi dea mesajul în întregime, aşa că au procedat foarte progresiv.

În ciuda dorinţei mele insistente de a face o călătorie cu nava lor, mi-au refuzat cererea spunându-mi că era imposibil, la fel cum şi oamenii le spun copiilor câteodată ca dacă beau alcool vor înceta să mai crească. Au adăugat versetul din Exodul pe care l-au adresat oamenilor primitivi aşa încât să stea la depărtare. Primitivii credeau fără să încerce să înţeleagă.

DATAREA MUNCII ELOHIMILOR

Întrebare:

Elohim zic că au creat viaţa pe Pământ acum 25.000 de ani. Cum se face ca găsim urme de oase de animale vechi de multe sute de mii de ani?

Răspuns:

Elohim au explicat că nu au creat planeta noastră. Când au hotărât să-şi realizeze experimentele de creare ştiinţifică a vieţii în laborator, au început să cerceteze universul în căutarea unei planete care să fie propice din punct de vedere atmosferic, care să le permită să lucreze mai uşor. Pământul s-a dovedit a fi pozitiv după multe teste şi analize.

Apoi ei au coborât pe planeta noastră şi au creat formele de viaţă pe care le ştim acum, inclusiv oamenii.

Asta înseamnă ca puteau exista alte forme de viaţă pe Pământ acum 10.000 sau 20.000 de ani, o alta creaţie care putea să fie distrusă de o catastrofă naturala sau artificiala.

Imaginaţi-vă ca un război atomic porneşte mâine şi ca toată viaţa de pe Pământ este distrusă. Apoi, după 10.000 de ani, extratereştrii se apuca să creeze noi organisme vii, fiinţe inteligente care vor descoperi urme ale civilizaţiei noastre după un progres ştiinţific lent; aceloraşi fiinţe le va fi foarte greu să creadă ca nişte oameni au venit din cer i-au creat ştiinţific, folosind ca dovada oasele pe care le-au găsit ca fiind mai vechi de 25.000 de ani, oasele noastre. Vor putea să găsească şi oase mai vechi chiar de mamuţi pe care noi înşine încă le mai găsim în grohotişurile timpurilor noastre. Viaţa care exista în prezent pe Pământ nu este prima creata, şi nu va fi nici ultima.

A existat o infinitate de creaţii pe planeta noastră, dar de asemenea şi o infinitate de distrugeri, datorate în cea mai mare parte datorită lipsei de înţelepciune a celor care echivalau cu omenirea noastră.

OAMENII ISRAELULUI & EVREII

Întrebare:

În primul mesaj, la pagina 22, este scris ca oamenii lui Israel au fost aleşi la una dintre competiţiile Elohimilor, ca fiind tipul umanoid cel mai reuşit în ceea ce priveşte inteligenta şi geniul. Apoi, în al doilea mesaj, la pagina 220 este scris: „Evreii sunt descendenţii noştri direcţi pe

Pământ. De aceea lor le este pregătit un destin special. Sunt descendenţii fiilor Elohimilor şi ai fiicelor oamenilor". Nu este asta contradictoriu?

Răspuns:

Oamenii care au fost aleşi de către creatorii noştri, Elohim, ca fiind cei mai reuşiţi, erau oamenii din Israel, care fuseseră creaţi într-un laborator undeva pe planeta noastră. Poate ca din cauză că aceşti oameni erau cei mai reuşiţi fiii Elohimilor au fost tentaţi de femeile lor şi au avut copii cu ele, din care se trag evreii. În acest fel, cei din rasa care popula solul din Israel au devenit oamenii evrei.

MIŞCAREA RAËLIANA ŞI BANII

Întrebare:

În prima carte este scris la pagina 96: „Niciun om nu poate servi la doi stăpâni, căci sau pe unul îl va ura şi pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi şi pe celălalt îl va dispreţui. Nu puteţi să serviţi lui Dumnezeu şi lui Mammona. Nu va osteniţi să strângeţi averi pe Pământ". Matei 6: 24. Şi Vaticanul este atacat cu vigoare pentru bogăţiile sale, în timp ce Mişcarea Raëliana cere bani de la membrii săi. Nu mergeţi la acelaşi nivel cu Vaticanul?

Răspuns:

Cineva nu trebuie să-i compare pe aceşti uzurpatori din Roma care trăiesc în lux şi opulenta, recomandându-le credincioşilor lor să trăiască în sărăcie, care folosesc banii săracilor pentru a menţine o miriada de episcopi şi de cardinali, pentru a le creşte în continuare proprietăţile imobiliare, pentru a menţine un palat dintr-o alta era cu gardieni care poarta halebarde cu o mişcare care nu a plătit şi nu va avea niciodată o taxa de cler: care nu a deţinut şi nu va deţine niciodată trei cartiere de case şi proprietăţi imobiliare într-o capitala în care oamenii au probleme în a-şi căuta locuinţe adecvate, aşa după cum este cazul în Roma, unde refuza să închirieze orice ar fi, de frica devalorizării investiţiei; care nu a avut şi nu va avea niciodată un palat somptuos susţinut pe greutatea aurului şi a argintului.

Noi avem într-adevăr nevoie de o mulţime de bani, dar vor fi folosiţi pentru a îndeplini aceste obiective precise:

1. Traducerea mesajelor de la Elohim în toate limbile, pentru a le aduce în atenţia tuturor oamenilor de pe Pământ.
2. Construirea unei ambasade în care Elohim vor putea să întâlnească oamenii oficial. Aceasta ambasada nu va fi niciun palat somptuos şi nicio catedrala, dar mai degrabă o casă simpla care să posede confortul la care toţi oamenii moderni sunt îndreptăţiţi, cu imunitate diplomatica şi în care chiar şi cel mai mic stat îşi va avea ambasadorul.

În fine, dacă din noroc, vom reuşi să obţinem mai mulţi bani decât avem nevoie, pentru a realiza primele două obiective pe care le-am amintit, vom utiliza atunci excesul de bani pentru a construi un centru de cercetare în apropierea ambasadei. Acest centru va reuni toţi oamenii de ştiinţă care vor dori să muncească pentru crearea vieţii în laborator, permiţând în acest fel umanităţii să-şi egaleze creatorii. Crearea roboţilor biologici va permite abolirea muncii şi în acelaşi timp a banilor. De asemenea, plănuim să construim şi o şcoală pentru genii şi pentru cei înzestraţi. Aceste echipe de cercetare vor putea să lucreze liber, în afara laboratoarelor exploatante, a trusturilor multinaţionale şi a sufocării geniilor de către sistemul de stat.

În acest fel, ei vor avea oportunitatea de a munci fără frica de a-şi vedea invenţiile căzând în mâinile puterii politico-militare, care caută să folosească noile descoperiri pentru a construi arme mult mai distructive.

NIMIC NU ESTE CONSTANT ÎN TIMP ŞI SPAŢIU

Întrebare:

În prima carte, la pagina 99, ai scris ca planeta Elohimilor este la mai puţin de un an lumina depărtare, asta fiind distanta pe care lumina o poate parcurge într-un an, sau 9.000 de miliarde de kilometri. Lumina se deplasează cu aproximativ 300.000 de km pe secunda. Savanţii din prezent susţin ca cea mai apropiată stea de

soarele nostru este localizata la patru ani lumina distanta.

Cum explici aceasta diferenţă?

Răspuns:

Elohim nu vor ca noi să ştim unde este exact localizata planeta lor. Asta este de înţeles dacă luam în considerare persistenta oamenilor pentru distrugeri, chiar dacă nivelul tehnologic de pe Pământ este încă destul de primitiv.

Toate acestea vor fi revelate mult mai detaliat atunci când vor sosi oficial la ambasada pe care o vom construi pentru ei. Între timp, nu putem decât să ne punem întrebări.

Membrii mişcării noastre care sunt oameni de ştiinţă au lansat o ipoteză: distanta dintre planeta lor şi a noastră ar putea fi de aproximativ 4 ani lumina, lumina care s-ar putea mişca intro curba pronunţată, dar ar putea fi doar de un an lumina dacă ar călători în linie dreaptă. Asta este o posibilitate.

Trebuie să adaug ca lumina nu se deplasează cu aceeaşi viteza în toate straturile universului, deoarece nimic nu este invariabil, nici în spaţiu şi nici în timp. Asta este una dintre cele mai mari erori pe care o comit oamenii de ştiinţă din prezent. Ei încep cu o observaţie bazată pe o perioadă limitată de timp pentru a trage concluziile cu privire la miile de ani trecuţi sau a timpului care vine, sau îşi bazează concluziile pe un spaţiu limitat, pentru a trage concluziile despre infinitatea spaţiului. Omul a făcut mereu aceeaşi greşeală de a judeca în funcţie de cunoştinţele sale. Cei care obişnuiau să folosească orizontul ca o bază gândeau ca Pământul trebuie să fie plat…

Asta este de asemenea adevărat şi pentru datarea istorica, cum ar fi metodele bazate pe radioactivitate numite „Carbon 14”, potasiu argon, uraniu plumb-toriu sau alte asemenea metode. Exista o carte foarte interesanta care explica toate acestea foarte serios, pentru savanţii care ar putea fi interesaţi: mă refer la „Evoluţie” sau „Creaţie”. Pe scurt, eroarea acestor metode de datare este de a începe cu principiul ca mişcarea atomică din prezent

a fost dintotdeauna la fel şi începând de acolo, să facem calcule bazate pe informaţii false, deoarece nimic nu este invariabil în timp şi spaţiu.

Pentru a ilustra aceasta eroare, să luăm ca exemplu un tânăr de 25 de ani şi să-i măsurăm creşterea într-un an, cam un milimetru este media de baza pentru cei mai mulţi subiecţi. Începând de aici, putem stabili ca omul este un bătrân 1, 750 de ani, deoarece măsoară 1.75 m. Vom uita ca, de fapt, creşterea acestui tânăr nu a fost niciodată invariabila. În primul an a crescut mai mult de 500 de milimetri (de la concepţie), între 4 şi 5 ani doar 60 de mm, între 7 şi 8 ani doar 30 mm, dar între 14 şi 15 ani cam 80 de mm! După cum vedeţi, nimic nu este constant, toate eforturile de a determina vârsta subiectului, bazate pe o observaţie particulara a creşterii sale, vor fi o nereuşită totala... Se poate observa ca dacă pornim de la 60 de centimetri în primul an de creştere pentru a estima vârsta persoanei, în 21 de ani de creştere acest individ va măsura 12.6 metri.

Întrebare:

În prima carte, la pagina 28, ai scris ca Elohim au creat continentul originar acum 25.000 de ani, din care s-au detaşat fragmente pentru a forma mai târziu continentele pe care le ştim acum. Continentul American continua să se separe de Europa cu câţiva centimetri în fiecare an după unii oameni de ştiinţă, sau cu aproximativ un metru pe an după alţii. Fie chiar aşa, chiar dacă este un metru pe an, în douăzeci şi cinci de mii de ani vom atinge 25.000 de metri sau 25 de km, dar acum continentul Nord American este la multe mii de km de Europa. Cum se poate explica asta?

Răspuns:

Răspunsul la aceeaşi întrebare este identic cu cel de la întrebarea precedenta. În tiparul de creştere al unei fiinţe umane, relaţia între primul an şi cel de-al 21-lea este de 600 la unu. Este de mii de ori mai mare când vorbim despre separarea continentelor.

În cazul acesta de asemenea nimic nu este invariabil

nici în spaţiu şi nici în timp. În prezent, continentele se depărtează cu doar câţiva centimetri pe an poate, dar la început s-au separat cu multe sute de km pe an.

Recent a avut loc un cutremur în apropiere de peninsula Arabă şi oamenii au fost surprinşi să noteze că s-a creat o falie, separând două regiuni cu un metru într-o singură noapte.

Şi încă suntem într-o perioadă relativ calma a istoriei Pământului, iar efectele secundare ale „furtunii" creării continentului originar de către Părinţii noştri trebuie să fi avut timp să se calmeze în 25 de milenii. În infinitatea timpului şi spaţiului, nimic nu este invariabil, nici în materie, nici în energie.

TRANSMISIA PLANULUI CELULAR ŞI OSUL DIN FRUNTE

Întrebare:

Le este cerut tuturor celor care îl recunosc pe Raël ca fiind trimis de către creatorii noştri Elohim şi ca fiind ultimul dintre profeţi, să li se transmită planul celular de către el sau de un ghid calificat de el pentru a oficia asta – toate acestea pentru ca fiecare raëlian să aibă codul genetic păstrat, pentru a fi posibila o eventuală recreare pe planeta Veşnicilor. Pe de altă parte, de ce fiecărui raëlian îi este cerut de asemenea să-şi ia precauţiile necesare aşa încât osul din frunte să fie trimis Ghidului Ghizilor după moarte din moment ce transmisiunea codului genetic a avut deja loc?

Răspuns:

Transmisia planului genetic este o recunoaştere a Elohimilor ca fiind creatorii noştri, efectuata de fiecare raëlian cât timp este în viaţă. Conservarea osului frunţii este o recunoaştere a faptului că Elohim sunt creatorii noştri, după moarte. împreună ele constituie o recunoaştere „în viaţa precum şi în moarte". Planul celular, sau codul genetic al fiecărui individ, este înregistrat într-un imens computer care înmagazineazaa toate acţiunile noastre, din timpul concepţiei, de la întâlnirea ovulului cu spermatozoidul, din momentul în care un nou cod genetic

este activat şi devine un individ. Acest individ va fi urmărit în tot timpul vieţii, iar la sfârşit computerul va şti dacă are dreptul la viaţa eterna pe planeta pe care Elohim îi accepta doar pe cei mai merituoşi dintre bărbaţi şi femei.

Întrebare:

Ce se întâmplă cu un raëlian care moare într-un accident şi al cărui corp este complet distrus?

Răspuns:

Dacă raëlianul în cauza şi-a luat precauţii după dorinţa sa, cerând ca osul sau din frunte să fie trimis Ghidului Ghizilor nu este nicio problemă, din moment ce va fi înregistrat de către computerul care supraveghează pe toţi dintre noi în tot timpul existentei noastre. În acelaşi fel, nu este nicio problemă pentru raëlienii care mor fără ca autorităţile sale respecte ultima dorinţă şi testamentul. Ceea ce este important este ca fiecare raëlian să-şi exprime aceasta doleanţă după cum este cerut.

Atunci când vor fi milioane de raëlieni, guvernele vor fi forţate să se asigure ca ultima lor dorinţă şi testamentul le vor fi respectate de lege. De altfel, ultima dorinţă şi testamentul primilor creştini nu au fost respectate, atâta timp cât au reprezentat o minoritate. Raëlismul va fi religia dominanta în lumea Mileniului trei şi atunci ultima dorinţă şi testamentele tuturor raëlienilor vor fi respectate.

Întrebare:

Majoritatea oamenilor mor bătrâni. Sunt recreaţi bătrâni, şi vor trai etern bătrâni?

Răspuns:

Evident că nu. O persoană care are norocul de a fi recreata pentru a trăi etern pe planeta Veşnicilor, este recreata tânăra cu un corp în toată posesia forţelor şi resurselor sale. La fiecare recreare, vor fi recreaţi în acelaşi fel, pentru eternitate.

Întrebare:

Este scris ca doar cei care te vor urmă vor fi salvaţi. Dacă o persoană a avut o viaţă îndreptată către fericirea şi înflorirea umanităţii, dar care nu a auzit de mesajele de la

Elohim, acesta persoana nu are nicio şansă să fie salvata?

Răspuns:

Această persoană este printre cei drepţi şi va fi salvata. Partea mesajelor îi priveşte pe cei care au citit mesajele. Printre ei, doar cei care au decis să urmeze regulile date de către creatorii noştri vor fi salvaţi. Dar dacă sunt oameni pe Pământ care trăiesc având ca scop principal să ajute omenirea sa progreseze sau să-şi ajute fraţii cu toată forţa şi care mor fără să ştie de mesajele Părinţilor noştri, vor fi printre cei drepţi şi vor fi salvaţi. Va fi cu mult mai scuzabil pentru cei care nu ştiu nimic despre mesaje şi care acţionează pozitiv decât pentru cei care ştiu despre ele, pentru ca ultimii nu au nicio scuza pentru ca nu şi-au schimbat comportamentul sau pentru că nu au acordat mai multă atenţie acţiunilor lor.

ESTE PĂMÂNTUL UN ATOM AL DEGETULUI LUI DUMNEZEU?

Întrebare:

Mesajul explica faptul ca planeta noastră este doar un atom al unei molecule a imensei fiinţe din care suntem doar o paté, la fel cum exista viaţă inteligenta şi în atomii moleculelor din care suntem compuşi. Dar marea fiinţă din care noi reprezentam doar o parte, poate fi considerată ca „Dumnezeu”?

Răspuns:

Totul depinde de ceea ce înţelegem prin cuvântul „Dumnezeu”. Dacă ne gândim la Infinit, atunci da, dar numai într-un anumit fel; deoarece aceasta gigantica fiinţă din care noi suntem doar o parte, trăieşte de asemenea pe o planetă care este un atom al unei alte gigantice fiinţe şi tot aşa la infinit.

Dacă înţelegem prin „Dumnezeu” o fiinţă care are putere asupra noastră, atunci deloc, pentru ca nu exista un asemenea „Dumnezeu”.

Fiinţa imensa în care Pământul nu reprezintă decât un atom nu are nicio putere asupra noastră, pentru ca nu trebuie uitat faptul ca pentru acea fiinţă timpul trece mult mai încet. Timpul care-i este necesar acelei fiinţe pentru a

se gândi la ceva, pentru noi reprezintă câteva milenii. Timpul necesar fiinţelor care trăiesc într-unul dintre atomii moleculelor noastre pentru a se gândi la ceva, reprezintă pentru noi o miliardime de miliardime de secunda. Aceasta fiinţă a infinitului minuscul poate gândi ca noi suntem „Dumnezeu” şi asta ar fi la fel de greşit dacă şi noi am considera ca fiinţă din care facem parte este ceva divin. Universul fiind infinit nu poate avea un centru, ceea ce elimina posibilitatea existenţei unui Dumnezeu atotputernic şi omniprezent!

Infinitul este omniprezent şi noi suntem o parte din el, aşa după cum şi el este o parte din noi. Dar nu are nicio putere asupra noastră şi îi sunt „infinit” de indiferente comportamentul şi deciziile noastre. În fond şi la urma urmei, nu exista nicio dovadă ca imensa fiinţă, pe ale cărei particule noi suntem doar nişte paraziţi, este una umană. Este poate un câine sau un vierme (singurul lucru care poate fi dovedit de către Elohim este că este ceva în viaţă).

ARCA LUI NOE – O NAVETA SPAŢIALĂ?

Întrebare:

Mesajele susţin ca Arca lui Noe era o navă spaţială. Oricum, s-a descoperit acum câţiva ani într-un gheţar al muntelui Ararat rămăşiţele unei bărci, care după cum unii susţin ar fi rămăşiţele Arcei lui Noe. Cum explici asta?

Răspuns:

Bucăţile de lemn care au fost găsite au fost analizate recent şi se estimează ca nu ar fi mai vechi de şapte sute de ani, ceea ce ar pune Arca lui Noe în anul 1, 200 după Hristos. Chiar dacă admitem ca sistemul de datare face o eroare imensa şi ca multiplicam datarea cu trei, se vor obţine doar 2.000 de ani, ceea ce ar plasa barca la începutul erei Creştine şi iar nu are niciun sens. Chiar dacă într-o zi vor fi găsite rămăşiţele unei bărci de lemn care ar avea în jur de 5.000 de ani, ceea ce ar corespunde perioadei Potopului, asta nu ar dovedi faptul ca Arca lui Noe era o barcă de lemn. Cineva ar putea găsi cu siguranţă o barcă de lemn datata din epoca adevăratului Potop, deoarece în timpul în care Noe a construit nava

spaţială destinata salvării câtorva oameni de la distrugere, în porturile din tara existau unele bărci de lemn care au fost purtate de către imensul val tsunami în timpul imenselor explozii responsabile de distrugerea tuturor formelor de viaţă de pe Terra. La fel cum astăzi putem găsi în Florida, nu prea departe de locurile moderne de lansare a rachetelor care duc astronauţii pe Luna bărci de navigat magnifice construite din lemn şi superbele yachturi care aparţin milionarilor americani.

În cazul unui război atomic, anumite explozii ar putea activa valuri mareice imense care ar putea arunca bărcile pe vârful munţilor apropiaţi ca pe nişte fire de paie.

Eventualii supravieţuitori ar putea, după ce vor găsi rămăşiţele acestor bărci după câteva secole, să deducă faptul că a fost un potop imens care le-a adus acolo; şi din moment ce anumite scrieri vestesc faptul ca unii oameni s-au salvat din acest potop, fiind protejaţi la bordul unei nave, vor fi siguri ca aceasta ar fi nava în chestiune.

Este un indiciu foarte important care ne ajuta să înţelegem cu claritate ca potopul nu a fost rezultatul unei furtuni continue aşa cum se crede în general, ci rezultatul unui cataclism colosal, care a întors complet şi într-o manieră brutala suprafaţa Pământului. Dacă ar fi fost cauzat de o ploaie continua, toate ambarcaţiunile ar fi fost salvate şi cu siguranţă toţi navigatorii acelei epoci ar fi supravieţuit fără cea mai mică problemă. Acum este scris clar că doar cei care au fost în Arca lui Noe au supravieţuit, ceea ce îi da sens variantei ca nu putea să fie decât o navă spaţială.

VIAŢA DE APOI – SAU VIS ŞI REALITATE

Întrebare:

O carte care relatează mărturiile oamenilor care au fost readuşi la viaţă după ce fuseseră în coma a fost publicata recent şi aproape toţi au spus aceeaşi poveste a viziunilor pe care le-au avut în momentul în care se apropia moartea – o viziune despre oameni armonioşi purtând veşminte albe şi cântând. O viziune despre oameni care erau dispăruţi etc. Tu susţii că nu este nimic după

moarte, în afară de cazul în care Elohim ar interveni pentru a-i recrea pe cei care mor. Cum explici aceasta consistenta în mărturii şi nu demonstrează asta existenţa unui suflet?

Răspuns:

Tot ceea ce se întâmplă în creierul uman este rezultatul reacţiilor electrochimice. Fie că este vorba despre iubire, ura, plăcere, suferinţa, imaginaţie sau despre alte stări ale minţii, despre sentimente sau despre boli; procesul depinde în fiecare caz de reacţiile chimice produse în interiorul creierului, şi de rezultatul impulsurilor electrice sau mesajelor, fie ele vizuale, auditive, bazate pe memorie, sau pe interpretarea noilor întâmplări pe baza elementelor pe care acel individ le are în memorie.

Atunci când respiram foarte adânc şi rapid, începem să jubilam repede şi dacă punem 100 de oameni să facă acelaşi lucru, experienţa lor va fi foarte asemănătoare. Dacă facem 100 de oameni să alerge un kilometru, vor rămâne toţi fără suflu. Fiecărui anumit fenomen îi corespunde o anumită reacţia fizica, care va fi aceeaşi pentru toţi. Atunci când un individ intra în coma, creierul sau este irigat de sânge într-o anumită manieră, iar celulele creierului sunt oxigenate în acest caz într-un anumit fel, aceste circumstanţe chimice producând unele reacţii care sunt aproape la fel pentru noi toţi.

Dacă turnam acid în carbonat de calciu, va rezulta întotdeauna spuma. Dacă lovim capetele a 100 de oameni suficient de tare pentru a-i trimite în coma, vor avea cu toţii impresia că au văzut acelaşi lucru. Într-adevăr, ei vor descrie doar ceea ce au avut depozitat în memorie în urma reacţiilor chimice care au avut loc. Seamănă puţin cu felul în care visam. Nimeni nu se va gândi să zică asta pentru ca a întâlnit pe alţi 10 oameni care au visat cu toţii că au fost urmăriţi de un taur care avea mărimea de 10 metri şi care scotea flăcări şi ca din moment ce mai mulţi oameni au reportat acelaşi lucru, acest fel de taur trebuie să existe. Cu toţii am visat, într-un moment sau altul, că putem

zbura, doar împingând puţin din picioare; dar nimeni nu crede cu adevărat că asta dovedeşte ca noi putem zbura împreună cu rândunicile sau ca un asemenea lucru ar fi posibil pentru ca mii de oameni au avut acelaşi vis. Acest vis nu trebuie interpretat ca o realitate, chiar dacă ştiinţa încearcă să o realizeze tehnic, prin construirea unui aparat care ne va permite într-o zi să zburam cu adevărat. Un lucru pe care cei care erau în coma şi-l amintesc bine este faptul ca nu erau nerăbdători să se întoarcă în corpul lor, iar asta nu este cu adevărat surprinzător. Ar fi mult mai precis să spunem ca ei nu aveau dorinţa să fie conştienţi din nou de corpul lor, la fel cum şi noi ne trezim dintr-un vis plăcut în compania cuiva de sex opus, spre exemplu şi încercam să adormim din nou pentru a recăpăta fericirea pe care o experimentasem înainte.

Faptul ca toţi oamenii care ies din coma descriu aproape aceeaşi experienţa dovedeşte faptul ca reacţii chimice identice au fost produse în creierul uman şi de aici reacţiile fenomenelor lor electrice sunt de asemenea identice. Dacă implantam electrozi în 1.000 de creiere umane, în exact aceeaşi locaţie şi le trimitem aceeaşi sarcina electrica, ei vor simţi acelaşi lucru şi vor avea aceleaşi viziuni. Asta este exact ce se întâmplă în momentul morţii. Dacă anumiţi oameni privilegiaţi merita recreaţia pe planeta Veşnicilor după moarte, asta se va întâmpla numai atunci când moartea a survenit în totalitate şi nimic nu se va întâmpla atâta timp cât aceasta persoana este încă în viaţă.

NIVELUL DE DEZVOLTARE ŞTIINŢIFICĂ AL ELOHIMILOR

Întrebare:

Nu pare să fie o prea mare întârziere la care ne putem aştepta între creatorii noştri şi noi, chiar dacă au 25.000 de ani înaintea noastră. Progresul lor încetinit ne da impresia ca noi vom fi capabili să realizăm aceleaşi lucruri într-un timp mult mai scurt. Cum vine asta?

Răspuns:

Cuvintele pe care le-am folosit pentru a descrie tot

ceea ce am văzut au fost selectate aşa încât cel mai mare număr de oameni din ţările dezvoltate tehnologic să le poată înţelege. De fapt, nici nu putem să începem să ne imaginăm capacitatea nivelului tehnologic al creatorilor noştri. Ceea ce facem noi la începutul secolului 20 al erei Creştine ar părea miraculos pentru europenii care trăiau acum 100 de ani, la fel ca şi pentru indienii din zona Amazonului care trăiesc acum în pădurile din Brazilia. Acelaşi principiu se aplică evoluţiei Elohimilor în raport cu cei mai avansaţi oameni de ştiinţă pământeni. Elohim au ales ca să nu îşi reveleze măreţia tehnologiei lor pentru ca în caz contrar ne-ar fi pus într-o stare de confuzie care ar fi adus înapoi credinţele mistice şi consecvent religiile primitive. În acest fel Elohim spera că vom continua, mai presus de orice, să căutăm să înţelegem singuri materia şi forţele care ne înconjoară.

În aceeaşi manieră în care mi-au apărut mie cu lumini intermitente şi un fel de costum spaţial pentru a nu mă zăpăci la prima întâlnire şi a doua oară la Roc Plat au apărut brusc şi la nivelul pământului, de asemenea ar putea să arate umanităţii artificii tehnologice pe care chiar şi cei mai imaginativi savanţi nu le-ar putea înţelege.

Sunt capabili să facă anumite lucruri cu particulele infinitului vast, cum ar fi planetele şi chiar şi sisteme solare întregi, în timp ce pentru noi este încă greu să facem cu particule ale infinitului minuscul, cum ar fi neutroni şi electroni. Ceea ce vreau să spun este că sunt capabili să modifice mişcările planetelor din sistemele solare, sau chiar să deplaseze unele sisteme solare în întregime. Sunt în stare să facă asta prin utilizarea anumitor unde de care noi nu suntem conştienţi încă.

Să ne întoarcem la ceea ce a fost scris în primele două mesaje. Trebuie să admitem ca între nivelul prezent al ştiinţei de pe Terra şi tehnica recreării ştiinţifice care să permită viaţa eterna de exemplu, este un pas imens, pentru atingerea căruia oamenilor noştri de ştiinţă le va fi necesar mult timp, chiar dacă nu este în întregime de neînţeles pentru cei mai deschişi la minte dintre ei.

NICI DUMNEZEU ŞI NICI SUFLET, CI ELOHIM ŞI CODUL GENETIC

Întrebare:

Este scris în mesaje ca nu exista Dumnezeu din moment ce universul fiind infinit în spaţiu nu poate avea un centru şi ca nu exista nici sufletul, din aceleaşi motive. Dar nu se poate spune ca Elohim îl înlocuiesc pe „Dumnezeu” în minţile multor raëlieni şi ca posibilitatea de a fi recreaţi pe Planeta Veşnicilor înlocuieşte ideea unui „suflet”, permiţând accesul spre „paradis”?

Răspuns:

Da, nu exista niciun „Dumnezeu”. Universul este infinit şi de aceea nu poate avea un centru prin definiţie, deoarece este infinit. Totuşi, este necesar să facem diferenţa între cei pentru care „Dumnezeu” este un concept, însemnând infinitul, ceva etern, omniprezent, impalpabil şi neavând nicio putere asupra omului şi cei pentru care „Dumnezeu” este o fiinţă cu o barbă albă stand pe un nor şi care a creat oamenii după chipul său.

Chiar de la început a fost o conglomerare între două concepte, între două lucruri total diferite, care au fost puse împreună sub aceeaşi eticheta şi care acum şi-au pierdut înţelesurile lor separate. Elohim le-au explicat oamenilor ca pe de o parte este infinitul, care este omniprezent şi etern şi din care noi suntem o parte şi care este o parte din noi şi pe de altă parte, ei înşişi, Elohim, care ne-au creat pe noi după chipul lor.

Puţin câte puţin, proprietăţile infinitului au fost asociate Elohimilor, şi în parte este adevărat pentru ca ei sunt veşnici, iar infinitului i-a fost asociata puterea de a se manifesta prin Mesagerii Cereşti, ceea ce este iarăşi adevărat în parte, pentru ca într-un fel Elohim pot fi consideraţi ca instrumente ale Infinitului în procesul de creare de fiinţe inteligente, după chipul lor.

Dar Infinitul nu ne supraveghează direct sau permanent, nu are cunoştinţă şi nu manifesta interes fata de comportamentul nostru individual. Chiar dacă omenirea atinge Epoca de Aur sau se auto-distruge, asta nu are

importanţa pentru infinit, nu mai mult decât am da noi atenţie moleculei din mâinile noastre pe care o depunem pe o ţesătură atunci când o atingem. În relaţie cu Infinitul, este destul de normal ca să existe o selecţie naturală la toate nivelurile, la fel şi pentru omul sau pentru câinele pentru care Pământul nu este decât un atom al craniului sau al unghiei, şi acelaşi lucru pentru soarele care îi luminează, sau pentru miliardele de planete locuite care pot fi găsite în unghia degetului nostru cel mare.

Cei care îl considera pe „Dumnezeu” ca pe Infinit, după cum învaţă cele mai multe religii orientale, au dreptate atâta timp cât reprezintă un concept fără identitate şi fără conştiinţă despre existenta noastră sau a oricărei alteia.

Cei pentru care „Dumnezeu” este reprezentat de creatorii noştri, Elohim, nu greşesc nici ei prea mult atâta timp cât nu se gândesc la ei ca la nişte fiinţe cărora trebuie să li se închine în genunchi sau şezând cu fata în noroi, ci ca la nişte fraţi mai în vârstă din Infinit, pe care ar trebui să-i iubim aşa după cum am dori şi noi să fim iubiţi de către fiinţele pe care le vom crea într-o zi.

Spiritul este un concept al cărui etimologie va trebui să o amintim, cu scopul de a-i înţelege mai bine sensul. Cuvântul spirit vine din latinescul „spirare” care înseamnă „să respiri”, iar cuvântul suflet are aceeaşi rădăcină ca şi franţuzescul „soufflé”, de asemenea însemnând respiraţie. Putem analiza compoziţia exacta a corpului uman, şi apoi să mixam împreună toţi constituenţii chimici, dar tot nu vom obţine o fiinţă din toate acestea. Ceva va lipsi, ceva care va face ca toată aceasta materie să fie asamblata, articulata şi organizata după un plan bine definit. Luaţi tot ceea ce este nevoie pentru a construi casa viselor voastre, cum ar fi 10 tone de piatra, o tonă de ciment, 100 kg de vopsea, două chiuvete, o baie etc, şi îngrămădiţi totul. Cu toate acestea, nu vom obţine casa deoarece lipseşte cel mai important lucru: planul. Crearea unei persoane se face după acelaşi principiu, trebuie să fie un plan. Acest plan este codul genetic, ceea ce înseamnă ca prin asamblarea

unei infime cantităţi de materie pentru formarea primei celule care conţine planul celular, putem considera ca aceasta persoana este de fapt aproape completa. Aceasta celula primordiala va folosi materia pe care i-am dat-o ca hrana pentru a se multiplica în două, apoi în patru, după aceea în opt celule şi tot aşa, urmând un plan precis pana când informaţiile conţinute în specificaţiile genetice au fost îndeplinite în totalitate.

Fiecare fiinţă care trăieşte poseda un cod genetic, care diferă în funcţie de specie sau de indivizii aparţinând aceleaşi specii în anumite detalii, cum ar fi culoarea ochilor, parului, caracterului, etc. Chiar şi Biblia spune foarte clar ca fiecare vietate poseda un „suflet" şi nu doar omul. „Numai carne cu sângele ei, în care e viaţa ei, să nu mâncaţi. Căci Eu sunt sângele vostru, în care e viaţa voastră, îl voi cere de la orice fiara; şi voi cere viaţa omului şi din mana omului, din mana fratelui său". Geneza 9: 45.

„Pentru ca viaţa a tot trupul este în sânge" Leviticul 17: 11, de aceea nu este niciun suflet eteric care zboară graţios din corp după moarte, ci este codul genetic care reprezintă personalitatea fiecărui individ. Prin intermediul acestui cod genetic, Elohim recurg la recrearea oamenilor a căror viaţă pe Pământ este vrednica de viaţă veşnică pe planeta lor.

Nu exista niciun" Dumnezeu", dar sunt Elohim, creatorii noştri, care doresc să le uram bun venit aşa după cum şi merita, şi în care avem credinţă, sau mai degrabă încredere. De asemenea, nu este niciun suflet autonom care zboară din corp după moarte, ci este codul genetic cel care ne permite accesul la viaţa veşnică.

RELIGIA INFINITULUI

Întrebare:

Mişcarea Raëliana este o religie ateista ale cărei scopuri sunt difuzarea mesajelor demistificatoare date de către Elohim populaţiei Pământului şi construirea unei ambasade unde aceştia să facă un contact oficial cu guvernele de pe Pământ. Presupunând ca omenirea da dovada de înţelepciune şi evita auto-distrugerea, ca

mesajele vor fi difuzate în toate limbile şi ca ambasada va fi construită şi ca Elohim vor sosi; care va fi funcţiunea religiei Raëliene atunci, şi care-i va fi misiunea?

Răspuns:

Dacă toate astea se vor întâmpla şi eu sunt de părere că se vor întâmpla, chiar dacă este doar o singură şansă în o sută ca omul să aleagă calea înţelepciunii, religia umanităţii va deveni cea a

Elohimilor – Infinitul. Misiunea Ghizilor Raëlieni va fi atunci învăţarea tehnicilor care permit omului să trăiască în armonie cu Infinitul. Aceste tehnici sunt explicate sumar în „chei", în cel de-al doilea mesaj şi în „Meditaţia Senzuala". În alte cuvinte, tot ceea ce îi va permite omului să-şi ridice nivelul conştiinţei, să-şi perfecţioneze percepţia reacţiilor electrochimice produse în creierul său.

Religia Infinitului este religia absolutului şi este inevitabil eterna. Simplul fapt ca oameni înaintaţi din punct de vedere ştiinţific cu 25.000 de ani fata de noi sunt încă fideli acestei religii, este dovada ca aceasta este religia absoluta, religia eterna pentru toate speciile vii care au atins un nivel universal al conştiinţei, adică infinit.

Seminarile de deşteptare pe care le organizam regulat constituie o apropiere de această religie a Infinitului, prin meditaţie senzuală.

VIITORUL RELIGIILOR TRADIŢIONALE

Întrebare:

Dacă Elohim vor veni la ambasada acompaniaţi de către Moise, Iisus, Buddha şi Mohamed, şi de toţi marii profeţi care trăiesc pe planeta Veşnicilor, ce vor deveni religiile existente?

Răspuns:

Majoritatea s-ar ralia Mişcării Raëliene, cel puţin acei oameni bisericoşi care sunt fideli scripturilor acestor religii şi care sunt suficient de inteligenţi şi de deschişi la minte pentru a înţelege. Din păcate, un mare număr de fanatici înguşti la minte, ghidaţi de preoţii acestor religii, înfricoşaţi de pierderea surselor de venit, se vor opune curentului general. Vor pretinde ca Elohim sunt uzurpatori

sau că au fost trimişi de „diavol” şi aflându-se faţă în faţă cu Hristos îl vor crucifica cu bucurie din nou, la fel cum şi preoţii Inchiziţiei l-ar fi ars pe Iisus ca pe un vrăjitor, în propriul sau nume, dacă acesta ar fi avut ghinionul de a cădea în mâinile lor în epoca aceea.

Recent, am avut oportunitatea sa iau micul dejun cu unul dintre reprezentanţii comunităţii Evreieşti din Montreal, Québec. În timpul mesei l-am întrebat ce ar face dacă însuşi Moise i-ar spune să facă altceva decât ceea ce este scris în Vechiul Testament. A răspuns” Voi continua să aplic ceea ce este scris în Biblie”.

Mulţi oameni sunt ca el şi asta este una dintre problemele legate de recunoaşterea Elohimilor. Ei vor trebui să fie mai puternici decât credinţele pe care le-au generat.

Dacă mâine Elohim ar ateriza undeva în lume şi ar explica guvernatorilor care vor veni să-i întâlnească şi mass-mediei, ca „Dumnezeu” nu exista, nici sufletul şi l-ar prezenta pe Iisus în carne şi oase spunând cine este, credeţi ca Vaticanul îşi va pune bogăţia la dispoziţia lui? Cu siguranţă nu, pentru ca sistemul şi-a pus dominaţia peste obiectivele fundamentale ale Bisericii Catolice.

Toate călugăriţele sunt soţiile lui Iisus. Se vor pune ele la dispoziţia lui atunci când se va întoarce? Să fii soţia cuiva care nu exista material şi în acelaşi timp să crezi ca trăieşte undeva şi să îţi faci griji dacă se va reîntoarce cu adevărat: asta este problema călugăritelor.

Aşa după cum a zis un gânditor odată: nu putem să schimbăm minţile oamenilor, ei mor pur şi simplu şi sunt înlocuiţi de alţii mai evoluaţi, care au o opinie diferita. Timpul este cu noi.

Cu siguranţă că va fi întotdeauna un mic nucleu de fanatici înguşti la minte, dar vor muri, la fel ca şi în cazul religiilor precrestine, care i-au maltratat pe primii creştini şi ale căror credinţe nu au dispărut total.

Problema se va ivi doar dacă Elohim vor sosi înainte ca aceste credinţe primitive din prezent să dispară în întregime.

RAËLISMUL ŞI „GENIOCRAŢIA”.

Întrebare:

Ai publicat o carte intitulată Geniocraţia, din care s-a format o mişcare politica numita Mişcarea pentru „Geniocraţia” în lumea întreagă. Nu încerci să foloseşti o mişcare religioasă pentru a impune o doctrină politica?

Răspuns:

Mulţi raëlieni au fost interesaţi în particular de capitolul din primul mesaj care explica tipul de organizare politica de pe planeta Elohimilor şi mi-au cerut să dezvolt această idee într-un manifest care îi va ajuta să creeze o mişcare politica în spiritul acestei ideologii.

Dat fiind faptul ca Elohim doresc implantarea „geniocraţiei” pe Pământ şi în acelaşi timp ca oamenii să inventeze ceva mai bine dacă se poate, m-a determinat să fiu de acord să scriu acest manifest. Mai târziu câţiva raëlieni mai interesaţi în particular de „geniocraţie” au creat partidul în chestiune şi au prezentat chiar şi un candidat în alegeri, la doar câteva luni de la crearea lui.

Poziţia mea este foarte clara în toate ţările în care „geniocraţia” progresează. Eu sunt pe Pământ în primul rând pentru a-mi îndeplini misiunea care este răspândirea mesajelor creatorilor noştri şi să construiesc ambasada pe care mi-au cerut-o. Cei care sunt implicaţi în „geniocraţie” ştiu că îmi devotez tot timpul misiunii mele şi chiar dacă le doresc cele mai bune rezultate, problemele lor nu mă interesează. Le-am cerut chiar tuturor Ghizilor care au înfiinţat aceste mişcări politice să găsească cât de curând posibil alţi non-raelieni capabili să-i înlocuiască, aşa încât Ghizii în chestiune să se poată devota lucrului care în opinia mea este mult mai important: munca lor ca Ghizi.

Dacă în timpul alegerilor se vor prezenta candidaţi geniocraţi, îi voi sfătui întotdeauna pe raëlieni să voteze pentru ei. Devine destul de evident ca o persoană poate să fie raëliana şi „geniocrata” la fel cum cineva poate fi democrat şi creştin; oricine poate avea o religie şi o opinie politica. Raëlienii nu trebuie să fie implicaţi în partidul „geniocrat”, ci chiar din contra. Sunt convins ca oamenii

nu pot face convenabil decât un lucru în acelaşi timp, aşa că-i sfătuiesc pe raëlieni să nu devină activi în partidul geniocrat, ci să lase asta pe mâna non-raelienilor. Atunci când cineva munceşte opt ore pe zi şi îşi petrece tot timpul liber cu difuzarea mesajelor, fiecare moment liber devine preţios. Nici un singur minut nu trebuie pierdut cu „geniocraţia" când ar putea fi cheltuit pe difuzarea mesajelor. Cineva trebuie să aleagă ceva, iar o ideologie politica nu cântăreşte prea mult în comparaţie cu mesajele Elohimilor. Am pornit un tren, cel al Geniocraţiei şi acum îi las pe non-raelieni să-l conducă. Poate că se va dezvolta şi se va transforma în ceva enorm care va salva omenirea, sau poate ca omenirea se va auto-salva fără „geniocraţie", chiar dacă vor ajunge la ea mai târziu. Singurul lucru important este ca ambasada să fie construită curând; asta este unica mea preocupare şi ar trebui să fie unica preocupare a tuturor raëlienilor adevăraţi. Prioritatea priorităţilor este construirea ambasadei, aşa încât să putem să le uram bun venit în compania vechilor mesageri: Moise, Iisus, Buddha şi Mohamed. Acesta este singurul motiv pentru care eu sunt pe acest Pământ. Acesta ar trebui să devină singurul motiv de a trăi pentru toţi acei oameni care vor să mă ajute.

CINE I-A CREAT PE CREATORII CREATORILOR?

Întrebare:

Elohim ne-au creat pe noi, iar oameni de pe o alta planeta i-au creat pe ei. Cine i-a creat pe creatorii creatorilor Elohimilor?

Răspuns:

Infinitul spaţial este mai uşor de înţeles pentru om decât infinitul în timp.

Odată ce am atins un nivel suficient de deschidere a minţii, putem înţelege ca în spaţiu, Pământul nu este decât o particula a unui atom al unei molecule a mâinii unei fiinţe imense, care contemplează un cer înstelat care compune mana, stomacul sau piciorul unei fiinţe chiar cu mult mai gigantice, care ea însăşi se găseşte sub un cer înstelat, etc., etc., la infinit. Acelaşi proces se aplică şi

pentru infinitul minuscul, în particulele atomilor mâinilor noastre existând fiinţe inteligente pentru care aceste particule sunt planetele şi stelele şi care, la rândul lor sunt compuse din atomi ale căror particule sunt stelele şi planetele pe care exista fiinţe inteligente, etc., etc., de asemenea tot la infinit.

Infinitul în timp devine mult mai dificil de înţeles pentru om deoarece acesta se naşte într-o zi, trăieşte pentru un anumit număr de ani şi apoi moare, dar el ar vrea ca totul să fie limitat în timp şi în univers, aşa după cum este el. Pentru un om care nu este evoluat, ideea ca ceva din univers ar putea fi etern este imposibila, chiar dacă ar fi vorba despre universul însuşi. Savanţii din zilele noastre rămân fideli aceleaşi reguli şi spun ca universul trebuie să măsoare aşa de mulţi kilometri şi că trebuie să aibă vârsta de atâtea milioane de ani. Fie că este vorba despre spaţiu sau timp, nu putem măsura decât partea de univers pe care o putem observa.

Totul este etern, fie sub forma de energie fie sub forma de materie şi noi înşine suntem compuşi din materie eterna.

Elohim au fost creaţi de către alţi oameni de pe o alta planeta, care au fost creaţi de oameni venind de pe o alta planeta, şi tot aşa la Infinit.

Este o prostie încercarea de a căuta începutul universului în timp, la fel ca şi în cazul începutului în spaţiu.

Dar să ne întoarcem la exemplul în care fiinţe inteligente trăiesc pe particula unuia dintre atomii mâinii noastre şi pentru care aceasta particula reprezintă o planetă. În relaţie cu spaţiul, savanţii de pe această planetă microscopica localizata spre exemplu în mijlocul măduvei osoase a primei falange a arătătorului drept, vor susţine prima data ca alte particule pe care le pot observa cu ochiul liber se rotesc în jurul centrului lumii lor, planetei lor, particula pe care sunt localizaţi. Acestor oameni de ştiinţă le este clar ca planeta lor este centrul universului. Dar ei vor progresa şi într-o zi un geniu va

demonstra ca soarele lor nu se roteşte în jurul planetei lor şi ca stelele de asemenea nu se rotesc în jurul micii lor lumi, ci ca mai degrabă planeta lor este cea care se învârteşte într-un cer aproape nemişcat, la fel după cum se roteşte şi în jurul soarelui lor în acelaşi timp. El va fi probabil ars pe rug pentru teoriile sale eretice de către vânătorii de vrăjitori ai inchiziţiei de pe „planeta lor particula”, dar va veni o zi când oamenii, descoperind instrumente mult mai sofisticate de observare, vor dovedi ca acesta a avut dreptate.

Apoi, savanţii învăţaţi ai acelei perioade vor începe să măsoare universul, cu toată modestia, spunând că se întinde de la cea mai îndepărtată stea particula localizata la unul dintre sfârşiturile cerului, pana la cea mai depărtată stea particula localizata la celălalt sfârşit. Aceasta măsurătoare va reprezenta doar o miliardime de miliardime din aria degetului nostru, acolo unde se întâmplă să fie localizaţi. Dar, din moment ce nu pot vedea mai departe, ei îşi vor susţine ca universul se opreşte acolo unde nu-l mai pot observa.

Dar tehnicile de observaţie vor progresa şi mai mult şi multe alte noi galaxii vor fi descoperite. Fie doar şi aşa, asta va dovedi doar ca universul este mai mare decât s-a anticipat şi va măsura întotdeauna aşa de mulţi km sau ani lumina, puţin mai mult ca înainte, de 10 sau de 100 de ori mai mult eventual, dar cu toate astea întotdeauna va măsură ceva. Noi am atins acest punct în progresul nostru pe Terra. Dar să ne întoarcem pe planeta localizata în interiorul degetului nostru. Ştiinţa progresează în continuare, iar locuitorii falangelui nostru sunt acum gata să se lanseze în explorаţii spaţiale din ce în ce mai sofisticate. Ei ating în sfârşit o nouă frontiera, osul în care planeta lor nu este decât o particula a unui atom. În acest fel ei pot fi siguri ca universul măsoară atât şi atât de mult. Dovada este aceea ca după acel punct nu mai este nimic ce poate fi observat.

Un pic mai târziu ei reuşesc să treacă imensitatea care separa osul de muşchi, iar universul lor atinge noi

dimensiuni încă o dată.

Îşi îmbunătăţesc navetele spaţiale şi în final ating stratul de piele care acoperă degetul nostru. Au atins sfârşitul universului lor, care atinge un centimetru şi jumătate pe scara noastră, dar care pentru ei măsoară mulţi ani lumina.

Dar ei vor fi încă în stare, totuşi, să-şi desfăşoare explorările spaţiale în restul corpului nostru. Vor urma anumiţi curenţi în care stelele se mişca misterios şi la viteze foarte mari. Gigantice coridoare, pe care ei le vor schematiza pentru a veni şi a pleca nestingheriţi de pe planeta lor, dar vor fi puţine şanse ca ei să ştie că circula prin vasele noastre de sânge. Universul lor va fi măsurat, demarcat. Va avea o înălţime, o lăţime şi o adâncime foarte exacte. Un incredibil număr de ani lumina pe scara lor, dar doar 1.75 m pe scara noastră. Ei nu au descoperit încă faptul ca picioarele noastre, de exemplu, stau pe o planetă care ea însăşi este alcătuită dintr-un mare număr de galaxii, pe care creierul lor limitat nici nu are capacitatea de a şi le imagina. Pentru ca numărul atomilor conţinuţi de Pământ este nemăsurabil în comparaţie cu numărul atomilor conţinuţi de corpul nostru.

Ei vor trebui de asemenea să devină conştienţi de faptul că exista şi alţi „oameni universuri” aşa ca noi, care circula pe această planetă şi ca pe cerul nostru exista alte stele şi alte galaxii şi tot aşa la Infinit.

Doar cei mai înţelepţi dintre ei, atingând un nivel superior al nivelului de conştiinţă care le permite să fie pe aceeaşi frecvenţă cu universul, vor fi capabili în acest fel să-şi înveţe toţi discipolii într-un timp în care, pentru savanţii oficiali, universul măsoară doar o miliardime de miliardime de milimetru din osul degetului nostru, pe care îl pot observa doar dinăuntru…

Conceptul Infinitului în timp este chiar acelaşi lucru. Oamenii de ştiinţă ai acestei mini-lumi vor putea descoperi vârsta universului lor prin măsurarea vârstei moleculei în a cărei părţi planeta lor nu este decât un atom. Pe urmă vor observa ca vârsta celulei în care se găseşte molecula

respectiva este mai înaintată iar universul va avea vârsta celulei. Apoi vor descoperi că membrul din care aceasta celula face parte este cu mult mai în vârstă şi ca vârsta fiinţei al cărei membru este doar o parte este cu mult mai mare încă, şi tot aşa fără sfârşit.

CARE ESTE SCOPUL VIEŢII

Întrebare:

Care este scopul vieţii?

Răspuns:

Este spus în mesaje ca totul trebuie estimat în funcţie de patru niveluri. Viaţa noastră nu înseamnă nimic în comparaţie cu Infinitul. Dacă murim, dacă toată omenirea dispare, asta nu va schimba nimic în Infinitul timpului şi al spaţiului. Imensa fiinţă în care suntem un parazit al unei particule a unuia dintre atomii ei, nu va simţi moartea noastră, iar toată istoria umanităţii noastre începând cu momentul creaţiei nu va dura decât o miliardime de miliardime de secunda pentru aceasta fiinţă.

Fiinţele de pe atomii moleculelor mâinii noastre vor continua să existe ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat, chiar dacă atomul pe care universul lor este localizat este îngropat adânc în Pământ, în sângele care vine de la mana noastră distrusă de o explozie, de exemplu. Chiar dacă aceasta picătură de sânge este înghiţită de un vierme care retine atomul în care este localizat universul lor, pentru a forma noi celule în dezvoltarea sa, asta nu va afecta viaţa de pe aceasta mica lume, la fel de mult cum nu le va afecta nici pe fiinţele care trăiesc pe atomul care constituie celulele propriilor ei degete…

În relaţie cu Elohim, viaţa noastră este foarte importanta, deoarece noi suntem copiii lor şi pentru că trebuie să le arătăm că suntem mândri de privilegiul de a fi creaţi după asemănarea lor. În alte cuvinte, capabili să devenim conştienţi de Infinit şi de asemenea, capabili să creăm într-o zi oameni după asemănarea noastră, la rândul nostru.

În relaţie cu societatea umană, viaţa noastră este la fel de importanta, deoarece noi suntem rezultatul unei

lungi liste de supravieţuitori care au scăpat de epidemii şi de războaie, care ne-au transformat în recolta unei lungi selecţii naturale. Suntem datori să contribuim la intrarea omenirii în Epoca de Aur pe care o merita şi în care suntem aproape să intrăm. Noi suntem celulele acestei imense vietăţi care este Omenirea şi la naşterea acestei umanităţi fiecare celula, fiecare dintre noi este important, pentru ca fiecare are un rol de jucat.

În fine, în relaţie cu noi înşine, viaţa noastră are doar importanta pe care i-o dam. Dacă-i recunoaştem pe Elohim ca pe creatorii noştri şi dacă dorim să contribuim la răspândirea mesajelor aşa încât să fie cunoscute pe tot Pământul pentru ca omenirea sa intre în Epoca de Aur şi dacă ne bucura participarea la încercarea aceasta gigantica, atunci ne bucuram de viaţă din acest motiv.

Întrebarea a fost, „care este scopul vieţii?”. Viaţa a fost creată pentru a ne bucura de ea. Fie ca găsim plăcere în difuziunea mesajelor creatorilor noştri, sau plăcere în contribuirea la intrarea umanităţii în Epoca de Aur, sau plăcere prin a ne pune pe aceeaşi frecvenţă cu Infinitul, sau prin alte feluri.

CE ESTE PLĂCEREA?

Întrebare:

Ce este plăcerea?

Răspuns:

Plăcerea este reacţia unui organism care a realizat un proces care produce reacţii chimice plăcute.

Un copil experimentează plăcerea în timp ce suge sânul mamei deoarece înfometarea sa este apăsătoare şi pentru ca reacţiile chimice produse de lapte pe papilele limbii îi produc o senzaţie plăcută. Toate simţurile noastre sunt acolo pentru a ne oferi plăcere, iar Meditaţia Senzuala se bazează pe o îmbunătăţire a percepţiei plăcerii rezultate din reacţiile provocate de reacţiile chimice transmise de simţurile noastre.

Tot ceea ce facem în decursul vieţii, facem pentru că ne oferă plăcere. Nu este nici măcar o acţiune realizata în cursul întregii vieţi care să nu fi fost făcută pentru plăcere.

Persoana care-şi plăteşte taxele pe venituri face asta pentru că îi place să nu fie trimisa în puşcărie pentru că nu le plăteşte. Femeia care se arunca sub rotile unei maşini pentru a-şi salva copilul, face asta pentru a-şi vedea copilul scăpat, chiar dacă asta înseamnă că se va rani din această cauză. Şi soldatul care se pune sub tirul inamicului pentru a-şi salva batalionul, face aşa pentru că îi place să moară pentru camarazii săi. Piloţii sinucigaşi sau kamikaze japonezi sunt exemplul fundamental al acestui tip de eroism-placere.

Exista o diferenţă între plăcerile directe, cum ar fi satisfacţia senzuala imediata şi plăcerile indirecte, cum ar fi alegerea comportamentului despre care am vorbit mai înainte şi care sunt o reacţie la intervenţiile exterioare fără ca să se transforme într-o dezvoltare conştientă a cailor de percepţie a mediului înconjurător.

Numai atunci când plăcerea conştientă este obţinută în izolare, într-o încercare de a îmbunătăţi calităţile percepţiilor unui individ, are loc adevărata înflorire. Noi suntem legaţi de Infinit prin intermediul simţurilor. Cineva care nu poate vedea, auzi, mirosi, gusta sau atinge ar fi mort, chiar dacă inima sa îi va bătea încă. El nu va fi conştient de mediul înconjurător şi de aceea nu va poseda nicio inteligenta.

Este important de notat ca cei care sunt lipsiţi de un simţ îşi vor dezvolta simţurile rămase la un nivel mai mare decât oamenii care poseda toate simţurile. Oamenii orbi de exemplu, îşi dezvolta un acut simt al auzului sau pot citi cu ajutorul pielii degetelor.

Experimentele ştiinţifice au demonstrat ca centrul plăcerii este localizat în creier. Asta s-a realizat prin implantarea de electrozi în acea parte a creierului şi prin trimiterea de mici descărcări electrice. Oamenii care au fost testaţi au simţit ceva apropiat de orgasm, satisfacţia de a face o nouă descoperire sau plăcerea de a fi onoraţi în public, toate deodată. S-a dovedit atunci prin măsurători complementare că a fost acelaşi centru activat, fie ca cineva a atins orgasmul sexual, sau ca şi când ar fi

descoperit ceva, sau când un artist a terminat o capodoperă, sau când un soldat a primit o medalie.

Chiar mai mult, un alt experiment a demonstrat ca artiştii care erau stimulaţi sexual, în timp ce creau, au notat o creştere a potenţialului lor de creativitate.

Nimic nu ar putea fi mai logic. Plăcerea creste potenţialul creativităţii, pentru ca stimulează toate simţurile, iar un artist trebuie să fie conectat la Infinit pentru a putea crea o capodoperă armonioasa.

Noi trebuie atunci să ne zbatem pentru îmbunătăţirea calităţii percepţiilor noastre senzuale prin creşterea senzitivităţii tuturor simţurilor noastre.

Ca un rezultat direct, în afară de faptul de a avea mai multă plăcere, creşterea senzitivităţii ne va dezvolta întregul potenţial de creativitate aşa încât restul umanităţii va beneficia de creaţiile noastre, în acest fel îmbunătăţindu-se nivelul general al conştiinţei.

Aceste lucruri se învaţă la seminariile de trezire pe care le organizam pentru raëlieni.

Prin îmbunătăţirea nivelului individual de conştiinţă îmbunătăţim şi nivelul de conştiinţă al Umanităţii şi în felul acesta creştem şansele de a intra în Anii de Aur.

Cu scopul de a schimba societatea, trebuie să-i schimbam mai întâi pe indivizii din care este compusa. Violenta este produsă întotdeauna de către cei care nu sunt fericiţi.

Prin îmbunătăţirea fericirii indivizilor minimalizam potenţialul pentru violenta. Pe deasupra şi destul de des, violenta este produsă de către indivizi care cred că sunt nefericiţi, iar arta politicienilor este să întărească aceasta credinţă aşa încât să-i răstoarne pe cei aflaţi la putere, pentru a le lua locul. Apoi primii folosesc aceleaşi tactici pentru a atinge aceleaşi obiective, menţinând în acest fel un sentiment de insatisfacţie care ar putea într-o zi, prin amplificarea răsturnărilor succesive, să rezulte într-un sentiment general ca motivul insatisfacţiei este în altă ţară. În acest fel sunt pornite războaiele.

Fiecare individ devine conştient de Infinit prin

dezvoltarea propriei lui senzualităţi, iar apoi toată societatea se va transforma. Asta va începe cu trezirea conştiinţei oamenilor mai dezvoltaţi, care de îndată ce au atins un anumit nivel, vor deveni Ghizi pentru oamenii din jur şi le vor permite altora să devină treziţi din plin, iar aceştia îi vor trezi pe alţii, şi tot aşa. În acest fel, treptat, nivelul conştiinţei Umanităţii va creşte pana la un asemenea punct încât un conflict mondial va fi imposibil.

Procesul a început deja şi mii de mici manifestaţii non-violente au loc în toată lumea, organizate de studenţi sau intelectuali în favoarea păcii, a dezarmării unilaterale a acelor tari şi este amplificat de televiziune, sistemul nervos central al Umanităţii.

Fiecare individ contribuie în fiecare moment al vieţii lui la trezirea sau la înăbuşirea conştiinţei planetare. Nu trebuie să te temi să-i influenţezi pe alţii, din moment ce suntem aici pentru acest scop. Dar trebuie să ne orientam toate eforturile şi toate cuvintele pe care le spunem în fiecare moment, aşa încât tot ceea ce spunem şi fiecare acţiune pe care o întreprindem să aibă o influenţa pozitiva pentru cursul istoriei umane.

Nimeni nu trebuie să încerce niciodată să-i convingă pe alţii, deoarece oamenii care îşi dau seama că încercăm să-i convingem au tendinţa de a rămâne pe poziţie. Pe de altă parte, dacă cineva descoperă un punct în comun cu filosofia celorlalţi, atunci acela se poate concentra pe punctul comun şi de aici, să descopere o nouă cale pentru ascultătorii săi, aşa încât să aibă impresia că l-au găsit de unii singuri.

Este un nonsens să spui cu încăpăţânare ca nu vom influenţa pe nimeni altcineva, urmându-ne propria cale şi că o să-i lăsăm pe ceilalţi să-şi urmeze căile lor. Simplul fapt de a nu încerca să-i influenţăm pe ceilalţi îi influenţează şi mai mult chiar decât dacă ar fi să luăm o poziţie fanatica în legătură cu un lucru. Oamenii se tem de fanatism din ce în ce mai mult, indiferent de subiect şi au dreptate să o facă. Acesta este de fapt începutul înţelepciunii.

Pe Pământ sunt oameni care care caută adevărul şi îl arata şi alţii care caută adevărul şi îl ascund, dar nu este nici măcar o singură persoană care să nu-l caute. Apoi sunt oamenii care pretind că au găsit adevărul şi care îl arata, pentru a păstra tradiţiile, iar ultimii sunt oamenii care au găsit realul adevăr şi care îl arata: Raëlienii.

Noi suntem foarte interesaţi de aceşti oameni care caută adevărul şi care îl şi arata, pentru ca asta arata ca ei sunt sinceri şi deschişi la minte, foarte inteligenţi în general şi relativ foarte armonioşi.

În acest caz, în cea mai mare parte, ei sunt gata să accepte o nouă viziune asupra lumii fără să se teamă de faptul ca aceasta schimbare îi va traumatiza pana la punctul de a-i înnebuni.

Aceşti oameni reprezintă marea majoritate a raëlienilor zilelor noastre; ei sunt pionierii.

Acei oameni care caută adevărul şi îl ascund, sunt de asemenea foarte importanţi pentru noi, dar ei ne vor urma cu mare plăcere în momentul în care îşi vor depăşi autoconştiinţa şi nu îşi vor mai face probleme despre ceea ce gândesc ceilalţi oameni despre ei.

Aceia care pretind că au găsit adevărul şi care îl arata, vor veni cu noi când va fi evident faptul ca nimic nu este constant în univers şi de aceea este un non-sens încercarea de a păstra tradiţiile care nu mai înseamnă nimic de mult timp. Ei îşi iubesc pur şi simplu tradiţiile, dar nu le pasa despre ce sau cine este cu adevărat „Dumnezeu”.

Toţi aceşti oameni fac asta din plăcere. Cei din urmă simt plăcere în momentul în care se gândesc la faptul ca propriii lor copii se vor închina în acelaşi mod în care o fac şi ei şi ca, la rândul lor, copiii lor îi vor învăţa pe fiii lor aceleaşi metode de rugăciune, chiar dacă şcoală îi va învăţa ca omul se trage din maimuţă. Şi totuşi, dacă este o greşeală? Ceea ce este important pentru ei este ca ceea ce se învaţă la şcoală să fie respectat şi ceea ce spun preoţii trebuie să fie respectat de asemenea. Faptul că sunt amândouă contradictorii nu contează nici aici şi nici acolo,

ce este important este faptul ca amândouă sunt tradiţii şi potrivit acestor iubitori ai tradiţiilor nu este de competenta noastră să ne întrebăm care este cea corectă.

Creştinii l-ar crucifica cu siguranţă pe Iisus pentru a doua oară dacă Iisus însuşi le-ar cere să nu se mai ducă la biserica duminica sau să nu-şi mai boteze copiii pana când aceştia nu vor atinge vârsta adultă. Aceasta este poziţia adoptată de către adoratorii tradiţiei.

Acei oameni care caută adevărul şi îl ascund, găsesc plăcere în a se gândi ca ceea ce ei par a fi este mult mai important decât ceea ce sunt cu adevărat. Acei oameni nu l-ar crucifica pe Iisus, vor fi totuşi împotriva lui, dar tot nu ar interveni şi nici nu vor spune nimic. Ei nu doresc să fie implicaţi în nimic, chiar dacă asta ar însemna apărarea a ceea ce ei cred că reprezintă adevărul.

Atunci când toată Omenirea se va bucura de senzualitatea ei la maxim, riscul unui conflict mondial va dispărea. La rădăcinea violentei sunt întotdeauna oameni nesatisfăcuţi din punct de vedere senzual. Din acest motiv, noi trebuie să învăţăm să ne bucurăm de toate simţurile şi să-i ajutăm pe toţi cei din jurul nostru să-şi descopere senzualitatea, începând cu copiii. Nu este suficient să le arătăm „cum merge”, aşa după cum încearcă să facă educaţia sexuală, ci trebuie să-i învăţăm „cum să o folosim” pentru a obţine şi oferi în acest fel mai multă plăcere.

Educaţia sexuală ar trebui să fie înlocuită de educaţia senzuală.

Plăcerea este întotdeauna realizatoare; este vorba despre plăcerea directa şi nu plăcerea soldatului care moare pentru camarazii săi. Plăcerea directa dezvolta în fiecare individ căile de a intra pe canalul Infinitului şi să se simtă cu adevărat o parte din Infinit.

Corpul nostru nu este nimic altceva decât o acumulare de atomi organizaţi potrivit planului maiestuos, codul genetic, care interacţionează cu mediul printr-o infinitate de reacţii chimice de care nu suntem întotdeauna conştienţi. Creşterea nivelul nostru de conştiinţă

corespunde cu sesizarea unui număr şi mai mare al acestor reacţii chimice, aşa încât să ne situam mai bine în Infinit şi în acest fel să devenim mult mai armonioşi. Atunci când ne simţim conectaţi cu universul etern şi infinit nu putem fi niciodată nefericiţi, pentru că vom descoperi atunci plăcerea de „a fi”.

CE ESTE MOARTEA?

Întrebare:

Ce este moartea?

Răspuns:

Moartea nu înseamnă nimic în relaţie cu Infinitul. Materia din care suntem compuşi este eterna. De aceea, noi suntem compuşi din eternitate. Particulele infinitului minuscul care ne compun nasul au existat înainte de a deveni o parte din noi. Unele din aceste particule au fost conţinute în grătarul pe care mama noastră la mâncat în timp ce eram în uter, iar aceste particule au trecut prin corpul ei şi au devenit o parte a fetei noastre. Alte particule au fost în fructul pe care l-am mâncat ieri, au intrat în stomacul nostru şi au călătorit prin şuvoaiele de sânge pentru a ajunge în nasul nostru. După moarte, reacţia va fi aceeaşi. Particulele se vor întoarce pe Pământ pentru a fi reciclate, iar unele dintre ele vor ateriza în animale, dar cele mai multe dintre ele vor rămâne în pământ pentru ca „eşti ţărână şi te vei întoarce în ţărână”.

Moartea, totuşi, este cataclismul final pentru masa formata prin acumularea materiei organizate, cea care ne face ceea ce suntem.

Moartea este începutul procesului de dispersare a materiei din care suntem alcătuiţi.

Dar pentru a înţelege moartea, cineva trebuie să înţeleagă mai întâi ce este viaţa. Viaţa nu este nimic altceva decât organizarea dezorganizării. Elohim au venit pe Pământ într-un timp în care viaţa nu exista. Aici exista numai materie neorganizata în comparaţie cu ceea ce suntem şi cu ceea ce noi numim „biologic”.

Au luat aceasta materie, au „frământat-o” după cum este scris în Biblie şi „i-au dat forma” pentru a crea fiinţe

vii. Acest lucru a fost făcut în totalitate la nivel molecular, dar pentru oamenii primitivi asta a fost imposibil de înţeles, aşa că l-au atribuit olăriei. Ei au crezut în faptul ca Elohim au luat o mică bucăţică de argila şi au creat Omul după felul în care voi puteţi să faceţi un ghiveci de flori. Este adevărat ca Elohim au luat componente chimice de pe Pământ, dar le-au combinat ştiinţific într-un asemenea fel încât neanimatul a devenit animat.

Orice vietate de pe Pământ a fost creată de către Elohim, începând de la fundamentala „cărămidă", o structura moleculara compusa din atomi asamblaţi cu chibzuinţă. Savanţii noştri încep să descopere faptul ca toate fiinţele, animale sau vegetale, oameni sau dobitoace, au aceleaşi componente fundamentale. Este ca un fel de alfabet în care fiecare litera este un atom care formează codul genetic al fiecărei specii, dar literele alfabetului vor rămâne întotdeauna aceleaşi. Aşadar, cu o „cărămidă" relativ simpla creatorii noştri au reuşit să creeze o imensă cantitate de „case" care erau diferite după înfăţişarea lor, dar care erau toate identice după componentele lor de bază. Atunci când speciile se reproduc nu fac nimic altceva decât să reproducă codul genetic al primului model creat de către Elohim.

Aşa că, în acest fel, viaţa este organizarea dezorganizării iar moartea este dezorganizarea organizării.

Viaţa este ca o casă care se construieşte singura începând de la propriul plan şi care mai departe se va întreţine singura, automat. Moartea este sfârşitul acestei întreţineri automate şi începutul dispersiei materialelor de baza din care aceasta casa este făcută, terminându-se în final cu distrugerea planului pe care l-a conţinut.

Marii Arhitecţi ai universului nostru, care au proiectat planurile acestor „case", au proiectat un tip care va fi capabil într-o bună zi să-şi egaleze creatorii şi să devină ei înşişi arhitecţi, prin crearea de alte planuri care vor fi capabile să se auto-construiască. Acest tip de „casa" superioara este Omul, care va fi în curând în stare să

creeze noi coduri genetice sintetice, planuri noi, începând de la materia neanimata.

Fiinţă vie a fost creată cu abilitatea de a se situa singura în mediul înconjurător prin intermediul captorilor, adică al simţurilor sale.

Oamenii nu sunt nimic altceva decât computere biologice auto-programabile şi reproducătoare.

Nu este nicio diferenţă între oameni şi computerele biologice foarte sofisticate, aşa cum sunt acum cele capabile să producă, doar ca ordinatoarele pot fi câteodată mult mai perfecţionate şi pot presta cu mai multă acurateţe decât oamenii.

Computerele pot fi echipate cu mijloace care să le permită să se situeze singure în mediul înconjurător. Recent, un computer a fost echipat cu roti care l-au făcut capabil să se deplaseze singur pe lângă obstacole, mulţumită unei camere video conectata la „creierul" său. Poate „vedea" exact aşa cum şi noi vedem cu ochii noştri şi se poate deplasa în mediul său.

Un computer face numai ce este programat să facă, şi aşa face şi Omul; dar să continuăm comparaţia între om şi computer.

În ceea ce priveşte auzul, este uşor să înzestrăm un computer cu un microfon care va capta sunetele, la fel cum facem şi noi cu urechile noastre.

Este de asemenea posibil să-i dăm un analizator care să identifice mirosurile care îl înconjoară, aşa după cum facem noi cu nasul nostru.

Apoi este de asemenea posibil să-i punem la dispoziţie un analizator de gusturi care-i va indica gustul variatelor substanţe, la fel cum se întâmplă şi cu gura noastră.

În final, este posibil să echipam computerul cu captori capabili de funcţiunile pe care le executam cu mâinile noastre, cum ar fi măsurarea temperaturii, asprimii şi a greutăţii.

Chiar şi mai mult de atât, computerul poate fi echipat cu „organe" infinit superioare organelor umane. Să luăm

vederea ca exemplu. Camera folosita de către computer poate fi echipata cu lentile multiple, inclusiv o lentila pentru zoom care-i va permite să vadă clar ceea ce se întâmplă la mulţi kilometri depărtare, sau poate observa un obiect microscopic; lucruri pe care ochiul uman nu este în stare să le vadă doar dacă este echipat cu proteze artificiale, cum ar fi binoclurile sau microscoapele.

Acelaşi lucru se aplică la simţul auzului. Oamenii pot auzi doar o categorie îngustă de sunete. Animale sunt mult mai bine echipate decât noi. Să luăm un câine, de exemplu. Deci, computerul nostru poate fi echipat cu receptori senzitivi la ultrasunete şi la micro-semnale, permiţându-i să audă sunete care sunt la mulţi km distanta şi să le determine locaţia cu exactitate.

Revenind la vedere, camera ar putea fi echipata cu un receptor de ultraviolete sau de raze infraroşii, permiţându-i să vadă noaptea, deci ceva ce noi nu suntem capabili să facem cu vederea noastră limitata.

Iar în ceea ce priveşte simţul mirosului, analizatorul odorizant poate identifica mirosurile şi să transmită instant compoziţia lor chimica sau a gazelor înconjurătoare, ceva ce nasul nostru nu ar putea niciodată să realizeze.

Analizatorul de arome poate face o analiza chimica detaliata a oricărei substanţe date.

În fine, pentru simţul atingerii, îi putem adăuga captori, un mecanism de atingere care îi va permite să analizeze cu precizie temperatura, greutatea şi asprimea obiectului sau a substanţei, altceva decât a spune că este fierbinte sau greu. Va putea fi de asemenea capabil să manipuleze lucruri la temperaturi pe care pielea noastră nu le poate suporta, sau lucruri mai grele de o mie de ori decât pot ridica săracii noastră muşchi umani.

Putem merge chiar mai departe şi să echipam computerul nostru cu simţuri pe care omul nu le poseda sau pe care nu este capabil să le dezvolte. Ei bine, putem adăuga un radar, care-i va permite să se deplaseze în întuneric total, un sonar, un detector de raze X, o busola, un detector de gravitaţie, un sistem de comunicare radio

aşa de multe simţuri pe care corpul nostru nu le poseda şi pe care de altfel nu le putem sesiza, cu excepţia echipamentului electronic pe care rar îl avem cu noi în locul şi momentul necesar.

Haideţi să comparam energia ceruta de către computerul uman şi de către maşină. Atunci când un om are nevoie de energie spune „îmi este foame”, cauta mâncare şi se hrăneşte. Oamenii de ştiinţă au realizat recent un computer echipat cu baterii electrice. Merge, iar camera lui îi permite să se deplaseze şi să aprovizioneze, iar apoi să mişte cutii grele la fel ca şi un elevator.

Dintr-odată, sarcina bateriei devine prea slaba şi îşi pierde eficienta. Indicatorul sau de energie arata că a venit timpul pentru reîncărcarea bateriei. Apoi, de unul singur, se va deplasa către o borna electrica, se va auto-conecta şi va aştepta liniştit pana când încărcarea este suficienta, iar apoi se va auto-deconecta şi se va întoarce la muncă. Asta nu este diferit fata de omul care spune „mi-e foame” şi care se duce la bufetul de auto-servire la ora mesei, iar apoi se întoarce la muncă.

Ce se întâmplă atunci când omul este vătămat? Se opreşte din munca, primeşte asistenta medicala, iar apoi se întoarce la muncă. Un computer poate fi programat pentru auto-întreţinere la fel după cum fusese programat pentru „auto-hranire”. Dacă una din părţile lui devine neoperaţionala, se va duce la un atelier de reparaţii, îşi va muta partea vătămată şi o va înlocui cu una nouă, iar asta o va face fără ajutorul uman. Acest computer va deveni atunci etern şi nu va fi niciodată pus faţă în faţă, aşa cum se întâmplă cu omul, cu problema morţii.

Omul este în stare să se auto-reproducă şi la fel se întâmplă şi cu computerul. Nu trebuie decât ca să fie programat pentru asta. Dacă un computer este programat să creeze replici ale sale, care au abilitatea să facă aceleaşi lucruri atunci, într-un timp foarte scurt, vom avea o populaţie crescătoare de computere. Din această cauză, computerele nu trebuie programate să se reproducă; pentru oameni asta se numeşte instinctul de conservare al

speciei, inconştientul doreşte să se reproducă. Oamenii găsesc plăcere în a se reproduce, nefiind conştienţi de faptul ca răspund la un impuls, instinctul de conservare al speciei. Dacă nu ar fi plăcere în copulare, atunci aceasta nu ar mai exista în lume. Codul genetic uman a fost programat aşa încât plăcerea să fie obţinută prin copulare, cu scopul ca aceasta reproducere să aibă loc. Oamenii care folosesc o metodă contraceptiva, cum ar fi pastilele, prezervativul, etc. dau o fantastica „lovitura peste nas" codului lor genetic. Ei obţin conştiincioşi plăcere fără teama de a se reproduce. Plăcerea aduce întotdeauna o expansiune a minţii, dar suprapopularea este cu siguranţă un pericol serios pentru Omenire; contracepţia este o metodă magnifica prin care oamenii arata că sunt conştienţi de ei şi conştienţi de importanta acţiunilor lor pentru întreaga omenire.

Dar să ne întoarcem la computerul nostru; poate fi de asemenea programat să simtă plăcerea de a face anumite lucruri. Orice computer care realizează ceea ce a fost programat să realizeze, experimentează plăcere din acest lucru. Atunci când computerul „simte" ca nivelul sau de energie este scăzut îşi spune: „asta nu e bine", apoi aleargă pentru reîncărcare. Când simte noua energie alergându-i prin circuite, poate spune „asta este bine" şi făcând aşa, „simte plăcere".

Ce intra în programul unui computer? Informaţiile conţinute într-o magazie de memorie care vor conduce comportamentul computerului. Dacă este programat să calculeze, va calcula; dacă este programat să deseneze, va desena; dacă este programat să cânte, va canta. Dar nu va canta în cazul în care este programat să calculeze, sau viceversa, doar dacă desigur a fost programat pentru amândouă funcţiile.

Cum este un om programat? Pe de o parte codul sau genetic, care este plin de informaţii legate de comportamentul său, de căile lui senzuale, care-i permit să comunice cu mediul său; legate de căile lui fizice, aşa încât să se poată mişca, hrăni, reproduce, etc. Aceste lucruri le

primeşte fiecare om la naştere (mai mult sau mai puţin în funcţie de ereditate), iar acestea reprezintă zestrea genetica. Pe de altă parte, educaţia sa îi asigura un limbaj, aşa încât să poată comunica cu ceilalţi fraţi umani, legi care-i vor regla comportamentul, un set de „valori morale", o concepţie despre lume, credinţe religioase, etc. Toate aceste lucruri vor determina comportamentul individului. Individul va avea impresia ca îl interpretează pe al lui, ca trăieşte într-o lume în care valorile lui sunt cele pe care şi le-a ales, dar de fapt vor fi doar cele pe care educaţia i le-a impus, acele idei primite de la acei oameni care au jucat rolul de educator sau de programator. Asta este numita experienţa.

Oamenii obişnuiţi, oamenii inconştienţi, nu sunt în stare să facă nimic altceva decât ceea ce au fost programaţi de către genetica sau de către experienţa lor. „Omul total", omul care-şi ridica nivelul de conştiinţă pentru a se situa în spaţiu şi timp, devine un computer auto-programator. El poate chestiona programul care i-a fost impus prin prisma educaţiei fără să fie întrebat şi îl înlocuieşte total sau parţial cu un set de valori mult mai apropiat de el însuşi, care i se va părea mai bun, în relaţie cu standarde mai înalte, decât acele concepţii antice care i-au motivat familia şi mediul. Aceste standarde au avut în general scopul de a-l condiţiona pentru a păstra în viaţa tradiţiile trecutului, ale timpurilor în care oamenii erau total primitivi, cu un nivel al conştiinţei scăzut în ceea ce priveşte concepţia lor asupra universului şi rolul oamenilor în lume.

Un om obişnuit care doreşte să devină un „om total", un om cu un nivel înalt de conştiinţă care îi va permite să-şi exploateze puţin mai mult decât acel 10 **%** din creierul sau – procentaj folosit de către oamenii ordinari şi parţialitrebuie să fie în stare să-şi facă propria „spălare de creier în profunzime". Această operaţiune îi va permite să se uite la tot ce este în creierul său, să pună deoparte ceea ce pare că este bun şi să nu ia în considerare ceea ce pare a fi rău. El îşi va păstra propriile idei şi va scăpa de cele pe

care le-a primit fie de la alţi oameni, de la familia sa sau din mediul său, idei pe care le-a primit de la acei oameni care doreau să-l modeleze după propriile lor convenţii şi pentru propriile lor interese. Acest lucru este aplicabil comportamentului lui, reacţiilor lui la evenimentele mondiale, felului în care se trezeşte, în care se pregăteşte, se îmbraca, munceşte, vorbeşte cu alţii şi îi asculta, înflorirea vieţii lui sexuale, etc. totul, fiecare gest, indiferent cât de mic şi insignifiant ar putea părea. Un om total este conştient de fiecare mişcare a sprâncenelor sale şi de efectul pe care îl poate avea asupra oamenilor care îl înconjoară.

Este destul de sigur ca aceasta „spălare primăvăratica" cu scopul de a fi eficient, trebuie făcută în compania cuiva care a trecut deja linia care separa pe „oamenii ordinari" de universul infinit al „omului total". Cineva care ştie toate căile diferite şi care este capabil să-l conducă pe acest nou călător în direcţia corecta şi să-l ghideze fără să-l forţeze, lăsându-l să-şi urmeze propria cale, liber.

Conştiinţa unui om este o casă care a fost construită de către alţi oameni, bazată pe nişte standarde care nu au fost niciodată chestionate din moment ce acelaşi lucru a fost valabil pentru ei şi pentru părinţii dinaintea lor. Omul total va distruge aceasta casa şi va construi una nouă, adaptata gusturilor şi imaginaţiei sale. Va recupera dintre vechile ruine anumite lucruri care par refolosibile şi le va combina cu noile componente, deci va construi o nouă casă, potrivita perfect noii sale personalităţi. Omul are case construite în conformitate cu nivelul lui de conştiinţă. Casele au fost întotdeauna pătrate sau rectangulare, cu acoperişuri cu vârfuri, oblice şi nimic nu poate schimba asta. Ei construiesc acelaşi tip de case din nou, din nou şi iarăşi din nou. Fiecare casa este ca Templul Grecesc cu pereţi verticali, ca stâlpii, şi un vârf oblic, ca o piramidă stand în vârful stâlpilor greceşti. Tehnicile moderne de construcţie permit o mai mare personalizare a construcţiei caselor. De exemplu, poate fi rotunda, poate avea forma

unei mingi sau a unui ou sau a unei piramide Egiptene sau a unei păsări sau a unui copac, etc. Casele care sunt construite în serie arata toate exact la fel şi formează oraşe cu o arătare uniforma şi bolnăvicioasă, sunt reflexia nivelului de conştiinţă al locatarilor. Şi, paradoxal, casa este un exemplu tipic a capacităţii de auto-programare a Omului. Mierla şi-a construit întotdeauna cuibul în acelaşi fel şi nu poate schimba asta pentru că aşa este programat codul ei genetic. Omul, totuşi, este capabil să îşi adapteze adăpostul mediului înconjurător. Poate construi temple greceşti, piramide, cabane, igluu-ri, case de lemn, zgârie-nori făcuţi din fier şi ciment, catedrale făcute din piatra şi turnuri făcute din metal sau sticla.

Simplul fapt ca omul este un computer auto-programabil nu îl diferenţiază de maşină. Toate computerele pot fi programate să facă acelaşi lucru pe care îl facem şi noi, şi ca şi noi, pot fi programate să se auto-reproducă. Poate fi de asemenea posibil să programam un computer aşa încât el să devină auto-programabil. Va fi capabil să trăiască, să muncească, să se reproducă pe baza unui program fundamental bazat pe experienţele sale şi să transmită aceasta informaţie descendenţilor săi, computerelor care se vor reproduce.

Ne putem imagina chiar un computer „extensibil mintal” care va avea abilitatea de a trezi programele computerelor deja existente, care au fost create ca non auto-programabile, aşa încât aceasta trăsătură sa le fie transmisa şi lor…

Omul începe să descopere din acest motiv, prin intermediul maşinii, că nu este nimic misterios în legătură cu el, nici în legătură cu originile sale şi nici ale comportamentului său. Orice omul poate face şi un computer poate face şi ceea ce este important este ca ultimul poate face cu mult mai bine. Asta se aplică tuturor lucrurilor care pot fi făcute de om şi include şi creativitatea artistica. Exista computere care pot să compună muzica, să deseneze şi tot aşa.

Nu vom putea găsi niciodată o abilitate umană care

să nu poată fi programata într-un computer, chiar şi trecerea pe frecventa Infinitului poate fi programata. Toate acestea sunt fantastice pur şi simplu, iar omul poate să se uite la el ca la o maşină minunata şi să se concentreze cu toată puterea pentru căutarea fericirii şi a propăşirii totale, pentru îndeplinirea propriilor sale nevoi şi ale fraţilor umani, cu scopul de a construi o lume în care toţi oamenii se vor bucura de senzaţia că sunt infiniţi şi eterni.

LIBERTATEA SEXUALĂ ŞI NONOBLIGAŢIA

Întrebare:

Mesajul menţionează libertatea sexuală totală. Dar pentru un cuplu care citeşte cărţile, iar ei doresc să devină raëlieni, devine obligatoriu să practice schimbul de parteneri?

Răspuns:

Libertatea de a face ceva şi obligaţia sunt două lucruri diferite care nu trebuie confundate.

Un cuplu raëlian în care cei doi se iubesc adânc şi în care amândoi partenerii nu doresc să împartă o experienţă sexuală cu alţii, trebuie să stea împreună. Dacă ei se simt fericiţi unul cu celălalt fără să mai fie nevoie să mai experimenteze nimic altceva, asta este foarte bine. Fiecare trebuie să facă ceea ce lui sau ei îi place. Libertatea sexuală de a alege un singur partener, odată ce ai descoperit cine eşti cu adevărat şi odată ce ai găsit un partener care îţi umple toate nevoile şi pe ale cărui nevoi se pare ca le umpli, faptul de a trăi împreună devine o chestiune de alegere. Totuşi, destul de des, o experienţă cu o altă persoană îţi va acorda o apreciere mult mai mare a companiei partenerului tău. În ceea ce priveşte implicarea contactelor sexuale, totul este posibil, totul este permis. Trebuie să insist asupra cuvântului permis, pentru ca nu înseamnă obligatoriu.

De la începutul creării Mişcării Raëliene am avut oportunitatea de a vedea multe cupluri începând noi relaţii. Unele dintre acestea par să aibă aşa de mult succes încât nu as vedea ce ar găsi la alţi parteneri în afară de confirmarea că sunt făcuţi cu adevărat unul pentru

celălalt. Unii oameni sunt suficient de conştienţi pentru a înţelege ca experienţa în sine nu este cu adevărat necesara. Atunci când un om este total conştient nu mai este nevoie să mai facă ceva pentru a vedea care urmează să fie rezultatul, îl ştie, îl poate simţi. Doar dacă experienţa are scopul trezirii unui discipol sau dacă este simţită ca fiind esenţială pentru progresul sau personal. Fiecare persoană este libera să-şi urmeze propria cale atâta timp cât următoarele trei reguli sunt respectate:

Să se respecte libertatea de alegere a tuturor oamenilor în ceea ce priveşte partenerii şi gusturile lor; să fie conştienţi din plin ca nicio fiinţă umană nu ne poate aparţine în sensul unei proprietăţi; şi întotdeauna să căutăm fericirea celor pe care pretindem că îi iubim.

Pe aceasta baza totul este posibil, cupluri, trio-uri, cva-cupluri şi „multi-cupluri" de raëlieni care trăiesc în armonie indiferent că sunt homosexuali, heterosexuali sau bisexuali.

RAËLISMUL ŞI HOMOSEXUALITATEA

Întrebare:

Care este poziţia Mişcării Raëliene în legătură cu homosexualitatea?

Răspuns:

Este destul de simplu: fiecare individ are dreptul să facă ceea ce i se potriveşte corpului său. Homosexualitatea nu este un mod de comportament normal sau anormal. Fiecare persoană trebuie să trăiască o viaţă sexuală corespunzătoare gusturilor şi tendinţelor naturale.

Diferenţierile sexuale din uterul mamei sunt simţite la un stagiu foarte târziu al dezvoltării. Sunt bărbaţi foarte masculini şi oameni care sunt mai mult feminini, la fel cum sunt femei care sunt virile şi altele care sunt foarte feminine, cu toate variaţiile dintre ele.

Este o prostie să condamni un homosexual pentru că este homosexual, la fel cum ar fi o prostie să condamni un om pentru că este un om, sau o pisică pentru că este o pisică, atâta timp cât toate aceste lucruri sunt genetice. Multe tipuri de animale sunt homosexuale şi la tara se pot

vedea frecvent câini, bovine şi pui de găină răsfăţându-se în comportamente homosexuale. Indiferent că este un pui de găină, un câine sau un om, rămâne faptul ca homosexualitatea este naturala.

Ceea ce nu este natural este să-i forţezi pe alţii să-ţi împartă ideile tale în ceea ce priveşte chestiunea sexuală. Rasiştii, tradiţionaliştii şi militariştii sunt printre acei oameni care îi vor tortura pe cei care sunt diferiţi.

Agresiunea îndreptată împotriva oamenilor homosexuali este o formă de rasism. Vine de obicei de la oameni care duc o viaţă sexuală mizerabila şi fiind geloşi, nu pot tolera faptul ca alţii se pot dezvolta în timp ce trăiesc ceva diferit.

Aceşti oameni care condamna sexualitatea vor uita foarte uşor un om judecat pentru violarea unei femei, chiar dacă asta este o crimă abominabila. Printre Ghizii Raëlieni sunt femei şi bărbaţi homosexuali, sunt heterosexuali şi bisexuali. Cu toţii se dezvolta deoarece sunt conştienţi de faptul că sunt iubiţi pentru ceea ce sunt, cu oportunitatea de a se auto-realiza după cum doresc, într-o comuniune de gândire fraterna pe care nicio alta religie nu le-o poate da. Cum mai poate fi cineva încă un credincios al Bisericii Catolice atunci când îl aude pe „Uzurpatorul Vaticanului” condemnand homosexualitatea în timp de depriva femeile de dreptul de a deveni preotese? Acestea sunt două dovezi de rasism şi de sexism care îi pot ajuta pe cei care au ochi să vadă adevărul.

DEIŞTII ŞI EVOLUŢIONIŞTII: FALŞII PROFEŢI

Întrebare:

Este scris, „Când vor sosi anii Apocalipsei, vor fi mulţi profeţi falşi”. Cine sunt ei?

Răspuns:

Sunt mulţi profeţi falşi în timpul nostru. Adevăratul înţeles al profetului, sursa sa etimologica, este grecescul „prophetes” care înseamnă „cel ce revelează”, după cum am spus mai devreme. Falşii profeţi ai zilelor noastre, în alte cuvinte, cei care revelează sau învaţă informaţii false, sunt toţi acei oameni care încearcă să aducă omenirea

înapoi la credinţele primitive într-un „Dumnezeu” atotputernic, imaterial şi impalpabil, care urmăreşte fiecare fiinţă umană pentru a o pedepsi sau a o recompensa. Este un concept care mixează infinitul, care este într-adevăr impalpabil în totalitatea sa deoarece e infinit în spaţiu şi etern în timp, dar fără să fie conştient de sine însuşi şi în felul acesta fără nicio putere asupra umanităţii şi nici chiar asupra unei singure persoane, şi Elohim care sunt creatorii noştri, care sunt într-adevăr atotputernici în acest sector al universului, dar care ne iubesc pe noi, copiii lor, şi care ne permit să evoluam liberi pe calea progresului nostru ştiinţific şi spiritual.

A doua categorie de falşi profeţi contemporani sunt toţi acei oameni, de ştiinţă sau nu, care pretind ca viaţa pe Pământ şi Omenirea sunt rezultatul unor evenimente succesive, întâmplătoare şi norocoase, care au avut loc toate în momentul a ceea ce ei numesc evoluţie. După cum spunea şi Einstein, nu poate fi un ceas fără un ceasornicar. Toţi acei oameni care cred că noi ne tragem din maimuţă, printr-un proces lent al evoluţiei, cred că minunatul ceas care suntem noi s-a construit singur şi accidental. Asta este ca şi cum am zice ca dacă punem toate componentele unui ceas într-o geanta şi o scuturam pentru o vreme, vom obţine eventual un ceas perfect funcţional. Încercaţi pentru un milion de ori dacă doriţi, dacă vă îndeamnă inima…

Evoluţioniştii sunt de asemenea falşi profeţi, falşi informatori, oameni care conduc majoritatea populaţiei departe de adevărul despre creatorii noştri, Elohim. Aceasta populaţie care înghite cu uşurinţă şi crede în tăcere tot ce este spus de către aceşti preoţi înalţi ai comunităţii ştiinţifice, îmbrăcaţi în alb – dintre care cei mai mulţi sunt fără nicio speranţă şi înguşti la minte – cred inevitabil ca ceea ce se spune oficial este adevărat. Puteţi începe să vă imaginaţi cum se simt Elohim atunci când vad ca oamenii le atribuie capodoperele lor şanselor întâmplătoare?

SINUCIDEREA

Întrebare:

Este spus în cel de-al doilea mesaj ca cineva care suferă prea multă durere, are dreptul de a comite sinuciderea. Înseamnă asta ca sinuciderea este un lucru bun?

Răspuns:

Noi vom fi toţi judecaţi în funcţie de acţiunile din timpul vieţii noastre de pe Pământ. Persoana care are acţiuni mai mult pozitive decât negative va fi intitulată pentru viaţa veşnică pe planeta Elohimilor. Dacă o persoană suferă prea mult fizic şi dacă ştiinţa umană nu este capabila sa o elibereze de durerea sa, atunci are dreptul să-şi pună capăt vieţii. Dacă cele mai multe din acţiunile vieţii sale au fost pozitive, ea va fi recreata pentru a trăi etern. Dacă au fost îndeosebi negative, nu va fi recreat şi nu va mai fi nimic pentru el. Totuşi, dacă majoritatea acţiunilor sale au fost negative, ar putea fi recreat pentru a fi judecat mai târziu de către aceiaşi oameni pe care i-a făcut să sufere.

Cineva care nu suferă fizic, sau care nu are niciun handicap, nu trebuie să comită sinuciderea, pentru ca noi toţi avem o misiune de îndeplinit pe acest Pământ, în special raëlienii. Ei trebuie să-şi dedice viaţa difuzării mesajelor date de Elohim, şi prin aceasta sunt oamenii prin care Elohim vorbesc. Sinuciderea cuiva este ca un act de trădare, este ca şi cum acesta ar fugi de la o luptă în plina desfăşurare. Ma refer la bătălia care va trezi omenirea şi care îi va permite să supravieţuiască pentru a atinge Epoca de Aur. Elohim contează pe fiecare dintre noi şi fiecare raëlian este foarte preţios pentru creatorii noştri.

Permiteţi-mi să mă repet: singura varianta în care sinuciderea este permisa este cea în care o persoană are o durere fizică extrema, care nu poate fi alinata de ştiinţă, sau cea în care facultăţile sale au diminuat pana în punctul în care nu mai poate gândi, efectiv.

Toţi ceilalţi oameni sunt mesageri ai părinţilor noştri care sunt în cer şi trebuie să îşi dedice cu toţii vieţile pentru răspândirea bunelor vestiri.

2

NOILE REVELAŢII

Acest capitol conţine revelaţii pe care Elohim i-au cerul lui Raël să le tina secrete timp de trei ani de la călătoria în timpul căreia i-a fost revelat cel de-al doilea mesaj.

Din moment ce acum suntem în anul 33 (1979), a venit timpul pentru ca oamenilor să le fie aduse la cunoştinţă aceste noi revelaţii.

DIAVOLUL NU EXISTA, L-AM ÎNTÂLNIT!

Să nu fiţi îngrijoraţi gândindu-vă ca o creatură cu coarne şi cu copite despicate, bine ascunsa, aşteaptă momentul potrivit ca să vină şi să vă înţepe în spate cu o furca. Din moment ce nu exista niciun „Dumnezeu" care sta pe un nor alb, ţinând fulgerul în mâna sa dreapta, atunci nici diavolul nu exista.

Oamenii obişnuiţi folosesc cuvinte cum ar fi Satan, Lucifer sau demon pentru a descrie forţele răului, la fel cum se gândesc şi la faptul ca „Apocalipsa" înseamnă „sfârşitul lumii".

Dar să căutăm urme ale adevăratului înţeles al acestor cuvinte. Satan este cel mai vechi din punct de vedere cronologic. Atunci când Elohim au creat primele fiinţe vii complet sintetice în laboratoarele de pe planeta lor mama, un anumit grup de oameni din lumea lor a protestat împotriva acestor manipulări genetice pe care le considerau periculoase pentru planeta lor. Ei se temeau de faptul ca oamenii de ştiinţă vor crea monştri care vor scăpa din laboratoare şi care vor comite crime în rândul populaţiei. Frica lor a devenit din păcate realitate, iar grupul de protestatari s-a dovedit ca avusese dreptate; aşa ca guvernul de pe planeta Elohimilor le-a ordonat savanţilor să-şi întrerupă experimentele şi i-a forţat să-şi distrugă toate activităţile.

Acest grup de protestatari, care era împotriva manipulărilor genetice, era condus de un Eloha numit Satan.

Savanţilor le-a fost permis în final să se ducă pe o

alta planeta şi să-şi realizeze experimentele. O descriere a acestui eveniment este prezentata în Matei 13: 3. Este o parabola care descrie munca de creaţie a vieţii pe alte planete de către Elohim.

„Iată a ieşit semănătorul să semene. Şi pe când semăna, unele seminţe au căzut lângă drum şi au venit păsările şi le-au mâncat”.

Păsările sunt mesagerii trimişi de Satan, care gândea ca planeta aleasa pentru realizarea experimentelor era prea apropiata de a lor, şi ca dacă din întâmplare fiinţele create în laborator erau mai inteligente decât proprii creatori, urmau să devină violente şi se vor dovedi a fi periculoase pentru populaţia de pe planeta Elohimilor. Guvernul le-a dat încă o dată permisiunea de a distruge munca oamenilor de ştiinţă.

Au trebuit să pornească în căutarea unei alte planete care să fie potrivita pentru crearea vieţii, dar au dat greş şi a doua oară. În primul caz, planeta aleasa era prea apropiata de o stea şi creaţia a fost arsa de către razele nocive venite de la stea, iar în al doilea caz au fost invadaţi de vegetaţie. În fine, au găsit o planetă care oferea toate elementele necesare aşa încât creaţia să poată supravieţui şi era localizata destul de departe încât să nu arate niciun semn de pericol în ochii asociaţiei prezidate de către Satan.

„Şi pe când semăna, unele seminţe au căzut lângă drum şi au venit păsările şi le-au mâncat.

Altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pământ mult şi îndată au răsărit, ca n-aveau pământ adânc; iar când s-a ivit soarele, s-au pălit de arşiţă şi, neavând rădăcină, s-au uscat; altele au căzut între spini, dar spinii au crescut şi le-au înăbuşit. Altele au căzut pe pământ bun şi au dat rod: una o sută, alta şaizeci, alta treizeci. Cine are urechi de auzit, să audă”.

Noi ştim ca Elohim au creat de asemenea viaţă pe alte două planete la acel moment, de unde şi aluzia la cele „trei recolte”.

Mai ştim de asemenea ca permisiunea de a veni pe

Pământ pentru a crea viaţă le-a fost acordata savanţilor cu singura condiţie de a nu crea oameni după asemănarea lor. Primul mesaj explica în ce mod au încălcat ei acest ordin şi mai arata de asemenea şi reacţia guvernului. Le-a interzis să le reveleze primilor oameni pe care-i fabricaseră modul în care fuseseră creaţi, şi li se cerea ca aceşti primi oameni să fie educaţi să se teamă de creatori. În acest fel, Elohim s-au arătat ca nişte fiinţe supranaturale, într-un fel fiinţe divine.

Satan a considerat că nu se poate aştepta la nimic bun de la aceste creaturi fabricate ştiinţific, şi ca din oameni numai răul poate ieşi.

Satan era precum şeful unui partid politic pe planeta Elohimilor, care se opunea creării fiinţelor artificiale de către alţi Elohim, cei care credeau că pot crea fiinţe după asemănarea lor care vor fi pozitive şi non-violente.

Apoi a apărut Lucifer, care înseamnă „aducătorul de lumina”. Lucifer este unul dintre Elohimii care au creat viaţa pe Pământ, şi deci Omul.

Lucifer conducea un mic grup de oameni de ştiinţă care munceau într-unul dintre laboratoarele de inginerie genetică ocupat cu studiul comportamentului primilor oameni sintetici. Notând aptitudinile extraordinare arătate de către creaţiile lor, Lucifer s-a hotărât să încalce ordinul şi le-a revelat acestor prime fiinţe umane ca cei pe care-i luaseră greşit ca „Dumnezei” erau de fapt oameni la fel ca şi ei, alcătuiţi din carne şi sânge, şi care veniseră de pe o alta planeta în maşini zburătoare realizate din material palpabil. Lucifer şi grupul sau de Elohim au simţit dragoste şi afecţiune fata de oamenii lor creaţi ştiinţific. Le-au iubit ca şi cum ar fi fost proprii lor copii pe aceste fiinţe umane pe care le studiau toată ziua şi care erau forţate să se uite la Elohim ca la nişte „Dumnezei”.

Nu puteau suporta să-şi vadă creaturile lor, care păreau reuşite fizic, psihologic şi care erau frumoase şi inteligente, în genunchi şi în mâini adorându-i ca şi cum ar fi fost idoli, toate astea din cauza unui ordin dat de către preşedintele guvernului de acasă, Yahweh, care le-a

interzis să le spună creaţiilor lor adevărul, şi care i-a forţat pe Elohim să joace rolul de fiinţe supranaturale în permanenta.

Lucifer, „aducătorul luminii”, i-a luminat pe primii oameni atunci când le-a dezvăluit faptul ca de fapt creatorii nu erau „Dumnezei”, ci oameni la fel ca şi ei. Aceasta atitudine este direct opusa celei a lui Satan care credea ca numai răul poate fi aşteptat din partea oamenilor, şi de asemenea şi celei lui Yahweh, preşedintele consiliului Veşnicilor, care guverna planeta Elohimilor.

Pana aici, nicio creatura cu coarne.

Yahweh i-a condamnat pe oamenii de ştiinţă care nu dăduseră ascultare ordinului său. Ei au fost condamnaţi ca să-şi trăiască restul vieţii în exil pe Pământ. „Şarpele” urma sa se târască pe Pământ, după cum este scris aşa de poetic, iar oamenii au fost alungaţi din laboratoare, „grădina Edenului”, acolo unde erau hrăniţi, îmbrăcaţi şi adăpostiţi fără să facă nici cel mai mic efort.

Dar Satan nu era încă satisfăcut. El dorea ca toţi oamenii să fie distruşi, ca întreaga creaţie să fie distrusă, deoarece judeca faptul ca ei sunt periculoşi, văzând cât de violenţi erau. Cu trecerea timpului, Satan acumula dovezi ale agresiunii Oamenilor, observând felul în care aceştia se omorau unul pe altul cu armamentul dat de către Fii Elohimilor care trăiau în exil. Grupul lui Lucifer era implicat în relaţii gingaşe cu fiicele oamenilor, care reuşeau să obţină arme în schimbul farmecelor lor sub falsul pretext ca le vor da părinţilor sau fraţilor lor pentru a vana cu scopul de a obţine hrana. De fapt, oamenii alegeau să se lupte între ei cu acest arsenal.

Observând dovezile aduse de către Satan, ca un asemenea măcel are loc pe Pământ, Yahweh s-a decis să facă ceea ce Satan îi cerea, în alte cuvinte, să distrugă total creaţia de pe Pământ şi în acest fel i-a permis grupului lui Lucifer să se întoarcă pe propria lor planeta şi să fie iertaţi, punând punct exilului lor.

Dar atunci când grupul lui Lucifer a aflat ca fabuloasa lor creaţie urma să fie distrusă în curând, nu au

admis lucrul acesta. Erau convinşi ca printre oameni erau unii care erau pozitivi şi non-violenţi, plini de iubire şi fraternitate. Printre aceştia era Noe pe care l-au ajutat să construiască o navă spaţială ce urma să-i protejeze de distrugere, stand pe orbita în jurul Pământului. Aceasta nava a conţinut câţiva bărbaţi şi femei, precum şi codurile genetice ale anumitor specii de animale pe care urmau să le recreeze după cataclism.

În acelaşi moment Elohim au descoperit ca şi ei fuseseră creaţi în aceeaşi manieră în care creaseră şi ei oamenii, ştiinţific, în laboratoare, de către alţi oameni care veneau de pe o altă lume. S-au hotărât atunci să nu mai distrugă niciodată omenirea, şi au ajutat grupul lui Lucifer să reimplanteze formele de viaţă păstrate în „arca”. Satan este încă convins de răul Omului, dar se închina în faţa majorităţii celor care, pe lângă Yahweh, gândesc contrariul în consiliul Veşnicilor. Yahweh a înţeles, prin intermediul mesajului conţinut în nava spaţială fără oameni la bord, care venea de pe o alta planeta şi care a aterizat pe planeta lor, ca în cazul în care oamenii sunt violenţi, se vor „auto-distruge” în momentul în care vor descoperi energii care le vor permite să intre într-un nivel de civilizaţie interplanetara.

Elohim au decis să-i lase pe Oameni să progreseze de unii singuri, dar alegeau anumiţi oameni, sau îi făceau să se nască pe Pământ, care urmau să fie responsabili cu crearea religiilor, care au fost plănuite pentru a păstra urme ale muncii lor pe Pământ, aşa încât creatorii Omului să poată fi recunoscuţi atunci când va veni timpul în care omenirea va evalua suficient ştiinţific, şi când va fi capabilă să înţeleagă totul raţional.

Mesajele de o asemenea importanta urmau să fie date numai oamenilor de încredere, iar mai întâi de toate, Elohim trebuiau să se asigure ca cei aleşi erau credincioşi creatorilor lor, aşa încât să nu trădeze ceea ce le era revelat. Satan urma să fie responsabil cu testarea profeţilor.

Cum urmau să testeze fidelitatea acestor oameni?

De îndată ce o persoană era contactata de către mesagerii Elohimilor, spunându-i misiunea sa, Satan sau unul dintre oamenii săi îl contactau pe profetul în cauza şi, prin defăimări, urmau să îi murdărească pe Elohimi în mintea sa, încercând să-l facă pe acel om să-şi abjure părinţii, sau să accepte să-şi trădeze misiunea în schimbul unor avantaje materiale, de exemplu. Ce înseamnă cuvântul calomniator în grecească? Simplu, „Diabolos”. Aici este faimosul nostru diavol, dar încă nu are coarne sau copite…

Iisus, de exemplu, a fost luat în desert timp de 40 de zile, pentru perioada de iniţiere şi s-a confruntat mult timp cu „diavolul” pentru a se vedea dacă îşi va nega tatăl.

„Atunci Iisus a fost dus de Duhul în desert, ca să fie ispitit de către diavolul”. Matei 4: 1.

„Iisus a fost dus în desert pentru a fi testat de către calomniator”.

Multe teste impuse de „diavol” sunt descrise de asemenea. Mai întâi de toate i-a cerut lui Iisus să transforme pietrele în pâine pentru a dovedi că este fiul lui „Dumnezeu”:

„De eşti tu fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini”. Dar el a răspuns şi a zis”. „Scris este: <Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui

Dumnezeu>”. Matei 4: 34.

Iisus i-a spus lui Satan că este mult mai important să fii credincios Elohimilor decât să mânaci. Diavolul îl tenta cu pâine din moment ce Iisus flămânzise de ceva vreme. Apoi Iisus este dus pana pe culmea templului şi îi este cerut să sară aşa încât „îngerii lui Dumnezeu” îi vor atenua căderea pentru a-l împiedica să fie rănit:

„Dacă tu eşti fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos că este scris: <Îngerii săi vor porunci pentru tine şi te vor ridica pe mâini, ca nu cumva să izbeşti de piatra piciorul tău>. Iisus i-a răspuns: Iarăşi este scris: <Sa nu ispiteşti pe Domnul Dumnezeul tău. >” Matei 4: 6 – 7.

Iisus i-a replicat diavolului că nu a fost adus pe

Pământ pentru exerciţii inutile de testare a creatorilor săi, dovedind în acest fel că el nu le cere ajutorul în orice moment.

Apoi Satan l-a condus pe Iisus pe vârful unui munte foarte înalt şi i-a arătat toate împărăţiile lumii şi gloria lor. Şi i-a spus, „Îţi voi da toate aceste lucruri dacă vei cădea înaintea mea şi te vei închina mie”.

Apoi Iisus a răspuns: „Du-te, Satan! Pentru ca scris este: <Domnului Dumnezeului tău să te închini şi Lui singur să-l slujeşti>”. Matei 4: 811.

Iisus şi-a arătat loialitatea fata de Elohim pe care prefera să-i servească în loc să devină un om puternic şi bogat. Trebuie notat în versete ca Iisus se referă la calomniator pe numele sau, din moment ce-l striga Satan. Din moment ce testul s-a terminat cu succes, „îngerii”, mesagerii lui Elohim, au coborât la Iisus pentru a-i completa iniţierea.

Iisus nu a fost singurul care urma să fie testat de către „diavol”, Iov a fost testat de asemenea de către Satan. Începutul Cărţii lui Iov este destul de elocvent, din moment ce arata în ce relaţii bune, sau chiar relaţii fraternale erau Yahweh şi Satan.

„Dar într-o zi îngerii lui Dumnezeu s-au înfăţişat înaintea Domnului şi Satan a venit şi el printre ei. Atunci Domnul a zis către Satan: <De unde vii? >. Iar Satan i-a răspuns Domnului şi a zis: < Am dat târcoale pe pământ şi m-am plimbat în sus şi în jos>. Şi Domnul a zis către Satan: <Te-ai uitat la robul meu Iov, că nu este niciunul ca el pe pământ fără prihana şi drept şi temător de Dumnezeu şi care să se ferească de ce este rău? >. Dar Satan a răspuns Domnului şi a zis: <Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu? >. N-ai făcut Tu gard în jurul lui şi în jurul casei lui şi în jurul a tot ce este al lui, în toate părţile şi ai binecuvântat lucrul mâinilor lui şi turmele lui au umplut pământul? Dar ia întinde mâna Ta şi atinge-Te de tot ce este al lui, să vedem dacă nu Te va blestema în faţa! Atunci Domnul a zis către Satan: <Iată, tot ce are el este în puterea ta; numai asupra lui să nu întinzi mâna ta>. Şi

Satan a plecat din fata Domnului”. Iov 1: 612.

Putem vedea foarte clar că Yahweh este peste Satan în ierarhia Elohimilor. Dar încă i-a autorizat lui Satan, în capacitatea sa de „leader al partidului opoziţiei” să facă ceea ce doreşte, dându-i-l pe Iov, ca să spun aşa, încât să poată dovedi ca poate lua un om care îi iubea pe Elohim profund şi să-l facă să-i urască, dacă este afectat de ruinare, boli şi nenorociri.

Într-adevăr, Satan l-a ruinat în totalitate, dar Iov a continuat să îi iubească şi să le arate respect Elohimilor.

„Atunci Iov s-a sculat, şi-a sfâşiat veşmântul, s-a ras pe cap şi, căzând la pământ, s-a închinat. Şi a rostit: <Gol am ieşit din pântecele mamei şi gol ma voi întoarce în pământ! Domnul a dat, Domnula luat; fie numele Domnului binecuvântat! >. Şi intru toate acestea, Iov nu a păcătuit şi nu a rostit niciun cuvânt de hula împotriva lui Dumnezeu”. Iov 1: 2022.

Satan nu este încă satisfăcut şi raportează preşedintelui consiliului Veşnicilor:

„Şi iarăşi au venit într-o zi îngerii lui Dumnezeu să se înfăţişeze înaintea Domnului şi Satan a venit şi el printre ei să se înfăţişeze înaintea Domnului. Şi Domnul a zis către Satan: < De unde vii? Iar Satan a răspuns Domnului şi a zis: < Am dat târcoale pe pământ şi m-am plimbat în sus şi în jos>. Şi Domnul a zis către Satan: < Ai luat tu seama la robul Meu Iov? Că nu este niciunul ca el pe pământ, fără prihana şi drept şi temător de Dumnezeu şi care să se ferească de ce este rău. El se ţine cu putere în statornicia lui şi tu M-ai întărâtat pe nedrept împotriva lui ca să-l prăpădesc>. Dar Satan a răspuns Domnului şi a zis: <Cojoc peste cojoc! Ca tot ce are omul da pentru viaţa lui. Dar ia întinde-ţi mana şi atinge-Te de osul şi de carnea lui! Să vedem dacă nu Te va blestema pe fata! >. Şi Domnul a zis către Satan: < Îl dau în puterea ta! Numai nu te atinge de viaţa lui>”. Iov 2: 1 – 6.

De aceea Yahweh i-a permis lui Satan să-i ruineze sănătatea lui Iov pentru a vedea dacă îşi va iubi întotdeauna creatorii săi. Iar Iov a continuat să-i respecte

pe Elohim. Doar în momentul acela a început să-l întrebe pe Yahweh de ce a fost adus pe lume, din moment ce urma doar să fie afectat de tot felul de nenorociri. Într-un final Yahweh a intervenit şi i-a explicat pe scurt lui Iov ce se întâmplase. Yahweh i-a spus lui Iov ca greşeşte când îşi judeca proprii creatori care conduceau testul şi când regreta că se născuse. Yahweh i-a redat sănătatea lui Iov şi chiar şi mai multe posesii decât avea înainte să fie ruinat.

La sfârşitul întâlnirii pe care am avut-o cu Yahweh pe nava de legătură, s-a oprit pentru câteva momente spunându-mi ca ma va întâlni mai târziu. Apoi, unul dintre ceilalţi doi Elohimi mi-a cerut să-l urmez. M-a dus într-o încăpere splendid decorată. Pereţii erau ca interiorul unei piramide circulare, iar acei pereţi erau acoperiţi cu valuri luminoase de sunete care dădeau impresia valurilor de apa multicolore. Totul se mişca într-un ritm muzical de vibraţii extraordinar de relaxante. Mi-a fost spus să mă aşez într-un fotoliu confortabil care era acoperit cu blana neagra, dând impresia că este în viaţă. Apoi, acel Eloha – singularul lui Elohim – a început să vorbească:

„Trebuie se va avertizez ca printre Elohimi nu este doar o opinie în legătură cu viitorul Umanităţii pe Pământ. Yahweh crede ca oamenii sunt buni şi simte că ar trebui să-i lăsăm să progreseze singuri, convins ca dacă ei vor fi negativi, se vor auto-distruge. Toţi adepţii mei şi eu gândim ca oamenii sunt rai şi că ar trebui să ajutam omenirea să-şi grăbească auto-distrugerea. Noi propunem ca dumneavoastră să ne ajutaţi să grăbim cataclismul final care va purifica universul de fiinţe care sunt rezultatul unui experiment nereuşit”.

„Dacă veţi încerca să îndepliniţi misiunea data dumneavoastră de către Yahweh, veţi rămâne întotdeauna un om sărac şi va trebui să vă confruntaţi cu sarcasmul tuturor. Veţi suferi, poate veţi fi trimis chiar la închisoare, sau chiar mai rău, condamnat la moarte de către propriii dumneavoastră fraţi de sânge. Dacă acceptaţi oferta mea şi îndepliniţi planul meu, bazat pe creşterea tendinţelor rasiste existente în fiinţele umane aşa încât un conflict

rasist mondial să erupă, va voi face foarte puternic şi bogat. Rolul dumneavoastră va consta în publicarea cărţilor pe care vi le voi dicta eu, şi care vă vor permite să creaţi variate mişcări politice şi spirituale care să predice distrugerea rasei Arabe, a rasei galbene şi a celei negre, care au preluat toate bogăţiile şi materialele brute de care rasa alba are nevoie şi pe care merită să le aibă, din moment ce au fost eforturile oamenilor albi cele care le-au permis să dezvolte tehnici pentru a le căuta şi a le utiliza în prima fază. De îndată ce acest conflict planetar începe, dumneavoastră şi toţi acei oameni care v-au ajutat să îl determinaţi, veţi fi salvaţi. Va vom lua în siguranţă la bordul uneia dintre navele noastre şi eventual va vom permite să vă întoarceţi pe Pământ când totul a fost distrus, aşa încât să puteţi începe o nouă omenire. Dumneavoastră veţi guverna aceasta civilizaţie după cum doriţi, şi cu ajutorul nostru bineînţeles".

„Până atunci, de îndată ce vă veţi întoarce pe Pământ, va fi o sumă de 1 miliard, 5 miliarde, 10 miliarde, sau chiar mai mult dacă doriţi, depozitaţi pe numele unei fundaţii dintr-o banca Elveţiană, pentru a vă ajuta să începeţi. Spuneţi-ne cât trebuie să fie suma şi dacă nu este suficienta, alte depozite vor fi făcute imediat".

„Şi mai mult, dacă acceptaţi să ne ajutaţi, dumneavoastră şi toţi acei oameni care v-au ajutat veţi avea dreptul la viaţa veşnică".

„Singurul lucru pe care îl cerem este ca Omenirea sa distrugă aceasta oribila civilizaţie care exista acum pe Pământ. Pentru asta, dumneavoastră va trebui de asemenea să le spuneţi că aţi întâlnit un extraterestru care v-a avertizat în legătură cu o invazie a Pământului de către ei. Va vom da dovezile necesare ale existentei noastre şi nimeni nu se va îndoi de ceea ce veţi spune. În acest fel, Omenirea îşi va creşte înarmarea pentru a se pregăti împotriva unui posibil atac din cer. Acest lucru îl va preveni pe Yahweh de o alta încercare de a opri oamenii de a se omori unul pe celălalt sau de a construi chiar şi mai multe arme nucleare şi de a creşte agresiunea pe Pământ".

„Dumneavoastră trebuie să luaţi în considerare pe de o parte, ca unii vă cer să munciţi pentru o cauza deja pierduta, din moment ce mai devreme sau mai târziu oamenii de pe faţa Pământului tot se vor arunca singuri în aer. Trebuie să faceţi asta fără dovezi pentru a vă ajuta să vă convingeţi fraţii şi fără niciun sprijin financiar. Veţi fi lăsat prada sarcasmului, poliţiei şi presiunilor judiciare care v-ar putea trimite la închisoare, fără să vă mai gândiţi chiar la posibilitatea ca unii fanatici să vă poată omori deoarece susţineţi ca nu exista „Dumnezeu”. Pe de altă parte, propunerea mea va face un om foarte bogat şi foarte puternic imediat, un om care va accelera doar un curs căruia oamenii îi sunt deja destinaţi”.

„Deci, care este răspunsul dumneavoastră? Vreţi să vă gândiţi câteva zile la asta înainte de a-mi da un răspuns?”

Şi eu am răspuns: „Nu sunt deloc convins de faptul ca Omenirea se va autodistruge, chiar dacă este o şansă de noua din zece ca o va face. Chiar dacă ar fi o şansă din o mie ca Umanitatea să-şi învingă agresivitatea şi să scape de distrugere, gândesc ca merită să lupt pentru această şansă. Vreau să cred că oamenii vor înţelege pana nu va fi prea târziu. Şi chiar dacă un cataclism final va avea loc, Yahweh mi-a spus că toţi oamenii care vor lupta pentru pace şi nonviolenta vor fi salvaţi, cu scopul de a repopula Pământul şi de a forma o lume iubitoare. Propunerea dumneavoastră nu oferă nimic mai mult, cu excepţia poate a faptului că în planul dumneavoastră doar acei oameni care au contribuit la explozia violentei vor fi salvaţi. Noua civilizaţie care se va structura atunci nu va putea evita să fie violenta, din cauza caracteristicilor predominante ale fondatorilor ei, în acelaşi timp directe, sociale şi ereditare.

„Simplul fapt de a spune Umanităţii despre invazia Pământului de către extratereştri va fi suficient pentru a declanşa şi mai multă frica şi apoi creşterea agresiunii pe planeta noastră. Aşadar, chiar dacă este doar o şansă dintr-o mie ca Pământul să fie salvat în acest timp, această şansă va fi tăiată pe din două la auzul ştirilor despre

posibila intervenţie din partea voastră. Unul dintre cei mai importanţi factori care pot contribui la diminuarea violentei între oameni este trezirea minţii către univers şi către infinit. Dacă toţi oamenii s-ar uita la cer cu speranţă şi fraternitate, atunci vor fi mult mai apropiaţi unul de celălalt".

„Nu sunt interesat să devin bogat şi puternic. Nu am aproape nimic, dar puţinul pe care îl am este tot ce îmi trebuie pentru a fi fericit. Misiunea pe care trebuie să o îndeplinesc îmi umple viaţa cu fericire. Tot ce am nevoie este hrana pentru copiii mei şi un acoperiş deasupra capului lor. Toate acestea mi-au fost date de către credincioşii mei discipoli care doresc să mă ajute să aduc adevărul tuturor oamenilor de pe Pământ. Nu pot trăi în două case în acelaşi timp, nici nu pot conduce două maşini simultan şi chiar dacă îmi aparţine casă, asta nu înseamnă că pot dormi mai bine, nici ca focul ar fi mai aprins în vatra. Cât despre misiunea încredinţată mie de către Yahweh, va fi mult mai bine dacă va fi realizata prin efortul colectiv a celor care doresc să le ureze bun-venit Elohimilor (decât celor care care îi văd ca pe o ameninţare) din moment ce aceasta va fi cu siguranţă cea mai frumoasă dovada de iubire pe care le-o putem oferi creatorilor noştri".

„Deci, îmi refuzaţi propunerea?" a întrebat Eloha.

„Da, şi pentru toate motivele pe care le-am menţionat, din moment ce sunt fundamental opus violentei".

„Sunteţi sigur că nu veţi regreta niciodată asta?" a întrebat el. „Nu este mai bine să mai aşteptaţi şi să vă mai gândiţi la asta?"

„Nu mă voi răzgândi niciodată, indiferent ce se va întâmpla cu mine. Chiar dacă viaţa mea este în pericol, îmi voi canaliza eforturile mai degrabă pentru ca iubirea şi fraternitatea să-i unească pe oameni, aşa încât ei să le ureze bun-venit creatorilor lor, după cum Elohim şi merita ca să fie bine primiţi".

În acel moment, uşa s-a deschis şi Yahweh a intrat,

împreună cu celălalt Eloha. S-a întors către mine şi a spus: „Sunt foarte fericit de reacţiile pe care le-aţi avut la propunerile care v-au fost făcute. Am fost convins de reacţiile dumneavoastră, dar Satan, fratele nostru, care tocmai v-a testat, nu va fi convins că poate fi aşteptat ceva bun de la oameni pana nu sunt uniţi, şi pana când banii şi toate armele nucleare nu vor fi distruse. Al doilea însoţitor al meu care este aşa de fericit de comportamentul dumneavoastră este Lucifer, care a fost primul care a avut încredere în omenire chiar înainte ca eu să înţeleg nevoia Umanităţii de a progresa, şi de a lăsa Omul să meargă singur pe drumul către testul final al rezolvării violentei fără o intervenţie din partea noastră”.

Satan mi-a spus atunci ca el credea ca nu exista mai mult de o duzină de oameni ca mine pe Pământ. Dragoste şi fraternitate ieşeau strălucind din fata lui şi era de opinia că era aşa deoarece existau unele rare excepţii pentru care Omenirea are dreptul să existe.

Apoi ne-am reîntors către celelalte două nave mai spaţioase, către cea care ma va duce pe planeta Veşnicilor, unde iniţierea mea urma să fie terminata. Toate acestea sunt relatate în cartea care conţine cel de-al doilea mesaj: „Extratereştrii m-au dus pe planeta lor”.

TATĂL MEU CARE ESTE ÎN CERURI

De la prima întâlnire cu vizitatorii din afara spaţiului, cel pe care nu-l ştiam ca fiind Yahweh, preşedintele Consiliului Veşnicilor, ma întrebam de ce mă aleseseră pe mine pentru a deveni mesagerul lor pe Pământ. El mi-a spus atunci ca s-au decis să „aleagă” pe cineva care s-a născut după prima explozie atomică de la Hiroshima, care a avut loc pe 6 august, 1945. Apoi a adăugat: „Te-am urmărit din copilăria ta şi chiar şi înainte”. (Referire la primul mesaj).

La început am găsit foarte intrigant acest răspuns şi în timpul celor doi ani dintre prima şi cea de-a doua întâlnire, am meditat des asupra acestui subiect.

A trebuit să aştept pana când l-am întâlnit pe Yahweh din nou pentru a clarifica aceasta problema în totalitate.

A revelat adevărul despre originile mele la sfârşitul remarcilor sale adresate oamenilor din Israel, după cum sunt expuse în cel de-al doilea mesaj, atunci când eram pe planeta Veşnicilor.

Încă o dată, \\ mi s-a spus să-mi pun o centura speciala cu o catarama larga, care-mi permitea să călătoresc prin aer urmând anumite unde de curenţi. M-am trezit zburând la aproximativ 20 de metri pe deasupra unei vegetaţii luxuriante după o ieşire plana din laborator, acolo unde mintea mea a fost modificată în ciudatul scaun sub forma de scoica.

În zece secunde sau cam aşa ceva, am atins o panorama paradiziaca în care stăteau câţiva profeţi pe care îi întâlnisem mai devreme. La câteva sute de metri dedesubt am putut să văd imense şi magnifice plaje de nisip, înconjurând marea care era de o apă albastra de o aşa profunzime şi frumuseţe, încât niciunul dintre golfurile Marii Mediterane nu puteau să se compare cu ea, sau nici măcar să se apropie. Albastrul apelor era ca acela al unei piscine Californiene, dar se întindea la orizont, cu măreţe arii roz şi verzi în profunzimea marii albastre. Atunci când m-am uitat cu mai multă atenţie, am putut sesiza urme ale fiecărei culori, fiecare dintre ele mai frumoasă decât celelalte, ca şi cum fundul marii era pictat pe o suprafaţă de aproximativ 10 km. Am întrebat de unde veneau aceste extraordinare culori şi mi s-a spus ca recifurile de corali îi dădeau apei coloraţia. Coralii fuseseră creaţi artistic şi implantaţi pentru a produce efectele speciale pe care le observam.

Cureaua mi-a permis să cobor delicat, în mica poiana, în apropierea grupului celor 10 profeţi, cu aproximaţie. Cel care ne-a fost introdus ca fiind Iisus a venit să ne întâmpine.

Urmându-l pe Yahweh, am mers cu toţii şi ne-am aşezat pe unele canapele cioplite în piatră. Toate canapelele erau acoperite cu acea minunată blana neagra care părea că este vie. Ne aflam localizaţi pe o faleza, privind deasupra marii.

Yahweh m-a întrebat dacă, în timpul celor doi ani de la prima noastră întâlnire, erau unele întrebări care ma preocupau într-un mod particular. Fără nicio ezitare, i-am spus că m-am întrebat foarte des ceea ce voia să-mi spună atunci când a explicat „te urmărim din copilărie şi chiar dinainte”.

Întrebarea mi s-a răsucit de mai multe ori în cap, gândindu-mă dacă asta însemna ca părinţii mei fuseseră aleşi înainte de conceperea mea, şi dacă fuseseră ghidaţi telepatic pentru a mă naşte pe mine, sau dacă se cunoşteau deja atunci când fuseseră aleşi, sau dacă am fost conceput atunci când fuseseră aleşi sau mai degrabă atunci când embrionul pe care îl creaseră fusese ales.

Yahweh a răspuns la această întrebare care era foarte importanta pentru mine. Răspunsul său a fost chiar cu mult mai extraordinar decât anticipasem.

Din acel moment, a încetat să mi se mai adreseze în franceza cu forma de politeţe „vous” şi a început să mi se adreseze cu forma personala „tu”. Apoi a spus:

„Persoana pe care o priveai ca pe tatăl tău nu era adevăratul tău tata. După explozia de la Hiroshima, am hotărât că este timpul pentru a trimite un nou mesager pe Pământ. El urma să fie ultimul profet, dar primul care trebuia să se adreseze Umanităţii cerându-i să înţeleagă şi nu să creadă. Am ales atunci o femeie, la fel cum făcusem şi pe vremea lui Iisus. Aceasta femeie a fost luata la bordul uneia dintre navele noastre şi inseminata, la fel cum s-a procedat şi cu mama lui Iisus. Apoi a fost eliberata, după ce i-am şters în totalitate din memorie toate urmele celor întâmplate”.

„Dar înainte ca toate acestea să se întâmple, am aranjat în aşa fel încât ea să întâlnească un bărbat care să poată întreţine copilul financiar şi care să-l crească decent. Acest om trebuia să fie dintr-o religie diferita decât cea a femeii, aşa încât copilul să fie crescut fără condiţionări religioase puternice. Din această cauză, omul pe care tu l-ai considerat da fiind tatăl tău era un evreu”.

„Tatăl tău adevărat este şi tatăl lui Iisus de

asemenea, iar asta va face fraţi. Tu te uiţi în momentul de faţă la tatăl tău. Tatăl tău adoptiv a fost precum Iosif, urma să aibă grija de tine şi de mama ta pana în momentul în care te vei descurca singur".

„Din acest moment ma poţi chema „Tata", deoarece eşti fiul meu".

Acesta a fost cel mai mişcător moment din întreaga călătorie. Şi am putut să văd în ochii lui Yahweh o emoţie şi o senzaţie de iubire la fel de mari. Şi Iisus părea că este la fel de mişcat de aceleaşi sentimente. Apoi mi-am sărutat tatăl şi pe fratele meu pentru prima dată.

După aceea, Yahweh mi-a cerut să nu dezvălui aceasta legătura părintească pana ce nu vor trece trei ani. Acesta este motivul pentru care niciodată nu am vorbit despre asta până acum.

În orice caz, nu este de nicio importanta, nu trebuie să facem aceeaşi greşeală pe care au făcut-o cei care l-au recunoscut pe Iisus ca pe mesagerul care venea din ceruri. Nu este mesagerul cel care este important, ci mesajul în sine.

„Iisus a venit pe Pământ pentru a arăta calea, dar oamenii încă se uitau la degetul lui" a zis un mare gânditor, şi din păcate este adevărat.

Eu, Raël, vă arăt de asemenea calea de urmat, prin revelarea mesajelor date mie de către tatăl meu „care este în ceruri". Este mult mai important să-i recunoaşteţi pe Elohim ca pe părinţii voştri şi să le pregătiţi ambasada lor pe Pământ, după cum au cerut, decât să daţi atenţie mesagerului. Doar mesajele sunt importante şi prin ele recunoaşterea celor care le-au trimis, nu mesagerul.

Nu vă uitaţi la degetul meu, ci mai degrabă la direcţia spre care este îndreptat.

MESAJ DE LA YAHWEH CĂTRE TOŢI OAMENII DE PE PĂMÂNT: APOCALIPSA CATACLISMULUI NUCLEAR FINAL

Eu, Yahweh, prin intermediul cuvintelor profetului meu Raël, ma adresez tuturor oamenilor de pe Pământ.

Este, din păcate, doar o şansă dintr-o suta ca

Omenirea sa nu se auto-distrugă, şi fiecare Raëlian trebuie să acţioneze ca şi cum Omenirea va fi îndeajuns de înţeleaptă pentru a înţelege şi să se agaţe de aceasta minuscula şansă de a scăpa de cataclismul final, aşa încât să intre în Epoca de Aur. Şi mai mult, fiecare Raëlian, prin munca sa de trezire a minţilor, contribuie la întărirea acestei infime şanse de supravieţuire, împiedicând-o să devină chiar şi mai slaba.

Este imposibil să prezici viitorul şi de aceea este imposibil să călătoreşti în timp, dar este întotdeauna posibil să prezici viitorul unei entităţi biologice. Dacă o femeie primitiva este inseminata de către un om de ştiinţă, ultimul poate prezice viitorul acestei femei. El poate prezice ca în noua luni ea va da naştere unui copil şi poate merge chiar mai departe şi să determine sexul copilului.

În acelaşi fel, noi, care suntem obişnuiţi să creăm viaţa pe o infinitate de planete, ştim ce urmează să se întâmple cu o Omenire care a atins nivelul vostru de tehnologie, fără a atinge şi echivalentul nivelului de înţelepciune.

Din această cauză, cu toate că nu putem prezice viitorul indivizilor, putem prezice ce urmează să se întâmple în mod normal cu un organism viu în timpul perioadei gestante, sau cu o Omenire în cursul dezvoltării ei.

Atunci când prima celula este creata în uterul mamei, prin întâlnirea spermatozoidului şi a ovulului, aceasta prima celula conţine toate informaţiile necesare pentru a crea fiinţă completa în stare să realizeze o mulţime de funcţii. Şi cu cât celulele sunt mai numeroase, cu atât mai numeroase vor fi şi funcţiile dezvoltate. Numărul de funcţii este proporţional cu numărul de celule obţinut prin diviziunile succesive, până când copilul este gata să se nască, şi doar atunci el devine un organism complet, cu toate organele care vor fi cerute pentru efectuarea tuturor funcţiilor care îi vor satisface toate nevoile.

Este exact acelaşi lucru şi pentru o omenire, considerând fiecare om ca fiind o celulă a unei imensei

fiinţe în perioada de gestaţie.

Numărul de funcţii, de descoperiri şi nivelul tehnologic al Umanităţii sunt proporţionale cu numărul oamenilor. În acest fel, putem prezice cu uşurinţă ca anii Apocalipsei vor fi atinşi atunci când omul va putea să-i facă pe orbi să-şi recapete vederea prin intermediul protezelor electronice, atunci când vocea Omului va fi purtata peste oceane prin intermediul sateliţilor de comunicaţii şi când Omul va fi egalul celor pe care i-a luat greşit de „Dumnezei", prin crearea de fiinţe sintetice în laboratoare etc…

Toate aceste predicţii constau într-o cunoaştere în profunzime a biologiei speciilor. Noi ştim ca un fetus îşi va dezvolta ochii într-o anumită luna a creşterii sale şi organele sexuale într-o alta luna, iar aceeaşi regula se aplică tuturor speciilor care se dezvolta. Ştim că va face descoperiri care să-i permită realizarea unor anumite îndemânări ştiinţifice după aşa de multe sute sau mii de ani. Este exact acelaşi lucru.

Noi am dictat mesajele noastre profeţilor din vechime, pentru a fi recunoscuţi de către oameni atunci când va veni timpul să ne arătăm deschis, fără ca asta să implice crearea de noi religii deiste, adică atunci când toţi oamenii vor fi capabili să înţeleagă.

Printre aceste texte este şi „Apocalipsa", pe care am dictat-o lui Ioan. I-am arătat prin intermediul unui vizualizator similar televizoarelor voastre, evenimentele care se vor putea întâmpla oamenilor atunci când vor atinge Anii Apocalipsei.

Textul Apocalipsei lui Ioan a fost din păcate împovărat şi distorsionat de către traducătorii primitivi care nu puteau fi altceva decât oameni cu frică de Dumnezeu.

Ioan îşi începe povestea spunând despre întâlnirea sa cu noi:

„Am fost în duh în zi de duminica şi am auzit, în urma mea, glas mare de trâmbiţa".

Revelaţii 1: 10.

Aici el explica ca încerca să comunica cu noi telepatic, asta înseamnă ceea ce el descrie ca „am fost în duh” duminica, referindu-se la noi ca la „Ziua Domnului”, ca auzea o voce metalica „ca o trâmbiţă”, asta este ceva ce voi toţi ştiţi cu toţii: Sunetul produs de un megafon electric.

Apoi Ioan se întoarce pentru a vedea ce este în spatele său.

„Şi m-am întors să văd al cui este glasul care vorbea cu mine şi, întorcându-mă, am văzut şapte sfeşnice de aur, şi în mijlocul sfeşnicelor pe Cineva asemenea cu Fiul Omului, îmbrăcat în veşmânt lung pana la picioare şi încins pe sub san cu un brâu de aur.

„Capul Lui şi parul Lui erau albe ca lana alba şi ca zăpadă, şi ochii Lui, ca para focului, picioarele Lui erau asemenea aramei arse în cuptor, iar glasul Lui era ca un vuiet de ape multe”.

„În mâna Lui cea dreaptă avea şapte stele; şi din gura Lui ieşea o sabie ascuţită cu două taisiuri, iar fata Lui era ca soarele, când străluceşte în puterea lui”. Revelaţii 1: 1216.

Ioan văzuse şapte maşini zburătoare făcute din metal auriu, „şapte sfeşnice”, în mijlocul cărora stătea o mică fiinţă; „cineva asemenea cu Fiul Omului”, echipat cu un costum de zbor care era mulat pe corpul sau pana pe picioare şi purta o centura larga. Pielea lui şi parul sau sunt albe, casca sa era echipata cu două mici proiectoare pe care Ioan le-a interpretat greşit ca fiind ochi. Picioarele lui stăteau pe două pingele etanşe din metal galben şi vorbea cu o voce puternica, „glas mare de trâmbiţa”.

În mâna sa, micuţa persoana ţinea un aparat făcut din şapte semnale luminoase care erau unite cu cele şapte nave plasate lângă el. Sabia ascuţită cu două tăişuri este doar un detaliu adăugat de către traducătorii temători de „Dumnezeu”, pentru a creşte puterea „Dumnezeului” şi frica de „Dumnezeu” a primilor creştini. Micuţa persoana care a apărut în faţa lui Ioan era într-adevăr unul dintre noi.

Ioan, copleşit de panica, a căzut cu fata la pământ.

„Şi când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca un mort. Şi El a pus mâna dreapta peste mine, zicând: <Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă. Şi Cel ce sunt viu. Am fost mort şi, iată, sunt viu, în vecii vecilor, şi am cheile vieţii şi ale iadului>”.

„Scrie, deci, cele ce ai văzut şi cele ce sunt şi cele ce au să fie după acestea”.

I-am cerut lui Ioan să se scoale şi i-am spus că trebuie să scrie tot ceea ce a văzut şi tot ce îi va fi dictat, aşa încât oamenii să poată găsi aceste scrieri atunci când va veni timpul. I-am spus ca noi suntem „primii şi ultimii”, adică primii pe Pământ şi ultimii dacă oamenii se vor autodistruge în momentul în care vor descoperi energiile care să le permită să facă asta. I-am explicat ca cel care îi vorbea a cunoscut moartea, dar că fusese recreat, mulţumită procesului explicat în primul mesaj, care ne permite să trăim veşnic prin intermediul mai multor corpuri.

„După acestea, m-am uitat şi iată o uşă era deschisa în cer şi glasul cel dintâi – glasul ca de trâmbiţa pe care l-am auzit vorbind cu mine – mi-a zis: Suie-te aici şi îţi voi arăta cele ce trebuie să fie după acestea”.

„Îndată am fost în duh; şi iată un tron era în cer şi pe tron şedea Cineva”. Revelaţii 4: 1 – 2.

Ioan vede o „uşa deschisa în cer”, uşa uneia dintre navele noastre este deschisa, şi este dus înăuntru cu ajutorul unei raze purtătoare. Acest lucru este total de neînţeles pentru el, şi de aceea a zis „în duh”.

Aici el îl vede pe cineva stand pe un tron şi împrejurul lui un total de alţi 24 de Veşnici, stand de asemenea pe „tronuri”.

Eu, Yahweh, eram aceasta persoana care stătea pe tron, şi în jurul meu stăteau 24 de alţi Veşnici, reprezentând Consiliul Veşnicilor, corpul guvernant al planetei noastre.

Apoi m-am întors către aparatul destinat vizualizării gândurilor, iar el a văzut ce se va întâmpla în mod normal

cu Omenirea şi de asemenea ce se va întâmpla atunci când timpul va veni.

„Şi m-am uitat şi iată un cal alb şi cel care şedea pe el avea un arc; şi i s-a dat lui cununa şi a pornit ca un biruitor ca să biruiască". Revelaţii 6: 2.

Asta are legătură cu prima dintre cele şapte peceţi sau, dacă preferi, cele şapte capitole ale istoriei Umanităţii. Acesta este de fapt triumful Creştinătăţii pe Pământ şi care va permite Vechiului Testament să fie revelat tuturor. Apoi cea de-a doua pecete este deschisa:

„Şi a ieşit alt cal, roşu ca focul; şi celui ce şedea pe el i s-a dat să ia pacea de pe pământ, ca oamenii să se junghie între ei; şi o sabie mare i s-a dat". Revelaţii 6: 4.

Acest cal roşu reprezintă războaiele religioase şi războaiele în general, care vor fi una dintre principalele cauze în întârzierea creşterii numerice a oamenilor. Apoi a treia pecete vine:

„Şi m-am uitat şi iată un cal negru şi cel care şedea pe el avea un cantar în mâna lui".

„Şi am auzit în mijlocul celor patru fiinţe, ca un glas care zicea: Măsură de grâu un dinar, şi trei măsuri de orz un dinar. Dar de untdelemn şi de vin să nu te atingi". Revelaţii 6: 5.

Calul negru reprezintă foametea care va lua un considerabil număr de vieţi pana ca Omenirea să-şi rezolve problemele. Iar după asta vine cea de-a patra pecete:

„Şi m-am uitat şi iată un cal galben-vanat şi numele celui ce şedea pe el era: Moartea". Revelaţii 6: 8.

Acest cal galben reprezintă marile epidemii şi plăgile multor altora care au decimat Omenirea. Apoi cea de-a cincea pecete este sparta:

„Şi când a deschis pecetea a cincea, am văzut, sub jertfelnic, sufletul celor înjunghiaţi pentru cuvântul lui Dumnezeu şi pentru mărturie pe care au dat-o".

„Şi strigau cu glas mare şi ziceau: Până când, Stăpâne sfinte şi adevărate, nu vei judeca şi nu vei răzbuna sângele nostru, fata de cei ce locuiesc pe Pământ?"

„Şi fiecăruia dintre ei i s-a dat cate un veşmânt alb şi

li s-a spus ca să stea în tihna, încă puţina vreme, până când vor împlini numărul şi cei împreuna-slujitori cu ei şi fraţii lor, cei ce aveau să fie omorâţi ca şi ei". Revelaţii 6: 911.

Aceasta scena reprezintă ce s-a întâmplat atunci când marii profeţi, care trăiau veşnic în compania noastră pe planeta noastră, ne-au cerut să le permitem oamenilor, care au dus o viaţă pozitiva, să fie recreaţi înainte de judecata de apoi. Am dat permisiunea pentru ca un număr de câteva mii de oameni de pe Pământ să fie recreti pentru a trăi printre noi, cu toate că în prima fază ne-am decis să le păstrăm codurile genetice pentru a-i recrea numai atunci când Omenirea îşi va completa evoluţia. Apoi a şasea pecete a fost deschisa:

„Şi m-am uitat când a deschis pecetea a şasea şi s-a făcut cutremur mare, soarele s-a făcut negru ca un sac de par şi luna întreagă s-a făcut ca sângele;

„Şi stelele cerului au căzut pe pământ, precum smochinul îşi leapădă smochinele sale verzi, când este zguduit de vijelie".

„Iar cerul s-a dat în laturi, ca o carte de piele pe care o faci sul şi toţi munţii şi toate insulele s-au mişcat din locurile lor".

„Şi împăraţii pământului şi domnii şi căpeteniile oştilor şi bogăţii şi cei puternici şi toţi robii şi toţi slobozii s-au ascuns în peşteri şi în stâncile munţilor". Revelaţii 6: 1215.

A şasea pecete reprezintă pericolul final pentru Omenire, cel mai mare pericol, cel care o poate distruge complet, războiul atomic. „Marele cutremur" este explozia în sine, „soarele negru" este întunecarea cerului de către ciuperca atomică, iar căderea cenuşei, pe care cu toţii o ştiţi, va întuneca luna. „Cerul făcut sul" este atunci când norii sunt îndepărtaţi de către supra-tensiunea bruscă a aerului fierbinte rezultat din explozie. Oamenii ascunşi în peşterile munţilor sunt oamenii care se adăpostesc în buncărele anti-nucleare. Este în cazul acestui cataclism, dacă va fi să se întâmple, ca acei oameni care l-au urmat

pe profetul nostru, să fie salvaţi. Acei oameni care vor avea codul genetic transmis după ce au citit sau au auzit despre mesaje.

Acei oameni vor fi selectaţi de către imensul nostru computer, cel care îi supraveghează pe toţi oamenii de la concepţie şi până la moarte.

„Şi am văzut un alt înger care se ridica de la Răsăritul Soarelui şi avea pecetea Viului Dumnezeu: Îngerul a strigat cu glas puternic către cei patru îngeri, cărora li s-a dat să vatăme pământul şi marea”.

„Zicând: Nu vătămaţi pământul, nici marea, nici copacii, pana ce nu vom pecetlui, pe frunţile lor, pe robii Dumnezeului nostru”. Revelaţii 7: 23.

Oamenii care vor fi pecetluiţi pe frunte vor fi cei care vor avea planul celular transmis prin contactul manual dintre profetul nostru şi osul frunţilor lor, care conţine cel mai pur şi mai exact cod genetic. Totalul celor care vor fi „pecetluiţi pe frunte” va fi apropiat de 144.000, număr care va include oamenii deja recreaţi pe planeta noastră, acei oameni care au dus o viaţă dedicata înfloririi Umanităţii fără să fi auzit măcar de mesaje, şi de asemenea pe acei oameni care îl vor recunoaşte pe Raël ca pe mesagerul nostru după ce au citit mesajele.

Atâta timp cât totalul acestor oameni nu va atinge numărul 144.000, va vom ajuta să amânaţi cataclismul final, pentru a avea un număr suficient pentru a implanta o nouă generaţie pe Pământ, atunci când va deveni din nou un loc propice pentru ca oamenii să trăiască.

Dacă a şasea pecete reprezintă descoperirea şi prima folosire a bombei nucleare, a şaptea pecete reprezintă cataclismul final, un război atomic mondial care se va încheia cu distrugerea vieţii pe Terra.

Când prima trâmbiţă a celei de-a şaptea pecete s-a auzit:

„… şi s-a pornit grindina şi foc amestecat cu sânge şi au căzut pe Pământ: şi a ars din Pământ a treia parte, şi a ars din copaci a treia parte, iar iarba verde a ars de tot”. Revelaţii 8: 7.

O treime din Pământ este arsa de către radioactivitate, copacii şi iarba verde nu mai cresc.

„A trâmbiţat apoi al doilea înger, şi ca un munte mare arzând în flăcări s-a prăbuşit în mare şi a treia parte din mare s-a prefăcut în sânge; şi a pierit a treia parte din făpturile cu viaţa în ele, care sunt în mare, şi a treia parte din corăbii s-a sfărâmat”. Revelaţii 8: 89.

Explozia produce o imensă erupţie de lava care se scurge în ocean, distrugând o treime din viaţa marina şi o treime din ambarcaţiuni.

„Şi a trâmbiţat al treilea înger, şi a căzut din cer o stea uriaşă, arzând ca o făclie, şi a căzut peste a treia parte din râuri şi peste izvoarele apelor;...şi a treia parte din ape s-a făcut ca pelinul şi mulţi dintre oameni au murit din pricina apelor, pentru că se făcuseră amare”. Revelaţii 8: 10

11.

Exploziile atomice urmate ca replica la primul atac, marile rachete, „marile stele care cad din cer”, cad peste tot. Cea mai mare parte din apa potabila devine poluata şi mulţi oameni mor din cauza ei.

„Şi a trâmbiţat al patrulea înger; şi a fost lovita a treia parte din soare, şi a treia parte din luna, şi a treia parte din stele, ca să fie întunecată a treia parte a lor şi ziua să-şi piardă din lumina a treia parte, şi noaptea tot aşa”. Revelaţii 8: 12.

Praful şi cenuşa ridicate de către exploziile nucleare succesive sunt aşa de dense încât cerul devine întunecat, acoperind Soarele, Luna şi stelele, ceea ce da impresia ca ziua şi noaptea sunt mai scurte.

„Şi a trâmbiţat al cincilea înger, şi am văzut o stea căzută din cer pe pământ şi i s-a dat cheia fântânii adâncului”.

„Şi a deschis fântâna adâncului şi fum s-a ridicat din fântână, ca fumul unui cuptor mare, şi soarele şi văzduhul s-au întunecat de fumul fântânii”. Revelaţii 9: 1 – 2.

Aceasta este descrierea unei rachete teleghidate care cade şi a ciupercii de fum pe care o crează.

„Şi din fum au ieşit lăcuste pe pământ şi li s-a dat lor putere precum au putere scorpiile pământului”.

„Şi li s-a poruncit să nu vatăme iarba pamatului şi nicio verdeaţă şi niciun copac, fără numai pe oamenii care nu au pecetea lui Dumnezeu pe frunţile lor”.

„Şi nu li s-a cerut ca să-i omoare, ci ca să fie chinuiţi cinci luni; şi chinul lor este la fel cu chinul scorpiei, când a înţepat pe om”.

„Şi în zilele acelea vor căuta oamenii moartea şi nu o vor afla şi vor dori să moară; moartea însă va fugi de ei”. Revelaţii 9: 3.

Lăcustele sunt avioanele încărcate cu bombele atomice care vor cădea asupra marilor oraşe şi, datorită expunerii la radioactivitate, vor pricinui suferinţe teribile acelor oameni care vor supravieţui exploziilor. Ei vor fi otrăviţi de către radioactivitate, la fel ca şi în cazul înţepării de către un scorpion.

„Iar înfăţişarea lăcustelor era asemenea unor cai pregătiţi pentru război, pe capetele lor aveau cununi ca de aur, şi fetele lor erau ca nişte fete de oameni”.

„Şi aveau par ca parul de femei şi dinţii lor erau ca dinţii leilor”.

„Şi aveau platoşe ca platoşele de fier, iar vuietul aripilor lor era la fel ca vuietul unor mulţimi de care şi de cai, care aleargă la lupta”.

„Şi aveau cozi şi bolduri asemănătoare scorpiilor; şi puterea lor e în cozile lor, ca să vatăme pe oameni cinci luni”. Revelaţii 9: 710.

Aceste „lăcuste” acoperite cu metal arătau ca nişte cai care merg la război, în ochii unui om primitiv. Ele aveau un cockpit în interiorul căruia se poate vedea o fată de om precum „nişte fete de oameni”, şi, zburând la înălţimi foarte mari, aveau o dara de fum alb pe care Ioan o numeşte par, iar „cozile” lor reprezintă rachetele teleghidate remorcate sub aripile lor. „Platoşele de fier” reprezintă fuselajul, iar zgomotul vine de la motoarele cu reacţie, după cum bine le cunoaşteţi. Puterea din „cozile ca ale scorpionilor” este reprezentată de către radiaţiile

produse de rachetele care sunt lansate asupra populaţiei ţarilor atacate.

„Şi a trâmbiţat al şaselea înger. Şi am auzit un glas, din cele patru cornuri ale altarului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu”. Revelaţii 9: 13.

Ioan descrie cele patru difuzoare localizate în faţa mea, în timp ce îl făceam să vadă asta.

„Şi aşa am văzut, în vedenie, caii şi pe cei care şedeau pe ei, având platoşe ca de foc şi de iachint şi de pucioasa; iar capetele cailor semănau cu capetele leilor şi din gurile lor ieşea foc şi fum şi pucioasa”.

„De aceste trei plăgi: de focul şi de fumul şi de pucioasa, care ieşea din gurile lor, a fost ucisa a treia parte din oameni”.

„Pentru ca puterea cailor este în gura lor şi în cozile lor; căci cozile lor sunt asemenea şerpilor, având capete, şi cu acestea vătăma”. Revelaţii 9: 1719.

Din nou, asta este descripţia mai multor avioane, „capetele cailor” sunt motoarele cu reacţie din care ies flăcările şi fumul. Coada cu „capetele care vatămă” reprezintă rachetele nucleare şi poţi înţelege ca de fapt, „capetele” se referă la vârful rachetelor, indiferent că sunt teleghidate sau nu. I-am dat lui Ioan cea mai detaliata descriere posibila, iar această poveste reflecta ceea ce el a putut vedea cu ochii săi primitivi. Luaţi aceeaşi poveste şi spuneţi-o unui indian Amazonian, iar apoi rugaţi-l să o scrie în propriile lui cuvinte şi veţi obţine aproximativ acelaşi tip de amintire şi chiar mai mult, dacă le cereţi altor 10 membri ai tribului sau să transcrie povestea în timp ce primul om nu este prezent.

„Şi când au vorbit cele şapte tunete, voiam să scriu, dar am auzit o voce care zicea din cer: Pecetluieşte cele ce au spus cele şapte tunete şi nu le scrie”. Revelaţii 10: 4.

În acel moment i-am arătat clar lui Ioan ca nu exista niciun „Dumnezeu” şi că eram oameni la fel ca şi el şi i-am explicat de asemenea că trebuie să ţină asta secret şi să nu o scrie, pentru a nu crea o mare confuzie printre oamenii care încă aveau nevoie de o bază pe care să se sprijine,

până în ziua în care Omenirea va atinge nivelul suficient de tehnologie care le va permite tuturor să poată înţelege ceea ce spuneam.

„Ci, în zilele când va grai al şaptelea înger – când va fi să trâmbiţeze – atunci va fi săvârşită taina lui Dumnezeu, precum bine a vestit robilor Săi, prorocilor”. Revelaţii 10: 7.

I-am explicat cu exactitate ca atunci când va veni timpul, omul va înţelege ca nu exista niciun „Dumnezeu” şi pe aceeaşi cale va înţelege de asemenea ca noi am fost creatorii Umanităţii.

„… fiindcă diavolul a coborât la voi având manie mare, căci ştie că timpul lui e scurt”. Revelaţii 12: 12.

Alegerea între auto-distrugere şi intrarea în epoca de aur este ultimul pas decisiv care va dovedi dacă Satan a avut dreptate spunând: „din Om numai răul poate ieşi”.

Dacă Omenirea depăşeşte cu succes ultima ispita şi reuşeşte să obţină dezarmamentul total pe planeta, atunci oamenii se vor dovedi vrednici de a primi moştenirea noastră, din moment ce vor arăta că sunt non-violenţi. „Bestia” care este descrisa mai departe în text, reprezintă pur şi simplu descoperirea energiei atomice şi folosirea sa în scopuri războinice.

„Aici este înţelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om. Şi numărul ei este şase sute şaizeci şi şase”. Revelaţii 13: 18.

De fapt, 666 este numărul generaţiilor care au existat pe Pământ din momentul creaţiei primilor oameni în laboratoarele originale. Primii oameni au fost creaţi acum aproximativ 13.000 de ani, iar o generaţie umană este estimată la o medie de 20 de ani, deci dacă se multiplica 666 cu 20, rezulta 13, 320 de ani.

Generaţia născută la începutul Anilor Apocalipsei în 1945 al erei Creştine, a fost de fapt a 666-a de la momentul creaţiei primilor oameni într-un laborator de către Elohim. Aceasta generaţie coincide precis cu prima folosire a energiei nucleare în scopuri distructive, la Hiroshima, pe 6 august 1945.

Încă o dată, interpretarea nu a fost ceruta pentru a înţelege. Oricine trebuie doar să citeaca ceea ce a fost scris. 666 era efectiv „numărul de Om”, numărul oamenilor care s-au născut începând de la creaţie, în alte cuvinte, numărul de generaţii.

„Şi s-au pornit fulgere şi vuiete şi tunete şi s-a făcut cutremur mare, aşa cum nu a mai fost, de când este omul pe pământ, un cutremur atât de puternic”. Revelaţii 16: 18.

Post-socurile unei explozii atomice sunt înspăimântătoare şi cresc dacă urmează o reacţie în lanţ.

„Şi toate insulele pieiră şi munţii nu se mai aflară” Revelaţii 16: 20.

Monstruoasa explozie datorată recţiei în lanţ va deplasa continentele cu brutalitate, înghiţind insulele şi va matura munţii ca pe nişte fire de paie.

„Şi grindina mare, cât talantul, se prăvăli din cer peste oameni”. Revelaţii 16: 21.

În acele parţi ale Pământului neatinse de către bombe, stânci cad din cer, la mii de kilometri distanta de unde căzuseră bombele.

„Şi am văzut cer nou şi pământ nou. Căci cerul cel dintâi şi pământul cel dintâi au trecut; şi marea nu mai este”. Revelaţii 21: 1.

Ioan a văzut cum arata Pământul în timp ce stătea într-o racheta lansată de la sol. I se părea ca Pământul era cel care se retrăgea decât faptul ca racheta însăşi se depărta. Apoi racheta călătoreşte pe un cer înstelat, lucru nefamiliar unui om de pe Pământ, un „cer nou”. Apoi naveta spaţială atinge o alta planeta, un „pământ nou”.

„Şi am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, pogorându-se din cer de la Dumnezeu, gătită ca o mireasa, împodobită pentru mirele ei.: Revelaţii 21: 2.

Apoi, omul primitiv are senzaţia opusa decolării, nava aterizează, şi asta îi da impresia ca însăşi planeta se mişca către el. Evident că se întâmplă tocmai contrariul.

„Şi am auzit din tron, un glas puternic care zicea: Iată cortul lui Dumnezeu este cu oamenii şi El va sălăşlui

cu ei şi ei vor fi poporul Lui şi însuşi Dumnezeu va fi cu ei". Revelaţii 21: 3.

„Şi va şterge orice lacrima din ochii lor şi moarte nu va mai fi; nici plângere, nici strigat, nici durere nu vor mai fi, căci cele dintâi au trecut". Revelaţii 21: 4.

Aceasta este descrierea planetei Veşnicilor, acolo unde toţi oamenii salvaţi din cataclismul final vor aştepta ca atmosfera Pământului să se liniştească, pentru a fi reimplantata o alta civilizaţie de oameni pasnici.

Acesta este rezultatul cu care Omenirea se confrunta, dacă nu atinge un nivel de înţelepciune echivalent cu nivelul de tehnologie.

Toate acestea au fost văzute de un primitiv, căci în comparaţie cu noi Ioan era foarte primitiv la fel precum au fost şi Moise şi Iisus, după cum au fost toţi profeţii noştri pana le-am dat suficiente informaţii pentru a fi în stare să înţeleagă ca tot ce făcusem era, de fapt, dobândirea unei anumite măiestrii în arta transformării materiei. Cei mai avansaţi savanţi ai voştri pot fi consideraţi de asemenea primitivi în comparaţie cu noi, la fel cum şi indienii de pe Amazon pot fi consideraţi primitivi fata de oamenii de ştiinţă de la Cape Canaveral. Aşa ca la tot ceea ce Ioan a privit s-a uitat cu ochii unui om primitiv.

Asta este din păcate ceea ce o aşteaptă pe Omenire, cu o probabilitate de reuşită de 99%.

Aşa ca toţi dintre voi care ne recunosc ca pe creatorii voştri şi care îl recunosc pe Raël ca fiind ultimul nostru mesager pe Pământ, toţi aceştia trebuie să luptaţi pentru a vă asigura ca Omenirea se va agaţa de aceasta mica şansă, prin revelarea mesajelor noastre întregii Omeniri. Dacă faceţi lucrul acesta puteţi trăi în pace, şi încercând în tot acest timp să vă dezvoltaţi şi să vă realizaţi chiar şi mai mult, pentru că sunteţi printre cei drepţi, care fac tot ce le sta în putere aşa încât adevărul şi non-violenta să poată triumfa la sfârşit, puteţi să fiţi asiguraţi de faptul că va vom salva de cataclismul final, dacă acesta se va întâmpla vreodată. Căutaţi iubirea, căutaţi fraternitatea, căutaţi inteligenta, dar nu disperaţi dacă vedeţi ca marea

majoritate a oamenilor rămân violenţi, agresivi şi stupizi. Din orice unghi aţi privi asta, eforturile voastre vor fi recompensate. Fie ca Omenirea îşi va dezvolta o conştiinţă interplanetara şi va intra în Anii de Aur, sau ca planeta se va auto-distruge, noi va vom salva atunci aşa încât să puteţi reconstrui o lume nouă.

Eu, Yahweh, alfa şi omega, cel care a fost primul pe Pământ şi care va fi de asemenea şi ultimul, trimit acest mesaj tuturor oamenilor de pe Terra prin intermediul cuvintelor profetului meu Raël, tuturor oamenilor pe care i-am creat şi pe care am încercat să-i conducem către Epoca de Aur, şi pe care îi iubim ca şi cum ar fi copiii noştri.

Pace pe Pământ tuturor oamenilor de buna-credinţă şi tuturor celor care doresc să fie fericiţi.

Moştenirea noastră este pregătită, să speram ca pruncul nu va muri la naştere.

E rândul vostru să mişcaţi!

3

O RELIGIE ATEISTA

ÎNGERI FĂRĂ ARIPI

„Un înger din cer m-a contactat. A zis că era Mesia Apocalipsei şi mi-a spus să mă duc şi să evanghelizez Pământul, şi să creez o biserică al cărei papa şi pontif voi fi eu, profetul religiei Catolice”.

Acei oameni care ma cunosc, vor zice probabil în timp ce citesc aceste rânduri: „Asta este, acum a devenit iraţional, imensitatea sarcinii sale i-a cauzat o serioasă dereglare nervoasa şi îşi trădează cauza”.

Aceasta introducere poate fi interpretata la început ca:

„O fiinţă cu aripi, care venea din cer, m-a contactat. Mi-a spus că eram o fiinţă divina, trimisa pentru a anunţa sfârşitul lumii, şi că ar trebui să încep să predic Evanghelia pe toată suprafaţa Pământului, şi să construiesc o biserică din piatra şi ciment, al cărei papa cu o mitra şi pontif care sta pe tron voi fi, iar eu, profetul acestei religii Catolice, voi anunţa ce se va întâmpla în secolele următoare”.

Dar haideţi acum să încercăm să găsim adevăratul înţeles ascuns al cuvintelor conţinute de aceasta fraza.

După cum am făcut pentru cuvintele „Elohim” şi „Apocalipsa”, trebuie mai întâi de toate să căutăm etimologia, sau sensul adevărat al fiecărui cuvânt important.

În timp ce ne ocupam de asta, să începem cu etimologia cuvântului „Etimologie”, adică, adevăratul sens din grecescul „eutemos” care înseamnă „adevărat” şi „logos” care înseamnă ştiinţă. „Ştiinţa acelui cuvânt care este adevărat” sau „ştiinţa adevărului”. Ce poate fi mai natural pentru oamenii adunaţi în jurul „Cărţii care spune adevărul” decât să fie etimologi, căutători ai adevărului?

„Elohim” a fost tradus greşit prin cuvântul „Dumnezeu” din moment ce, de fapt, înseamnă „cei care vin din cer” în ebraica, iar „Apocalipsa” a fost tradusa ca „sfârşitul lumii” cu toate tot timpul însemnase „Revelaţie”, după cum suntem cu toţii conştienţi acum. Aşa ca haideţi să luăm unul cate unul cuvintele din aceasta introducţie mistica în aparenta.

„Un înger a venit din cer şi m-a contactat”. Hai să ne uitam în dicţionar: „Înger”, din grecescul „angelos” înseamnă „mesager”. Acest singur fapt schimba întregul înţeles. Putem citi acum: „Un mesager din cer m-a contactat”. Supranaturalul devine inteligibil. Dar să continuăm:

„El mi-a spus că eu eram Mesia Apocalipsei”. „Mesia”, din aramaicul „Meschika” înseamnă „anunţat de Lord” (seigneur în franceza) sau „ales de Lord”. Să ne uitam mai întâi la cuvântul „Lord” Senior pentru o mai bună înţelegere a cuvântului „messia”, din latinescul „senior”. „Lordul” sau Seniorul în franceza înseamnă „cel mai în vârstă”. În timpurile medievale, „Lordul” în franceza „Seniorul” era o persoană care conducea o provincie. „Dumnezeul” pe care Biblia ne face să credem că este veşnic, trebuie să fie doar „cel mai în vârstă” şi la fel şi „Lordul” care conduce Pământul... Cu trecerea timpului, cuvântul a fost transformat, iar religia Catolică a

adoptat „Domnul meu” Monseigneur în franceza, echivalentul cuvântului englezesc „sire”.

Atunci când revoluţia a venit – în Franţa – înlocuind pe toţi Lorzii, din păcate a început să le fie rezervat celor din interiorul religiei, motiv pentru care încă ne adresam episcopilor etc, cu

„My lord” sau „Monsenior”.

Aşadar, atunci „mesia” însemna „ales de Dumnezeu”, şi mai ştim ca „Dumnezeu” este traducerea greşită a cuvântului „Elohim” care înseamnă „cei care vin din cer”, deci putem spune de aceea ca, de fapt, „mesia” înseamnă „cel ales de către cei care vin din cer”. După cum am mai văzut deja, „Apocalipsa”, înseamnă „Revelaţie”, aşa că putem să scriem cu claritate:

„El mi-a spus că am fost ales de către cei care vin din cer pentru Revelaţie”. Totul este clar. Dar să continuăm:

„Să merg şi să evanghelizez Pământul”.

„Evanghelizare”, din grecescul „euaggelion” care înseamnă „veşti bune”. Atunci putem citi: „să merg şi să răspândesc veştile bune pe Pământ”, iar apoi, „să creez o biserică”.

„Biserica” église în franceza – „ekklesia” în greaca, care înseamnă „adunare”. Apoi va deveni:

„Pentru a crea o adunare”.

Apoi este scris:

„Al care-i papa şi pontif voi fi”.

„Papa”, din grecescul „pappas”, înseamnă „tata”, iar pontif, din latinescul „pontiflex”, înseamnă „a lega”, la fel cum un pod leagă două ţărmuri, sau două locuri de pe Pământ, sau o planetă de o alta planeta.

În felul acesta putem citi cu claritate:

„Al care-i tata şi persoana de legătură între planeta creatorilor şi Pământ voi fi”.

Şi ultima data:

„Eu, profetul acestei religii Catolice”.

„Profet”, din grecescul „prophetes” înseamnă „acela care revelează”.

„Religie”, care în latina înseamnă „cea care leagă”

sau „legătura” care uneşte pe creatori de creaţia lor. „Catolic” din grecescul „katholikos” care înseamnă „universal”.

De aceea, sfârşitul frazei înseamnă:

„Eu, cel al cărui misiune este să reveleze legătura universala care îi uneşte pe oameni cu creatorii lor”.

Să punem toate bucăţile împreună şi citim:

„Un mesager din cer m-a contactat. El mi-a spus că am fost ales de către cei care vin din cer, pentru revelaţie, pentru a merge să răspândesc veştile bune pe Pământ, să creez o adunare, al cărei tata şi persoana de legătură între planeta creatorilor şi Pământ voi fi eu, cel a cărui misiune este să reveleze legătura universala care îi uneşte pe oameni cu creatorii săi”.

Dacă scoatem misticismul din cuvinte, atunci fraza devine raţională pentru toată lumea. Şi cu toate acestea, fraza de la începutul acestui capitol are exact acelaşi înţeles. În mintea unui mistic, a unui primitiv îngust la minte, după cum se vede, exemplul nostru demonstrează cu claritate cât este de uşor să se schimbe adevăratul sens al unei fraze, dacă înţelesul precis al cuvintelor nu este respectat.

În acest fel devine clar faptul ca Mişcarea Raëliana este o religie, ea îi leagă pe creatorii Umanităţii de creaţia lor, chiar dacă este de fapt o religie ateista, în sensul ca nu adora o divinitate. „Ateist”, din grecescul „atheos” care înseamnă „negarea existentei oricărei forme de divinitate”.

Mulţi oameni spun ca practicarea unui cult defineşte caracterul unei religii. Ce este un cult? Derivat din latinescul „cultus”, care înseamnă „tribut închinat unui Zeu”. Dar noi vom zice atunci „tribut închinat creatorilor”, din moment ce Elohim este o formă de plural. În acest sens adevărat al cuvântului noi avem un cult Raëlian: contactul telepatic de duminica dimineaţa, la ora 11, obligaţia de a ne gândi cel puţin o dată la Elohim (al doilea mesaj, noile porunci), obligaţia de a invita un ghid regional la o masă pentru a putea vorbi despre mesaje cel puţin o dată pe an, întâlnirea lunara cu ghidul regional, adunarea anuala de la

6 august, pentru a celebra intrarea în Anii Apocalipsei. Toate aceste ceremonii pot fi calificate drept culturi, pentru ca fiecare dintre ele sunt menite plătirii unui tribut creatorilor noştri, la intervale regulate, singuri sau în grup.

Chiar dacă Raëlienii nu cred într-un „Dumnezeu”, ei totuşi îi recunosc pe Iisus ca fiind un mesager trimis de către creatorii noştri, la fel ca şi în cazul lui Moise, Buddha, Mohamed, Joseph Smith, şi toţi ceilalţi mari profeţi care au trăit pe acest Pământ, şi care se vor întoarce în compania Elohimilor, după cum au prezis scripturile. Raëlienii cred în adevăratul înţeles al scripturilor, particular în Geneza Biblica, dar de altfel şi în Coran şi în multe alte scrieri religioase.

Mesajele date de către creatorii noştri au dezbrăcat aceste scrieri de înţelesul lor mistic, şi le-au dat înţelesul lor original. De aceea, Raëlienii ignora legile umane care au fost insuflate scrierile religioase, aceste legi fiind făcute de către Om, aşa încât să forţeze respectul guvernelor şi al legilor care erau pur umane.

Tributul pe care îl închinăm Elohimilor poate fi numit un „cult”, de ce nu? Cultul nu este greşit în sensul său, atâta timp cât nu este realizat de către oameni care se gândesc la Elohim ca la nişte divinităţi, ci mai degrabă de oameni care îi iubesc cu sinceritate pentru extraordinarul act de iubire pe care l-au realizat atunci când ne-au dat viaţa şi când ne-au lăsat să progresam de unii singuri pana în timpul în care le vom egala performantele.

Nu este nevoie să îngenunchem sau să ne lăsăm în jos cu fata în nămol, sub stele, ci dimpotrivă sa ne uitam la cer, stand drepţi, mândri de a fi conştienţi de privilegiul de a trăi în aceste zile şi timpuri în care suntem capabili să înţelegem şi să arătăm dragoste creatorilor noştri care ne-au dat acest fantastic potenţial de a crea viaţă prin transformarea şi meşterirea minusculelor particule de materie. Creatorii noştri au făcut de asemenea posibil pentru ca noi să ne uitam la galaxii, însă plini de iubire, şi să speram să-i întâlnim într-o bună zi pe cei cărora

Omenirea le datorează existenta şi de asemenea pe cei cărora le datoram abilitatea noastră de a realiza de ce suntem aici şi de a înţelege misiunea noastră pe Pământ, şi de a pricepe infinitul în spaţiu şi timp.

Până de curând, Omenirea îi adora pe cei care au creat pe fiecare om cu abilitatea de a-i înţelege pe creatori, dar acum Omul trebuie să-i înţeleagă pe creatori, pentru a putea să-i iubească chiar şi mai mult.

Dacă Omenirea foloseşte ştiinţa negativ şi un cataclism nuclear final va avea loc, toţi acei oameni care s-au străduit să evite aceasta catrastofa prin încercarea de a conştientiza Omenirea de greşelile pe care le-a comis în numele Elohimilor, acei oameni trebuie salvaţi de către creatorii noştri. Acei oameni care au încredere în părinţii noştri vor fi recompensaţi de către Elohim care au oferit deja accesul la viaţa veşnică pe planeta lor, acolo unde trăiesc în prezent toţi marii profeţi trimişi pe Pământ pentru a trezi Omenirea. Cuvântul „credinţa” vine din latinescul „fides” care înseamnă „angajament”. Aşa că, de aceea, devine imposibil să crezi fără să înţelegi, şi în tot acest timp să îţi pui încrederea în Elohim. Cei care au fost îndeajuns de inteligenţi să îşi pună credinţa şi încrederea în creatorii noştri vor fi recompensaţi.

În timp ce încearcă să împiedice Omenirea sa comită irevocabila eroare, un Raëlian are încredere în Elohim, deoarece acesta ştie că ei nu îl vor uita în cazul unui cataclism final.

„DERESPONSABILIZAREA”.

Dacă ar fi existat un ziar în Ierusalim acum 2.000 de ani, ar fi raportat despre şomaj, despre criza de energie datorată lipsei de sclavi şi de asemenea despre costul din ce în ce mai crescut al vieţii datorat exorbitantelor taxe Romane. Aceste titluri ar fi fost subiectele zilei. Apoi ar mai fi fost câteva rânduri scrise de către „oamenii de ştiinţă” oficiali ai vremii, sau de către un editor care caută recunoaştere, despre acest fals profet care pretindea că este „regele evreilor”, şi ar fi sugerat autorităţilor ca acest om să fie arestat imediat deoarece aduna o hoarda de

oameni creduli, „adepţii” din jurul lui. Cineva nu ar trebui să abuzeze de credibilitatea publica în felul acesta…

Deci, aceasta „persoana iluminata” este apoi arestata, judecata şi condamnata la moarte. Acest om care şi-a dedicat viaţa răspândirii mesajelor creatorilor noştri va fi crucificat între doi bandiţi. Ce crima comisese? Practicarea ilegala a adevărului rezervata doar reprezentanţilor religiilor înregistrate oficial: cele care existau de cel puţin două-trei sute de ani. Puteţi numi asta ca un fel de „calificativ controlat”.

„Însă arhiereii şi bătrânii au aţâţat mulţimile ca să-l ceară pe Baraba, iar pe Iisus să-l piarză”. Matei 27: 20.

„Preoţii cei înalţi” ai religiilor oficiale şi mass-media au convins masele ca o religie trebuie să fie veche de câteva mii de ani pentru a fi „acceptabila” şi ca, în felul acesta, toate celelalte nu sunt decât nişte secte periculoase.

Toţi aceşti oameni stau între Om şi adevăr, permiţând omului să creadă în religia „preoţilor înalţi” ai Statului – aceşti oameni de ştiinţă care susţin ca Omul se trage din maimuţă dar care, pe de altă parte, îşi botează copiii şi plasează o cruce pe mormintele părinţilor lor. Ei obstrucţionează adevărul de asemenea, permiţând Omului să creadă în religia tradiţiilor care permit marilor principii fundamente ale societăţii noastre putrede să mai reziste câţiva ani în plus, care promovează şi protejează familia ca un plătitor de taxe, ca un sistem închis stagnant şi ca un strangulator de personalităţi, care încurajează naţiunile care hrănesc oamenii politici, care sunt capabili de a face orice pentru a continua să fie plătiţi. Armata face de asemenea acelaşi lucru, după cum fac, în final, toţi angajaţii prost plătiţi ai guvernelor care au fost învăţaţi să nu se simtă responsabili pentru propriile lor acţiuni şi care cred că protejează societatea atunci când condamna, torturează sau chiar când omoară pe cineva.

Acestea sunt religiile pe care guvernele le sprijină, nu cele care pot face tânăra generaţie să vibreze de bucurie atunci când descoperă adevărul, care îi poate duce

la gândul de a distruge structurile învechite şi primitive şi să le înlocuiască cu unele noi, mult mai adaptate lumii tehnologice futuriste în care trăim.

Prioritatea numărul unu a tuturor acelor oameni care doresc să manipuleze populaţia este să distrugă responsabilitatea umană, este ceea ce se poate chema „deresponsabilizarea" maxima. Sunt bine conştienţi din ce cauză trebuie să fie aşa. Ei ştiu ca un soldat nu va omorî pe altcineva numai dacă este total convins ca o face pentru o cauza, în acelaşi fel în care un soldat nu va tortura un prizonier doar dacă este convins ca asta va ajuta unei cauze măreţe. Ei mai ştiu de asemenea ca un cetăţean se va opune plătirii unor taxe mari, în cazul în care nu i se spune ca acestea sunt pentru ajutorarea ţăranilor sau a victimelor secetei.

Oamenii vor face orice pentru o cauza. Arta guvernării este de a convinge oamenii de măreţia ţării lor.

Oamenii de ştiinţă americani au condus recent un experiment convingător în ceea ce priveşte responsabilitatea. Au angajat actori care urmau să simuleze că sunt subiecte într-un experiment dedicat potenţialului violentei umane. Apoi, prin mici anunţuri, au recrutat oamenii care doreau să participe într-un experiment pentru explorarea posibilităţilor creierului uman. Oamenii au fost plasaţi unul cate unul la un birou echipat cu diferite manete care urmau să trimită încărcături electrice într-un mic dormitor în care actorii simulau ca primeau încărcăturile. Erau treizeci de manete cu totul, care erau presupuse ca trimiteau cate 15 volţi fiecare, aşa ca împreună puteau trimite încărcături de la 15 la 450 de volţi. Au fost plasate de la stânga la dreapta, şi indicau ca încărcătura electrică va fi mica, mijlocie, puternica sau foarte puternică. Pe de altă parte, actorul putea vedea luminile pe panoul din fata lui, arătându-i intensitatea socului pe care îl va primi de la scaunul electric de care era legat, şi putea acţiona de aceea în consecinţă. Dacă socul era mic, urma sa simuleze o reacţie uşoară, dacă era unul moderat urma sa sara un pic mai

mult şi să scoată un mic urlet, iar apoi continua prin faptul de a protesta, spunând că nu mai doreşte să continue experimentul. Dacă intensitatea creştea, trebuia să ţipe şi să implore să fie eliberat, iar în final, când voltajul maxim de 450 de volţi era atins, urma sa simuleze ca a intrat în colaps. Şocurile au fost trimise actorilor de către acei oameni care fuseseră recrutaţi prin adăugările clasificate. Totuşi, recruţii nu îşi dădeau seama că ceilalţi erau actori şi credeau ca trimit şocuri adevărate acestora. Actorul primea o întrebare simpla de la un om de ştiinţă, iar atunci când răspundea incorect, recruţii îl atenţionau prin prin aplicarea unui soc electric. Acelaşi om de ştiinţă îi solicita trimiţătorului să crească voltajul, fără să mai asculte la implorurile actorului, spunându-i trimiţătorului ca experimentul va ajuta ştiinţa sa progreseze imens, şi de aceea întreaga omenire.

Acest experiment, în care observatorul era cel cu adevărat observat, a fost repetat de mai multe ori, aşa încât să fie stabilite statistici pentru a se şti cât de mulţi oameni vor merge atât de departe încât să omoare pe alţi oameni în numele progresului ştiinţific. A fost realizat de asemenea în mai multe tari, cu scopul ca toate rezultatele să fie comparate şi analizate.

Contrar aşteptărilor oamenilor de ştiinţă care au realizat aceste experimente şi ale psihologilor pe care i-au consultat, nu erau doar o minoritate de oameni cei care erau destul de dezechilibraţi pentru a merge aşa de departe încât să împingă maneta de 450 de volţi.

În SUA, 60% dintre oameni s-au supus oamenilor de ştiinţă, care le-au spus să nu asculte la ţipetele celor care erau electrocutaţi şi au continuat să administreze şocuri, chiar şi atunci când cei care erau electrocutaţi nu mai puteau spune nimic, lucru care conta ca un răspuns incorect. Şi asta de trei ori pe linie, după care un nou electrocutor era selectat. Acest experiment a fost condus de asemenea în multe tari Europene, acolo unde mai mult de 70% dintre oameni au mers atât de departe pana la voltajul maxim. Recordul cel mai înalt a fost atins în

Germania, acolo unde 85% dintre oameni au fost responsabili pentru omucidere prin electrocutare…

Concluzia profesorului Stanley Milgram de la Departamentul de Psihologie al Universităţii Yale este prezentata în cele ce urmează:

„Atunci când indivizii sunt plasaţi într-o poziţie de control ierarhic, mecanismul care asigura în mod normal reglarea acţiunilor individuale încetează să mai funcţioneze, iar acţiunile sale devin controlate de către oamenii care ocupa poziţii superioare…”

„Dispariţia simţului răspunderii este cea mai mare consecinţă a submisiei fata de autoritate…”

„Cei mai mulţi dintre subiecţi şi-au plasat comportamentul într-un context larg de promisiuni, folositoare societăţii: cercetarea adevărului ştiinţific. Un laborator de psihologie poate cu claritate pretinde aceasta legitimare şi în felul acesta inspira încredere celor care au fost invitaţi să muncească”.

„Un act aşa cum ar fi electrocutarea unei victime, care pare rău când se ia în considerare actul în sine, ia o turnură complet diferita atunci când este plasat în acest mediu”.

„Moralitatea nu dispare, dar este focalizata pe o cale radical diferită: persoana subordonata experimentează ruşinea şi mândria în funcţie de buna sau proasta execuţie a actului comandat de către autorităţi. Limbajul oferă un mare număr de termeni pentru a exemplifica acest tip de moralitate: loialitate, simţul datoriei, disciplina…”

„Aceasta este fără dubii lecţia fundamentală a studiului nostru: oamenii obişnuiţi, făcându-şi simplu treaba lor şi fără vreo ostilitate particulara de partea lor, pot deveni agenţi într-un proces distructiv teribil”.

„Şi mai mult, chiar şi atunci când efectele distructive ale muncii lor devin absolut evidente, iar cineva la cere să execute acţiuni incompatibile cu normele fundamentale de moralitate, relativ puţini oameni au resursele interioare necesare pentru a rezista autorităţii”.

„Este un defect moral care pare să fie natural în cei

mai mulţi oameni şi care, pe termen lung, lasa specia noastră doar cu o mică şansă de supravieţuire”.

Submisia la Autoritate

S. Milgram, Paris, 1974

Este destul de clar. Acum putem înţelege de ce a fost crucificat Iisus, de ce milioane de oameni au murit în mâinile Inchiziţiei, în timpul războaielor civile sau religioase, în masacrele naziste. Devine uşor de înţeles cum un simplu negustor de legume sau un bancher pot fi crucificatori, sau cum pot să ardă vrăjitoare sau să devină soldaţi SS, trimiţând femeile şi copiii în camerele morţii. Ei credeau cu toţii că fac ceva pentru binele Umanităţii. Primii urmau să scape de un om „iluminat” care voia sa le răstoarne tradiţiile, iar alţii simţeau ca oamenii care trăiau diferit erau cu siguranţă responsabili pentru proastele recolte sau apariţia ciumei sau chiar a crizei economice. Idioţii pot fi scuzaţi pentru că se gândesc la asemenea idei, dar nu şi guvernele care dau asemenea idei monstruoase maselor, controlându-le şi manipulându-le după propriile lor interese.

Liderii francezi au acţionat în Algeria conform aceluiaşi principiu. Ei şi-au forţat ofiţerii să îi tortureze pe cei din Africa de Nord sub pretextul de a obţine informaţii folositoare ţării lor. Acei ofiţeri care au aplicat torturile au considerat chiar ca „se sacrificau”, acţionând în acest fel „vitejeşte”, în interesul cel mai bun al ţării lor.

Oameni ai acestui Pământ, fiţi foarte atenţi la cele mai mici acţiuni ale voastre şi întrebaţi-vă dacă gestul care vă este cerut pentru a-l îndeplini nu este contrar respectului profund pentru fiinţa umană. Refuzaţi orice ierarhizare care implica o reprimare a responsabilităţii acţiunilor pe care le realizaţi.

Orice nazist a fost un criminal, dar în timpul procesului s-a apărat cu buna credinţă, susţinând ca nu urma decât ordine. Omul care a lansat bomba de la Hiroshima urma doar ordine. În orice ţară puternica există oameni care sunt gata să lanseze rachete nucleare cu buna credinţă şi cu o bună conştientă, ştiind că îşi fac doar

„datoria de a executa ordinele primite”. Dar cu toţii suntem responsabili pentru acţiunile noastre! În orice zona din Germania Nazista, bărbaţi, femei şi copii au fost torturaţi pentru ca oamenii îndeplineau ordine şi după părerea lor, singurul om care era responsabil pentru toate acestea era Hitler. Ar fi mult mai uşor dacă era aşa! De exemplu, sunt sute de rachete nucleare gata de lansare din Franţa şi destinate altor tari în care mii de femei şi copii trăiesc, iar dacă masacrul este să se întâmple, singurul responsabil pentru asta ar fi preşedintele Republicii? Desigur ca nu! Fiecare om care deţine puterea de a-i ucide pe alţii este responsabil personal pentru utilizarea acestei puteri. Omul care aprindea cuptorul crematoriu în care copiii suspinau este mult mai responsabil decât acela care a dat ordinul în prima fază, la fel cum şi omul care lansează o bomba asupra unui oraş este mult mai responsabil decât omul care a ordonat asta.

Orice persoană este total responsabila pentru acţiunile sale şi nu va putea niciodată să se ascundă în spatele scuzei ca urma doar ordinele care i-au fost date de către superiorii săi.

Dacă mâine voi cere cuiva dintre voi să omoare pe cineva aşa încât mişcarea noastră să poată progresa mai repede, nu trebuie să o faceţi. Şi mai mult chiar, dacă un Eloha ar fi să vă ceară sa omorâţi un alt om, va trebui să refuzaţi să o faceţi, pentru ca acesta va fi probabil Satan care va încerca să le demonstreze Veşnicilor ca toţi oamenii sunt rai.

Toate acţiunile voastre trebuie să se bazeze pe un adânc sentiment de respect pentru viaţa celorlalţi, pentru ideile lor, şi pentru gusturile lor. Noi ne luptam cu ideologiile celelalte fără ca măcar să folosim acţiuni fizice violente împotriva celor care nu sunt de acord cu noi.

Treziţi-i pe oamenii din jurul vostru, arătaţi-le cum să devină respectuoşi cu ceilalţi şi cum să refuze „deresponsabilizarea”, al cărei propagator cel mai periculos sunt forţele armate. Aduceţi-vă aminte, 85% în Germania şi doar 60% în SUA. Trebuie să vă folosiţi de

toate energiile voastre aşa încât mâine să nu mai fie decât 10% oameni atât de slabi psihic încât să fie de acord să efectueze acţiuni violente ordonate de o ierarhie politica sau militară.

Cei care l-au omorât pe Iisus au făcut-o cu toată seninătatea. Ei nu erau responsabili; ei urmau doar ordine. Pontius Pilat însuşi a refuzat să-şi asume responsabilitatea pentru crima sa şi „s-a spălat pe mâini" de toată aceasta treaba. Le-a permis fanaticilor, care erau condiţionaţi de către rabini, să-l crucifice pe Iisus la fel cum şi SS a condiţionat populaţiei germane fanatismul. Dacă ar fi să-i întrebăm pe toţi aceşti oameni dacă se simt responsabili, probabil ca niciunul nu s-ar simţi. Şi-ar „spala mâinile" cu toţii după cum au făcut şi romanii. Rabinii vor susţine că au respectat legea şi un şef, fanaticii la fel, şi în acest fel vom găsi poate o persoană responsabila, chiar dacă întreaga populaţie este cea care a comis crima, crima de a nu interveni pentru a împiedica asasinarea unui om nevinovat.

Cei care i-au trimis pe primii Creştini în groapa leilor îndeplineau de asemenea ordine. Cei care ardeau vrăjitoare, cei care i-au martirizat pe protestanţi, la fel ca şi naziştii de la Auschwitz, îndeplineau de asemenea numai ordine, la fel ca şi pilotul avionului care a carat bomba deasupra Hiroshimei, sau a piloţilor elicopterelor care au ars oraşele din Vietnam.

Noi avem cu toţii o alegere de făcut în fiecare moment al vieţii noastre: vom rămâne responsabili de acţiunile noastre sau vom deveni nişte oameni iresponsabili. Dar cei iresponsabili sunt totuşi responsabili pentru acţiunile lor şi într-o bună zi vor da socoteala, pentru ca ei cu toţii comit crime împotriva Umanităţii.

Învăţaţi asta din greu dacă trebuie, dar refuzaţi să ascultaţi o ierarhie care pare se va facă să realizaţi acţiuni de care nu v-ar place să fiţi responsabili. Forţele armate sunt cel mai periculos exemplu. Va fi mult mai bine să muriţi pentru refuzul de a lupta, decât să omorâţi sub pretextul ca îndepliniţi ordine. Cel care executa aceste

ordine monstruoase este de fapt mult mai responsabil decât cel care le-a dat.

Nicio cauza nu poate justifica impunerea durerii altora. Dacă supravieţuirea întregii Umanităţi depinde de durerea impusa unui om, unui singur om non-violent, atunci va fi mai bine ca Omenirea să fie lăsată să piară. Chiar şi mai mult, dacă asta înseamnă supravieţuirea unei singure tari, sau mai degrabă o frontiera trasata arbitrar pe un glob care aparţine tuturor oamenilor.

Respectul absolut pentru acest principiu este singura cale de a împiedica alunecarea imperceptibila a Umanităţii către deresponsabilizarea indivizilor.

Următoarea propoziţie ar trebui să ne fie prezenta întotdeauna în minte:

„Sunt în totalitate responsabil pentru tot ceea ce fac celorlalţi, chiar dacă mi se ordona să fac aşa”.

„Nicio cauza nu va putea să justifice vreodată aplicarea durerii sau morţii unei persoane non-violente, chiar dacă supravieţuirea întregii Umanităţi ar depinde de asta”. Aceasta este cea de-a doua propoziţie care trebuie să ne fie prezenta întotdeauna în minţile noastre.

Este evident, desigur, ca aceasta regula nu se aplică în cazul legitimei auto-aparari, care este explicata în mesaje şi care permite posibila copleşire, chiar prin forţă, a celui care încearcă să utilizeze violenta împotriva persoanei voastre sau a celei iubite. Dacă un om militar ameninţa sa distrugă Omenirea cu rachetele nucleare, ar fi justificabil atunci să-l copleşim cu forţa şi chiar sal executam dacă nu mai sunt alte variante opţionale. Violenta poate fi aplicată doar celor care ameninţa Omenirea cu violenta, încercând să-l dezarmam şi să-l imobilizam.

Exista, în orice caz, o cale foarte buna de a-i controla pe acei oameni care au puterea atunci când îndeplinesc ordinele de lansare a rachetelor nucleare, capabile să distrugă oraşe în câteva secunde. Identitatea lor ar trebui făcută cunoscuta pe o lista precisa şi ar trebui să fie înştiinţaţi de faptul ca, în cazul utilizării unor asemenea

rachete, vor fi judecaţi împreună cu cei care au dat ordinele. Asta este ceea ce încercam să facem cu criminalii nazişti astăzi; dar dacă o astfel de lista ar fi existat, cu dispoziţiile similare în 1939, mulţi oameni s-ar fi gândit de două ori înainte de a-şi tortura victimele.

Civilii non-violenţi ar trebui să aibă dreptul de a plasa observatori neutri printre forţele militare, pentru a nota identităţile celor care se dedau la acte crude folosind drept scuza faptul ca îndeplinesc ordine, aşa încât misiunile inumane să nu fie realizate doar sub pretextul că au fost date ordine. Exista o politizare a poliţiei, dar nu exista şi o politizare a armatei. Ei sunt liberi să condamne, ştiind foarte bine ca în caz de război un soldat poate fi împuşcat pentru refuzul de a îndeplini un ordin.

Pana în momentul în care Pământul nu va scăpa de arme şi de război, observatorii neutri se vor opune executării soldaţilor care refuza să comită crime împotriva Umanităţii. U.N. poate impune aceşti observatori în toate armatele din lume, apoi un militar nu va mai putea fi condamnat pana în momentul în care nesupunerea sa nu este judecata de un consiliu al acestor observatori, pentru ca aceştia să investigheze dacă ordinul pe care a refuzat să-l îndeplinească poate constitui o crimă împotriva Umanităţii.

Din cauza faptului că în acest fel oamenii sunt forţaţi să execute ordine pe care le dezaproba, le este frica de faptul că vor fi pedepsiţi dacă nu le asculta. Ei prefera să omoare oameni inocenţi sau să-i tortureze, decât să fie închişi sau omorâţi ei înşişi. Refuzaţi să urmaţi autoritatea! Fiţi adevăraţii eroi ai umanităţii, preferând să fiţi închişi sau omorâţi decât să executaţi oameni inocenţi. Atunci când veţi motiva milioane de oameni să vă imite, cei care dau ordine vor vedea o armată de oameni care refuza să îndeplinească crimele pe care ei le-au ordonat, iar apoi va veni timpul pentru a-i pedepsi pe cei care dau asemenea ordine.

Oamenii au avut destula energie pentru a refuza munca nesindicalizata, cum era înainte de 1936, atunci

când toţi patronii cei mari îi exploatau pe oameni ca pe nişte vite, chiar dacă asta însemna moartea pentru mulţi dintre ei, în mâna poliţiştilor, aşa-numiţii protectori ai legii. Este posibil să găsim aceeaşi energie pentru a lupta împotriva ultimei forme de tiranie impusa locuitorilor acestei planete: militarismul.

Mulţi oameni cu puteri şi onoruri sunt deranjaţi de ceea ce am de spus. Din păcate pentru ei, au întârziat prea mult în a-mi nota prezenta. Mi-am făcut griji în primii doi ani ai misiunii mele, dar acum nu mai sunt îngrijorat. La început, dacă aş fi fost trimis în puşcărie, nu as mai fi putut să-mi realizez misiunea mea pe Pământ. Din fericire, cei de la putere au zâmbit atunci când l-au văzut pe acel tânăr cu parul lung vorbind despre Marţieni zburători cu antene roz... Acum ei înţeleg ca, de fapt, conţinutul mesajelor de la creatorii noştri sunt destinate unei revoluţii pasnice, chestionând şi desfiinţând tot ceea ce au folosit ei pentru a menţine puterea: religie, politica, forţele armate, munca, familia, tara. Aşa ca ei încearcă să mă oprească acum prin folosirea „justiţiei” lor, după cum au folosit-o şi împotriva fratelui meu, Iisus.

Exista întotdeauna un raţionament pentru a justifica cea mai mare injustiţie. Primii Creştini au fost condamnaţi de către tribunalele oficiale, la fel şi pentru arderea pe rug a vrăjitoarelor, sau a trimiterii evreilor în lagărele de exterminare, sau a dizidenţilor sovietici în spitalele psihiatrice sau în lagărele de muncă; toţi aceşti oameni erau „nonconformişti”, ei erau refulaţi deoarece refuzau să fie „normali” şi să se conformeze. Din păcate, s-au trezit prea târziu. Chiar dacă s-ar întâmpla să fiu trimis într-una din închisorile lor, încă vor fi mii de mesageri ca voi în multe tari ale lumii, pentru a transmite mesajele creatorilor noştri. Nu mai sunt singur, sunt 3.000 de mine. Voi intra atunci în celula cu un zâmbet, gândindu-mă la faptul ca în întreaga lume, alţi Raëlieni muncesc împreună aşa încât ambasada să poată fi construită, pentru ca Omenirea sa intre în Epoca de Aur.

În carcera mea, voi simţi fericirea cuiva care şi-a

îndeplinit misiunea pentru care a fost creat şi chiar dacă a fost scos din acţiune, tot ceea ce a început va continua să avanseze fără el.

Sperând de asemenea ca tatăl sau va înţelege că nu mai este nevoie de el pe acest Pământ şi că îi va permite să se alătura fraţilor lui, profeţii, pe planeta Veşnicilor.

Acest singur gând este suficient să mă facă să-mi doresc să cant gloria părinţilor noştri, să rostesc din nou acele cuvinte pe care oamenii le repeta fără să fie în stare să le înţeleagă: „Alleluia! Alleluia!" care înseamnă „slăvit fie Yahweh" în ebraica. Da, slăvit fie Yahweh, cel care mi-a dat puterea de a-mi purta misiunea pana la sfârşit.

Fraţii mei Raëlieni, vă transmit acum torta aşa încât să vă realizaţi misiunea. Chiar dacă momentul în care adevărul va triumfa nu a sosit încă, puteţi să rămâneţi asiguraţi ca acesta nu este foarte departe şi că veţi avea oportunitatea de a-l trai. Este scris în Biblie: „Aceasta generaţie nu va trece fără ca totul să fie revelat".

Aceste cuvinte sunt adresate celor care vor avea oportunitatea de a trăi în aceşti Ani ai Apocalipsei, în care am intrat în 1945. Voi reprezentaţi aceasta generaţie! Fie că veţi cunoaşte Anii de Aur pe Pământ mulţumită eforturilor voastre care au contribuit la pacea mondială şi la trezirea Omenirii, sau fie ca Omenirea se va auto-distruge şi atunci veţi cunoaşte Epoca de Aur printre marii profeţi care sunt deja pe planeta Veşnicilor.

Elohim contează pe fiecare şi pe toţi dintre voi ca să răspândiţi lumina. Ultimul meu cuvânt va fi din nou o demistificare etimologica: „Amin" care în ebraica înseamnă: „Aşa să fie".

Iar celor dintre voi care citesc această carte fără a avea cunoştinţe complete despre mesajele de la creatorii noştri, asiguraţi-vă că veţi citi şi celelalte cărţi cât de curând posibil, iar apoi alăturaţi-vă noua pentru a face Omenirea conştientă de ele, şi pentru a construi rezidenta în care Elohim vor contacta oficial guvernele Pământului şi unde vor veni în compania marilor profeţi, Moise, Iisus, Buddha, Mohamed şi alţii, după cum au anunţat

Scripturile.

Apoi scrieţi-mi. Va voi răspunde personal la scrisori şi va voi indica unde şi când vă poate fi transmis planul celular, prima voastră acţiune de recunoaşte a Elohimilor ca fiind creatorii noştri, numele şi adresa ghidului vostru regional şi datele în care se vor desfăşura cursurile Raëliene de trezire, cele care vă pot face ghid, un mesager eficient al religiei noastre ateiste bazată pe Infinit, pe înflorirea realizării şi a iubirii pentru Omenire.

Ia un pix şi devino un actor! Nu rămâne spectatorul vieţii tale! Devino un actor pe scena aceasta a vieţii tale de zi cu zi, aşa încât să poţi fi iluminat cu o mie de culori de conştiinţă absoluta.

Ia un pix şi o foaie şi scrie-mi foarte simplu, cu cuvintele tale obişnuite. Spune-mi dacă descoperirea adevărului a fost un şoc pentru tine. Urmează impulsul care iese din tine şi care spune: „Ah! Nu este rău, dar ce voi fi în stare să schimb, sunt doar o singură persoană şi apoi, ce vor zice vecinii?”

Nu-ţi ascunde capul în nisip, ieşi din cochilia fragila pe care societatea ţi-a lipit-o pe spate! Capul tău arde deja de nerăbdare şi se simte minunat, dar îţi este frica de faptul că va fi doar o alta iluzie, o plăcere de foarte scurta durata, care îţi va aduce numai probleme după aceea. Neadevărat! Trăieşte în întregime fantastica exaltare pe care ai simţit-o. Vei intra într-o lume noua, în care vei întâlni sute de oameni ca tine, care au citit mesajele într-o singură noapte şi care, la fel ca şi tine, au ezitat să se implice în difuzarea mesajelor. Aceşti oameni te vor ajuta, explicându-ţi cum au progresat, iar tu te vei simţi umplut de fericire, în timp ce te vei vedea prin ei şi în timp ce vei vorbi fără piedici de anxietăţile tale fără îngrijorarea de a mai fi văzut ca un nebun, din moment ce eşti asigurat ca oamenii care te înconjoară îţi împărtăşesc concepţiile tale despre univers: concepţia pe care o aveai în tine, cu toate că nu ţi-ai exprimat niciodată gândurile, din cauza fricii de a fi ridiculizat.

Peter, unul dintre ghizii noştri, a zis odată: „Cineva

nu devine Raëlian: cineva descoperă că fusese aşa dintotdeauna, atunci când acel cineva descoperă mesajele”.

Dacă şi tu ai descoperit că eşti un Raëlian, atunci aştept scrisoarea ta şi Elohim de asemenea aşteaptă de la tine să o arunci în cutia poştală! Adresa mea este: Raël, International Raëlian Movement, Case Poştale 225, CH-1211, Geneva 8, Switzerland.*

Sau puteţi să-mi trimiteţi un e-mail la headquartersrael.org.

4

COMENTARII ŞI MĂRTURII ALE RAËLIENILOR

RAËLISMUL PRIN PRISMA ŞTIINŢEI

Marcel Terusse-Inginer în chimie & Ghid Raëlian

1: EVOLUŢIA, OBSCURATISMUL ŞI MITUL NEO-DARWINIAN

Multora dintre noi le-a fost predată la şcoală teoria evoluţiei, şi chiar am suferit influenta ei care a pătruns prin lecţiile istoriei noastre către filosofie şi chiar religie. Pentru a-l cita pe Jean Rostand: „Am fost îmbibaţi, saturaţi şi condiţionaţi cu această idee... am învăţat asta în băncile şcolii, repetând precum papagalii ca viaţa a evoluat şi ca organismele s-au transformat singure în altele”. Din păcate, chiar şi cei care nu au mers la şcoală şi au trecut prin acest proces de învăţare prin hrănire cu linguriţa sau cei care au făcut-o dar care nu au înţeles teoria, încă mai cred în ea mult mai fanatic decât cei care au studiat-o. La sfârşit, aceasta îndoctrinare continuata, generaţie după generaţie, inevitabil trebuie să ne fi predispus minţile, mai ales atunci când imensele cantităţi de dovezi împotriva ei nu sunt prezentate niciodată elevilor.

Cât de mulţi oameni vor avea curajul să fie văzuţi ca eretici dacă îndrăznesc să chestioneze evoluţia din moment ce atât de mulţi oameni de ştiinţă cunoscuţi, profesori şi preoţii susţin ca aceasta este un fapt?

Asta este o mare problemă mai ales pentru cei care doresc să urmeze o carieră ştiinţifică, dar din fericire pentru ei, unii oameni de ştiinţă clar luminaţi încă mai

exista în comunitatea ştiinţifică, cum ar fi eminentul biolog menţionat mai sus, Jean Rostand. În cartea sa „Evoluţia”, scrisa în 1960, a scris; „suntem cu adevărat aşa de siguri după cum cu siguranţă ar fi dorinţa neodarwinienilor, ca problema evoluţiei este cu adevărat rezolvata? Mutaţiile care ne sunt familiare şi pe care ei doresc să le considere responsabile pentru aducerea la viaţa a întregii vieţi pe Pământ nu sunt altceva decât pierderi organice, deficiente şi pierderi sau adăugări de pigmenţi, sau dublările organelor preexistente. În niciun caz, ele nu aduc nimic cu adevărat nou sau original din punct de vedere organic, nimic din ceea ce am putea crede că ar fi începutul unui nou organ sau începutul unei noi funcţiuni. Nu, categoric nu pot admite ca aceste greşeli de ereditate pot construi întreaga lume vie în toată bogăţia sa, a delicateţii sale structurale şi a uimitoarelor adaptări, chiar cu factorul competitiv al selecţiei naturale şi cu ajutorul imenselor durate de timp”.

Multe experimente au fost proiectate în ultima decada pentru a înţelege mecanismul mutaţiilor şi din nou aceleaşi concluzii sunt trase.

Unul dintre primii pionieri în acest domeniu de studiu a fost câştigătorul premiului Nobel din 1946, H.J. Müller, care s-a concentrat în particular asupra unei simple muşte de fructe, Drosophila Melanogatser. El a tras concluzia ca „este aşa de rar ca o mutaţie poate permite supravieţuirea încât le putem considera ca dezavantaje”.

Aproape toate mutaţiile, implicându-le pe cele care au loc în sălbăticie şi pe cele din laborator, au ca rezultat boli ereditare, deteriorări ale valorii de supravieţuire şi monstruozităţi genetice. Planul cromozomial al organismelor vii este extrem de complex şi orice modificare va rezulta inevitabil în dezorganizarea sa.

În laboratoare, am fost capabili să producem găini fără pene pe gât sau chiar pe întregul corp, sau să schimbăm culoarea aripilor insectelor, ochilor, membrelor posterioare sau a altor organe, dar în condiţii naturale nicio mutaţie nu a fost avantajoasa. Un accident de acest

fel nu poate niciodată să crească organizarea, în schimb va rezulta într-o deteriorare, la fel cum şi aruncarea unui ceas de pământ nu îi poate creste niciodată precizia şi la fel cum şi nici lovirea unui computer cu o cheie universala nu îl înzestrează cu nişte extra-calităţi de calcul. Iar factorul timp nu va schimba nimic, din moment ce ceea ce era imposibil ieri va fi de asemenea imposibil şi astăzi.

Mutaţiile în sine vor fi localizate întotdeauna în sânul speciilor, spre exemplu, printre numeroasele mutaţii provocate Drosophilei niciuna nu a produs o specie diferita sau orice altceva diferit fata de strămoşii ei. Talia, culoarea şi morfologia pot varia, dar nici măcar o serie de mutaţii nu au produs vreodată un nou organism cu atribute care nu au mai existat până atunci. Celulele vii sunt compuse din molecule extrem de complexe, ele la rândul lor fiind constituite din mai multe combinaţii de atomi. Cum ar putea simpli atomi împrăştiaţi să se grupeze şi să se asambleze? Materia neanimata nu pare să se complice, ci dimpotrivă, tinde către dezorganizare şi destabilizare. Nu este de niciun folos să se spună că se va întâmpla într-o bună zi din moment ce, cu trecerea timpului vine descompunerea şi dezintegrarea.

Tendinţa pe care fiecare structura organică o are să se întoarcă la dezorganizare este înscrisă în legea termodinamicii care defineşte funcţiunea entropiei. Nu este niciodată obţinut un câştig fără intervenţia unei forţe din afară. De aceea, materia neanimata, neconţinând nicio energie sau mişcare, va rămâne întotdeauna inerta în absenta oricărei mâini călăuzitoare care să o organizeze sau să o dirijeze. Astfel, teoria evoluţiei se afla în contradicţie directa cu legea entropiei.

Metodele care au fost folosite pentru construirea teoriei evoluţiei sunt total neştiinţifice şi vor continua să fie aşa atâta timp cât evoluţioniştii vor continua să forţeze faptele.

Adevăratele avansuri se vor întâmpla doar atunci când căutarea gloriei, argumentele mărunte, frica de a pierde o reputaţie şi egocentrismul vor dispărea pentru a

permite concluziilor oneste să fie expuse, bazate pe fapte solide în loc de idei preconcepute.

Viaţa pe Pământ nu este rezultatul şansei întâmplătoare, ci este fructul unei intervenţii din afară, a Elohimilor, creatorii noştri.

2: O NOUĂ IPOTEZA PENTRU ISTORIA UMANITĂŢII

Atunci când C.I.A., Agenţia Centrala de Inteligenta a Americii, i-a dat institutului din Hudson sarcina de a studia distribuţia resurselor naturale ale lumii, cum ar fi petrolul, gazul şi cărbunii, Profesorul Nebring, cel care fusese însărcinat cu asta, a descoperit un fenomen mai degrabă ciudat.

A pus împreună continentele aşa cum ar fi fost la sfârşitul perioadei geologice terţiare, înainte să se despartă, şi a aflat ca toate puţurile de petrol cum ar fi cele din zona Arctica şi Alaska, asfaltul nisipos din Alberta, şistul bituminos din Colorado, Mexic şi Venezuela, şi petrolul greu din Orenoc, Nigeria, Sahara de Sud, Arabia, Iran şi Siberia formau toate un cerc.

Studiile prezente efectuate petrolului au arătat ca acesta este rezultatul a ceea trebuiau să fie organisme vii, cum ar fi plante, animale etc., care s-au descompus în condiţii anaerobe, adică în absenta aerului, acolo unde bacterii speciale le micşorează şi le transforma proteinele şi grăsimile. Arborii morţi sunt sursa principala a acestor proteine şi grăsimi, dar ceea ce se întâmplă în mod normal atunci când acestea mor este ca bacteriile aerului respirant normal îi descompun şi îi reciclează în lanţul hranei pădurilor, fără să producă petrol, aşa ca pentru ca aceasta să se întâmple, copacii trebuie îngropaţi imediat pentru a împiedica accesul aerului.

Dar atunci când câmpurile de petrol au fost examinate, s-a observat că erau extrem de adânci (2.000 de metri adâncime în nordul Franţei) şi ca acopereau arii considerabile (18.000 de km în Appalasi, USA), aşa ca volumul actual de material care trebuie să fi fost îngropat cu brutalitate dintr-odată fusese enorm.

Nicio teorie nu a putut să dea o explicaţie

satisfăcătoare pentru aceste fapte până acum, dar noi, Raëlienii, deţinem cheia acestei enigme.

Atunci când Elohim au decis să-şi distrugă bazele, laboratoarele şi tot ceea ce creaseră pe Terra, trebuie să fi folosit metode de distrugere foarte puternice, care după cum au rupt continental, trimiţând fiecare fragment în afara centrului impactului, trebuie de asemenea să fi maturat întregul sol. Din moment ce impactul trebuie să se fi răspândit în afara punctului de impact al bombei, toată materia vie, incluzând păduri imense, animale şi chiar oameni, trebuie să fi fost îngropate adânc, imediat şi toate împreună sub tone de pământ, într-o formă inelara, încercuind explozia centrala.

Asta ar putea explica cum volume extrem de mari de materie vie au fost îngropate suficient de brusc pentru a permite condiţii anaerobe în larga formaţie circulara care l-a intrigat pe Nebring aşa de mult, atunci când a pus împreună din nou toate fragmentele celui care a fost odată unicul nostru continent.

În perioada dintre momentul în care Elohim au construit primul continent şi pana l-au spart, eroziunea trebuie să fi acumulat sedimente bogate în materie animala, cum ar fi corali şi scoici în oceane, mai cu seamă în jurul muchiei continentului. Ceea ce mai târziu au devenit plăcile continentale ale Americii de Sud şi ale celei de Nord s-au nivelat pe lungimea fundului oceanului, iar toate sedimentele s-au adunat pentru a forma Anzii şi lanţul Munţilor Stâncoşi.

La fel s-a întâmplat şi în cazul subcontinentului Indian care s-a desprins din Africa, şi care a alunecat către nord-est, trăgând după el cantităţi enorme de material pe care acum le ştim sub numele de Himalaya. Continentul Antarctica, la rândul lui a derivat spre sud şi a fost acoperit cu un imens strat de gheata, prezentând pana astăzi urme de vegetaţie tropicala. Tot în acel moment, Australia, parte a Africii şi a Indiei s-a deplasat către sud-est, acumulând de-a lungul marginilor sale sedimentele care au ajutat la formarea Cordilierei Australiei.

Distrugerea a fost cataclismica şi nu a provocat doar mari schimbări geologice, dar şi climaterice de asemenea, distrugând inumerabile forme de viaţă, îngropându-le sub straturi de nisip, argila, pământ şi un fel de gheata tulbure, care le-a păstrat pana astăzi. De altfel, din când în când, ies la lumina eliberate din mormintele lor îngheţate din imensitatea marelui nord siberian, mamuţi şi alte soiuri de animale.

Doar câţiva oameni au fost protejaţi în arca în timpul „potopului”. Odată ce s-au întors, au găsit continentul cu totul schimbat şi devastat de distrugere, răsturnările geologice au decapitat în anumite parţi cruţa terrestra şi au cauzat apariţia crăpăturilor, acestea cauzând activitatea vulcanica.

Este uşor de înţeles cum povestea continentului unic ce a fost spart în mai multe fragmente „unde odată a fost pământ dar acum este apa” şi viceversa a devenit distorsionata în legendele Atlantida sau Mu, acolo unde un continent este presupus a fi dispărut în mare. De fapt nu s-a scufundat, ci pur şi simplu a fost mutat într-o altă parte.

Nu toate organismele vii au fost recreate după potop, unele considerate a fi prea monstruoase şi în detrimentul balanţei ecologice, cum ar fi marile reptile şi dinozaurii, au fost lăsate aşa; lucru care explica dispariţia brusca şi simultana a acestor bestii antediluviene (înainte de potop).

După „potop”, Elohim au coabitat cu oamenii de pe Pământ, iar urme ale prezentei lor pe care încă le mai putem găsi în toată lumea sunt postdiluviene.

Haideţi să învăţăm să ne deschidem ochii, avem totul în jurul nostru pentru a ne permite să înţelegem. Suntem în anii apocalipsei, anii în care putem spera încă o dată ca să-i întâlnim pe creatorii noştri, Elohim.

3: TRAN SMISIUNEA PLANULUI CELULAR ÎN LUMINA ŞTIINŢEI

Pana în clipa de fata, studiile speciale care au investigat relaţiile dintre materie şi energie ne-au permis să atingem o anumită înţelegere a structurii şi a preparării moleculelor. Cu toate că materia pare să fie omogena

ochiului uman, fie că este vorba de materie gazoasa, lichida sau solida, ea este de fapt construită din multe blocuri numite molecule, care şi ele la rândul lor sunt alcătuite din atomi.

Un atom poate fi comparat cu un sistem solar în miniatura, care are un nucleu pozitiv în mijloc, în jurul căruia se rotesc electronii, fiecare fiind capabil să se învârtă de unul singur la fel cum face şi Pământul în călătoria sa în jurul soarelui. Mişcarea electronilor este descrisa de patru numere quantice (principală, secundara, magnetica şi de rotaţie). Mecanica ondulatorie este asociata cu o vibraţie particulara a tuturor particulelor în mişcare, aceasta din urma putând fi anticipata de ecuaţia lui Shrodinger.

Un atom poate să emită şi să absoarbă energie numai pe frecvente particulare. Asta este acompaniata de un spectru de radiaţii separate şi distincte care sunt în legătură directă cu starea energetica a atomului. De aceea, orice tip de atom are propriul sau tip de spectru atomic.

Rezonanta magnetica atomică poate de oferi asemenea informaţii detaliate despre natura legăturilor care tin atomii împreună, astfel formându-se molecula.

În interiorul moleculei, atomii vor vibra de astfel unul în legătură cu altul. Dacă este vorba de numai doi, va exista doar o frecventa fundamentala care urmăreşte alăturarea celor doi centri de gravitaţie ai celor doi nuclei, şi de aceea aceasta este liniara.

Moleculele compuse din mai mulţi atomi vor avea un număr mai mare de principii fundamentale.

Atomii se pot învârti de asemenea în jurul propriilor lor axe. Energiile lor vibratorii şi rotative pot varia numai într-o manieră discontinua. Săritura de la un anumit nivel de energie la altul este realizata fie prin absorbţie, fie prin emitere de energie. Fiecare reacţie chimica se bazează pe aceste schimburi de energie, iar emisia rezultată din aceste transformări ale materiei poate fi măsurată şi înregistrată ca „spectru molecular rotativ şi electrovibratoriu”. Fiecare molecula a corpului nostru

vibrează în felul acesta şi de aceea, emite o întreagă vibraţie a elementelor de baza care la prima vedere poate apărea ca o cacofonie uriaşă. În felul acesta corpul uman este un emiţător de unde electrice şi electromagnetice.

Astăzi, tehnologia noastră nu ne permite încă sa înregistrăm un asemenea fenomen pe un organism aşa de complex, după cum este cel uman. În acest moment, metodele noastre de analiza nu sunt îndeajuns de fine pentru a distinge emisia venita de la o molecula anumită sau de la cea din spatele nasului, dar cu timpul vom reuşi…

Amintiţi-vă de faptul ca Hertz a descoperit undele care au fost denumite după el doar în anul 1920, iar rezonanta nucleară magnetica a fost cunoscuta doar din 1946, aşa ca unde vom fi în 50, 100 sau în 1.000 de ani? Să nu uitam ca Elohim au 25.000 de ani avans fata de noi.

Principiul botezului, transmisiunea planului celular al unei persoane devine raţională pentru noi astăzi, iar aceasta ceremonie este explicata ştiinţific în cele ce urmează: fiecare individ are un plan celular cromozomial, specific lui, care vibrează cu propriile sale emisii spectrale elecromagnetice.

Un ghid, a cărui proprie frecventa a fost luată în considerare de către Elohim în timpul iniţierii lui sau a ei, poate acţiona ca un releu între noii Raëlieni şi satelitul Elohimilor care înregistrează toate gândurile umane.

Între fruntea noilor Raëlieni şi mâinile ghidului este folosita apa pentru a oferi un bun contact electric, iar botezul Raëlian indica Elohimilor faptul ca noul Raëlian a înţeles mesajele şi ca trăieşte în funcţie de ele. Este un act de recunoaştere.

IMPRESIILE UNUI „PREOT”.

Victor Legendre – Ghid regional pentru Québecul de Est şi ex-preot Romano Catolic

Am fost în Europa în vacanţa atunci când am auzit de mesajele date de către extratereştri (Elohim) lui Claude Vorilhon, „Raël”. Vizitasem deja Franţa, Spania şi Italia, din 10 iunie 1976, atunci când am pus mâna pe primul

mesaj, „Cartea care spune adevărul” pe 30 iunie şi câteva zile mai târziu, pe 2 iulie, am luat şi „Extratereştrii m-au dus pe planeta lor”. Pe prima carte am găsit-o în Geneva, iar pe a doua în Clermont Ferrand, în Franţa.

Cu greu poate fi descris în cuvinte ceea ce am simţit în timp ce citeam aceste mesaje: surprinzător, admiraţie mixata cu teama, un şoc de bucurie! Asta este o descriere foarte săracaciosa; m-am simţit transportat cu bucurie într-o stare de beatitudine sau de euforie indescriptibila şi un profund sentiment de pace, cu o nouă perspectiva. Nu! Am înlocuit perspectiva tuturor lucrurilor. Dacă cuvântul resentiment (din franţuzescul „ressentiment”, însemnând de asemenea să simţi din nou) nu avea niciun sens depreciativ, îl voi folosi pentru a explica variatele sentimente pe care le-am trăit aşa de intens.

Cu două zile înainte de despărţirea de Europa, am vizitat un prieten de-al meu muzician care mi-a cerut să aduc înapoi Cartea care spune adevărul, pentru ca nu o găsise în Canada, din moment ce nu ştia cine este editorul. M-a făcut să ascult un interviu înregistrat pe care CBC International îl alesese pentru Europa şi care fusese transmis de mai multe ori în timpul sezonului 1975 – 76. Aveam doar o idee vaga despre mesaje atunci; şi pentru a-mi mulţumi prietenul, i-am promis că o să-i aduc înapoi cartea.

Înainte ca perioada sa de aşteptare fie recompensată, la întoarcerea mea următoare de pe 10 iulie, eu am fost cel care am fost recompensat mai presus de toate aşteptările! A fost ca şi cum descoperisem o perlă preţioasă, fără ca măcar să o caut! Ma refer bineînţeles la ceea ce conţineau mesajele. A fost doar după întoarcerea mea când am început să investighez acest mesaj cu inteligenta, dacă pot spune asta, am încercat să înţeleg esenţa mesajelor un pic „la întâmplare”. M-am uitat la scrierile Biblice pe care le studiasem în teologie în perioada preoţiei mele; apoi în Kabbala care îmi era nefamiliară cu excepţia câtorva cuvinte în ebraica pe care le învăţasem în teologie; de asemenea şi în istoria religiilor, în particular în istoria

Creştinismului; şi în final în domeniul ştiinţific. Mi-am format opinia mea pe baza acestor cercetări. Ce m-a uimit cel mai mult în aceste mesaje? Ce m-a impresionat cel mai mult?

Fără prea multe comentarii, voi schiţa cele mai importante puncte, într-o sinteza a impresiilor mele, cu toate că aceste subiecte ar trebui discutate mai amplu:

Biblia originara, scrisa în ebraica, vorbeşte de Elohim, care înseamnă literar „cei care vin din cer”. Elohim este un cuvânt care a fost tradus fără justificare ca Dumnezeu în bibliile curente.

Aşa că nu este niciun Dumnezeu imaterial, supranatural sau atotputernic: dar sunt Elohim, constant prezenţi în Biblie şi care, pe lângă altele, au creat viaţa în laboratoare, inclusiv viaţa umană, prin intermediul chimicalelor inerte asociate cu ADN-ul. De aceea, Elohim sau Extratereştrii, sunt prezenţi cu claritate în diferitele epoci ale diferitelor civilizaţii. În felul acesta, noi suntem departe de concepţiile acelea înguste la minte care spun ca „extratereştrii şi Biblia nu ar trebui mixate”.

Nu este niciun suflet care părăseşte corpul după moarte, ci este codul genetic care este principiul vieţii.

Titlul primului mesaj a fost anunţat în Iezechiel 2: 910, în Revelaţii 5: 1 şi în Daniel 10:
21. „Şi îţi voi vesti ţie ceea ce este scris în cartea adevărului”.

Şi în Daniel 12: 4 „Şi tu, Daniele, ţine ascunse cuvintele şi pecetluieşte cartea până la sfârşitul vremii. Mulţi vor cerceta-o cu de-amănuntul şi va creşte ştiinţă”.

Noţiunea infinitului mare şi a infinitului mic, trezirea minţii către infinit este locul unde se afla adevărul. Evoluţia prin noroc sau evenimentele succesive la întâmplare reprezintă un mit. Din contra, evoluţia a fost mai întâi în mintea creatorilor noştri.

Nimeni nu poate aparţine cuiva; nu poţi să fii proprietatea cuiva, fie în relaţii, în munca, căsătorie sau în alte situaţii.

Afirmarea şi dezvoltarea obiectivelor umane de baza

pe care fiecare din noi suntem chemaţi să le urmam în viaţa noastră sunt: să gândim, să creăm şi să ne dezvoltăm!

Soluţia propusa pentru rezolvarea marilor probleme ale umanităţii: pe lângă alte lucruri, democraţia selectiva sau geniocraţia care se poate aplica umanitarismului: geniile fiind materialul natural al umanităţii; procedura de a urmări crearea unui guvern mondial geniocrat: crearea de roboti pentru a aboli munca manuală; o monedă unica mondială pana când banii vor dispărea în totalitate; o a doua limba universala, fiecare regiune conservându-şi limbajul-mama; abolirea serviciului militar şi plasarea soldaţilor de cariera în serviciul păcii mondiale: nu putem să căutăm pentru „pace şi securitate” în acelaşi timp, după cum a spus Paul din Tarsus în Capitolul 5 al primei Epistole către Tesaloniceni.

Înţelesul perfect al ştiinţei şi a religiei în epoca noastră, anii Apocalipsei (sau ai revelaţiei), unde amândouă se îmbină aşa de perfect: toate scrierile religioase, mai ales Biblia, au anunţat întoarcerea marilor profeţi – aproape 40 cu toţii – în compania creatorilor noştri, Elohim.

Atunci când am terminat de citit aceste prime două mesaje, am simţit intens în mine ipocrizia Creştinilor care se roagă doar din buze, în timp ce principiul iubirii vecinilor este aproape întotdeauna uitat. Am simţit aceasta dominaţie temporala şi spirituala a Bisericii prin banii şi bogăţiile pe care le-a acumulat.

Aceste dominaţie este menţinută şi încurajată de puterile politice care vad numai avantaje în asta; am simţit aceasta mistificare care nu îi face pe oameni decât să doarmă; suntem departe de vigilenta recomandata de Iisus, să citim semnele timpului şi să le recunoaştem atunci când se vor întâmpla; dar este cultul tradiţiei cel care îi orbeşte pe oameni. Îmi amintesc acele cuvinte din cartea Eclesiastul, 7: 10, „Nu spune niciodată: <Cum se face ca zilele de altă dată au fost mai bune decât acestea? Căci nu din înţelepciune întrebi una ca aceasta”. Din

punctul meu de vedere, am simţit culpabilizarea conştiinţei accentuata de ideea ca Omul este un păcătos, ca Omul este imperfect, explicata de respingerea inteligentei, adică Omului îi este spus să creadă fără să înţeleagă şi menţinută de ideea ca plăcerea sexuală şi chiar senzualitatea sunt vrednice de dispreţ.

Am făcut legătura semnelor timpului din epoca noastră anunţate în scrierile religioase şi pe care le vedem întâmplându-se. Aceasta epoca este a noastră, Anii Apocalipsei sau Anii Revelaţiei, în care totul poate fi înţeles. Semnele timpului revelează misterul originar în lumina progresului ştiinţific. Oricine cercetează Biblia în particular, şi compara predicţiile cu realizările anilor noştri ştiinţifici, dezvăluie, constata şi înţelege doar care este „întemeierea lumii" şi ca asta a fost ţinută ascunsa din momentul „întemeierii lumii".

Permiteţi-mi să enumăr unele dintre aceste semne cu realizarea lor: Omul va fi egal Elohimilor (creatori de viaţă), surzii vor auzi, orbii vor vedea, infirmii îşi vor recăpăta folosirea membrelor (protezele electronice); Omul îşi va auzi vocea purtată în cele patru colţuri ale Pământului (telecomunicaţii şi radiotelefonie); vindecarea oamenilor otrăviţi (antidoturi, ser antivenin); vindecarea oamenilor bolnavi cu ajutorul mâinilor (dezvoltarea chirurgiei); prelungirea duratei vieţii; poporul lui David îşi va găsi tara din nou (crearea Statului Israel), numeroase semne pe cer (OZN-urile); mii de profeţi falşi care încearcă să afunde Omenirea în fanatism, obscuratism şi misticism (religiile şi sectele).

Chiar dacă Biserica Romano Catolică nu mă mai recunoaşte ca preot din momentul în care am aderat la Mişcarea Raëliana, cu toate acestea voi rămâne un preot. Mi-a fost încredinţată o misiune fantastica, răspândirea mesajelor la un număr cât mai mare de oameni posibil; sunt încă un „preot" din moment ce, la fel ca şi Raël, sunt mesagerul celor în care întotdeauna am crezut (Elohim) în timp ce doar acum le înţeleg cu adevărat munca, crearea Omului şi misiunea lui Iisus. Sunt încă un „preot", dar sunt

vigilent; din moment ce mi-am deschis mintea, am devenit de asemenea şi un „deschizător de minţi” şi nu mai sunt încă acela care punea conştiinţa umană să doarmă; sunt şi voi rămâne un „preot”, în alte cuvinte un ghid pentru Omenire, pe calea păcii şi iubirii universale.

DA… SUNT UN RAËLIAN Marcel Terrusse – Inginer în Chimie şi Ghid Raëlian

Da, sunt un Raëlian, un discipol al religiei infinitului în timp şi spaţiu, un copil al Pământului care a descoperit urme ale părinţilor noştri din stele şi care încearcă să îi facă ştiuta restului Umanităţii aceasta fabuloasa poveste a noastră.

Din păcate, eu cred că cineva nu devine Raëlian; într-o bună zi acela descoperă mesajele şi simte un ecou al propriilor sale gânduri, al propriilor sale preocupări.

Într-o anumită zi sau alta, zăpăciţi în faţa impenetrabilului abis al timpului şi spaţiului, cu toţii am încercat să disipam misterul originilor noastre şi nesiguranţa viitorului nostru. Mesajele mi-au oferit răspunsurile la aceste preocupări.

Desigur, cuiva care a primit o educaţie tehnica şi ştiinţifică, anumite pasaje din mesaje nu apar ca fiind foarte „ortodoxe” şi nu sunt în concordanţă cu învăţăturile tradiţionale. Dar haideţi să aplicăm sfatul lui Montaigne „şi să lăsăm totul să treacă prin sita şi să nu mai adăpostim nimic în minte din cauza autorităţii şi pe credit”.

Dacă începem să studiem prin analize critice toate elementele mesajelor, vom deveni repede conştienţi de faptul că avem de a face cu un monument extrem de solid.

Întotdeauna am intuit că exista o legătură între toate poveştile mai mult sau mai puţin fabuloase care veneau din timpurile străvechi şi că exista în fiecare dintre ele unele pepite de aur în amestecul de non-sensuri…

Am început să caut firul Arianei, şi am avut confirmarea contactelor cu Elohim, care au existat întotdeauna. Am găsit urme în miturile şi amintirile civilizaţiilor străvechi:

Mitologia greaca ne relatează o întreagă serie de Zei,

Semi Zei şi giganţi ai timpurilor străvechi; Mahābhārata, poemul mistic din India, cu cele două parţi ale sale: Veda şi Rāmāyana;

— Ghilgames-ul, poemul epic Babilonian

— Kojiki din Japonia care relatează ce s-a întâmplat la început

— Popol Vuh şi Cronica lui Akakor din America Latina

— Şi mai aproape de noi, cartea lui Enoh, Kabbala, Biblia

— Unele urme fizice pot fi văzute în valea de la Nazca (gravuri), la Baalbeck şi unele în Tiahuanaco, Insulele de est (Ile de Paques) şi în majoritatea altor locuri din toată lumea.

Avem la dispoziţie toate piesele puzzle-ului pentru a construi povestea originii noastre.

În timpul lecturii mesajelor am avut anumite ocazii de a-mi pune unele întrebări fata de unele contradicţii aparente care puteau exista între anumite fapte citate şi cunoştinţe comune. Se pare ca noi consideram a fi realizări ştiinţifice ceea ce sunt de fapt ipoteze fragile şi contestabile, iar eu găsesc contradicţii insurmontabile în învăţăturile ştiinţifice de astăzi.

Întotdeauna am gândit ca toate fenomenele naturii care sunt susceptibile de a fi înţelese în univers sunt coerente şi ca ele toate depind unul de celălalt, într-un mod mai mult sau mai puţin complex.

Dezvoltarea unor instrumente matematice din ce în ce mai abstracte a orientat fizica pe o cale care este logica într-un mod bizar, dar în afara realităţilor materiale.

În felul acesta a pretins Einstein ca viteza luminii este o limita insurmontabilă a tuturor vitezelor din univers, comiţând monumentala eroare de a lua ca principiu faptul ca spaţiul este uniform gol şi identic în orice parte a cosmosului, în afară de stele şi planete.

Dincolo de norii care înconjoară planeta noastră, densitatea moleculelor gazoase scade progresiv odată cu altitudinea, pana atinge un nivel pe care noi îl numim „vid”.

Dar „vidul” interstelar este străbătut de raze de toate felurile: raze x, infraroşii, unde radio, etc. Aşa ca toate ondulaţiile implica existenţa unui mediu ambiental care ondulează, spaţiul interstelar nu este vid, după cum ne-ar face aparentele să credem, ci este plin de substanţe capabile să onduleze: o subcuanta compusa dintr-o infinitate de particule comparabile cu mărimea atomului, aşa după cum o ştim.

Ondularea implica mişcare, iar mişcarea, energie. Într-un secol în care credem că echivalentul masei şi al energiei este absolut adevărat, nu este logic să negam existenta unei mase a spaţiului interstelar şi intergalactic.

Spaţiul este eterogen, iar caracteristicile locale ale acestui spaţiu depind de gradul energetic al părţii aflate sub observaţie. Pământul şi sistemul solar se scalda într-un mediu energetic difuz de particule „subcuantice”, a cărui presiune este responsabila pentru ceea ce noi numim forţele de atracţie.

Spaţiul gravitaţional este comparabil cu o atmosferă gazoasa, similara cu atmosfera aeriana.

Viteza propagării undelor este în funcţie de densitatea locala şi nu o constanta, după cum cred relativiştii, aşa ca toate distantele cosmice trebuie recalculate.

Toate distantele în ani lumina calculate de către metodele tradiţionale sunt supraestimate. Stelele care ne înconjoară sunt mult mai apropiate decât credem. Şi mai mult, dezvoltarea teoriilor care confunda dimensiunile spaţiului şi ale timpului sunt ridicole.

Factorul timp, care este parazitar tuturor formulelor şi ecuaţiilor fizicii, este un element arbitrar.

Timpul nu are o existenta proprie; noţiunea pe care o avem este subiectiva şi este derivata din propria noastră organizare biologica şi mentala. O proiectam în lumea exterioară, lansând o irezistibila iluzie a unui „timp absolut universal”.

„Timpul ştiinţific este convenţional; se bazează pe standarde fizice susceptibile de a fi coordonate sub forme

diferite, într-un mod arbitrar”.

Concepţia noastră despre cosmos este în totalitate falsa, împreună cu conceptele noastre filosofice.

Găsesc peste tot în jur confirmări ale mesajelor. Este suficient se va deschideţi ochii pentru a înţelege această poveste fabuloasa a venirii Elohimilor pe Pământ şi creaţia ştiinţifică a vieţii în laboratoare, pe care noi înşine o vom repeta în curând.

Fără dubii, cunoştinţele mele de chimist m-au familiarizat cu afinitatea existenta între elementele chimice şi structurile biologice care participa în mecanismul vieţii. Dar chiar şi pentru o persoană obişnuită cu o minte curioasa, citirea rapidă a retrospectivelor ştiinţifice populare ne permite să intuim direcţia către care merg cercetarea biochimica şi medicală.

Deveniţi conştienţi de faptul că am reuşit să sintetizam anumite gene prin combinarea de nucleotide; acele segmente al moleculelor de ADN-ului au fost implantate în interiorul cromozomilor unor bacterii; ca transferul materialului genetic de la un organism la altul ne devine din ce în ce mai familiar…

Priviţi la direcţia luata de către cercetătorii câştigători ai ultimului Premiu Nobel…

Înţelegerea structurii moleculare şi a mecanismului pe care aceasta îl controlează deschide posibilitatea regenerării ţesuturilor şi înlocuirea de organe şi a creării de noi specii de animale şi cu timpul, a sintetizării de oameni după asemănarea noastră… şi ciclul porneşte din nou.

Studierea mecanismelor de codificare a informaţiilor ADN-ului din molecule ne permite să înţelegem şi să utilizăm memoria substanţelor din creierul nostru… substanţe care pot fi transferate de la un individ la altul. Deveniţi conştienţi de revoluţia biologica în desfăşurare şi a felului în care consecinţele acesteia vor crea o schimbare fundamentala în toate structurile noastre sociale şi politice.

Treziţi-vă, aici nu este vorba despre science-fiction.

A fi Raëlian nu înseamnă a fi închis într-un „grup auto-centrat”, convinşi că au găsit adevărul, simţindu-se superiori la un ştiu ce; Mişcarea Raëliana este pentru mine exact opusul unei secte.

Procedurile noastre au un tel ambiţios, dar noi progresam cu umilinţă, fiind conştienţi ca Omenirea este penalizata de agresiune, orgoliu, vanitate şi egoism.

Iubesc filosofia existentei noastre, dezvoltata de Mişcare, deoarece caută dezvoltarea completa a indivizilor. Ne învaţă să ascultăm ceea ce avem în adâncimea noastră şi să scoatem la suprafaţă tot ce avem mai bun în noi.

Viaţa exista peste tot în univers, dar viaţa noastră este unica şi este important ca să facem un succes din ea: „Viaţa asta-i bun pierdut, când n-o trăieşti cum ai fi vrut” (Eminescu).

Am găsit o înflorire prin studierea în adâncime a mesajelor, printr-o înţelegere mai bună a celorlalţi şi a mea, şi ele mi-au permis să devin mult mai conştient de gradul nostru de solidaritate.

Filosofia Mişcării este o filosofie a iubirii vieţii şi a creatorilor săi, o filosofie toleranta şi pacifista, care tinde să înlocuiască culpabilizarea senzualităţii şi eliberarea de toate tabu-urile, prohibiţiile şi inhibiţiile legate de sexualitate.

Aderarea la Mişcare nu este o comanda, fata de care am avut întotdeauna o mare neîncredere, ci un act voluntar şi îmbogăţitor care mi-a adus o mare plăcere prin propăşirea personala pe care am obţinut-o şi prin bucuria difuzării mesajelor în jurul meu.

Cred că noi nu trebuie să comitem eroarea – cea care s-a întâmplat cu Hristos – de a atribui o mai mare importanta mesagerului decât mesajelor. Lucrul esenţial este să devenim conştienţi ca extratereştrii au jucat întotdeauna un rol în istoria noastră şi ca nu doresc nimic mai mult decât să reînnoiască contactul cu noi.

Istoria Umanităţii ne arata ca fiecare stagiu de dezvoltare a necesitat o dezrădăcinare şi o reînnoire a credinţelor fundamentale în concepţiile noastre ştiinţifice,

sociale, filosofice şi religioase. Din păcate, „un nou adevăr ştiinţific nu se impune de obicei singur prin convingerea adversarilor săi; triumful sau rezulta din extincţia progresiva a adversarilor săi şi prin apariţia unei noi generaţii căreia acest adevăr i-a fost întotdeauna familiar”. (M. Planck).

Eu cred că ar trebui să ajutam oamenii să se ridice pe propriile picioare şi să descotorosească de aceste atele care sunt credinţele şi religiile; ar trebui să căutăm să disipam obscuratismul prin ridicarea nivelului de conştiinţă. Pentru ca, de-a lungul secolelor, religia a cerut şi câteodată a şi impus credincioşilor să „creadă” misterele şi cele mai delirante fabule, dar astăzi istoria noastră este uşor de înţeles şi depinde de noi ca să ne deschidem ochii şi minţile pentru a ne pregăti viitorul.

În prezent sunt conţinute începuturile viitorului nostru. Omenirea este în ajunul naşterii sale şi poate a morţii sale, iar cei care nu au înţeles sensul cuvântului „apocalipsa” vor avea poate dreptate mai mult ca oricând.

Noi, raëlienii, participam la trezirea Umanităţii şi la dezvoltarea conştiinţei cosmice.

Aceasta este direcţia implicării mele în aceasta munca ambiţioasă, care este prepararea Umanităţii în vederea urarii unui bun-venit Elohimilor.

CONSACRAREA PREOŢIEI MELE Yvan Girouxex-Preot Romano Catolic şi Profesor de catehism. Ghid Raëlian pentru Québec

Aş vrea să fie cunoscut faptul că am devenit interesat de tot ce era legat de Om şi Dumnezeu de la frageda vârstă da 12 ani. I-am văzut ca două similarităţi, Omul şi „Dumnezeu”, constituiţi din infinitate şi constituind infinitatea. Apoi am devenit cu adevărat interesat de „Dumnezeu” şi de relaţia mea cu El. M-am lăsat curând în mâinile contemplării, ale misticismului, ca şi cum aş fi încercat să scap de pe acest Pământ pentru a atinge cerurile.

Aşa că am citit, am pus întrebări, am cercetat şi am meditat. Am întreprins ani lungi de studiu pentru a merge

chiar mai adânc în subiect. Am studiat „omenirea”, filosofie, teologie şi în final, „religiologia”, deoarece aveam încredere în Om (încă mai am) şi în inteligenta sa.

Din moment ce sunt o persoană completa şi totala, am plecat în căutarea unei familii unde îmi voi putea dedica în întregime toată viaţa acestui „Dumnezeu” căruia îi puneam întotdeauna întrebări, după care mă uitam, pe care îl materializam în meditaţii şi contemplări, acest Dumnezeu cu care aveam lungi conversaţii ca şi cum ar fi fost un vechi prieten. Dar am ţinut în secret aceasta parte deoarece s-ar fi spus că sunt nebun.

Am găsit o comunitate religioasă de părinţi căreia i-am devotat şase ani ai vieţii mele, ca student şi pastor (seminarist) şi am petrecut minunate momente de descoperiri şi de formare în interiorul acestei comunităţi. Dar în curând am devenit conştient de un lucru pe care l-am găsit superficial. Era ceva care nu părea să îmi satisfacă cele mai profunde aspiraţii ale mele.

Iubeam să mă rog (încă mai iubesc asta), cum ar fi contactul cu creatorii mei, sursa mea de infinitate. Mi s-a spus de către mulţi oameni să fiu mistic, dar l-am văzut pe tatăl lui Iisus ca fiind om, după cum şi Iisus a spus „tatăl meu care este în Ceruri…” Gândul meu de a fi mai mulţi creatori decât unul a fost adevărat în acel moment. Şi mai mult, am cercetat Biblia şi am ajuns la concluzia că Iisus nu fusese Dumnezeu şi am fost febrilizat de un aspect al teologiei, „teologiştii morţii lui Dumnezeu” sau „teologia morţii lui Dumnezeu”. Într-un anume fel eram un ateu, dar mi-a fost frica sa admit acest adevăr.

Am detectat în aceste scoli cu gândire teologica o altă formă de mistificare.

Nu am putut să găsesc satisfacţia completa la întrebările mele numeroase, interogaţiile asupra Omului şi a credinţei sale, asupra omului în implicările lui religioase şi sociale, asupra acestei Biserici pe care am găsit-o ca fiind complet în afara subiectului, chiar falsa, din când în când.

Cu toate acestea, am lucrat în mijlocul „Bisericii” zisa

ca fiind a lui Hristos, în numeroasele mişcări pe care le include şi în acelaşi timp m-am specializat în ştiinţa religiilor (regiologie) pentru a cerceta şi mai adânc.

Studiile mele mi-au dat aripi să muncesc în interiorul mediului meu, să-l chestionez şi de altfel să-l agit puţin. Încă simţeam neînţelegerea.

Aceasta cercetare, care mi-a luat încă trei ani, m-a condus către un fel de goliciune, un fel de întristare. Nu puteam tolera aşa de mult misticism, aşa de multă orbire. Îmi plăcea să studiez, dar atinsesem punctul în care nu mai simţeam o bază solida. Am simţit ca lentul proces raţional folosit pentru a justifica unele structuri pastorale şi ecleziastice, misticismul sau obscuratismul, era irelevant, scos din tema, şi îl respingeam din ce în ce mai mult. Acei oameni care nu îmi împărtăşeau viziunile gândeau despre mine că eram critic şi superficial. Se acomodaseră cu idei banale în credinţa şi în religia lor, şi încă o mai fac şi astăzi.

În acel moment m-am decis să fac un pas în spate pentru un an şi să caut adevărul în „sufletul" meu. Încă predam, dar nu eram implicat în nicio mişcare. L-am întrebat pe Iisus, şi am simţit că încep să văd lumina.

Pe 9 noiembrie 1976, am luat parte la o conferinţă ţinută la Plăteau Auditorium, în Montreal, de Claude Vorilhon „Raël". În acea noapte, am simţit cu adevărat ca anii mei de studiu nu fuseseră în van. Am înţeles multe lucruri, pe lângă altele pentru care am fost întotdeauna un „ateu" în adâncul meu, şi că eram profund religios de asemenea. Am fost interesat în chestiune, iubeam Omul, rugăciunea ma ţinuse în comunicare constanta cu grupul de extratereştri, creatorii noştri, Elohim, pe care-i demistificam din ce în ce mai mult în fiecare zi. Am înţeles totul într-o clipă. Eram fericit, l-am recunoscut în Raël pe „Iisus vorbind în propria lui era". Ceva s-a întâmplat cu mine, m-a luminat, am căzut topit lui; în 90 de minute, tot ce era în interiorul meu a fost reconstruit din nou, totul era conectat, totul devenise armonios din nou, şi niciodată nu a mai încetat de atunci. Am fost vrăjit şi s-a văzut.

În fond şi la urma urmei, din gura lui am auzit adevărul, aşa de simplu, aşa de clar şi cu asemenea dovezi, acest adevăr pe care l-am căutat pentru aşa de mulţi ani pe calea cea grea. A fost ca şi cum un blocaj mintal ar fi fost înlocuit instantaneu.

M-am dus la conferinţă cu câţiva prieteni, dar s-a confirmat mai târziu, nu a declanşat o aşa reacţie şi în ei. În seara aceea ei au notat o schimbare în mine, şi au văzut-o şi mai mult după aceea. Era ca şi cum mesajele provocaseră un „click" în mine, dar ei nu admiteau ce văzuseră. Am devenit liniştit, fericit şi luminos. Îi pot auzi cum încearcă să respingă, să distrugă prin raţiuni mistice, acest adevăr minunat, simplu şi eliberator, care a devenit muzica delicata în urechile mele, aceste veşti bune în toată plenitudinea lor, în toată întregimea lor, în toată claritatea lor. Ei l-au respins pe Raël şi mesajele lui de la Elohim, în acelaşi fel în care oamenii au încercat să-l respingă pe Iisus şi mesajele sale.

Aceste câteva momente cu „Raël" au revelat sinteza a mai mult de 12 ani de cercetare, analize, angajamente, suferinţe şi darul meu.

Acum voi fi capabil să-mi dedic întreaga fiinţă pentru răspândirea acestor măreţe vesti, a acestei măreţe eliberări, iar asta se va întâmpla prin intermediul inteligentei, înţelegerii, armoniei şi echilibrului minţii mele zgâlţâite. Nu a fost uşor să mă descurc cu relaţiile familiei mele, sotiei mele, prietenilor mei, mediului meu profesional, cu Biserica şi cu prietenii care sunt încă preoţi. Dar am primit mult ajutor de la aşa de mulţi prieteni treziţi şi prin ghidarea pe care am primit-o în timpul sesiunilor de trezire a corpului şi a minţii. M-am uitat la toţi anii mei de studiu ca şi cum i-aş fi petrecut într-un laborator, o pregătire directa pentru viaţa pe care în prezent o îndrumez ca ghid în aceasta minunata mişcare, în aceasta „ciudata" dar minunata „noua" religie, aceasta tânără religie ateista. Nu simt că a fost o rupere de lucrurile din trecut, deoarece continui ceea ce am început ca şi copil: înţelegerea începuturilor Omului,

geneza, faptul de a fi în stare să umblu prin lumina şi să construiesc prezentul, întotdeauna să demistific şi întotdeauna să transform şi să scot la suprafaţă adevărul după aproape 2.000 de ani de încrustare, prin adâncirea înţelegerii numeroaselor mele aspecte teologice, filosofice şi religioase date lui Raël de către creatorii Umanităţii, Elohim, aşa încât să trăim prezentul şi să ne uitam înainte către un viitor splendid.

În acea noapte am fost zguduit de mesaje, aşa de mult pentru că le simţisem de aşa de mulţi ani, într-un fel inconştient. De atunci am simţit mesajele în fiecare parte a vieţii mele, chiar şi în cele mai ascunse colţuri, în munca mea profesionala ca educator, viaţa mea familiala, sociala şi politica. Mi-au dat toate credinţele mele peste cap, dar eram pregătit de multă vreme. Îl aşteptasem, şi chiar predicasem despre acest profet al Elohimilor. Dar nu puteam înţelege foarte bine. Apoi… dintr-odată totul a devenit clar: mesajele m-au trezit, m-au privit în faţă. Am putut înţelege dintr-odată Biblia cu totul, pe Iisus şi pe Yahweh.

Am fost aşa de fericit ca un asemenea eveniment s-a întâmplat încât am vibrat de bucurie. Era ca o ploaie torenţială rece în mijlocul fierbinţelii, umeda, în perioada de vara.

L-am întâlnit pe Raël câteva zile după conferinţă, pentru prima dată. Într-o săptămână am citit cele două mesaje de două ori. Raël mi-a spus: „Ai totul în tine pentru a găsi răspunsurile la problemele tale. Din moment ce vor fi rezolvate, vei fi cu 80% mai eficient. Problemele tale familiale te copleşesc, te opresc şi te paralizează”. Acum înţeleg ce a vrut să spună. Sunt aşa de fericit că am ales calea către vigilenta şi conştiinţa.

Din acel moment, am citit mesajele de multe ori, iar faptul că am devenit un Ghid a fost consacrarea preoţiei mele pe care întotdeauna o căutasem. Am înţeles că nu aşteptasem degeaba şi că am continuat biserica adevărată, din moment ce urma sa îl urmez pe ultimul mare profet al Anilor Apocalipsei şi urma sa muncesc la difuzarea

mesajelor Elohimilor, creatorii noştri, mergând la munca în aceasta „armonie” căreia i-am dedicat deja viaţa mea, din moment ce aceste mesaje anunţau” religia religiilor”, religia infinitului, religia inteligentei Omului şi a eternităţii materiei.

În acest fel, atunci, a fost sfârşitul şi începutul meu. Şi sunt fericit şi iubesc. Am fost eliberat de îndatoririle mele ca specialist în religie. Predau matematica şi franceza ca subiectele mele de baza şi religia şi comportamentul moral ca subiecte secundare. Nu am vorbit niciodată deschis despre mesaje în mediul meu profesional, dar oamenii le pot simţi în comportamentul meu, şi sunt respectat pentru asta. Este aproape timpul în care colegii mei ma vor întreba despre mesaje, o simt pur şi simplu, sunt sigur de asta. Oriunde m-aş duce în altă parte, difuzez mesajele prin prezenta mea şi prin cuvintele mele. Am „apostat” de biserica Romano Catolică chiar dacă mai sunt convins că nu a fost nicio ruptura, ci mai degrabă o continuare a adevărului. Asta ma reîntinereşte şi mă gratifica.

Întreaga mea viaţă este dedicata revelării tuturor oamenilor de buna credinţă a acestui adevăr demistificator, acestui mesaj de iubire, fraternitate şi pace; acestei serenităţi, acestui mesaj unic şi revoluţionar, celor care caută să-l înţeleagă cu ochii inteligentei, pe care creatorii noştri Elohim ne-au dat-o, cu ochii înţelepciunii, creata şi infinită.

SA DEVENIM ACTIVI PENTRU A NU DEVENI RADIOACTIVI.

Michel Beluet – Ghid National Formator pentru USA

Aici este mărturia mea, în care voi elabora motivele profunde şi fundamentale care m-au condus să devin ghid în Mişcarea Raëliana, după ce am luat în serios implicaţiile pe care le va genera adeziunea mea. Mesajul dat lui Claude Vorilhon „Raël”.

de către Elohim, implica o reconsiderare totala la toate nivelurile, individual, social, politic, ştiinţific, filosofic şi religios. Aceste lucruri permit implicarea universala în

construirea societăţii de mâine. Cum am ajuns la aceste concluzii?

De 12 ani am fost interesat într-o serie ciudata de teme şi am încercat să fiu informat de orice lucru care se întâmplă, de asemenea de tot ce se întâmplase în trecut, pana am atins un stagiu în care ma chestionam despre evoluţia Umanităţii. Şi eu, ca mulţi alţii, analizam totul în timp ce visam la o lume perfecta. Ce am descoperit şi care sunt speranţele mele? Sunt sintetizate aici:

ORIGINILE VIEŢII

Nu eram satisfăcut de teoria creaţiei divine, cu toate că apărea sa existe o constanta: în toată lumea, toate religiile şi mitologiile vorbeau de creaţia Omului de către unul sau un număr mai mare de Zei care veniseră din Ceruri. Am ajuns atunci la concluzia că trebuie să fie un anumit adevăr în acest prim gând, palpabil şi material, ceea ce însemna ca Omul vine de altundeva decât de pe Pământ. Teoria evoluţiei care susţine ca Omul este rezultatul mutaţiilor succesive începând de la materia anorganica care s-a transformat în fiinţele organice care suntem, părea să aibă prea multe lipsuri pentru a fi o teorie valoroasa. Şi mai mult, ea este chestionata în prezent de către oameni de ştiinţă eminenţi.

OMUL

Am notat ca încă de la începutul timpului Omul a arătat o lipsă de toleranta, iubire, respect şi fraternitate, în relaţiile sale cu alţii. Doream ca aceste deficiente să fie eliminate dintre relaţiile umane.

SOCIETATEA

În timpul istoriei, repetarea oricărui tip nereuşit de guvernare care încerca să rezolve problemele fundamentale ale Umanităţii m-au forţat să mă gândesc la un sistem care să permită alegerea celor mai calificaţi oameni de pe Pământ, care să fie interesaţi numai de îmbunătăţirea societăţii noastre.

Asta urma sa implice faptul că nu se va mai plăti pentru trusturile politice, militare şi industriale care au permis un mare număr de războaie mortale şi o creştere

fără sfârşit a armelor de distrugere în masa, în numele unor valori precum tara mama, munca şi familia, şi servirea Omului de către Om. Am devenit conştient ca Omenirea a atins o epocă cruciala, decisiva în evoluţia sa, în care viitorul Omului a devenit o miza.

RELIGIILE

Am simţit ca a existat, la baza tuturor religiilor, un adevăr fundamental şi accesibil, dar şi de asemenea ca sistemul primitiv şi obscuratismul au folosit acest adevăr pentru a înrobi omul la restricţii absolute. Am simţit, de altfel, ca acest adevăr, după cum fusese revelat de profeţi, trebuia să fi venit de la fiinţe care atinseseră un nivel foarte înalt de înţelepciune. M-am opus ideii ca Omul trebuie să fie vinovat datorită naturii sale carnale şi eram împotriva tuturor celor care căutau să diminueze oamenii sub pretextul că vor fi mai măreţi după moarte, într-o altă dimensiune. Eram convins ca omul poate atinge un nivel superior de conştiinţa în timp ce va rămâne în armonie completa cu natura sa umană.

ŞTIINŢĂ

Aceasta curiozitate originara pe care Omul a transformat-o într-un studiu sistematic al lui însuşi în mediul în care trăieşte, a permis Umanităţii să împingă frontierele inexplicabilului. Am ştiut că folosirea ştiinţei pentru a rezolva problemele cu care civilizaţia noastră se confrunta este posibila, dacă ştiinţa este folosita cu înţelepciune. Poluarea, suprapopularea, foametea, criza de energie – toate aceste probleme pot fi rezolvate de ştiinţă în armonie cu Natura, şi este imperativ ca acest ideal să fie atins cât mai curând posibil. Eram la fel de conştient de aspectul temporar al cunoştinţelor noastre şi ca fiecare teorie este doar o tentativă de interpretare a faptelor, care ele însele sunt incontestabile.

NECUNOSCUTUL

Eram conştient de tot ceea ce era inexplicabil pe Pământ şi care ne permitea noua să credem că fiinţele inteligente extraterestre interveniseră în cursul istoriei noastre. Toate acestea fiindu-mi destul de naturale mie,

ştiind ca într-o bună zi vom putea explica totul.

Am fost conştient apoi de prezenta stare de lucruri şi speram într-o lume mai buna, într-o evoluţie a Umanităţii către o mai multă armonie şi non-violenta, mai multă fraternitate, şi nu puteam fi satisfăcut de nicio organizaţie existenta, fie ea religioasă, politica sau sociala. M-am simţit neputincios şi singur. A fost atunci, în 1978, când am auzit despre mesajele pe care extratereştrii i le încredinţaseră lui Claude Vorilhon în decembrie 1973, care erau conţinute în „Cartea care spune Adevărul" şi în a doua carte, „Extratereştrii m-au dus pe planeta lor". Eram umplut de bucurie în timp ce citeam aceste două cărţi, în care erau sintetizate toate speranţele mele de a atinge aceasta armonie, aceasta pace şi aceasta fraternitate care au lipsit dintotdeauna de pe Pământ. Cărţile prezintă de asemenea şi căile folosite de către Părinţii noştri pentru a trece peste aceleaşi probleme cu care suntem şi noi confruntaţi. Dar ca buni părinţi ce sunt, ei ne lasă liberi să alegem, deoarece ne considera ca fiind indivizi capabili de a alege.

Am decis să devin un ghid aşa încât să fiu în stare să comunic aceasta speranţă a lumii, pentru ca Omenirea să fie capabila sa atingă Epoca de Aur în care Omul va putea să se realizeze în totalitate. Nu voiam să rămân un martor pasiv la evoluţia umanităţii către o posibilă autodistrugere, ci mai degrabă un om activ, pentru a putea evita posibilitatea ca într-o bună zi să devenim radioactivi.

DE LA MARXISM LA RAËLISM – ADEZIUNEA Jean-Bernard Ndioga-Awirondiogo-Licenţiat în Ştiinţe Politice şi ex-Marxist

Nu era uşor, pentru cineva obişnuit să raţioneze în termeni ai evoluţiei, ai claselor şi a luptei între clase să înţeleagă şi să accepte ca ceva fantastic, minunat şi reconfortant exista dincolo de „tradiţii".

Dar prin intermediul mesajele Elohimilor, toate absurdităţile aparente ale scrierilor Biblice au devenit dintr-odată, pentru mine, nobile, practice şi de o importantă infinită.

Vestea ca omul nu este rezultatul unei şansă întâmplătoare, ci a unei creaţii ştiinţifice şi înţelepte a cuiva care l-a făcut după chipul Său şi după asemănarea Sa! Ce adevăr sublim!

Şi să gândim ca într-o zi oamenii de pe Pământ îşi vor egala creatorii, pe extratereştri!

Acum, timpul anunţat a sosit.

Raël, lumina Elohimilor pentru oameni, şi-a început misiunea.

Acum el sta cu noi, ghizii, care îl vom ajuta prin răspândirea mesajelor creatorilor noştri cereşti, mai mult ca niciodată.

Aşa încât Pământul la rândul sau se va alătura concertului civilizaţiilor intergalactice care exista în infinitatea universului…

O NOUĂ ARTA DE A TRĂI Michel Deydier – Psiholog şi Ghid Raëlian

Exista în univers un număr infinit de entităţi psihosomatice sau dacă preferaţi, personalităţi, cu respectivele lor activităţi biologice, energetice şi mentale. Relaţiile sociale dintre aceste entităţi necesita o foarte importanta adaptare a înzestrării, fără de care Omul nu poate forma un grup social. Bogăţia mentală a omului este condiţionată de aptitudinile sale, care îi permit în orice moment să chestioneze tot din ceea ce este alcătuită viaţa, iar asta îl face fericit sau nefericit.

Am uzitat de aceeaşi resursa când am încercat să trasez calea care ma putea duce către conştiinţa personală şi progres. Cunoştinţele omului sunt o chestiune de versatilitate. Cineva trebuie să se strecoare în cea mai mică deschidere a conştiinţei, apoi să evolueze în cele mai adânci straturi ale subconştientului, fără să distrugă fauna lor, „răul îşi ia frustrările”, dar acel cineva trebuie mai mult ca oricând să înveţe, „te frustrez, ma frustrezi”. Povestea nu se schimba niciodată şi va fi întotdeauna la fel.

Dacă doreşti să te catari în interiorul capului tău, va trebui să înveţi mai întâi să te zgârii în timp ce urci, sunt aşa de multe lucruri pe care nu doreşti să le vezi. Deci,

înfruntă-le şi începe să razi de tine, văzând cât de inutil poţi să fii, cât de conştient vei deveni de stupiditatea şi vanitatea ta, de măreaţa persoana care vei deveni şi nu te vei mai vătăma niciodată, deoarece te-ai asumat ţie în totalitate, pana sa te iubeşti.

În această stare a minţii am recunoscut finalitatea mesajelor; prima data am recunoscut, apoi am digerat într-un lung proces digestiv, care a avut perioadele sale de activitate, trebuie să mărturisesc.

Prima data nu a fost o simplă coincidenţă, ci o reală coliziune, în care o imensă spălare de creier, mai mult sau mai puţin conştientă, s-a produs, punând înapoi fiecare lucru la locul său. Un psiholog fiind prin definiţie o persoană dezorganizata pe dinafara (dar destul de organizata în interior), am fost uluit să văd cum informaţiile revelate de extratereştri nu doar şi-au găsit locul în mintea mea, dar de asemenea au stabilit o incredibilă sinteza între elementele vieţii mele. Ce este chiar şi mai incredibil sunt schimbările creative pe care acum le voi folosi pentru a-mi ajuta pacienţii.

Acţiunile cauzează reacţii; am fost condus să verific unul cate unul principalele elemente ale mesajelor. Destul de onest, am ajuns la un număr de concluzii: unele erau absurde, altele mai puţin. Am refuzat să urmez un crez, deoarece operaţiile mentale legate de credinţă nu au nimic de a face cu operaţiile care rezulta în raţiuni logice, chiar şi cu verificări subiective.

Nu cred orbeşte în extratereştri, le înţeleg cu adevărat rolul şi prezenta într-o manieră adevărată şi reflectata, prin înţelegerea completa a decorului. În acest fel, susţinut de aceste concluzii, am aruncat o a doua privire la punctele importante ale studiilor mele. M-am întors ca o clătită de pe o parte pe alta şi spre marea mea surprindere, nu am găsit prea mare brânză. Se presupunea ca eu remediez bolile minţii şi tocmai am descoperit cât de ridicol şi de limitat eram. Am descoperit ca psihoterapia sta pe o bază Iudeo-Creştina care este bine mascata. Dacă te uiţi la ea din acest unghi, acest gând nu este foarte

liniştitor şi nici nu este foarte curat. Dar pe de altă parte, cine nu a fost niciodată înşelat de Societate? Fie şi aşa, oricine trebuie să reacţioneze la aceste uzurpări; aşa ca iată-mă pe aceasta mica ambarcaţiune care cara adevărul, frumos, sănătos şi care construieşte un proces de eliberare.

Mesajul dat lui Claude Vorilhon de către extratereştri reprezintă, în propria mea minte, cel mai inteligent răspuns pe care l-am putut găsi vreodată despre originile Umanităţii, la fel ca şi despre destinul civilizaţiei noastre şi iluminarea unei noi arte de a trăi.

Ader la acest impuls fără nicio ezitare.

Refuz să-mi concentrez viaţa pe o ideologie individuala egoista. Un instinct profund m-a condus să studiez acest raport, un vechi instinct puţin uitat, care îi da omului puterea de a se înălţa din nou. Fiecare om îl are, fiecare din noi poate participa în renovarea vieţii colective, la propriul sau nivel, în timp că îşi va folosi facultatea de adaptare şi instinctul sau de supravieţuire.

Aici sunt cele două lucruri care îl fac pe Om creatura care este cea mai apta sa îşi modifice mediul sau terestru şi cosmic, şi care îl autorizează să facă ultima alegere în marile momente umplute cu pasiune ale istoriei.

Niciodată nu a fost aşa de aproape societatea de ţintele sale, şi este doar natural pentru ca ea să fie aşa de deranjata.

Istoria trecută abunda de evenimente, dovezi incontestabile ale valorilor evoluţionale ale suferinţei. Prezentul arata problemele logice ale marilor reguli ale evoluţiei. Viitorul oferă o panorama plesnind de posibilităţi, datorate unirii valorilor morale cu valorile capitalului, tehnice şi ştiinţifice.

Acestea sunt motivaţiile care mi-au permis să înţeleg mesajele date de către extratereştri. Şi sunt fericit că am avut oportunitatea să-mi ofer mărturia. Îmi dau sprijinul ferm mesajelor, fără nicio rezervă, iar aspiraţiile mele sunt după imaginea paşilor care au făcut posibila crearea vieţii pe planeta noastră.

5

ANEXA

Întâlnirea din 7 Octombrie, 1976*

Pe data de 7 octombrie 1976, în jur de 50 de Raëlieni au fost la La Negrie, lângă Roc Plat, în Dordogne în sud-vestul Franţei pentru prima aniversare a contactului din 7 octombrie 1975, comemorând timpul în care Raël a fost luat pe planeta Veşnicilor şi a primit mesajul conţinut în cea de a doua carte: „Extratereştrii m-au luat pe planeta lor”. Întâlnirea trebuia să aibă loc la ora 15.00. La ora 14.45 toţi sosiseră şi se adunaseră în jurul lui Raël. Era un sentiment profund de armonie printre participanţi, care erau excitaţi să petreacă aceste momente în compania ultimului dintre marii profeţi. Dintr-odată cineva a început să strige: „Ce este ceea ce cade din cer?” Fulgi mari cădeau din cerul senin. Păreau să fie făcuţi dintr-o substanţă ca de bumbac, iar când atingeau pământul, se topeau în câteva secunde. Apoi cineva a strigat: „Iată, este ceva foarte strălucitor pe cer!” Două obiecte luminoase, amândouă foarte strălucitoare, erau chiar deasupra noastră. Căderea fulgilor a durat în jur de zece minute, apoi obiectele au dispărut brusc. Roger, un ghid din Toulouse care lucra într-un laborator de cercetare, a reuşit să obţină o monstra din fulgii ca de bumbac, dar pana sa o ducă la analize s-au vaporizat.

Toţi oamenii care au avut privilegiul să trăiască aceasta experienţa extraordinara nu au fost dezamăgiţi, chiar dacă asta însemna un drum lung de-a curmezişul Franţei pentru unii, iar pentru alţii chiar şi mai departe, pentru a le fi transmis planul celular de către Raël. La momentul precis şi în exacta locaţie în care avea să aibă loc întâlnirea, Elohimii au oferit un semn celor prezenţi, semn pe care nu-l vor uita niciodată.

Pentru prima dată, Raël nu a fost singurul martor la activităţile Elohimilor. Au fost 50 de oameni cu el, care pot mărturisi acest fenomen.

Philippe, ghidul din Belgia, a aflat mai târziu din citirea unei cărţi ca acelaşi fenomen a fost observat în

Brazilia, Belgia şi mai cu seamă în Italia, în timpul unei partide de fotbal care a trebuit să fie întreruptă. Au fost de fiecare dată aceleaşi nave strălucitoare şi fulgii ca de bumbac.

Raël insista ca întâlnirile nu au ca scop faptul de a fi martori la fenomenele OZN, dar cu toate acestea, mulţi participanţi încă doresc ca Elohimii să le ofere iarăşi plăcerea de a apărea…

Mesajul primit de la Elohim, 14 Martie, 1978*

Transmis telepatic lui Raël la miezul nopţii:

„Eu, Yahweh, prin intermediul cuvintelor mesagerului meu Raël, adresez oamenilor de pe Pământ următorul mesaj".

„Fiţi pregătiţi! Nu este imposibil ca alţi Extratereştri să facă un contact foarte curând cu oamenii de pe Pământ. Ei sunt oameni pe care i-am creat de asemenea ştiinţific într-o altă parte a universului şi cu care nu avem nicio comunicare directa în prezent, din motive pe care nu vi le putem explica acum fără să creăm o tulburare serioasă. Trebuie să ştiţi pur şi simplu ca noi contam pe voi ca să le revelaţi acelor oameni adevărata lor origine, pentru ca ei sunt fraţii voştri din spaţiu şi, la fel ca şi voi, sunt în căutarea creatorilor lor. Spuneţi-le adevărul revelat în mesajul din 7 octombrie, din anul 30 al Erei Apocalipsei conţinut în Cartea care spune adevărul".

Este important de notat ca acesta este primul şi singurul mesaj pe care Raël l-a primit telepatic în trei ani. Tot ce oamenii ar trebui să ştie, sau aproape totul, a fost spus în primele două mesaje.

Modificări ale Noilor Porunci

A şasea dintre noile porunci care se găseşte în cel de-al doilea mesaj este modificată. Cu scopul de a evita îmbătrânirea exagerată a capilor Mişcării Raëliene, Ghidul Ghizilor va fi ales pentru o perioadă de şapte ani de către ghizi de nivelul 5, care trebuie să fie cel puţin 12 la vot. Pana în momentul în care vor fi cel puţin 12 ghizi de nivelul 5, nivelurile 4 şi 5 se vor uni pentru a vota şi trebuie să fie un total de 12 oameni pentru a decide. Dacă

nu sunt suficienţi ghizi la aceste două niveluri, ghizii de nivelul 3 vor fi admişi pentru a vota. Ghidul Ghizilor va fi ales dintre nivelurile 4 şi 5 şi va fi eligibil pentru realegere la sfârşitul mandatului sau de şapte ani.

Aceasta modificare implica de altfel şi o modificare a celei de-a patra dintre noile porunci, conţinută de asemenea în cel de-al doilea mesaj: donaţia anuala, care este egală cu cel puţin 1% din venitul net anual trebuie plătită Fundaţiei Raëliene. Asta va asigura nevoile Ghidului Ghizilor şi-i vor permite să-şi dedice tot timpul misiunii sale: răspândirea mesajelor. Aceasta modificare sugerată de Raël a fost acceptata de creatorii noştri care înţeleg nevoia de schimbări, aşa încât Mişcarea să poată deveni mai eficienta şi să accelereze difuzia mesajelor.

Mesajul primit de la Elohim, 13 Decembrie, 1997

Acum 24 de ani, am dat Mesajul nostru final bărbaţilor şi femeilor de pe acest Pământ prin gura profetului nostru Raël, fiul nostru iubit. Cel care, după cum a fost profeţit, va veni şi va distruge „mitul lui dumnezeu”.

Timp de 24 de ani voi, Raëlienii, care i-aţi recunoscut oficial şi public pe creatorii voştri, aţi muncit pentru ca noi să fim primiţi cu bine în Ambasada ceruta. Devotamentul şi eforturile voastre ne-au încălzit inima şi cei mai credincioşi dintre voi vor fi printre cei care vor fi recompensaţi.

În toate religiile sunt oameni care merita iubirea noastră, dar Raëlienii sunt cei care ne sunt cei mai apropiaţi. Ei sunt noul Popor Ales şi într-o zi vor avea o nouă Tara Promisa, pentru ca Dragostea lor se bazează pe conştiinţă şi înţelegere şi nu pe o credinţă oarba.

Cei care ne iubeau ca pe unul sau mai mulţi zei au fost preţioşi în ochii noştri şi nu aveau o alta alternativă în erele preştiinţifice, dar cei care – ştiind azi că nu suntem supranaturali, ci după chipul lor – continua sa ne iubească sau chiar ne iubesc şi mai mult, ne înduioşează şi mai tare şi vor fi recompensaţi şi mai mult, pentru că ne iubesc cu conştiinţă şi nu numai cu credinţă. Iar conştiinţa îi face să ne semene.

Am cerut să fie construită o Ambasada pentru a ne primi în apropiere de Ierusalim, dar autorităţile poporului cu gât înţepenit au refuzat de multe ori să acorde autorizaţiile şi extrateritorialitatea necesare.

Preferinţa noastră pentru Ierusalim era pur şi simplu sentimentala, pentru ca pentru noi Ierusalimul este peste tot unde oamenii ne iubesc, ne respecta şi doresc să ne primească cu respectul care ne este datorat. Şi Poporul Ales, ştiind cine suntem, este acela care vrea să ne primească, adică raëlienii. Adevăraţii evrei pe Pământ nu mai sunt poporul lui Israel, ci toţi cei care ne recunosc drept creatori şi vor să ne vadă din nou.

Legătura pe care o aveam cu poporul lui Israel este gata să se rupă şi noua Alianţa ajunge la sfârşit. Le rămâne foarte puţin timp să-şi înţeleagă greşeala înainte de a fi din nou împrăştiaţi.

În aşteptare, autorizaţiile şi extrateritorialitatea necesare pentru edificarea Ambasadei noastre trebuie cerute tuturor naţiunilor şi raza de un kilometru poate fi compusa din apa la fel ca şi din pământ, cu condiţia ca navigaţia să fie interzisă.

Când o tară va acorda autorizaţia, Israel va avea o ultimă şansă de a acorda aceasta autorizaţie cu o perioadă limitată de gândire şi va conserva prioritatea, sau Ambasada va fi construită în altă parte şi poporul lui David va pierde din nou protecţia noastră şi va fi împrăştiat.

Tara pe teritoriul căreia va fi edificată Ambasada, sau care a dat sau vândut un teritoriu în scopul acesta acordând extrateritorialitatea necesara, îşi va vedea viitorul asigurat şi înfloritor, va beneficia de protecţia noastră şi va deveni centrul spiritual şi ştiinţific pentru mileniile următoare.

Ora întoarcerii noastre e apropiata şi vom susţine şi vom proteja pe cei mai devotaţi dintre voi. Inamicii voştri vor vedea din ce în ce mai mult braţul nostru atotputernic lovindu-i, şi în special uzurpatorul din Roma, cardinalii săi şi toţi cei care acţionează în numele nostru fără să fi fost mandataţi.

Anul 2.000 nu reprezintă nimic pentru noi şi pentru majoritatea celor care trăiesc pe Pământ şi care nu sunt creştini, dar mulţi profeţi falşi vor încerca să folosească aceasta schimbare de mileniu pentru a-i induce în eroare pe oameni. Lucrul acesta a fost prevăzut şi este o selecţie a celor mai conştienţi. Urmaţi-l pe Ghidul Ghizilor, el vă va spune cum să evitaţi capcanele acestei perioade de tranziţie, pentru ca el este Calea, Adevărul şi Viaţa.

Buddhismul are din ce în ce mai mult succes pe Pământ, şi este foarte bine deoarece aceasta este religia care se apropie cel mai mult de Adevăr şi de noua balanţa ştiinţifico-spirituala care este necesara oamenilor epocii noi. Buddhismul, odată uşurat de povara mistica din trecut devine Raëlism, şi din ce în ce mai mulţi Buddhisti vor deveni Raëlieni.

Fie ca bucuria de a vedea întoarcerea noastră să vă dea aripi pentru a trece peste ultimele curse de pe parcurs. Suntem aşa de aproape de aceasta zi şi de voi încât, dacă meditaţi, ar trebui să ne simţiţi prezenta…

Iar această senzaţie vă va lumina zilele şi nopţile şi vă va face viaţa minunata, indiferent de obstacolele care mai rămân de trecut. Plăcerea de a ne întâlni va fi mai mică decât plăcerea de a fi muncit pentru ca acest lucru să se întâmple, în împlinirea misiunii voastre fiind cea mai mare plăcere, nu în rezultat.

Între timp, Lumina şi Dragostea noastră vă vor ghida prin gura Profetului Nostru Iubit. Şi nu uitaţi ca deşi va vedem în permanenta, de fiecare dată când el se uita la voi, va vedem şi mai bine, pentru ca înfrumuseţează ceea ce priveşte prin Iubirea pe care v-o dăruieşte.

Cu cât îl iubiţi mai mult, cu atât ne iubiţi pe noi mai mult, pentru ca el este o parte din noi pe Pământ. Dacă este câteodată dificil să ne arătaţi dragostea, asta este datorită faptului că nu aţi fost conştienţi ca Fiul Nostru Iubit calca din nou pe acelaşi sol ca voi.

Nu ne puteţi iubi pe noi şi să-l neglijaţi pe el deoarece, încă o dată, nimeni nu merge la Tata decât prin Fiu, pentru că este printre voi, mănâncă atunci când

mâncaţi, doarme când dormiţi, rade când râdeţi şi plânge când plângeţi.

Nu pretindeţi că ne iubiţi dacă nu îl trataţi ca pe cel mai preţios dintre noi.

Dragostea sa pentru voi aşa de mare încât ne roagă fără întrerupere să iertam lucruri pe care le consideram de neiertat. E cel mai bun avocat pe care îl aveţi în faţa Creatorilor. Şi pe planeta voastră unde Iubirea şi Iertarea sunt din ce în ce mai rare, într-o societate din ce în ce mai barbara din lipsa acestor valori, el este bunul vostru cel mai preţios.

Aveţi nevoie de Iubire? Uitaţi-vă la el, e viu printre voi!

Fie ca Lumina sa să vă Ghideze pana la noi, chiar dacă ne întoarcem sau nu, căci în toate cazurile, vă aşteptăm printre Veşnicii noştri.

Pace şi Iubire tuturor Oamenilor de bunăvoinţă.

(*) D.H. se referă la „după Hiroshima”: În Raëlism, data de 6 august 1945, cea la care bomba atomică a fost lansată asupra civililor Japonezi, marchează începutul anului 0 al noii ere, timpul cunoscut sub numele de Apocalipsa (revelaţie în limba greacă), în care Omul este pus faţă în faţă cu abilitatea de a obţine o Epocă de Aur a păcii, sau autodistrugerea datorată puterilor care pot fi armate prin ştiinţa şi tehnologie. De aceea, astăzi este anul 59, după Hiroshima (d.Hr.).

Naţiunile Unite-Rael, septembrie 2005

Naţiunile Unite trebuie să dispară pentru a fi înlocuite de o organizaţie mult mai democratica

Asta este ceea ce am spus în ultimii 30 de ani. Naţiunile Unite nu sunt o organizaţie democratica. Sunt un club elitist condus de câteva superputeri imperialiste moderne şi excoloniale, toate venind din ţările albe şi de vest.

Pentru ca U.N. să fie democratice, fiecare naţiune ar trebui să fie intitulată la un vot proporţional cu populaţia, ceea ce înseamnă ca India şi China, care reprezintă aproape 50% din omenire cu o populaţie cumulata de

aproape 3 miliarde, va avea o „putere de vot" corespondenta de 50%. S.U.A., pe de altă parte, cu numai 300 de milioane de locuitori, care reprezintă numai 5% din populaţia lumii, ar trebui să aibă o putere de vot de numai 5%, iar Marea Britanie, cu numai 60 de milioane de locuitori, reprezentând doar 1% din populaţia lumii, ar trebui să aibă o putere de vot de numai 1%. Dar în schimb, U.N. sunt conduse de către un mic grup de tari vestice bogate care reprezintă mai puţin de 10% din omenire, mai ales cele din aşa numitul „consiliu de securitate"...

În cazul în care Bush, Blair şi ceilalţi lideri ai ţarilor ex-colonialiste, imperialiste, doresc cu adevărat ceea ce pretind ca doresc, adică să promoveze democraţia, atunci aceştia trebuie să accepte nişte Naţiuni Unite cu adevărat democratice.

Dar realitatea este ca aceştia nu doresc cu adevărat asta; ceea ce doresc ei cu adevărat este să continue să domine lumea, atât economic cât şi spiritual. După cum a argumentat şi reglarea mea a ICACCI (Comitetul internaţional împotriva imperialismului Calendarului creştin www.icacci.org), de ce foloseşte U.N., care se presupune ca reprezintă întreaga omenire, calendarul creştin în cazul tuturor documentelor sale oficiale având în vedere ca numai 25% din omenire este Creştină? De ce ar trebui să fie forţaţi musulmanii, evreii, buddhiştii şi shinthoistii, care au propriul lor calendar, să semneze hârtiile U.N. folosind calendarul Creştin?

Naţiunile Unite ar putea adopta un calendar neutru, folosind ca anul zero anul propriei sale întemeieri sau anul în care a fost bombardat oraşul Hiroshima, ca simbol al păcii. Dar în schimb, acestea încă mai folosesc calendarul care forţează statele non-Crestine, care se întâmplă să reprezinte majoritatea, să recunoască presupusa naştere a lui Iisus atunci când semnează documenetele – fără niciun fel de sensibilitate fata de sentimentele celor ai căror strămoşi au fost masacraţi, obligaţi la sclavie sau escrocaţi de către cruciade în numele Creştinismului.

U.N. nu au decât două variante: să se schimbe

complet şi să devină o adevărată organizaţie democratica, non-religioasă sau să fie distrusă şi înlocuită de o organizaţie cu adevărat neutra şi democratica. Poate ca cea de-a doua varianta reprezintă cea mai bună soluţie, având în vedere că este întotdeauna foarte dificil să fie schimbate lucrurile existente. Poate ca noul corp mondial care va înlocui U.N. va costa mult mai puţin şi va fi mult mai democratic: „realizat de către oameni pentru oameni”. Va putea fi chiar un guvern mondial bazat pe internetul virtual, în care oamenii îşi vor putea exprima alegerile online. Aceasta democraţie online va putea avea în plus avantajul tragerii la răspundere a celor mai periculoşi, de neîncredere şi costisitori oameni de pe Terra: politicienii. Propunerea mea în legătură cu instaurarea unui guvern web (www.upworidgov.org) ar putea fi soluţia potrivită pentru a înlocui învechitele Naţiuni Unite.

Postscriptul Autorului

Cam treizeci de ani au trecut din momentul în care am scris cele trei cărţi care alcătuiesc acum aceasta noua ediţie reintitulata „Design Inteligent – Mesajul de la Designeri”. Voi relata motivele aflate în spatele acestui nou titlu puţin mai încolo, dar între timp, este important să oglindesc faptul ca s-au întâmplat multe lucruri importante de-a lungul ultimilor treizeci de ani. Lumea noastră a continuat să se schimbe foarte repede în timpul acestei perioade, întotdeauna în direcţia informaţiilor revelate pe care le-am dat prima data la începutul şi spre mijlocul anilor ’70. Din acest motiv cărţile sunt reproduse neschimbate aici, pentru a demonstra faptul ca extraordinarele adevăruri revelate acum trei decade sunt dovedite gradual şi succesiv de către noile dezvoltări şi descoperiri ştiinţifice.

Am publicat oficial prima parte a acestei cărţi sub titlul „Cartea care spune adevărul” în limba franceza la începutul anului 1974. După o călătorie spaţială neaşteptată şi de neuitat petrecută în octombrie 1975, primei cărţi i-a urmat cea intitulată „Extratereştrii m-au luat pe planeta lor”, în 1976. În 1979 am scris şi publicat

„Să le uram bun-venit Extratereştrilor”, făcând cunoscute pentru prima dată informaţiile pe care mi-a fost cerut mai devreme de către Elohim să le tin secrete timp de trei ani. Am scris alte patru cărţi, una intitulată „Geniocraţia” (1978), care descrie o avansată forma de democraţie pledata de către Elohim, „Meditaţia Senzuala” (1980), o carte de învăţăminte pentru o practica meditativa vitala, proiectata de Elohim pentru a ne trezi simţurile la maxim şi a ne ajuta să obţinem adevărata armonie interioara, „Da clonării umane” (2000), care enumera advansurile ştiinţifice care vor face în curând parte din viaţa noastră în ariile clonării şi ale nanotehnologiei, şi „Maitreya”, o antologie a conferinţelor şi lecturilor mai recente selectate de către conducătorii Raëlieni.

Aceste cărţi au fost traduse până acum în aproape treizeci de limbi de către suporteri raëlieni voluntari. Cu totul, mai mult de două milioane de copii ale cărţilor mele au fost vândute pe întreg globul. Vasta majoritate au fost printate, publicate şi distribuite sub controlul a diferite branşe naţionale ale Mişcării Raëliene Internaţionale (I.R.M…).

În cei treizeci şi doi de ani ai existentei sale, I.R.M. a crescut constant. În prezent, organizaţia are un total de mai mult de 65.000 de membri în toată lumea şi acum sunt stabilite branşe naţionale în aproape 90 de tari, incluzând toate marile naţiuni ale lumii. Acum, Mişcarea este puternică în Franţa, Canada, Japonia, Korea de Sud şi Africa. Se extinde de asemenea puternic în Statele Unite, Australia, Britania, Asia de Sud-Est, America Latina şi în cea mai mare parte din ţările Europei. Mult mai recent, noi branşe naţionale au fost fondate în Bulgaria, Mongolia şi Lituania.

Cu ocazia seminariilor regulate ţinute pe fiecare continent al lumii, învăţămintele Elohimilor, aşa după cum sunt prezentate ele în aceste cărţi, au fost oferite multor mii de oameni de toate vârstele de mine însumi şi de către membrii seniori ai M.R.I. Cu toţii, acum sunt mai mult de 200 de ghizi sau preoţi raëlieni, în toată lumea. Mişcarea

are două mari publicaţii în care eu şi alţi lideri Raëlieni scriem în legătură cu dezvoltările curente: „Apocalipsa”, o revistă internaţională care este publicata de două ori pe an şi „Contact”, o scrisoare de ştiri electronica, săptămânală, care este distribuita online pe www.raëlianews.org. Aceste publicaţii ajuta la diseminarea mai adâncă a filosofiei şi a cunoaşterii Elohimilor.

Naşterea oii Dolly a fost un eveniment reper în istoria ştiinţifică umană şi este destul de clar faptul ca, foarte curând, clonarea fiinţelor umane va deveni legala peste tot. La fel ca şi pe planeta Elohimilor, clonarea de pe Terra va deveni un mijloc prin care fiinţele umane vor obţine viaţa eternă.

După clonarea oii Dolly din 1997, am iniţiat un proiect numit Clonaid pentru a atrage atenţia asupra problemei clonării umane. Puţin după aceea, Dr. Brigitte Boisselier, un strălucit om de ştiinţă şi Episcopa Raëliana, s-a ocupat de proiect şi a creat compania. M-am îndepărtat complet de orice implicare, din moment ce scopul meu iniţial a fost pur şi simplu de a promova conceptul clonării umane, aşa ca I.R.M. nu are nicio conexiune directa cu Clonaid. Voi continua totuşi să o sprijin pe Dr. Boisselier şi compania Clonaid din punct de vedere filosofic în continuarea muncii lor şi m-am bucurat în special atunci când aceasta a anunţat oficial în decembrie 2002 pe primele pagini ale ziarelor de ştiri internaţionale ceea ce a fost poate cea mai mare realizare a celor 32 de ani de misiune: Clonaid a reuşit naşterea asistata a primei fiinţe umane clonate, o micuţă fetiţă numita „Eva”.

Cu toate că, în timpul în care scriu, complexităţile legale au întârziat publicarea dovezilor ştiinţifice ale acestei clonări umane reuşite, nu este nicio îndoială fata de faptul ca numele Mişcării Raëliene şi lucrurile pentru care pledează au devenit bine cunoscute pe tot cuprinsul planetei

Următorul pas cerut va fi să se facă posibila transferarea informaţiilor mentale, a memoriei şi a personalităţii de la un individ bătrân într-o noua clona

tânăra fizic. Acest transfer de memorie direct în adulţii tineri înseamnă efectiv ca acelaşi individ poate trai la infinit. Legile umane vor trebui adaptate culturii noastre schimbătoare şi a creşterii avansului tehnologic şi sunt foarte mândru că am creat Clonaid, prima companie de clonare umană care poate fi contactata acum pe internet pe site-ul sau www.clonaid.com. Sunt încă timpurii zilele pentru astfel de chestiuni, dar noi legi vor trebui adoptate pentru a defini criteriile care vor stabili cui i se va permite să beneficieze de aceste tehnologii. Aici, la fel ca şi pe planeta Elohimilor, numărul de clone va trebui de asemenea limitat la una pe individ – şi asta numai după moarte.

Anul acesta a avut loc un alt progres de o magnitudine similara poate, după cum este menţionat pe scurt în Prefaţa acestei cărţi, atunci când un articol dintr-o revista ştiinţifică apărut într-un jurnal ştiinţific din Washington anunţa efectiv acceptarea de către academie a unei noi teorii a „Designului Inteligent”. Aceasta publicaţie a marcat prima provocare academica de înalt nivel a învechitei şi nedemonstratei teorii evoluţioniste a lui Darwin. Drept urmare, de-a lungul unui an sau cam aşa ceva, Designul Inteligent sau I.D., a atras creşterea atenţiei şi a inspirat o mare disputa în cercurile academice şi dincolo de ele în America, Europa şi în întreaga lume. În particular, în timp ce scriu aceste rânduri, o dezbatere furioasa este iminenta în Statele Unite, privind introducerea teoriei Designului Inteligent în şcoli ca alternativă a teoriei Evoluţiei lui Darwin.

Oponenţii acesteia vad asta ca pe o încercare de a-l reintroduce pe „Dumnezeu” oficial în şcolile naţiunilor, în ciuda refuzului Curţii de a permite asta acum aproape 50 de ani sub pretextul ca în Constituţie este scrisa clara separaţie dintre stat şi biserica. Într-adevăr este foarte evident faptul ca în prezent conservatorii religioşi din America folosesc în definitiv acest camuflaj pentru a-şi infiltra viziunile religioase dogmatice din nou în şcoli.

Dar foarte originala şi unica noastră explicaţie

Raëliana a originii vieţii de pe Terra oferă efectiv o a treia opţiune, şi una care nu poate fi negata de către Curtea Supremă, din moment ce nu promovează religia în şcoli. Poate fi descrisa cel mai bine ca Designul Inteligent ateist, care reprezintă creaţia ştiinţifică a vieţii de pe Pământ realizata de către o civilizaţie umană avansată de pe o alta planeta. Asta aduce la viaţa o nouă teorie raţională, explicând originile noastre, teorie care este reproductibila actual în laboratoare, după cum a demonstrat recentul anunţ al cercetătorului ştiinţific Craig Venter, potrivit căruia acesta a început procesul de creare al primului organism unicelular sintetic. Premisa esenţială pentru ca ceva să fie ştiinţific este aceea că poate fi reprodus în laborator. Evoluţia nu a fost niciodată reprodusa în niciun laborator; din această cauză este denumita „o teorie" şi acelaşi lucru este valabil, desigur, pentru teoria lui „Dumnezeu". Aceasta a treia cale, Designul Inteligent ateist, este singura care poate fi reprodusa într-un laborator chiar acum, şi este aproape să se întâmple.

Ideea conform căreia exista miliarde de planete similare Terrei în univers este de asemenea acceptata de către cei mai mulţi oameni de ştiinţă, la fel ca şi faptul ca planeta noastră nu este neapărat cea mai avansată din univers. Aşadar, având o civilizaţie umană mult mai avansată care a venit pe Pământ acum mult timp pentru a crea viaţă, aceasta este cea mai raţională explicaţie asupra originii noastre. În sfârşit, merită să fie predată în şcoli ca a o alternativă a teoriei Evoluţiei şi nicio şcoala nu poate nega accesul la o teorie ateista a Designului Inteligent sub pretextul separării bisericii şi statului. Chiar şi cei care cred în „Dumnezeu" îşi vor trage foloase din exiicatia noastră ca pe un „Cal Troian" pentru a intra în sistemul şcolar ca o alternativă a monoliticei, dogmaticei şi intolerantei teorii evoluţioniste a lui Darwin.

Spunând asta, este de asemenea important de spus ca pregătirile pentru construirea ambasadei cerute de Elohim progresează de asemenea bine.

Ambasada şi rezidenta trebuie să fie protejate de

drepturi extrateritoriale ca orice misiune diplomatica internaţională normala, şi în acord cu instrucţiunile precise ale Elohimilor, arhitecţii Raëlieni au terminat deja schiţarea complexului clădirilor unde va avea loc cea mai extraordinara întâlnire a liderilor mondiali din istorie. Nu cu mult după ce am construit un model la scara redusa al ambasadei bazat pe schiţări, a apărut în Anglia o pictograma (în lanurile de grâu) care seamănă uimitor de mult cu ea.

Dar trebuie să spun ca nu finanţele reprezintă obstacolul principal în realizarea acestui proiect. Problemele diplomatice şi politice reprezintă o problemă spinoasa şi pentru a trece de ele este nevoie de răbdare şi perseverenta.

În această direcţie, Mişcarea Raëliana Internaţională a făcut mai multe prezentări Guvernului Israelian şi Şefului Rabin în Ierusalim începând din 1991, cerând ca extrateritorialităţile necesare să fie acordate aşa încât ambasada sa poate fi construită în apropiere de Ierusalim, acolo unde Elohim au creat primele fiinţe umane. Primul templu al religiei Iudaice a fost de fapt o primă ambasada în jurul căreia vechiul oraş a fost construit. Elohim aşteaptă acum ca Statul Israel să ofere asemenea condiţii extrateritoriale speciale pentru noua ambasada – al treilea templu – dar până acum nu a fost niciun răspuns pozitiv din Israel.

Prima întâlnire a avut loc pe 8 noiembrie 1991 la Anul Nou Evreiesc şi o alta cerere oficiala a fost făcută Şefului Rabin al Israelului câteva luni mai târziu. Cererea a fost luată în considerare şi un studiu al aplicării a început. În vara lui 1993 o comisie a guvernului Israelian a ajuns la concluzia că Mişcarea Raëliana era pasnica în intenţii şi ca nu ameninţa securitatea Israelului. În acest raport, doi rabini au concluzionat ca „ar fi bine să nu se facă nimic împotriva lui Raël în caz că este cu adevărat Messia cel aşteptat”.

În noiembrie 1993 o alta cerere a fost făcută prim-ministrului israelian Vitzhak Rabin, când acesta se afla în

Canada, luând parte la Convenţia Evreilor din Montreal. Dar după o lună Mr. Rabin a răspuns prin unul din reprezentanţii săi ca nu o poate accepta.

Dacă se declina în cele din urmă permisiunea de a oferi extrateritoriile, după cum a mai fost indicat, atunci vom construi ambasada cel mai probabil pe teritoriul Palestinian sau Egiptean sau într-un alt stat vecin. De fapt, pantele joase ale Muntelui Sinai vor fi o alternativă excelenta, din moment ce aici a fost locul în care Yahweh, liderul Elohimilor, a apărut prima dată în faţa lui Moise.

Şi mai mult, Elohim vor prefera să îi dea Israelului oportunitatea de a fi de acord cu aceasta cerere din moment ce acesta este întregul scop al Statului Israel. Din momentul mesajului primit de la Elohim pe 13 decembrie 1997, am început negocierile cu alte tari şi de îndată ce vom primi „permisiunea”, va mai fi făcută o ultimă cerere Israelului.

Încă din 1990, ca un semn al sentimentelor speciale îndreptate către oamenii din Israel, au fost de acord cu sugestia mea de a modifica semnul original al Infinitului folosit de către branşele Mişcările Raëliene din Vest. Swastika centrala, care înseamnă „bună-stare” în sanskrita şi care de asemenea reprezintă infinitatea în timp, a fost înlocuită cu o formă de galaxie în vârtej. Aceasta schimbare a fost făcută într-un efort de a ajuta negocierile pentru construirea ambasadei Elohimilor în Israel şi de asemenea din respect pentru sensibilizarea victimelor care au suferit şi au murit sub swastika nazista în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. În Asia, acolo unde swastika poate fi găsită în cele mai multe din templele Buddhiste şi unde reprezintă infinitul în timp, simbolul original nu este o problemă.

Aceasta modificare a simbolului IRM pentru vest a fost, desigur, făcută cu dragă inimă şi când mă uit înapoi acum şi supraveghez progresul nostru din 1973, pot vedea ca totul merge conform planului.

Mişcarea Raëliana Internaţională îşi va atinge într-o zi toate obiectivele stabilite de Elohim – cu sau fără

participarea mea. Ştiu ca a devenit auto-suficienta şi acum poate funcţiona perfect de bine şi fără mine.

Multe rămân încă de făcut şi chiar dacă marea zi va sosi în sfârşit şi Elohim vor ateriza oficial în faţa liderilor mondiali şi a unei mulţimi de camere de televiziune şi reprezentanţi media, unii sceptici, ma aştept, vor continua să aibă dubii dacă aceste foarte avansate fiinţe puteau să fi creat cu adevărat artificial toată viaţa pe planeta noastră. Membrii conducători ai M.R.I. şi eu suntem conştienţi ca s-ar putea întâmpla asta. Dar asta nu ne intimidează – din contra.

Elohimii înşişi vor ateriza aici pe Pământ în viitorul nu prea îndepărtat, în jurul momentului „singularităţii" după cum o numesc unii, atunci când totul va fi înţeles mulţumită ştiinţei. Nu va fi mai târziu de 30 de ani de acum încolo şi poate fi mult mai curând – dacă adevărul pe care l-am descris în această carte se răspândeşte mult mai repede în jurul lumii.

Elohim îi vor aduce cu ei pe toţi marii profeţi ai trecutului, inclusiv pe Moise, Ilie, Buddha.

Iisus Hristos şi Mohamed. Acest eveniment îndelung aşteptat va fi cea mai frumoasă zi din istoria umanităţii. Sper că vei fi prezent când vor ateriza la ambasada lor şi că vei fi capabil să împarţi bucuria de a şti că ai luat parte la aceasta minunata aventura şi că ai ajutat financiar la construirea ei. Aria pe care va fi construită ambasada va deveni centrul spiritual al lumii pentru următoarele milenii. Oameni din toate naţiunile vor veni în peregrinaj la acest loc sfânt. O replică a ambasadei va fi construită în apropierea celei adevărate şi va fi deschisa publicului, aşa încât acesta să vadă cum arata înăuntru.

Dar se va sfârşi misiunea Mişcării Raëliene odată cu venirea creatorilor noştri? Deloc. Din contra, va fi adevăratul început al misiunii noastre. Odată cu dispariţia tuturor religiilor primitive, golul va trebui să fie umplut cu o nouă spiritualitate – una care este pe aceeaşi frecvenţă cu revoluţia tehnologica care sta sa vina.

Noi suntem acum fiinţe umane care folosesc

tehnologia de mâine, religiile de ieri şi gândirea de ieri. Mulţumită Elohimilor, vom putea să atingem noi niveluri spirituale prin îmbrăţişarea propriei lor religii – una ateista – cea a infinitului după cum este reprezentat şi în simbolul lor. Ghizii Mişcării Raëliene vor deveni preoţii acestei noi religii, permiţându-le fiinţelor umane să se simtă în armonie cu infinitul minuscul şi infinitul mare, făcându-le posibil să îşi dea seama că suntem praf cosmic şi energii pentru totdeauna.

Laboratoare şi universităţi vor fi construite aproape de ambasada, şi aici, sub îndrumarea Elohimilor, savanţii umani vor putea să-şi îmbunătăţească cunoştinţele. În acest fel vom atinge gradat nivelul ştiinţific al Elohimilor. Asta ne va permite să ne aventurăm pe alte planete pentru a crea viaţă noi înşine şi vom deveni noi înşine la rândul nostru „Elohimi" pentru cei pe care îi vom crea. Pe propria noastră planeta, Brigitte Boisselier şi alţi savanţi cu viziuni realiste au început deja să păşească pe calea spre a deveni „designeri inteligenţi" care, lucrând pentru viitor, vor fi în întregime conştienţi de adevărata natura a trecutului şi a originilor noastre. Prin intermediul nostru şi al lor, spiritualitatea şi ştiinţa vor merge pasnic mâna în mână, eliberate în sfârşit de fricile medievale care ne-au chinuit în trecutul nostru. Asta ne va permite să devenim şi noi înşine „zei", după cum a fost scris acum mult timp în scripturile străvechi – dar poate mai degrabă nişte „zei ateişti" amuzanţi.

Totuşi, să nu uităm ca măreaţa noastră sarcina este construirea ambasadei pentru Elohim, aşa încât aceştia să vina în sfârşit aici şi să aterizeze oficial şi deschis printre noi! Iar ei vor aduce foarte i încurcatei dar încă foarte capabilei noastre lumi profundele lor învăţăminte ale iubirii şi ale ştiinţei.

Raël

Québec, Canada Toamna lui 2005

243

INFORMAŢII ADIŢIONALE

Cititorii pot contacta autorul sau această organizaţie,

Mişcarea Raëliana Internaţionala (IRM), pentru informaţii adiţionale despre această carte şi pentru alte probleme legate de aceasta. Principala adresa pentru autor este:

e/ o The International Raëlian Movement Case Poştale 225, CH 1211 Geneva 8 Switzerland

Adresele oficiale de internet ale Mişcării Raëliene Internaţionale şi ale organizaţiilor asociate cu aceasta sunt:

www.rael.org www.raëlianews.org www.rael – science.org www.raelafrica.org www.apostasynow.org www.subversions.com www.icacci.org

Pentru a vă înscrie la serviciul rael-science, care distribuie prin e-mail o selecţie a ştirilor ştiinţifice aflate în legătură cu această carte, vă rugăm să trimiteţi un e-mail gol către:

subscriberael-science.org

SEMINARII şi CONTACTE

În fiecare an se ţin câteva seminarii în jurul lumii, unde Raëlienii se întâlnesc să audă învăţămintele Elohimilor, oferite de către Profetul lor, Raël. Dacă doriţi să participaţi la unul dintre aceste seminarii sau doar să intraţi în legătură cu un Raëlian aflat în apropierea dumneavoastră, vă rugăm să contactaţi una dintre Mişcările Raëliene de mai jos. Pentru o lista completa a contactelor Raëliene din mai mult de S6 de tari, vă rugăm să vizitaţi website-ul: www.rael.org.

EUROPA

7 Leonard Street London, England, UK AFRICA Tel: + 33 (0) 6 16 45 42 S5

Email: Europe. intelligentdesign.com

05 BP 1444, Abidjan 05.

Cote d'Ivoire, Africa

Tel: (+ 225) 07. S2. S3.00

Email: Africa. int. elligentdesignbook.com

AMERICA

P.O. BOX 570935 Topaz Station

Las Vegas, NV S910S, USA

Tel: (+ 1) ŞŞŞ RAËLIAN

Tel: (+ 1) ŞŞŞ 723 5426

Email: uşa. int. elligent. designbook.com

Email: Canada. int. elligent. designbook.com

OCEANIA G.P.O. Box 2397 Sydbey, NSW 2001 Australia

Tel: + 61 (0) 419 966 196 Tel: + 61 (0) 409 376 544 Email: oceaniaintelligentdesignbook.com

ASIA

Tokio-Te, Shibuya-Ku

UK

BCM Minstrel

Shibuya 2 – 12 – 12

Miki Biru 401, Japan 150 – 0002
Tel: (+ 81) 3 3498 0098
Fax: (+ 81) 3 3486 9354
Email: asiaint. elligent. designbook.com
London WCIN 3XX
England, UK
Tel: + 44 (0) 7749618243
Email: ukintelligentdesignbook.com

Recunoaşteri

Mulţumim Muzeului „The Fizwilliam”, Universităţii Cambridge, UK pentru permisiunea de a reproduce „The baptism of Christ” de Aert de Gelder, 1710. Pictura în ulei, 48.3 x 37.1 cm.

Mulţumiri similare merg către Galeria Naţională din Londra, pentru acordarea permisiunii de a fi reprodusa „The annunciation, with Saint Emidius” de Carlo Crivelli, 1486. Pictura în acuarea de ou transferata din lemn, 207 x 146, 7 cm.

Îi mulţumim lui Colin Abdrezs (www.CroplirclelnfO.com) pentru permisiunea de a fi folosita fotografia aeriana a pictogramei din lanurile de grâu făcută la Cheesefoot Head în Wiltshire, Anglia în august 1990.

Mulţumim lui Marcus Wenner pentru furnizarea traducerii originale în Engleza a cărţilor „The message Given by Extra-Terrestrials” şi „Let’s Welcome the extra-Terrestrials”, care formează majoritatea acestei noi ediţii tradusa şi revizuita.

Pentru multiplele citaţii biblice găsite în această carte au fost folosite ca referinţe „Restored Name King James version”, „American Standard Version”, „Darby Translation”, „Hebrew Names Version”, „The Webster Bible” şi „New King James Version”.

Scriptura luata din „New King James Version” este Copyright 1982 de Thomas Nelson, Inc. folosita cu permisiune. Toate drepturile rezervate.

ALTE CĂRŢI SCRISE DE RAËL

MEDITAŢIA SENZUALA Un însoţitor important al volumului „Designul Inteligent: Mesajul de la Designeri”.

Pentru a ne deschide minţile către viitor şi a ne realize adevăratul nostru potenţial, trebuie să învăţăm să ne trezim corpurile mult mai mult către plăcerile tuturor simţurilor noastre… aceasta este lecţia vitala pe care Raël a adus-o înapoi din călătoria sa către o alta planeta.

În acest volum, el detaliază tehnicile de meditaţie pe care Elohimii le-au proiectat pentru a ne ajuta să atingem armonia cu infinita natura a tuturor lucrurilor.

Ajutându-ne să ne bucurăm mult mai intens de sunete, culori, gusturi, mirosuri şi mângâieri, aceste învăţăminte ne permit să găsim o nouă creativitate în noi înşine.

GENIOCRAŢIA

Prima traducere în Engleza a unei foarte controversate teze politice.

Democraţia este o formă imperfecta de guvernare destinata să facă loc conducerii realizata de către genii – „Geniocraţia”. Sub acest sistem, niciun candidat pentru o funcţie importantă nu poate lua parte la alegeri dacă nivelul sau de inteligenta nu este cu cel puţin 50% peste medie. Şi mai mult, pentru a fi elegibil de a vota, un elector trebuie să aibă un nivel de inteligenta cu cel puţin 10% peste medie. Geniocraţia este, de aceea, o democraţie selectivă.

Aceste concepte provocatoare sunt aplicate deja pe planeta Elohimilor. Numai dacă nu putem veni cu ceva mai bun, ei ne sfătuiesc să începem să pregătim implementarea unui sistem similar, din moment ce progresul uman depinde în cele din urmă de munca geniilor.

În aceasta prima ediţie a cărţii care urmează a fi publicata în limba Engleză, Raël descrie în ce fel ar putea funcţiona aici un asemenea proces de îndată ce testele de inteligenta vor fi dezvoltate suficient.

DA CLONĂRII UMANE

O minunata privire către viitor.

În această carte, Raël, care a inspirat formarea Clonaid-ului, prima companie oferita sa cloneze fiinţe umane, explica în ce fel tehnologia de astăzi reprezintă primul pas către atingerea vieţii eterne.

Cu viziune excepţională, el ne permite o extraordinara privire către un minunat viitor şi explica felul în care tehnologia noastră născânda va revoluţiona lumea noastră şi ne va transforma vieţile.

Aceasta este o carte pentru a ne pregăti pentru o inimaginabil de minunata lume transformată într-un paradis, în care nanotehnologia va face agricultura şi industria grea inutile, în care super inteligenta artificiala va depăşi foarte repede inteligenta umană şi va realiza toate sarcinile plictisitoare, în care viaţa eterna va fi posibila atât într-un computer cât şi într-o serie de corpuri umane re-intinerite constant, şi în care lumea va putea fi un loc al timpului liber şi al iubirii, în care nimeni nu va mai trebui să muncească vreodată!

MAITREYA

Extracte din învăţămintele sale

Raël, prevăzutul „Maitreya din Vest”, împărtăşeşte învăţămintele şi înţelepciunea sa în aceasta minunata carte de extracte luate din multiplele seminarii Raëliene în care a predat de-a lungul ultimilor treizeci de ani. O multitudine de subiecte sunt conţinute în această carte, după cum ar fi Iubirea, Fericirea, Serenitatea, Spiritualitatea, Contemplarea, Mitul Perfecţiunii, Non-Violenta, Ştiinţă, Relaţiile de iubire, şi multe altele. O excelentă resursa pentru oricine care este interesat în dezvoltarea de sine şi care doreşte să trăiască o viaţă mult mai realizatoare şi vesela.

Note şi Referinţe

Notele de mai jos sunt ale editorului, nu ale autorului.

1. Pentru referinţele biblice din această carte, în cazul în care nu este declarat altceva, a fost folosita Biblia restaurata a Regelui James (NKJV), care utilizează

numele Evreieşti Elohim şi Yahweh, în loc de Dumnezeu şi Domnul.
2. În multe biblii Franţuzeşti şi în echivalentul original Franţuzesc al acestei cărţi, cuvântul ştiinţa este folosit în loc de bine şi rău.
3. seara în Noua Versiune a Bibliei Regelui James (NKJV).
4. defect în Noua Versiune a Bibliei Regelui James (NKJV).
5. Este scris Comandantul armatei în multe biblii.
6. Versiunea Greaca şi cea Latina Vulgata oferă tumori.
7. Este scris nor întunecat în Noua Versiune a Bibliei Regelui James (NKJV).
8. Pasaj luat din Biblia Webster (Webster's), datorită folosirii expresiei pe pământ, în loc de in pământ.
9. În multe biblii, cuvântul armate este pus adesea în locul cuvântului oştire.
10. RNKJV foloseşte EliYah, dar a fost folosita varianta mult mai populara Elijah.
11. Versiunea Numelor Evreieşti (HNV), bazată pe Biblia Mondială Englezească, şi îmbunătăţită de către Versiunea Americană Standard din 1901.
12. Noua Versiune a Regelui James (NKJV).
13. În acest pasaj, îngeri poate fi înlocuit cu Elohim, după cum se găseşte în versiunea Evreiască. Acest lucru este notat de asemenea în notele traducerii Bibliei New Living (NLT).
14. A fost folosita Noua Versiune a Regelui James (NKJV). Citatul biblic al bibliei Franţuzeşti scrisa de Eduouard Dhorme va reda ceva de genul: Vei răspândi, cu el, nori care sunt solizi ca o oglindă de metal topit?
15. Biblia Franţuzească a lui Edouard Dhorme, după cum este citat în Mesajele Franţuzeşti originale, reda următoarea expresie: Fiecare Om este stupid în lipsa ştiinţei.
16. Yahushua, după cum este folosit în Versiunea Restaurata a Regelui James, a fost înlocuit cu Iisus,

termen care apare în alte Biblii.

17. Versiunea Standard Americană (ASV) a Bibliei.
18. Echivalentul Franţuzesc începe cu Les temps seront venus quand, în traducere Timpul va veni atunci când.
19. Cuvântul peste a fost înlocuit cu echivalentul Franţuzesc pisces.
20. Acest citat este din Traducerea Darby (Darby) a Bibliei. A fost aleasa datorită folosirii cuvântului naţiuni în loc de Gentiles, din moment ce Biblia citata în Mesajele Franţuzeşti foloseşte de asemenea naţiuni. Alte traduceri ale Bibliei care folosesc naţiuni pentru acest pasaj sunt: NLT, NASB şi RSV.
21. Traducerea Darby (Darby) a Bibliei.
22. din timpuri străvechi sunt unul şi acelaşi este un citat din extractul biblic iniţial din versiunea Franceza. În bibliile Englezeşti, este scris de obicei: dinaintea zilei Am fost acela.
23. În 1975, cu autorizaţia Elohimilor, Raël a schimbat numele mişcării în Mişcarea Raëliana Internaţională.
24. Acest pasaj a fost modificat din citatul original Biblic. Cele mai multe biblii Englezeşti folosesc cuvântul viaţa în acest pasaj, în timp ce biblia Franţuzească a lui Edouard Dhorme, cea pe care a avut-o Raël cu el în timpul primei sale întâlniri, conţine cuvântul ame, sau soul (suflet) în Engleza.
25. Text tradus din Submisia fata de autoritate, S. Milgram, Paris 1974.
26. Cele mai multe Biblii Englezeşti folosesc cuvântul heaven (paradis) în acest citat, în timp ce biblia Franceza şi Mesajele Franţuzeşti se referă amândouă la cieuxskies (ceruri) în Engleza. Acest lucru este confirmat de către Biblia Latina Vulgata din anul 450 D.H., care spune: coram Patre meo qui est în caelis, sau tatăl meu care este în ceruri.
27. În timp ce majoritatea bibliilor Englezeşti folosesc în acest pasaj cuvântul pustietate, Mesajele

Franţuzeşti şi biblia Franţuzească folosesc echivalentul desert. Biblia Latina Vulgata din 405 D.H. foloseşte cuvântul desertum.

28. Se referă adesea la straşnic sau zgomotos.

BIBLIOGRAFIE

Darby, J.N., Traducerea Darby (Darby), 1890.

Fiori, Jean, Evolution ou Creation, publicata de către Editions S.D.T., 77190, Dammarlieles-Lys, Franţa.

Milgram, S, Submission to Authority, Paris, 1974.

Domeniu Public, Versiunea Numelor Evreieşti (HNV) a Bibliei Mondiale Englezeşti.

Domeniu Public, Numele Restaurat al Versiunii Regelui James (RNKJV) – www.eliyah.com/Scripture/

Rostand, Jean, L'Évolution, Paris, Robert Delpire Editeur, 1960.

Thomas Nelson & Sons, Versiunea Americană Standard (ASV), 1901.

Thomas Nelson, Inc Noua Versiune a Regelui James (NKJV), 1982.

Webster, Noah, Biblia Webster (Webster's), 1833.

A

INDEX

Abraham
Actele Apostolilor Era Peştilor Ambasador Amos
Scrieri străvechi
Înger
Animale
Antene
Apocalipsa
Apocrifia
Vărsătorului
Arca
Artişti
Astronauţi
Atmosfera
Atomi

B

Bestia

Biblia
Os
Cartea Morţilor Bouvard, Philippe Creier Buddha Buddhism

Buddhist
Buddhisti
C
Candela
Carbon
Catolic
Planul celular
Chimic
Copil
Oamenii aleşi Hristos Creştini Biserica
Clermont-Ferrand
Nori
Porunci
Comunicare
Communism
Computer
Computere
Conştiinţa
Copernic
Consiliul veşnicilor Criminali
D
Daniel
Darras, Jean-Pierre
Moartea
Dalila
Deuteronomul
Diavolul
Boala
ADN
Druizilor
E
Eclesiastul
Educaţie
Egipteni
Ilie
Elisa
Eloha
Ambasada

Enos
Viaţa veşnică Veşnicii
Veşnicia
Evoluţia
Evoluţionişti
Exodul
Iezechiel
F
Familia
Foametea
Peste
Farfurie zburătoare Frunte
Patru niveluri Franţa Libertatea Fructul
G
Galaxie
Gandhi
Geneza
Codul genetic
Geniocraţia
Geniu
Dumnezeu
Zei
Epoca de aur
Evanghelie
Evanghelii
Guvernare
Greaca
Ghidul Ghizilor Ghizii
H
Cer
Ebraica
Iad
Casca
Irod
Hiroshima
Homosexual
Umanitarismul
Idoli

Imortalitatea Infinitul vast
Hipnoza

Infinitul mărunt
Infinitul
Moştenirea
Inteligenta
Invenţiile
Isaia
Islamică
Israel
J
Ierihon
Ierusalim
Iisus
Evreu
Evrei
Iona
Judecători Iullian, Marcel
K
Kabala
Regele Solomon Regi
Cunoştinţe
Koran
L
La Montagne Laboratoare Laborator Laser
Judecata de Apoi
Latina
Leviticul
Lumina
Lordul
Iubire
Lucifer
M
Maşini
Madech
Mariaj
Maria
Matei
Carne
Meditaţie

Mesager
Mesia
Metal
Milgram, Stanley Armata Miracole Bani
Morisse, Lucien
Mount Carmel
Mohamed
Muzica
Musulman
Musulmani
Mitologie
N
Noe Nuclear Arme nucleare
O
Vechiul Testament
P
Parabole
Paradis
Patriotism
Parfumuri
Planeta veşnicilor
Planete
Plăcere
Papa
Rugăciune
Profet
Profeţi
Proverbe
Psalmi
Pedeapsa
Puy-de-Lassolas
Piramida
R
Cursa
RAËL
Raëlieni
Recreat
Reîncarnare

Religii
Reînviere
Revelaţie
Roboti
S
Sampson
Samuel
Satan
Scoală
Ştiinţă
Om de ştiinţă
Oameni de ştiinţă
Meditaţia senzuala
Senzualitate
Şarpele
Servitori
Set
Singularitate
Sclavie
Smith, Joseph
Sodoma şi Gomora
Fiul omului
Suflet
Spirit
Sporturi
Steaua lui David Submarin Supranatural Swastika
T
Contact Telepatic Telepatie Televiziune Teorie
Cei care vin din cer Tobit
Turnul Babel Transmisiune Transmiţător Pomul vieţii Trâmbiţa
U
Obiecte zburătoare neidentificate
V
Vatican
Naveta
Violenta

W
Război
Războaie
Arme
Martor
Uter
Moneda mondială Limbaj mondial
Y
Yahweh
Z
Zaharia